

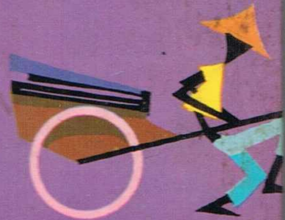

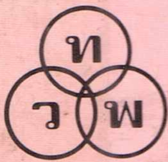

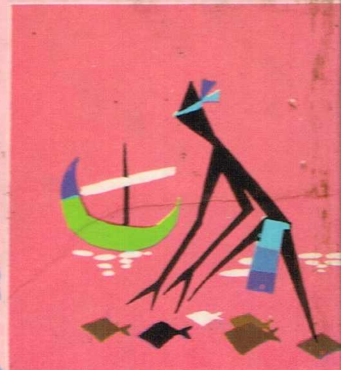

แผนที่ ภูมิศาสตร์

ประโยคมัธยมศึกษา

ตอนต้นและตอนปลาย

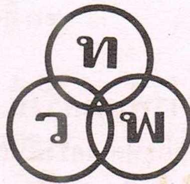
แผนที่–ภูมิศาสตร์

ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

บรรจุแผนที่ประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก พิมพ์ ๔ สี เหมาะแก่นักเรียนใช้เป็นแบบ สำหรับฝึกหัดเขียนแผนที่ และใช้ประกอบบทเรียนวิชาภูมิศาสตร์ – ประวัติศาสตร์

ของ

นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

พิมพ์ครั้งที่ ๑๖ จำนวน ๔๐,๐๐๐ ฉบับ
พ.ศ. ๒๕๒๒

จำหน่ายที่

บริษัทสำนักพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด
๕๙๙ ถนนไมตรีจิต กรุงเทพมหานคร

38.00 บาท

คำนำ

แผนที่—ภูมิศาสตร์ เล่มนี้ บรรจุแผนที่แสดงเขตปกครองประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก แผนที่ประวัติศาสตร์ไทยยุคต่าง ๆ และแผนที่แสดงอื่น ๆ ละเอียดพอสมควร เหมาะแก่นักเรียนใช้เป็นแบบฝึกหัดเขียนแผนที่ และใช้ประกอบบทเรียนวิชา ภูมิ—ประวัติศาสตร์ประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย

การพิมพ์ครั้งแรกนี้ ได้รวบรวมจากแผนที่ซึ่งข้าพเจ้าได้เขียนไว้เดิมบ้าง ปรับปรุงแก้ไข เขียนเพิ่มเติมขึ้นใหม่บ้าง เพื่อให้เหมาะสมกับกาลสมัยและสอดคล้องกับหลักสูตรประโยคมัธยมศึกษา รวมแผนที่พิมพ์สอดสีบรรจุใน **แผนที่-ภูมิศาสตร์** เล่มนี้ ๕๕ แผ่น และมีเนื้อเรื่อง ภูมิ—ประวัติศาสตร์ โดยย่อประกอบด้วย เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการใช้แผนที่ประกอบการเรียนวิชา ภูมิ—ประวัติศาสตร์ จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่า หนังสือเล่มนี้คงเป็นประโยชน์แก่นักเรียนผู้สนใจศึกษาหาความรู้ตามสมควร

ในที่สุดนี้ ข้าพเจ้าขอได้รับอภัยในความบกพร่องทั้งหลาย เพราะการทำหนังสือที่ต้องใช้ความประณีตเป็นอย่างมากเช่นนี้ อาจมีสิ่งผิดพลาดคลาดเคลื่อนบ้าง และข้าพเจ้าขอแสดงความเคารพอย่างสูงต่อบูรพาจารย์ทุกท่านซึ่งได้ค้นคว้าแต่งตำราไว้ในกาลก่อน อันเป็นที่มาของหนังสือเล่มนี้.

ท. แตงน้อย
อาจารย์ใหญ่ ร.ร. ปราจิณราษฎรอำรุง
ปราจีนบุรี
๒๒ สิงหาคม ๒๕๐๖

คำนำการพิมพ์ครั้งที่ ๑๔

แผนที่—ภูมิศาสตร์ เล่มนี้ จัดพิมพ์ออกจำหน่ายหลายครั้งมาแล้ว ปรากฏว่าได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายจากครู อาจารย์ และนักเรียนผู้สนใจศึกษาหาความรู้เป็นอย่างดีตลอดมา บัดนี้ สถานการณ์ของโลกได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ฉะนั้นในการพิมพ์ครั้งที่ ๑๔ นี้ จึงได้ถือโอกาสปรับปรุง แก้ไข เพิ่มเติม ระบายสีแผนที่บางเขตบางประเทศใหม่ ตลอดจนเนื้อหาสาระสำคัญให้ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน เพื่อให้เป็นสมุดแผนที่อักษรไทยที่ละเอียด ชัดเจน สวยงาม ทันสมัยยิ่งขึ้น หากจะมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดขาดตกบกพร่องบ้าง โปรดอภัยให้แก่ผู้เขียนด้วย

ท. แตงน้อย
๒๗ ตุลาคม ๒๕๒๐

คำนำการพิมพ์ครั้งที่ ๑๖

ในการพิมพ์ครั้งที่ ๑๖ นี้ ได้แก้ไขใช้ชื่อทวีป ประเทศ เมืองหลวง มหาสมุทร ทะเล และเกาะ ตามประกาศราชบัณฑิตยสถานกำหนดใหม่ เมื่อวันที่ ๔ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๒๐ และได้ปรับปรุงเนื้อหาสาระสำคัญบางแห่งในสมุด **แผนที่—ภูมิศาสตร์** เล่มนี้ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หากมีข้อบกพร่องประการใด โปรดอภัยให้แก่ผู้เขียนด้วย

ท. แตงน้อย
๒๒ ธันวาคม ๒๕๒๑

บัญชีเรื่อง

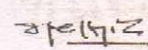

โลกภาคที่มีแผ่นดินมาก

แผนที่นี้กรุงลอนดอนเป็นศูนย์กลาง

๑๘๐
๑๕๐
๓๕ น.
หมู่เกาะ มิดเว
ทรอปิค ออฟ แคนเซอร์
โฮโนลูลู
หมู่เกาะโบนิน
ก. เวก
หมู่เกาะฮาวาย
หมู่เกาะมาเรียนา
หมู่เกาะมาร์แชล
มหาสมุทร แปซิฟิก
ก. กวม
หมู่เกาะคาโรไลน์
หมู่เกาะกิลเบอร์ต
๑๒๐
ก. ลูซอน
ก. แย็ป
ก. คริสต์มาส
มะนิลา
ก. นาอูรู
หมู่เกาะเอลลิซ
หมู่เกาะฟีนิกซ์
ก. มินดาเนา
หมู่เกาะโซโลมอน
หมู่เกาะซามัว
ก. นิวกินี
หมู่เกาะฟิจิ
นิวเฮบริดีส
ซูวา
หมู่เกาะตองกา
หมู่เกาะมาร์เคซัส
โฮจิมินห์
ปอร์ต มอร์สบี
เส้นศูนย์สูตร
ก. เซลีเบส
หมู่เกาะคุก
ก. ตาฮิตี
เทาน์สวิล
นูเมอา
ก. บอร์เนียว
ดาร์วิน
กลุ่มเกาะตูอาโมตู
ทรอปิค ออฟ แคปริคอร์น
บริสเบน
สิงคโปร์
ออสเตรเลีย
ซิดนีย์
ออคแลนด์
แคนเบอร์รา
จาการ์ตา
เวลลิงตัน
ก. สุมาตรา
แอเดเลด
เมลเบอร์น
นิวซีแลนด์
๙๐
โฮบาร์ต
เพอร์ธ
หมู่เกาะกาลาปากอส
๓๕ ต.
ก. อิสเตอร์
มหาสมุทร อินเดีย
๕๐ ต.
แอนตาร์กติก
เซอร์เคิล
ทะเลรอสซี
ลิมา
ขั้วโลก
ใต้
ซานติอาโก
ก. เคอร์เกเลน
แอนตาร์กติกา
อเมริกาใต้
ล. ฮอร์น
บัวโนสไอเรส
๖๐
ทะเลเวดเดล
หมู่เกาะฟอล์คแลนด์
มอนเตวิเดโอ
หมู่เกาะครอเซต์
หมู่เกาะแซนด์วิช
ก. จอร์เจียใต้
๓๐
มหาสมุทร แอตแลนติก
๐

๐ ๒๐๐๐ ๔๐๐๐ กิโลเมตร

โลกภาคที่มีทะเลมาก

แผนที่นี้ศูนย์กลางอยู่แถบนิวซีแลนด์

ขนาดของโลก

ภาคพื้นดิน	๕๗,๐๐๐,๐๐๐	ตารางไมล์
ทวีปอเมริกาเหนือ	๘,๕๐๐,๐๐๐	,,
ทวีปอเมริกาใต้	๗,๐๐๐,๐๐๐	,,
ทวีปยุโรป	๓,๘๐๐,๐๐๐	,,
ทวีปเอเชีย	๑๗,๐๐๐,๐๐๐	,,
ทวีปแอฟริกา	๑๑,๕๐๐,๐๐๐	,,
ทวีปออสเตรเลีย	๓,๐๐๐,๐๐๐	,,
แอนตาร์กติกา และอื่น ๆ	๖,๒๐๐,๐๐๐	,,
ภาคพื้นน้ำ	๑๔๐,๐๐๐,๐๐๐	ตารางไมล์
มหาสมุทรแอตแลนติก	๓๔,๕๐๐,๐๐๐	,,
มหาสมุทรแปซิฟิก	๖๘,๐๐๐,๐๐๐	,,
มหาสมุทรอินเดีย	๒๘,๐๐๐,๐๐๐	,,
มหาสมุทรอาร์กติก	๕,๕๐๐,๐๐๐	,,
ทะเลรอสซี และ ทะเลเวดเดล	๔,๐๐๐,๐๐๐	,,
(ส่วนของมหาสมุทรแปซิฟิกใต้และแอตแลนติกใต้)		
พื้นที่ผิวโลก	๑๙๗,๐๐๐,๐๐๐	ตารางไมล์
เส้นรอบวงตรงศูนย์สูตร	๒๔,๙๐๐	ไมล์
เส้นรอบวงตรงขั้วโลก	๒๔,๘๖๐	,,
เส้นผ่าศูนย์กลางตรงศูนย์สูตร	๗,๙๒๗	,,
เส้นผ่าศูนย์กลางตรงขั้วโลก	๗,๙๐๐	,,
ปริมาตรของโลก	๒๖๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	ลูกบาศก์ไมล์
เล็กกว่าดวงอาทิตย์	๑,๓๐๐,๐๐๐	เท่า
(โลกมีขนาด $\frac{๑}{๑,๓๐๐,๐๐๐}$ ของดวงอาทิตย์)		
อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์	๙๓,๐๐๐,๐๐๐	ไมล์

โลก

แสดงภูมิประเทศ

๘๐ ขั้วโลกเหนือ ๘๐

มหาสมุทร อาร์กติก

อเมริกาเหนือ

มหาสมุทร แอตแลนติก

มหาสมุทร แปซิฟิก

อเมริกาใต้

ยุโรป

เอเชีย

แอฟริกา

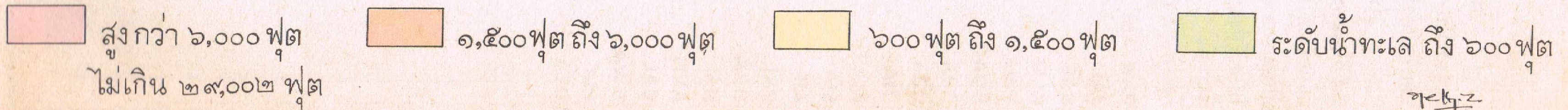
มหาสมุทร แปซิฟิก

มหาสมุทร อินเดีย

ออสเตรเลีย

แอนตาร์กติกา

๘๐ ขั้วโลกใต้ ๘๐

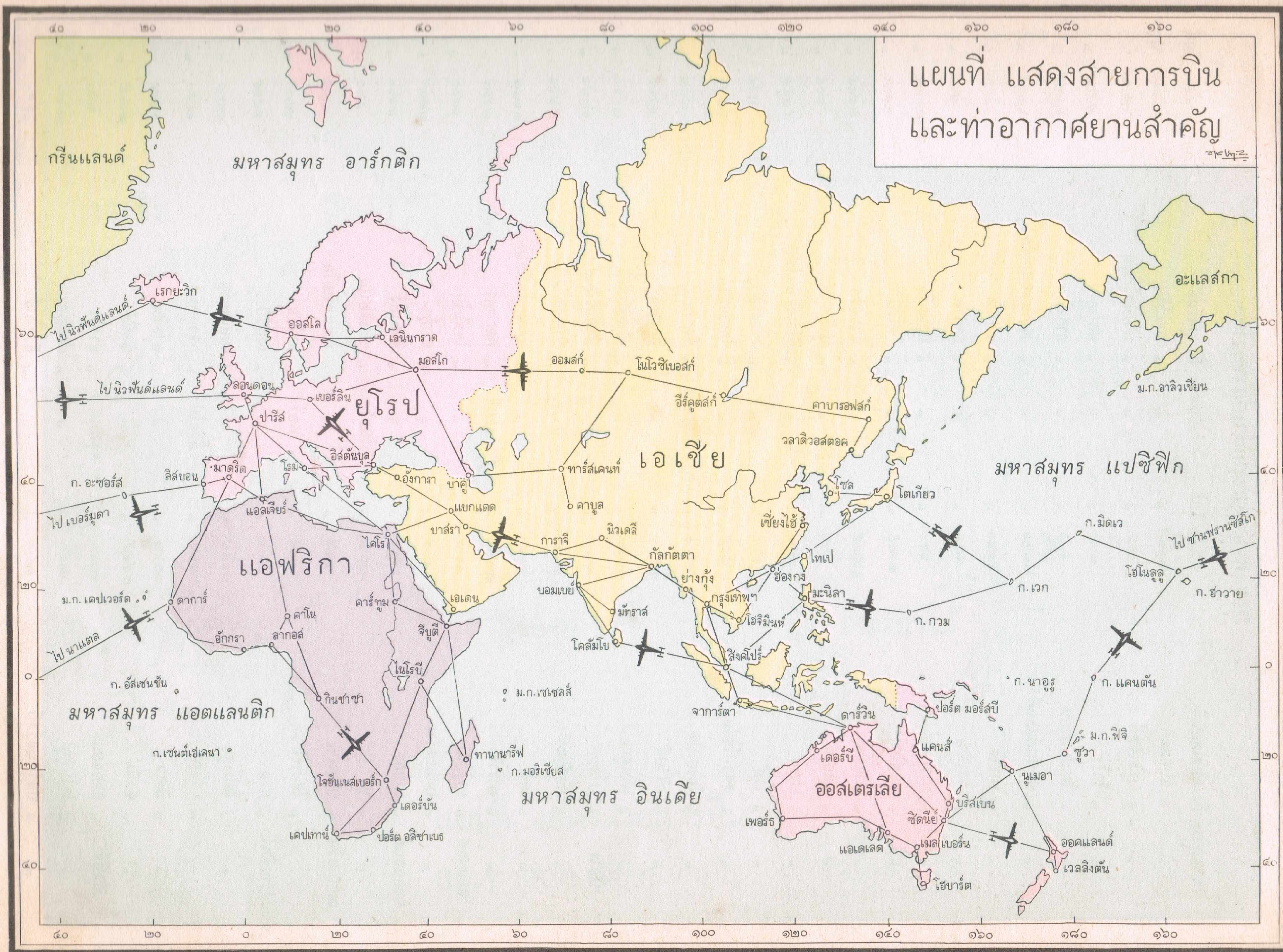

การคมนาคมทางอากาศ

ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สองนี้ การคมนาคมทางอากาศได้ขยายตัวขึ้นอย่างกว้างขวาง อยู่ในความนิยมและความสนใจของบุคคลทั่วไป เพราะเครื่องบินที่ใช้เป็นยานพาหนะทางอากาศในปัจจุบันนี้มีขนาดใหญ่โตและสามารถทำการบินได้ในระยะทางไกล ๆ ด้วยความรวดเร็วและปลอดภัย อำนวยความสะดวกสบายให้แก่ผู้โดยสารและการขนส่งเป็นอย่างยิ่ง นับวันก็ยิ่งจะทวีความสำคัญขึ้นเป็นลำดับ

ท่าอากาศยานกรุงเทพ ฯ ตั้งอยู่ในท้องที่อำเภอบางเขน ระยะทางห่างจากใจกลางกรุงเทพมหานครไปทางทิศเหนือ ประมาณ ๒๕ กิโลเมตร (ดูแผนที่กรุงเทพ ฯ หน้า ๒๕ ประกอบ) เป็นท่าอากาศยานใหญ่ที่สุดและสำคัญที่สุดของประเทศไทย มีทางรถไฟและถนนอย่างดี เป็นเส้นทางคมนาคมสู่ย่านกลางนครหลวงของประเทศ จัดว่าเป็นท่าอากาศยานที่ดีเยี่ยมแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกไกล เป็นศูนย์กลางของสายการบินพาณิชย์ที่สำคัญแห่งหนึ่งในทวีปเอเชีย เพราะจุดที่ตั้งสนามบินอยู่ในทำเลที่เหมาะสมทางสภาพภูมิศาสตร์มาก ไม่ใคร่มีสิ่งแวดล้อมอันเป็นอุปสรรคแก่การนำเครื่องบินขึ้นลง จึงมีเครื่องบินพาณิชย์ขนาดใหญ่ของบริษัทต่าง ๆ แวะไปมาที่สนามบินแห่งนี้เป็นนิจ ทำให้มีรายได้จากธุรกิจและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเข้าสู่ประเทศปีละมาก ๆ ทั้งยังมีผลพลอยได้จากการเผยแพร่ปูชนียสถานศิลปวัตถุโบราณ เครื่องการฝีมือพื้นเมืองและวัฒนธรรมไทยให้ชาวโลกได้รู้จักอีกด้วย สายการบินที่สำคัญควรทราบคือ

PAN AM	Pan American Airlines	สหรัฐอเมริกา
JAL	Japan Airlines	ญี่ปุ่น
SAS	Scandinavian Airlines System	สวีเดน
KLM	Royal Dutch Airlines	เนเธอร์แลนด์
TWA	Trans World Airlines	สหรัฐอเมริกา
BOAC	British Overseas Airways Corporation	อังกฤษ
CPA	Cathay Pacific Airways	ฮ่องกง
QEA	Qantas Empire Airways	ออสเตรเลีย
GIA	Garuda Indonesian Airways	อินโดนีเซีย
MAS	Malaysian Airline System	มาเลเซีย
SIA	SINGAPORE Airlines	สิงคโปร์
AII	Air India International	อินเดีย
PAL	Philippines Airlines	ฟิลิปปินส์
UBA	Union of Burma Airways	พม่า
RAL	Royal Air Laos ,	ลาว
AVN	Air Vietnam	เวียดนาม
CAL	China Airlines	จีน
NWA	Northwest Airlines	สหรัฐอเมริกา
PIA	Pakistan International Airlines	ปากีสถาน
UTA	Union Transport Airways	ฝรั่งเศส
	Air France	ฝรั่งเศส
	SWISSAIR	สวิตเซอร์แลนด์
	Royal Nepal Airlines	เนปาล
	Alitalia	อิตาลี
	East African Airways	แทนซาเนีย
	Air Ceylon	ศรีลังกา
	Lufthansa	เยอรมนี
	Korean Airlines	เกาหลี
	EGYPT AIR	อียิปต์
	Olympic Airways	กรีซ
	Sabena Belgiam World Airlines	เบลเยียม
	Air New Zealand	นิวซีแลนด์
	Thai International	ไทย
	Bangladesh Biman	บังกลาเทศ
	AEROFLOT	รุสเซีย

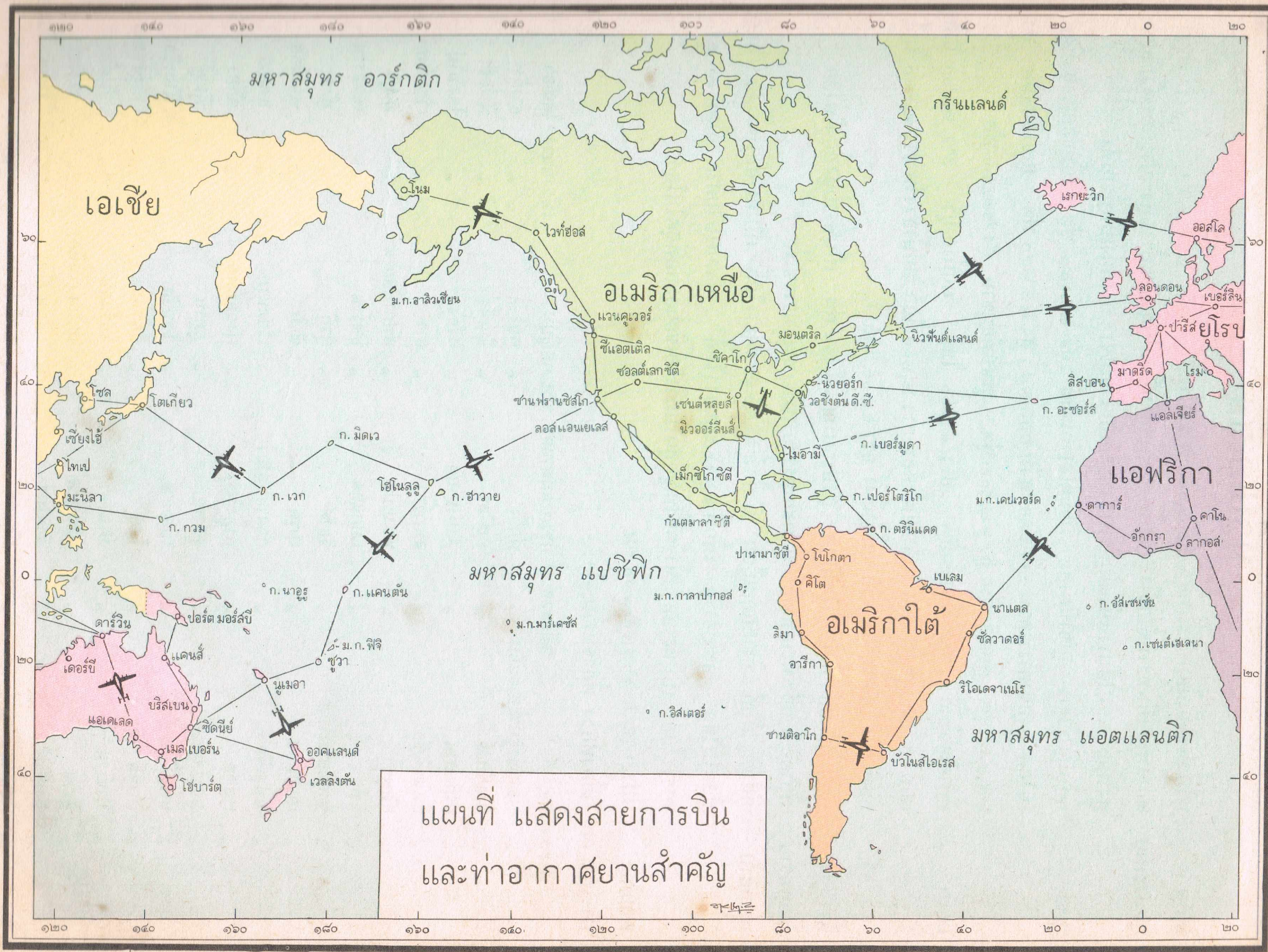

สายการบินและท่าอากาศยานสำคัญทางด้านทวีปเอเชีย

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

ระยะทางอากาศตามส่วนโค้งของโลก

ลอนดอน	ถึง	อัมสเตอร์ดัม	๒๓๑	ไมล์	ลอนดอน	ถึง	เอเธนส์	๑๖๙๐	ไมล์
„	„	แบกแดด	๒๘๘๕	„	„	„	เบอร์ลิน	๖๑๔	„
„	„	บรัสเซลส์	๒๒๐	„	„	„	บัวโนสไอเรส	๗๒๑๙	„
„	„	ไคโร	๒๖๐๐	„	„	„	เคปเทาน์	๗๕๐๕	„
„	„	โคเปนเฮเกน	๖๑๐	„	„	„	ดาการ์	๒๗๐๕	„
„	„	นิวฟันด์แลนด์	๒๓๒๐	„	„	„	โจฮันเนสเบอร์ก	๖๓๓๗	„
„	„	การาจี	๔๔๑๐	„	„	„	ลากอส	๓๔๕๐	„
„	„	ลิสบอน	๙๗๓	„	„	„	มาดริด	๘๖๓	„
„	„	มาร์เซลส์	๖๒๐	„	„	„	มอนตริล	๓๓๗๒	„
„	„	มอสโก	๑๗๙๕	„	„	„	ไนโรบี	๔๙๗๐	„
„	„	นาแตล	๔๘๓๕	„	„	„	นิวยอร์ก	๓๔๑๕	„
„	„	ออสโล	๗๙๖	„	„	„	ปารีส	๒๐๕	„
„	„	ปราก	๖๗๒	„	„	„	ริโอเดจาเนโร	๕๘๔๘	„
„	„	โรม	๙๐๕	„	„	„	เซี่ยงไฮ้	๖๖๐๐	„
„	„	สตอกโฮล์ม	๙๔๕	„	„	„	โตเกียว	๖๗๕๐	„
„	„	โตรอนโต	๓๖๐๐	„	นิวยอร์ก	„	ชิคาโก	๗๔๒	„
„	„	ตริโปลี	๑๔๗๐	„	„	„	ลิสบอน	๓๖๖๖	„
„	„	แวนคูเวอร์	๕๗๒๐	„	„	„	เม็กซิโกซิตี	๒๔๓๐	„
ไคโร	„	บาสรา	๑๐๒๐	„	„	„	นิวออร์ลีนส์	๑๒๗๘	„
„	„	กัลกัตตา	๓๘๑๐	„	„	„	ริโอเดจาเนโร	๕๒๐๐	„
„	„	เดลี	๒๙๙๐	„	„	„	ซานฟรานซิสโก	๒๖๔๗	„
„	ถึง	การาจี	๒๓๒๕	„	การาจี	„	กัลกัตตา	๑๒๖๗	„
แอเดเลด	„	ดาร์วิน	๑๖๖๖	„	„	„	โคลัมโบ	๑๔๐๐	„
„	„	เมลเบอร์น	๔๐๕	„	„	„	ย่างกุ้ง	๒๒๐๗	„
ออคแลนด์	„	นูเมอา	๑๑๓๐	„	„	„	สิงคโปร์	๓๑๖๐	„
„	„	ซูวา	๑๙๐๘	„	บัวโนสไอเรส	„	ซานติอาโก	๗๐๐	„
เมลเบอร์น	„	บริสเบน	๙๒๖	„	„	„	มอนเตวิเดโอ	๑๓๗	„
„	„	โฮบาร์ต	๓๘๑	„	เพอร์ธ	„	ดาร์วิน	๑๙๗๐	„
ซานฟรานซิสโก	„	กวม	๖๐๐๐	„	„	„	เดอร์บี	๑๔๑๙	„
„	„	โฮโนลูลู	๒๔๑๘	„	„	„	เมลเบอร์น	๑๘๒๐	„
„	„	มะนิลา	๗๗๗๐	„	สิงคโปร์	„	กรุงเทพ ฯ	๑๙๕๐	„
„	„	มิดเว	๓๗๖๒	„	„	„	ดาร์วิน	๒๐๙๙	„
„	„	ซิดนีย์	๗๔๙๕	„	„	„	ซิดนีย์	๔๐๖๕	„
ซิดนีย์	„	ออคแลนด์	๑๓๔๐	„	กรุงเทพ ฯ	„	ย่างกุ้ง	๓๘๐	„
„	„	โฮโนลูลู	๓๒๕๐	„	„	„	กัลกัตตา	๑๓๒๐	„
„	„	ปอร์ตมอร์สบี	๑๙๐๐	„	„	„	สิงคโปร์	๑๙๕๐	„

แผนที่ แสดงสายการบิน และท่าอากาศยานสำคัญ

สายการบินและท่าอากาศยานสำคัญทางด้านทวีปอเมริกา

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

ทวีปเอเชีย

ขนาด ทวีปเอเชียมีเนื้อที่ประมาณ ๑๗,๐๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ ตอนเหนือเป็นที่ราบต่ำกว้างใหญ่มาก ตอนกลางเป็นเนินสูงและที่ราบสูง ประกอบด้วยภูเขาสูงใหญ่ ตอนใต้บางแห่งเป็นที่ราบสูงประกอบด้วยภูเขา บางแห่งเป็นที่ราบต่ำ

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่: ภูเขาหิมาลัย มียอดเอเวอเรสต์ สูง ๒๙,๐๐๒ ฟุต เป็นยอดเขาสูงที่สุดในโลก ภูเขาคาราโครัม มียอดกอดวิน-ออสเตน สูง ๒๘,๒๕๐ ฟุต ภูเขาฮินดูกูษ สูง ๒๕,๔๐๐ ฟุต ภูเขาคุนลุ้น สูง ๒๓,๙๐๐ ฟุต ภูเขาเทียนชาน สูง ๒๓,๖๐๐ ฟุต

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่: แม่น้ำแยงซีเกียง ยาว ๓,๒๐๐ ไมล์ แม่น้ำอามูร์ ยาว ๒,๘๐๐ ไมล์ แม่น้ำเยนีเซีย ยาว ๒,๘๐๐ ไมล์ แม่น้ำออบ ยาว ๒,๗๐๐ ไมล์ แม่น้ำฮวงโห ยาว ๒,๗๐๐ ไมล์ แม่น้ำโขง ยาว ๒,๖๐๐ ไมล์ แม่น้ำลีนา ยาว ๒,๖๐๐ ไมล์

ที่ราบสูง ที่สำคัญได้แก่: ที่ราบสูงในทิเบต สูงประมาณ ๑๓,๐๐๐ ฟุต เป็นที่ราบสูงที่สุดในโลก

ทะเลทราย ที่สำคัญได้แก่: ทะเลทรายโกบี ทะเลทรายอาหรับ ทะเลทรายซีเรีย

ทะเลสาบ ที่สำคัญได้แก่ : ทะเลแคสเบียน มีเนื้อที่ ๑๖๙,๓๘๐ ตารางไมล์ เป็นทะเลสาบน้ำเค็มที่ใหญ่ที่สุดในโลก ทะเลอารัล เนื้อที่ ๒๖,๑๖๕ ตารางไมล์ ทะเลสาบไบคาล เนื้อที่ ๑๓,๔๙๐ ตารางไมล์ เป็นทะเลสาบน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในทวีปเอเชียและลึกที่สุดในโลก

พลเมือง มีประมาณ ๒,๒๖๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

ประเทศ และ เมืองหลวง ที่ควรทราบ คือ:—

ประเทศไทย	เมืองหลวง กรุงเทพมหานคร	ประเทศญี่ปุ่น	เมืองหลวง โตเกียว
„ สาธารณรัฐประชาชนจีน	„ ปักกิ่ง	„ พม่า	„ ย่างกุ้ง
„ พิลิปปินส์	„ มะนิลา	„ อินเดีย	„ นิวเดลี
„ ปากีสถาน	„ อิสลามาบัด	„ ศรีลังกา	„ โคลัมโบ
„ อินโดนีเซีย	„ จาการ์ตา	„ ลาว	„ เวียงจันทน์
„ กัมพูชา	„ พนมเปญ	„ อัฟกานิสถาน	„ คาบูล
„ อิรัก	„ แบกแดด	„ อิหร่าน	„ เตหะราน
„ ซาอุดีอาระเบีย	„ ริยาด	„ ตุรกี	„ อังการา
„ เลบานอน	„ เบรุต	„ ซีเรีย	„ ดามัสกัส
„ มาเลเซีย	„ กัวลาลัมเปอร์	„ เวียดนาม	„ ฮานอย
„ เนปาล	„ กาฏมัณฑุ	„ บังกลาเทศ	„ ดักกา
„ มองโกเลีย	„ อูลานบาตอร์	„ ภูฏาน	„ ทิมพู
„ เกาหลี (เหนือ)	„ เปียงยาง	„ ไซปรัส	„ นิโกเซีย
„ เกาหลี (ใต้)	„ โซล	„ อิสราเอล	„ เยรูซาเลม
„ บาห์เรน	„ มานามา	„ จอร์แดน	„ อัมมัน
„ คูเวต	„ แอลคูเวต	„ เยเมน (เหนือ)	„ ซอนอา
„ สิงคโปร์	„ สิงคโปร์	„ เยเมน (ใต้)	„ เมดินาแอสซับ
„ โอมาน	„ มัสแกต	„ มัลดีฟส์	„ มาเล
„ สหรัฐอาหรับ	„ อาบูดาบี	„ กาตาร์	„ โดฮา

ทวีปเอเชีย
๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ไมล์
มหาสมุทร อาร์กติก
ทะเลแบเรนต์ส
ทะเลคารา
ทะเล บอลติก
ทะเลเหนือ
ลอนดอน
ปารีส
เบอร์ลิน
ปราก
วอร์ซอ
เลนินกราด
มอสโก
ยุโรป
สหภาพโซเวียต
ไซบีเรีย
ทุนดรา
สเตปป์
ส. อารัล
ส. บาลคาช
ส. แคสเปียน
ทะเลดำ
ตุรกี
ซีเรีย
อิรัก
แบกแดด
อิหร่าน
(เปอร์เซีย)
เตหะราน
อัฟกานิสถาน
คาบูล
ซาอุดี
อาระเบีย
ริยาด
เมกกะ
เมดินา
เยเมน
เอเดน
อ่าวเอเดน
ไคโร
อียิปต์
แอฟริกา
ทะเล อาหรับ
ปากีสถาน
แคชเมียร์
อินเดีย
นิวเดลี
บอมเบย์
กัลกัตตา
มัทราส
ศรีลังกา
มหาสมุทร อินเดีย
อ่าว เบงกอล
เนปาล
ภูฏาน
ทิเบต
ลาซา
ซินเกียง
มองโกเลีย
อูลานบาตอร์
มองโกเลียใน
แมนจูเรีย
ฮาร์บิน
วลาดิวอสตอค
เกาหลีเหนือ
เกาหลีใต้
โซล
ญี่ปุ่น
โตเกียว
จีน
ปักกิ่ง
นานกิง
ฮ่องกง
ไต้หวัน
ฟิลิปปินส์
มะนิลา
มหาสมุทร แปซิฟิก
พม่า
ย่างกุ้ง
ไทย
กรุงเทพฯ
ลาว
เวียงจันทน์
กัมพูชา
เวียดนาม
ฮานอย
อ่าวไทย
มาเลเซีย
กัวลาลัมเปอร์
สิงคโปร์
บอร์เนียว
สุมาตรา

ประเทศไทย

ขนาด ราชอาณาจักรไทย ตั้งอยู่ท่ามกลางคาบสมุทรอินโดจีน มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐๐,๑๔๘ ตารางไมล์ หรือประมาณ ๕๑๔,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร

ภูมิประเทศ ภาคเหนือเป็นที่สูง มีภูเขาสูง ๆ สลับซับซ้อนกันหลายพืด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นที่ราบสูง ไม่ใคร่มีภูเขา ภาคกลางเป็นที่ราบกว้างใหญ่มีแม่น้ำสำคัญหลายสาย ภาคใต้พื้นที่เป็นภูเขาติดต่อเป็นทิวยาวไปทางทิศใต้ มีที่ราบบ้างแถบชายทะเล

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่: ภูเขาแดนลาว ภูเขาถนนธงชัย ภูเขาตะนาวศรี ภูเขาหลวงพระบาง ภูเขาขุนตาล ภูเขาผีปันน้ำ ภูเขาดงพญาเย็น ภูเขาพนมดงรัก เป็นต้น

ดอยอินทนน หรือดอยอ่างกา อยู่ในสาขาของพืดเขาถนนธงชัย สูงประมาณ ๒,๕๘๐ เมตร เป็นยอดเขาสูงที่สุดในประเทศไทย

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่: แม่น้ำเจ้าพระยา ยาว ๓๐๐ กม. แม่น้ำปิง ยาว ๕๕๐ กม. แม่น้ำวังยาว ๒๐๐ กม. แม่น้ำยม ยาว ๕๐๐ กม. แม่น้ำน่าน ยาว ๕๐๐ กม. แม่น้ำป่าสัก ยาว ๓๕๐ กม. แม่น้ำท่าจีน ยาว ๒๐๐ กม. แม่น้ำแม่กลอง ยาว ๓๐๐ กม. แม่น้ำบางปะกง ยาว ๑๕๐ กม. แม่น้ำมูล ยาว ๔๐๐ กม. แม่น้ำตาปี ยาว ๒๐๐ กม.

ภูมิอากาศ ประเทศไทยอยู่ในแถบร้อน ในปีหนึ่งมี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว

พลเมือง มีประมาณ ๔๓,๒๑๓,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

การอาชีพ **การเพาะปลูก** พืชที่สำคัญได้แก่ ข้าว ข้าวโพด มะพร้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ผลไม้ต่างๆ

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญได้แก่ ดีบุก เหล็ก ถ่านลิกไนต์ วุลแฟรม เกลือ

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญได้แก่ หมู วัว ควาย ม้า ช้าง เป็ด ไก่

การป่าไม้ ไม้สำคัญในป่าได้แก่ ไม้สัก ไม้ยาง ไม้ตะเคียน ไม้เต็ง ไม้มะค่า ไม้ไผ่

การประมง เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองตามชายฝั่งทะเล สัตว์น้ำที่สำคัญคือ ปลา กุ้ง หอย

การอุตสาหกรรม ยังมีน้อย ที่นับว่าสำคัญ คือ การมวนบุหรี่ การทำสุราและเบียร์ การทำปูนซีเมนต์ การทำไม้ขีดไฟ การทำน้ำตาล การทำกระดาษ และการทอผ้า

การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ ข้าว ยางพารา ข้าวโพด ดีบุก แป้งมันสำปะหลัง

เมืองสำคัญ กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงของประเทศไทย ตั้งอยู่บนสองฝั่งของแม่น้ำเจ้าพระยา พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ทรงสร้างกรุงเทพ ฯ ขึ้น เมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๕ เป็นศูนย์กลางการค้า การอุตสาหกรรม การศึกษา และการคมนาคม เป็นศูนย์กลางของสายการบินพาณิชย์ที่สำคัญแห่งหนึ่งในทวีปเอเชีย มีพลเมืองประมาณ ๔,๕๐๐,๐๐๐ คน

เชียงใหม่ เป็นเมืองสำคัญทางเศรษฐกิจ ทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม อยู่ห่างจากกรุงเทพ ฯ โดยทางรถไฟ ๗๕๑ กิโลเมตร เป็นศูนย์กลางของการค้าขายและการศึกษา

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ๒๕๒๑

ในภาคเหนือ เมืองนี้เป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เชียงใหม่เคยเป็นเมืองหลวงของอาณาจักรลานนาไทย พ่อขุนเม็งรายมหาราชโปรดเกล้าฯให้สร้างขึ้น เมื่อ พ.ศ. ๑๘๓๙ สินค้าสำคัญมี ไม้สัก ของป่า ยาสูบ ผ้าฝ้าย ผ้าไหม เครื่องเงิน ร่มกระดาษ ผลไม้

นครราชสีมา เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการขนส่งทางบก สินค้าสำคัญมี ข้าว ข้าวโพด หมู วัว ผ้าไหม และของป่า อนุสาวรีย์ท้าวสุรนารี วีรสตรีไทย ประดิษฐานอยู่ในเมืองนี้และมีปราสาทหินอันเป็นโบราณสถานสมัยขอมอยู่ในอำเภอพิมาย

พิษณุโลก ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำน่าน เคยเป็นเมืองสำคัญทางภาคเหนือในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นเมืองหลวง "พระพุทธชินราช" ซึ่งเป็นพระพุทธรูปโบราณงดงามยิ่ง ประดิษฐานอยู่ในเมืองนี้ สินค้าสำคัญมี ข้าว ไม้เบญจพรรณ ยาสูบ ฝ้าย ครั่ง

พระนครศรีอยุธยา ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำป่าสัก และแม่น้ำลพบุรีบรรจบกัน เคยเป็นเมืองหลวงของไทย เมื่อ พ.ศ. ๑๘๙๓ ถึง พ.ศ. ๒๓๑๐ ยังมีซากเมืองโบราณปรากฏอยู่เป็นอันมาก สินค้าสำคัญมี ข้าว ปลาน้ำจืด

อุบลราชธานี ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำมูล เป็นเมืองซึ่งมีพลเมืองมากรองจากกรุงเทพฯ สินค้าสำคัญมี ข้าว หมู วัว ผ้าไหมและของป่า

สงขลา ตั้งอยู่บนปากช่องทะเลสาบ เป็นเมืองสำคัญในการคมนาคมทั้งทางบกและทางน้ำ มีอ่าวจอดเรือดี สินค้าสำคัญมี ดีบุก มะพร้าว ยางพารา ปลา

ภูเก็ต ตั้งอยู่บนเกาะภูเก็ต เป็นเมืองสำคัญทางประวัติศาสตร์และทางเศรษฐกิจ ทำเหมืองแร่ดีบุกมากที่สุดเมืองหนึ่ง สินค้าสำคัญมี ดีบุก ยางพารา มะพร้าว เมืองถลางซึ่งเคยเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงในประวัติศาสตร์ สมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ ๑ ตั้งอยู่บนเกาะนี้

นครศรีธรรมราช ตั้งอยู่ริมอ่าวนคร เป็นเมืองสำคัญทางประวัติศาสตร์และทางเศรษฐกิจ มีพระบรมธาตุซึ่งเป็นปูชนียสถานเก่าแก่อยู่ในเมืองนี้ สินค้าสำคัญมี ดีบุก ข้าว มะพร้าว เครื่องถม

นครปฐม เป็นเมืองสำคัญทางประวัติศาสตร์ พระพุทธศาสนาได้แผ่เข้ามาที่เมืองนี้ก่อนเมืองอื่นในสุวรรณภูมิ มีพระปฐมเจดีย์ ซึ่งเป็นพระเจดีย์สูงใหญ่ที่สุดและเป็นปูชนียสถานที่สำคัญยิ่งในพระพุทธศาสนาอยู่ในเมืองนี้ ชาวพุทธมานมัสการกันมิได้ขาด สินค้าสำคัญมี ข้าว ผลไม้

นครสวรรค์ ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำปิงและแม่น้ำน่านบรรจบกัน เป็นเมืองสำคัญทางการค้าขายทั้งทางบกและทางน้ำ มีบึงบอระเพ็ด ซึ่งเป็นบึงเพาะพันธุ์ปลาน้ำจืดกว้างใหญ่มาก สินค้าสำคัญมี ข้าว ไม้เบญจพรรณ ของป่า

ประเทศไทย

๐ ๑๐๐ ๒๐๐ กิโลเมตร

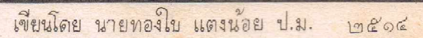
แสดง เขตจังหวัด

๐ ที่ตั้งจังหวัด ...... เขตจังหวัด

๙๘ ๑๐๒ ๑๐๖
๒๐ ๑๖ ๑๒ ๘

พม่า
ลาว
อ่าวตังเกี๋ย
เวียดนาม
กัมพูชา
มาเลเซีย
อ่าวมะตะบัน
ทะเลอันดามัน
อ่าวไทย
ทะเลจีนใต้
น. สาละวิน
น. สะโตง
น. ตะนาวศรี
น. โขง

เชียงราย
แม่ฮ่องสอน
พะเยา
เชียงใหม่
น่าน
ลำพูน
ลำปาง
แพร่
อุตรดิตถ์
หนองคาย
เลย
อุดรธานี
นครพนม
สกลนคร
สุโขทัย
ตาก
พิษณุโลก
กาฬสินธุ์
กำแพงเพชร
พิจิตร.
เพชรบูรณ์
ขอนแก่น
มหาสารคาม
ร้อยเอ็ด
ยโสธร
นครสวรรค์
ชัยภูมิ
อุบลราชธานี
อุทัยธานี
ชัยนาท
สิงห์บุรี
ลพบุรี
นครราชสีมา
บุรีรัมย์
สุรินทร์
ศรีสะเกษ
อ่างทอง
สระบุรี
สุพรรณบุรี
อยุธยา
กาญจนบุรี
นครนายก
นนทบุรี
ปทุมธานี
ปราจีนบุรี
นครปฐม
กรุงเทพฯ
ฉะเชิงเทรา
ราชบุรี
สมุทรปราการ
สมุทรสงคราม
สมุทรสาคร
ชลบุรี
เพชรบุรี
ระยอง
จันทบุรี
ตราด
ประจวบคีรีขันธ์
ชุมพร
ระนอง
สุราษฎร์ธานี
พังงา
นครศรีธรรมราช
กระบี่
ภูเก็ต
ตรัง
พัทลุง
สตูล
สงขลา
ปัตตานี
ยะลา
นราธิวาส

การคมนาคม ทางรถไฟ ทางรถไฟในประเทศไทยรวมทั้งสิ้นยาวประมาณ ๓,๓๐๐ กิโลเมตร สถานีกรุงเทพ ฯ เป็นศูนย์กลางของทางรถไฟใหญ่ที่สุดในประเทศไทย จากสถานีกรุงเทพ ฯ ทางรถไฟของรัฐบาลแยกออกเป็น ๔ สาย คือ

๑. **สายเหนือ** จากกรุงเทพ ฯ ถึงเชียงใหม่ (ระยะทาง ๗๕๑ กิโลเมตร) ผ่านสถานีสำคัญ คือ ดอนเมือง—พระนครศรีอยุธยา—ชุมทางบ้านภาชี—ลพบุรี—บ้านหมี่—ตาคลี—ปากน้ำโพ (นครสวรรค์) —ชุมแสง—ตะพานหิน—พิจิตร—พิษณุโลก—พรหมพิราม—พิชัย—ชุมทางบ้านดารา—อุตรดิตถ์—เด่นชัย—แม่เมาะ—ลำปาง—ลำพูน—เชียงใหม่ มีทางแยกจากชุมทางบ้านดาราถึงสวรรคโลก

๒. **สายตะวันออกเฉียงเหนือ** จากกรุงเทพ ฯ ถึงอุบลราชธานี (ระยะทาง ๕๗๕ กิโลเมตร) ทางรถไฟสายนี้ แยกจากสายเหนือที่ชุมทางบ้านภาชี ผ่านสถานีสำคัญ คือ สระบุรี—นครราชสีมา—บุรีรัมย์—สุรินทร์—ศรีสะเกษ—วารินทร์ (อุบลราชธานี)

มีทางแยกจากนครราชสีมาถึงหนองคาย (ระยะทาง ๓๐๔ กิโลเมตร) ผ่านสถานีสำคัญ คือ บัวใหญ่—พล—บ้านไผ่—ขอนแก่น—น้ำพอง—กุมภวาปี—อุดรธานี—หนองคาย และมีทางแยกจากแก่งคอยถึงบัวใหญ่ ผ่านสถานีสำคัญ คือ สุระนารายณ์—ลำนารายณ์—บัวใหญ่

๓. **สายตะวันออก** จากกรุงเทพ ฯ ถึงอรัญประเทศ (ระยะทาง ๒๕๕ กิโลเมตร) ผ่านสถานีสำคัญ คือ ฉะเชิงเทรา—ปราจีนบุรี—กบินทร์บุรี—อรัญประเทศ และติดต่อกับทางรถไฟในประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย

๔. **สายใต้** จากกรุงเทพ ฯ ถึงปาดังเบซาร์ (ระยะทาง ๙๙๐ กิโลเมตร) ผ่านสถานีสำคัญ คือ นครปฐม—บ้านโป่ง—ราชบุรี—เพชรบุรี—ชะอำ—หัวหิน—ปราณบุรี—กุยบุรี—ประจวบคีรีขันธ์—ทับสะแก—บางสะพาน—ปทิว—ชุมพร—สวี—หลังสวน—ไชยา—ท่าฉาง—พุนพิน (สุราษฎร์ธานี)—บ้านนาสาร—ฉวาง—ชุมทางทุ่งสง—ชุมทางเขาชุมทอง—พัทลุง—ควนเนียง—ชุมทางหาดใหญ่—ปาดังเบซาร์

มีทางแยก คือ (๑) จากสถานีบ้านโป่ง—กาญจนบุรี—น้ำตก

(๒) จากชุมทางทุ่งสง—ห้วยยอด—ตรัง—กันตัง

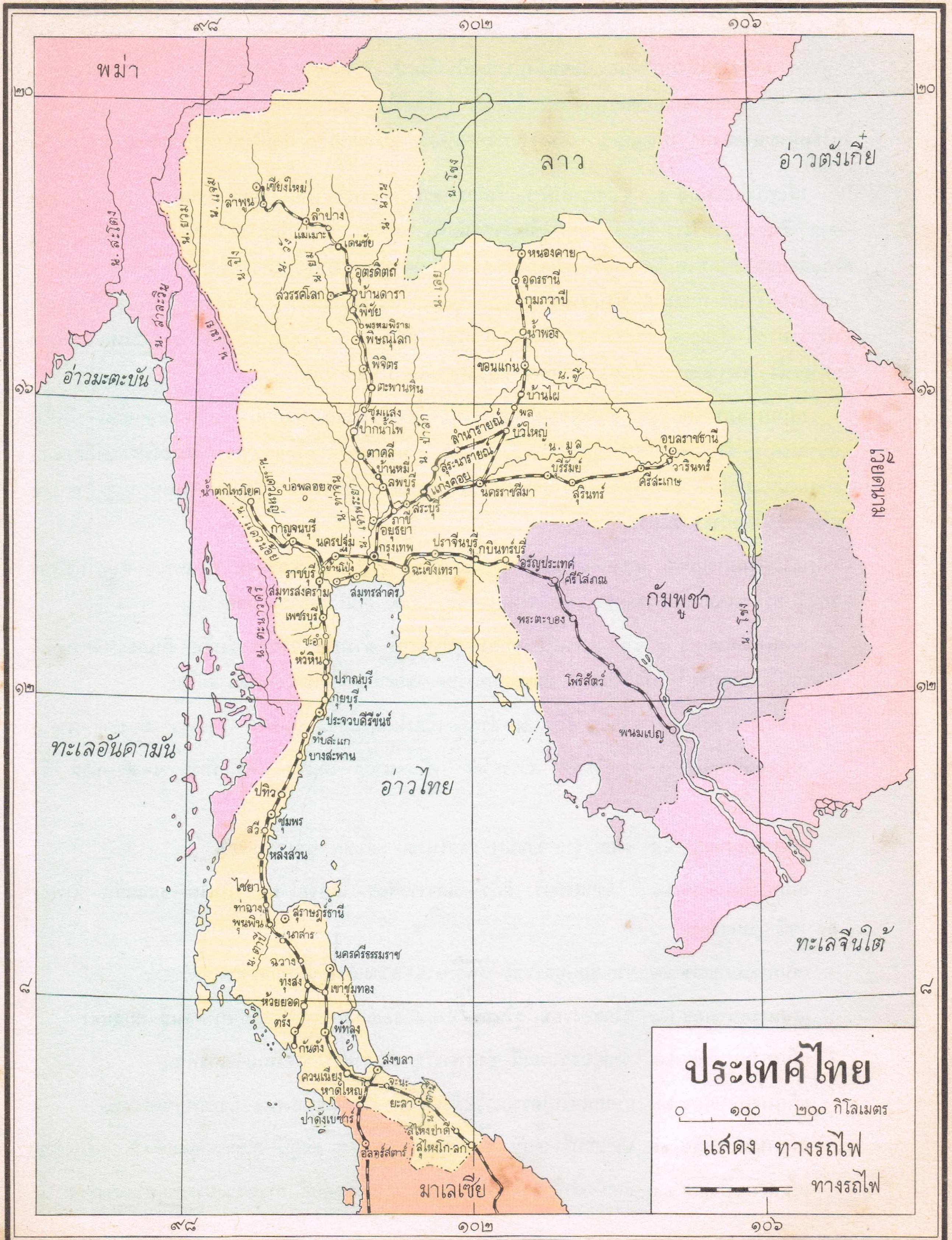
(๓) จากชุมทางเขาชุมทอง—นครศรีธรรมราช

(๔) จากชุมทางหาดใหญ่—สงขลา

(๕) จากชุมทางหาดใหญ่—จะนะ—ยะลา—สุไหงปาดี—สุไหงโก-ลก

ทางรถไฟสายนี้ติดต่อกับทางรถไฟใน มาเลเซียไปจนถึงสิงคโปร์

นอกจากนี้ มีทางรถไฟสายสั้น ๆ อีกสายหนึ่ง คือ สายแม่กลอง จากธนบุรี ถึงสมุทรสงคราม ระยะทางประมาณ ๘๐ กิโลเมตร

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ๒๕๑๔

ถนน ถนนรถยนต์เดินได้ทุกฤดูกาลของประเทศไทย มีความยาวรวมทั้งสิ้นประมาณ ๑๕,๐๐๐ กิโลเมตร กรุงเทพ ฯ เป็นศูนย์กลางของทางหลวงแผ่นดินใหญ่ที่สุด จากกรุงเทพ ฯ มีถนนไปสู่จังหวัดต่าง ๆ ภายในประเทศหลายสาย อำนวยความสะดวกให้แก่การคมนาคมขนส่งทางบกเป็นอันมาก ดังจะกล่าวเฉพาะทางหลวงหรือถนนที่สำคัญบางสาย และเขียน **หมายเลขกำกับเส้นทาง** ไว้ด้วย (พึงเข้าใจว่า หมายเลขกำกับเส้นทางในแผนที่หน้าขวามือ **ไม่ใช่หมายเลขทางหลวงปัจจุบัน**) เพื่อง่ายแก่การดูคำอธิบายประกอบการฝึกหัดเขียนแผนที่โดยสังเขปต่อไปนี้

เส้นทางหมายเลข ๕ จากกรุงเทพ ฯ –วังน้อย–สระบุรี–ลพบุรี–ตาคลี–ชัยนาท–นครสวรรค์–คลองขลุง–ตาก–เถิน–ลำปาง–งาว–พะเยา–พาน–เชียงราย–แม่จัน–แม่สาย ติดต่อกับทางหลวงของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่าทางหนึ่ง และจากกรุงเทพ ฯ –นครปฐม–ราชบุรี–เพชรบุรี–ชะอำ–หัวหิน–ปราณบุรี–ประจวบคีรีขันธ์–ทับสะแก–บางสะพาน–ท่าแซะ–ชุมพร–กระบุรี–ระนอง–เกาะคอเขา–ตะกั่วป่า–โคกกลอย–พังงา–กระบี่–ห้วยยอด–ตรัง–พัทลุง–รัตภูมิ–หาดใหญ่–สะเดา ติดต่อกับทางหลวงของประเทศมาเลเซียอีกทางหนึ่ง ทางหลวงสายนี้ทอดยาวจากทิศเหนือจดทิศใต้ของประเทศไทย

เส้นทางหมายเลข ๑๖ จากแม่สอด – ตาก – สุโขทัย–พิษณุโลก–หล่มสัก–ชุมแพ–ขอนแก่น–บ้านไผ่–มหาสารคาม–ร้อยเอ็ด–ยโสธร–อุบลราชธานี–ช่องเม็ก ทางหลวงสายนี้ทอดยาวจากทิศตะวันตกจดทิศตะวันออกของประเทศไทย และติดต่อกับทางหลวงของประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

เส้นทางหมายเลข ๖ จากเจดีย์สามองค์ (ในโครงการ)–กาญจนบุรี–นครปฐม–กรุงเทพ ฯ–สมุทรปราการ–ชลบุรี–ศรีราชา–สัตหีบ–ระยอง–แกลง–จันทบุรี–ขลุง–ตราด (ในโครงการ)–คลองใหญ่

เส้นทางหมายเลข ๘ จากกาญจนบุรี–อู่ทอง–สุพรรณบุรี–อ่างทอง–อยุธยา–วังน้อย–หินกอง–นครนายก–ปราจีนบุรี–กบินทร์บุรี–อรัญประเทศ ติดต่อกับทางหลวงของประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย

เส้นทางหมายเลข ๓ จากเถิน–บ้านโฮ่ง–ลำพูน–เชียงใหม่–แม่ริม–แม่แตง–เชียงดาว–เมืองงาย–ฝาง

เส้นทางหมายเลข ๗ จากสุโขทัย – สวรรคโลก – ศรีสัชนาลัย – เด่นชัย–แพร่–ร้องกวาง–สา–น่าน–ปัว–ทุ่งช้าง

เส้นทางหมายเลข ๑๗ จากบัวชุม–วังชมพู–เพชรบูรณ์–หล่มสัก–ด่านซ้าย–เลย

เส้นทางหมายเลข ๒๑ จากสระบุรี – สีคิ้ว – นครราชสีมา – โคกจิก –พล–บ้านไผ่–ขอนแก่น–น้ำพอง – อุดรธานี – หนองคาย

เส้นทางหมายเลข ๑๘ จากเลย–อุดรธานี–หนองหาน–สว่างแดนดิน–สกลนคร–นครพนม

เส้นทางหมายเลข ๒๕ จากช่องจอม–สุรินทร์–ท่าตูม–ร้อยเอ็ด–มหาสารคาม–กาฬสินธุ์–สกลนคร

เส้นทางหมายเลข ๒๗ จากอุบลราชธานี–อำนาจเจริญ–มุกดาหาร–ธาตุพนม–นครพนม

เส้นทางหมายเลข ๒๐ เป็นถนนในโครงการริมฝั่งแม่น้ำโขง จากหนองคาย–บึงกาฬ–นครพนม

เส้นทางหมายเลข ๑๙ จากชลบุรี–ฉะเชิงเทรา–ปราจีนบุรี–สีคิ้ว–ชัยภูมิ–ภูเขียว–ชุมแพ–เลย–เชียงคาน

เส้นทางหมายเลข ๑๕ จากปัตตานี–ยะลา–บันนังสตา–เบตง ติดต่อกับทางหลวงประเทศมาเลเซีย

ประเทศไทย

๐ ๑๐๐ ๒๐๐ กิโลเมตร

แสดง ทางหลวงแผ่นดิน

———	ถนนรถยนต์เดินได้
- - - - -	ถนนในโครงการ

พม่า

ลาว

อ่าวตังเกี๋ย

เวียดนาม

กัมพูชา

มาเลเซีย

อ่าวมะตะบัน

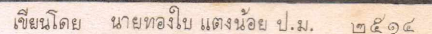
ทะเลอันดามัน

อ่าวไทย

ทะเลจีนใต้

๙๘ ๑๐๒ ๑๐๖

๒๐ ๑๖ ๑๒ ๘

ทางทะเล มีเรือกลไฟเดินชายทะเลรับส่งสินค้าและคนโดยสารแวะตามเมืองท่าเหล่านี้

๑. ทางชายฝั่งตะวันตกของอ่าวไทย จากกรุงเทพ ฯ – ประจวบคีรีขันธ์ – บางสะพานใหญ่ – ชุมพร – หลังสวน – บ้านดอน (สุราษฎร์ธานี) – เกาะสมุย – นครศรีธรรมราช – ปากพนัง – สงขลา – ปัตตานี – นราธิวาส – ตากใบ และแวะตามเมืองท่าใน มาเลเซีย

๒. ทางฝั่งตะวันออกของอ่าวไทย จากกรุงเทพ ฯ – เกาะสีชัง – ศรีราชา – ระยอง – จันทบุรี – ตราด – คลองใหญ่ และแวะตามเมืองท่าในประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย

๓. ทางฝั่งมหาสมุทรอินเดีย คือ ระนอง – ตะกั่วป่า – ภูเก็ต – พังงา – กระบี่ – กันตัง – สตูล และแวะตามเมืองท่าในมาเลเซียทางหนึ่ง และสหภาพพม่าอีกทางหนึ่ง

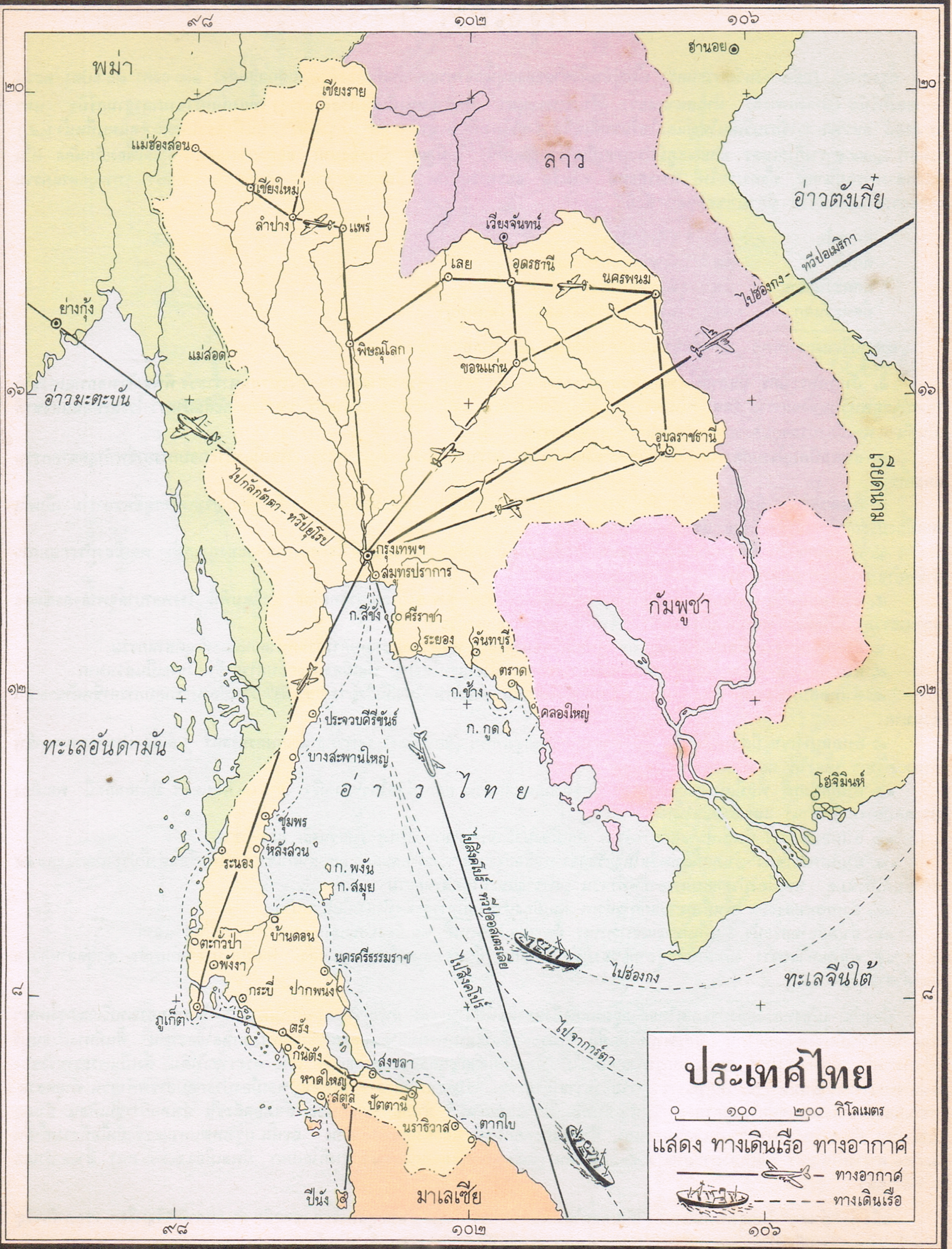
ทางอากาศ ท่าอากาศยานใหญ่ที่สุดและทันสมัยที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ดอนเมือง (กรุงเทพ ฯ) เป็นศูนย์กลางของสายการบินพาณิชย์ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

ท่าอากาศยานภายในประเทศและต่างประเทศระยะใกล้ที่ควรทราบ คือ

๑. กรุงเทพ ฯ – พิษณุโลก – แพร่ – ลำปาง – เชียงใหม่ – แม่ฮ่องสอน
๒. กรุงเทพ ฯ – ขอนแก่น – อุดรธานี – เลย – นครพนม
๓. กรุงเทพ ฯ – ลำปาง – เชียงราย
๔. กรุงเทพ ฯ – ภูเก็ต – ตรัง – หาดใหญ่ – ปัตตานี
๕. กรุงเทพ ฯ – พิษณุโลก – นครพนม – เชียงใหม่ – แม่ฮ่องสอน
๖. กรุงเทพ ฯ – ขอนแก่น – นครพนม – อุบลราชธานี
๗. กรุงเทพ ฯ – หาดใหญ่ – ปัตตานี
๘. กรุงเทพ ฯ – เชียงใหม่
๙. กรุงเทพ ฯ – เวียงจันทน์
๑๐. กรุงเทพ ฯ – หาดใหญ่ – ปีนัง

ท่าอากาศยานภายนอกประเทศระยะไกลที่ควรทราบ คือ

๑. กรุงเทพ ฯ – กัลกัตตา – ไปทวีปยุโรป
๒. กรุงเทพ ฯ – ฮ่องกง – ไปทวีปอเมริกา
๓. กรุงเทพ ฯ – สิงคโปร์ – ไปทวีปออสเตรเลีย

ประเทศไทย
๐ ๑๐๐ ๒๐๐ กิโลเมตร
แสดง ทางเดินเรือ ทางอากาศ
ทางอากาศ
ทางเดินเรือ
พม่า
ลาว
อ่าวตังเกี๋ย
ฮานอย
กัมพูชา
เวียดนาม
มาเลเซีย
อ่าวมะตะบัน
ทะเลอันดามัน
อ่าวไทย
ทะเลจีนใต้
เชียงราย
แม่ฮ่องสอน
เชียงใหม่
ลำปาง
แพร่
เวียงจันทน์
เลย
อุดรธานี
นครพนม
ย่างกุ้ง
แม่สอด
พิษณุโลก
ขอนแก่น
อุบลราชธานี
กรุงเทพฯ
สมุทรปราการ
ก. สีชัง
ศรีราชา
ระยอง
จันทบุรี
ตราด
ก. ช้าง
ก. กูด
คลองใหญ่
ประจวบคีรีขันธ์
บางสะพานใหญ่
ชุมพร
หลังสวน
ระนอง
ก. พงัน
ก. สมุย
บ้านดอน
ตะกั่วป่า
พังงา
นครศรีธรรมราช
กระบี่
ปากพนัง
ภูเก็ต
ตรัง
กันตัง
สงขลา
หาดใหญ่
สตูล
ปัตตานี
นราธิวาส
ตากใบ
ปีนัง
โฮจิมินห์
ไปกัลกัตตา - ทวีปยุโรป
ไปฮ่องกง - ทวีปอเมริกา
ไปสิงคโปร์ - ทวีปออสเตรเลีย
ไปสิงคโปร์
ไปฮ่องกง
ไปจาการ์ตา
๙๘
๑๐๒
๑๐๖
๒๐
๑๖
๑๒
๘

กรุงเทพ ฯ

กรุงเทพฯ (อดีต จังหวัดพระนคร) ตั้งอยู่บนฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยา ที่เส้นลองจิจูด (longitude) ๑๐๐ องศา ๓๐ ลิปดา ตะวันออกของกรีนิช (Greenwich) ผ่านสนามหลวง อำเภอพระนคร ทุกตำแหน่งที่เส้นนี้จะเป็นเวลา เที่ยงก่อนเวลามาตรฐานกรีนิช นครลอนดอน สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ ๗ ชั่วโมงกับ ๒ นาที เสมอ กรุงเทพ ฯ บนฝั่งตะวันออก (ดูแผนที่หน้า ๒๕) มีเนื้อที่ ๑,๐๙๙ ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ ไม่มีภูเขา มีคลองมาก อยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลเพียงเล็กน้อย เป็นศูนย์กลางการคมนาคม ทั้งทางรถไฟ ทางรถยนต์ ทางเรือ และทางอากาศ เป็นเมืองท่าสำคัญ ศูนย์กลางการศึกษา การอุตสาหกรรม ธุรกิจการค้าและการเงิน มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	จด	จังหวัดปทุมธานี
ทิศใต้	จด	จังหวัดสมุทรปราการ
ทิศตะวันออก	จด	จังหวัดฉะเชิงเทรา
ทิศตะวันตก	จด	แม่น้ำเจ้าพระยา และจังหวัดนนทบุรี

อาณาบริเวณกรุงเทพฯ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๑๕ อำเภอ ดังนี้

๑. **อำเภอพระนคร** มีสถานที่สำคัญและน่าชมหลายแห่ง เช่น วัดพระศรีรัตนศาสดาราม พระบรมมหาราชวัง พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม วัดสุทัศน์เทพวราราม วัดบวรนิเวศวิหาร มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร โรงละคอนแห่งชาติ เป็นต้น พลเมืองประกอบการอาชีพค้าขายและทำอุตสาหกรรม

๒. **อำเภอป้อมปราบศัตรูพ่าย** มีปูชนียสถานที่สำคัญ คือ พระบรมบรรพต (ภูเขาทอง) พลเมืองประกอบการอาชีพทำอุตสาหกรรมและค้าขาย

๓. **อำเภอดุสิต** มีสถานที่สำคัญ คือ พระราชวังดุสิต พระบรมรูปทรงม้า หอสมุดแห่งชาติ วัดเบญจมบพิตรดุสิตวนาราม เป็นต้น พลเมืองประกอบการอาชีพค้าขาย และทำอุตสาหกรรม

๔. **อำเภอพญาไท** มีสถานที่สำคัญ คือ อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ โรงพยาบาลรามาธิบดี โรงพยาบาลพระมงกุฎเกล้า พลเมืองประกอบการอาชีพค้าขาย และทำอุตสาหกรรม

๕. **อำเภอปทุมวัน** มีสถานที่สำคัญ เช่น สนามกีฬาแห่งชาติ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย สวนลุมพินี โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์และสถานเสาวภา เป็นต้น พลเมืองประกอบการอาชีพทำอุตสาหกรรมและค้าขาย

๖. **อำเภอยานนาวา** มีสถานที่สำคัญ คือ อู่ซ่อมเรือขนาดใหญ่ พลเมืองประกอบการอาชีพทำสวนและทำอุตสาหกรรม

๗. **อำเภอบางรัก** อำเภอนี้เป็นย่านการค้าและการธนาคาร มีโรงแรมใหญ่ๆ พลเมืองประกอบการอาชีพค้าขายเป็นส่วนมาก

๘. **อำเภอสัมพันธวงศ์** อำเภอนี้เป็นย่านการค้าทั่วไป เช่น ย่านการค้าใหญ่ที่เรียกว่า "สำเพ็ง" พลเมืองประกอบการอาชีพค้าขายเป็นส่วนมาก

๙. **อำเภอบางเขน** มีสถานที่สำคัญ คือ ท่าอากาศยานกรุงเทพฯ (ดอนเมือง) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พลเมืองประกอบการอาชีพทำนา ค้าขาย เลี้ยงไก่ และทำสวนผัก

๑๐. **อำเภอมีนบุรี** พื้นที่เหมาะแก่การทำนา มีคลองแสนแสบผ่าน คลองนี้ขุดในรัชกาลที่ ๓ ยาว ๓๐ กิโลเมตร มีน้ำตลอดปี พลเมืองประกอบการอาชีพทำนา และเลี้ยงปลาน้ำจืด

๑๑. **อำเภอบางกะปิ** พื้นที่เหมาะแก่การทำนา พลเมืองประกอบการอาชีพทำนา ทำสวนผัก และค้าขาย

๑๒. **อำเภอพระโขนง** อำเภอนี้มีท่าเรือใหญ่เรียกว่า ท่าเรือกรุงเทพ ฯ ที่ตำบลคลองเตย สินค้าเข้าออกที่ท่าเรือแห่งนี้ประมาณร้อยละ ๙๕ ของสินค้าทั้งหมด พลเมืองประกอบการอาชีพทำสวน ค้าขายและทำอุตสาหกรรม

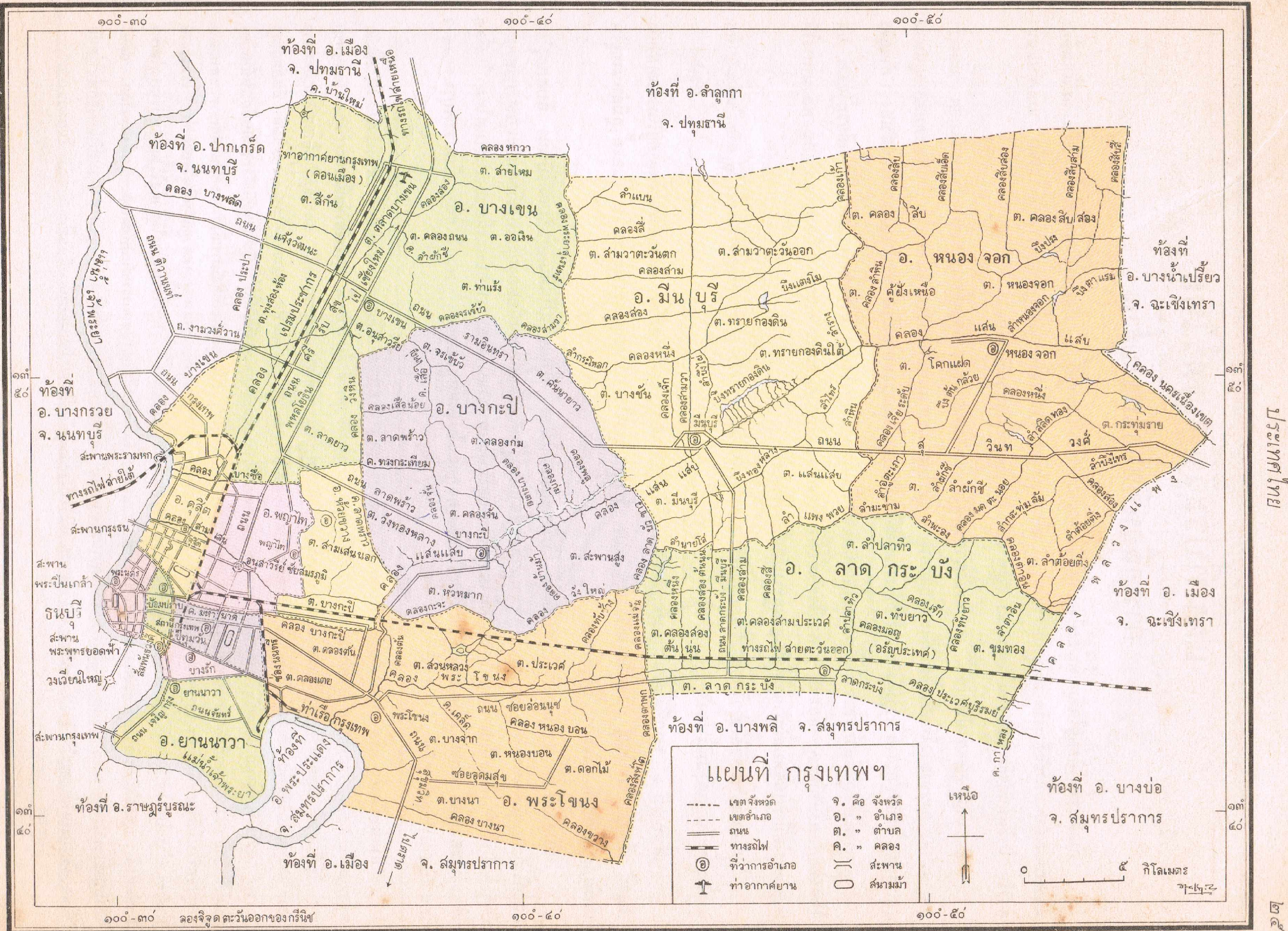
๑๓. **อำเภอหนองจอก** พื้นที่เหมาะแก่การทำนา พลเมืองประกอบการอาชีพทำนาเป็นส่วนมาก

๑๔. **อำเภอลาดกระบัง** พื้นที่เหมาะแก่การทำนา มีการชลประทานดี พลเมืองประกอบการอาชีพทำนาเป็นส่วนมาก

๑๕. **อำเภอห้วยขวาง** เป็นย่านที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อย มีแฟลตขนาดใหญ่หลายหลัง พลเมืองประกอบอาชีพ ทำอุตสาหกรรมและค้าขาย

ปัจจุบัน เมืองหลวงของประเทศไทยตั้งอยู่บนสองฝั่งของแม่น้ำเจ้าพระยา มีนามว่า **กรุงเทพมหานคร** โดยรวมอาณาบริเวณกรุงเทพฯ และธนบุรีเข้าเป็นจังหวัดเดียวกัน มีสะพานข้ามแม่น้ำเจ้าพระยาเชื่อมเส้นทางคมนาคมและการขนส่งทางบกหลายสะพาน พื้นที่ทางฝั่งธนบุรีเป็นที่ราบลุ่ม มีลำคลองมาก เหมาะแก่การทำสวนผลไม้ มีสถานที่สำคัญและน่าชมหลายแห่ง เช่น พระราชวังเดิม ซึ่งเป็นพระราชวังของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช วัดอรุณราชวราราม วัดราชโอรสาราม โรงพยาบาลศิริราช เป็นต้น พลเมืองประกอบอาชีพทำสวน ทำอุตสาหกรรมและค้าขาย แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๙ อำเภอ คือ อำเภอธนบุรี อำเภอบางกอกน้อย อำเภอตลิ่งชัน อำเภอบางขุนเทียน อำเภอภาษีเจริญ อำเภอราษฎร์บูรณะ อำเภอหนองแขม อำเภอบางกอกใหญ่ และอำเภอคลองสาน ฉะนั้น กรุงเทพมหานครจึงมีเนื้อที่รวมทั้งสิ้น ๑,๕๕๐ ตารางกิโลเมตร พลเมืองประมาณ ๔,๕๐๐,๐๐๐ คน (เฉลี่ยโดยประมาณเนื้อที่ ๑ ตารางกิโลเมตร มีพลเมือง ๒,๙๐๐ คน) มี ๒๔ อำเภอดังกล่าวแล้ว

อนึ่ง คำ "อำเภอ" ในกรุงเทพมหานคร ได้เปลี่ยนใหม่เรียกว่า "เขต" เช่น อำเภอดุสิต เรียก เขตดุสิต อำเภอภาษีเจริญ เรียก เขตภาษีเจริญ ส่วนคำ "ตำบล" เปลี่ยนใหม่เรียกว่า "แขวง" เช่น ตำบลคลองจั่น เรียก แขวงคลองจั่น เป็นต้น

ประเทศไทย

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ๒๕๒๑

แผนที่ประวัติศาสตร์ไทย

การเคลื่อนที่ของไทยโบราณ

ถิ่นเดิมของไทยอยู่ในดินแดนซึ่งปัจจุบันนี้เป็นอาณาเขตของประเทศจีน บริเวณลุ่มแม่น้ำฮวงโห หรือ แม่น้ำเหลือง และบริเวณลุ่มแม่น้ำยังซี หรือ แม่น้ำแยงซีเกียง เมืองสำคัญของชาวไทยในครั้งนั้น คือ ลุง อยู่ทางเหนือ แถบต้นแม่น้ำฮวงโห ใกล้แนวกำแพงเมืองจีน* และ ปา อยู่ทางใต้ แถบมณฑลเสฉวนปัจจุบัน

ประมาณ ๕,๐๐๐ ปีมาแล้ว ชาวจีนซึ่งเร่ร่อนอยู่แถบทะเลแคสเปียน ได้เคลื่อนย้ายมาทางทิศตะวันออก และเข้ารุกรานบ้านเมืองของชาวไทยซึ่งตั้งหลักแหล่งอยู่ก่อน ชาวไทยจึงพากันอพยพถอยร่นลงมาทางใต้ เข้าเขตมณฑลยูนนาน (ฮุนหนำ) ไกวเจา กวางสี กวางตุ้ง ต่างแยกย้ายกันตั้งบ้านเมืองอยู่เป็นอิสระหลายเมือง ชาวไทยเหล่านี้เรียกตัวเองว่า **อ้ายลาว**

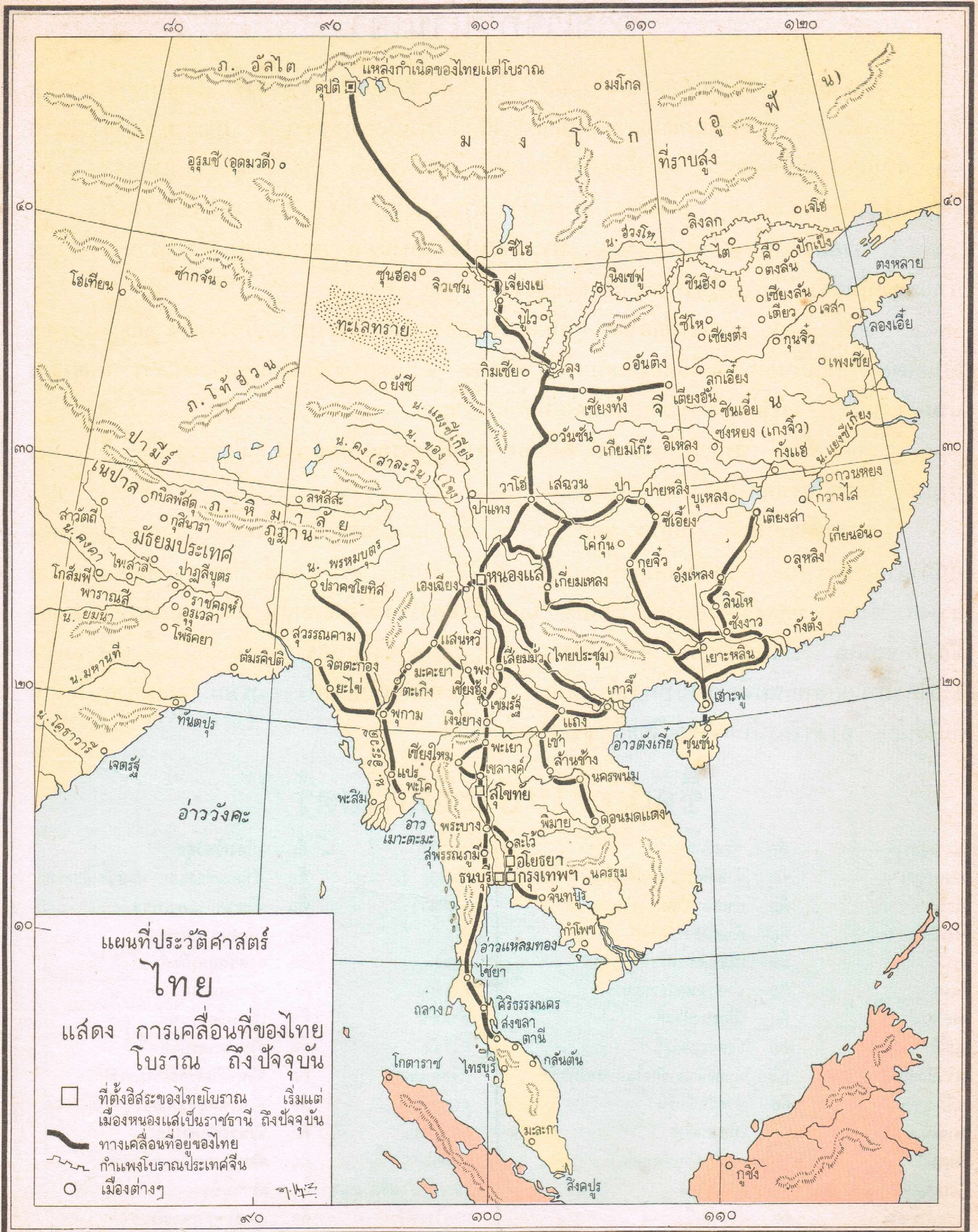
การที่ไทยถูกจีนรุกราน ต้องอพยพหลบหนีภัยจากถิ่นเดิมลงมาทางใต้นั้น มิใช่อพยพกันลงมาคราวเดียวทั้งหมด แต่ได้ทยอยกันลงมาทีละพวกทีละหมู่ พวกใดทนต่อการเบียดเบียนได้ก็คงอยู่ที่เดิม พวกใดรักอิสระก็พากันอพยพลงมาทางใต้ พบแหล่งใดมีความอุดมสมบูรณ์ก็ตั้งถิ่นฐานสร้างบ้านเมืองขึ้นใหม่

เส้นทางอพยพของชาวไทยจนเข้ามาอยู่ในคาบสมุทรอินโดจีนปัจจุบันนั้น ชาวไทยอาศัยแม่น้ำ ๒ สายเป็นสำคัญ คือ แม่น้ำสาละวิน และแม่น้ำโขง

เส้นทางที่ ๑ พวกที่อพยพไปทางตะวันตกเฉียงใต้ บริเวณลุ่มแม่น้ำสาละวิน และตั้งภูมิลำเนาอยู่ในประเทศพม่าเดี๋ยวนี้ เรียกว่า **ไทยใหญ่** หรือพวกเงี้ยว หรือ ฉาน พวกที่อพยพไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ และตั้งภูมิลำเนาอยู่ในแคว้นอัสสัมเดี๋ยวนี้ เรียกว่า **ไทยอาหม**

เส้นทางที่ ๒ พวกที่อพยพไปทางทิศใต้ บริเวณลุ่มแม่น้ำโขง ผ่านเข้าไปในดินแดนสิบสองปันนา สิบสองจุไทย และตังเกี๋ย (ดูแผนที่หน้า ๓๙ ประกอบ) แล้วตั้งภูมิลำเนาอยู่ในดินแดนตอนเหนือของประเทศเวียดนามและประเทศลาวปัจจุบันนี้ เรียกว่า ไทยน้อย ต่อมาไทยพวกนี้ได้ยกเข้ามาอยู่ในดินแดนลานนาไทย ทางตอนเหนือของประเทศไทย ในที่สุดได้ขยายเขตแดนลงมาทางใต้ในบริเวณลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยาตลอดลงไปในแหลมมลายู พวกไทยน้อยเป็นบรรพบุรุษของชาวไทย (สยาม) ในปัจจุบัน

***กำแพงเมืองจีน หรือ กำแพงใหญ่แห่งประเทศจีน** (The Great Wall of China) เป็นสถาปัตยกรรมโบราณอันยิ่งใหญ่ สร้างขึ้นในศตวรรษที่ ๓ ก่อนคริสต์ศักราช คือประมาณ ๒,๒๐๐ ปีล่วงมาแล้ว จอมจักรพรรดิ ฉิน หวาง ตี้ ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์ฉิน มีอานุภาพมาก ได้เริ่มดำเนินการก่อสร้างอย่างรีบเร่ง เพื่อป้องกันประเทศจีนจากพวกฮั่น ชาติเร่ร่อนทางตอนเหนือ และได้สร้างสืบต่อกันมาอีกหลายรัชสมัยกว่าจะสำเร็จดังที่ปรากฏอยู่ในปัจจุบันนี้ ขนาดของกำแพงมีฐานกว้าง ๒๐ ฟุต สูง ๓๐ ฟุต ยาวรวมทั้งสิ้น ๑,๔๐๐ ไมล์ มีหอคอยสูง ๔๐ ฟุต สร้างไว้บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสห่างกันเป็นระยะ ๆ สำหรับคอยระวังและสังเกตการณ์ข้าศึก ตั้งต้นจากริมฝั่งทะเลเหลืองเหนือเมืองปักเป็ง (ปักกิ่ง) ไปจนถึงตอนกลางทวีปเอเซีย แนวกำแพงบางตอนต้องผ่านไปในภูมิประเทศอันทุรกันดารและบนไหล่เขาสูงหลายแห่ง วัสดุก่อสร้างใช้อิฐและหินสีเทา (granite) ก้อนใหญ่หน้าเรียบเป็นสำคัญ มีทางเดินเท้าบนกำแพงปูลาดด้วยแผ่นหินโดยตลอด ใช้แรงงานกำลังคนสร้างนับด้วยจำนวนพัน และที่ต้องเสียชีวิตลงในระหว่างงานการสร้างก็มิใช่น้อย ร่างอันไร้วิญญาณได้ถูกฝังไว้ในป้อมปราการกำแพงยักษ์แห่งนี้ แสดงให้เห็นความวิริยะอุตสาหะของคนโบราณอย่างน่าพิศวงยิ่ง นับเป็นสถาปัตยกรรมอันมหัศจรรย์แห่งหนึ่งของโลก แต่หาได้รับประโยชน์จากการป้องกันข้าศึกศัตรูผู้รุกรานสมดังความมุ่งหมายไม่ กาลเวลาล่วงไปหลายศตวรรษ บางส่วนของกำแพงยักษ์ชำรุดหักพังลง รัฐบาลจีนได้บูรณะไว้ให้คงสภาพเดิม เพื่อให้คนรุ่นหลังได้มีโอกาสรู้เห็นเป็นประโยชน์ต่อไป มีนักท่องเที่ยวนิยมไปชมกันมาก

แผนที่ประวัติศาสตร์
ไทย
แสดง การเคลื่อนที่ของไทย
โบราณ ถึงปัจจุบัน
ที่ตั้งอิสระของไทยโบราณ เริ่มแต่
เมืองหนองแสเป็นราชธานี ถึงปัจจุบัน
ทางเคลื่อนที่อยู่ของไทย
กำแพงโบราณประเทศจีน
เมืองต่างๆ
ภ. อัลไต
แหล่งกำเนิดของไทยแต่โบราณ
คุปติ
มงโกล
ม ง โ ก ล
(อู ฟ้ น)
ที่ราบสูง
อุรุมชี (อุดมวดี)
ซีไฮ่
ซุนฮอง
จิวเซ่น
เจียงเย
ทะเลทราย
บู๊ไว
กิมเซีย
ลุง
อันติง
เซียงท้ง
จี
ภ. โก้ฮ่วน
ปามีร์
เนปาล
วันชั่น
เกียมโก๊ะ
อิเหลง
วาโฮ่
เสฉวน
ปา
ปายหลิง
ซีเอี้ยง
บุเหลง
ลหสัสะ
ภ. หิมาลัย
ภูฏาน
มัธยมประเทศ
กปิลพัสดุ
กุสินารา
ปาฏลีบุตร
พาราณสี
ราชคฤห์
อุรุเวลา
โพธิคยา
ตัมรลิปติ
ปราคชโยทิส
สุวรรณคาม
หนองแส
เองเฉียง
เกียมเหลง
โค่กุ้น
กุยจิ๋ว
อังเหลง
เตียงส่า
ลินโห
ซังงาว
เยาะหลิน
เฮ่าะฟู
แสนหวี
จิตตะกอง
มะดะยา
ตะเกิง
พุกาม
เชียงฮุ่ง
เสี่ยมม้ว (ไทยประชุม)
เกาจี้
แถง
เขมรัฐ
เงินยาง
เชียงใหม่
พะเยา
ล้านช้าง
นครพนม
เขลางค์
สุโขทัย
พิมาย
ดอนมดแดง
แปร
พะโค
พะสิม
อ่าววังคะ
ทันตปุร
เจตรัฐ
อ่าวตังเกี๋ย
ขุนชั่น
อ่าวเมาะตะมะ
พระบาง
ละโว้
อโยธยา
สุพรรณภูมิ
ธนบุรี
กรุงเทพฯ
จันทบุรี
นครธม
กำโพช
อ่าวแหลมทอง
ไชยา
ศิริธรรมนคร
สงขลา
ตานี
ถลาง
กลันตัน
โกตาราช
ไทรบุรี
มะละกา
สิงคปุร
กูชิง
ลิงลก
ไต๋
ปักกิ่ง
ตงหลาย
ซินฮิง
ตงล้น
เซียงล้น
เจล่า
ลองเอี๋ย
ซีโห
เซียงตั๋ง
กุนจิ๋ว
เพงเซีย
ลกเอี๋ยง
เตียงอัน
ซินเอี๋ย
ซงหยง (เกงจิ๋ว)
กังแฮ่
กวนหยง
กวางไส
เกียนอัน
ลุหลิง
กังตั๋ง
๘๐
๙๐
๑๐๐
๑๑๐
๑๒๐
๔๐
๓๐
๒๐
๑๐

อาณาจักรน่านเจ้า

ชาวไทยที่ยังคงอยู่ในอาณาจักร อ้ายลาว นั้น ต้องตกอยู่ในอำนาจของจีนตลอดมาช้านาน จนสิ้นสมัยสามก๊กแล้ว จีนผลัดเปลี่ยนแผ่นดินบ่อย ๆ และรบพุ่งกันเองเนือง ๆ ชาวไทยจึงมีโอกาสรวบรวมกันตั้งบ้านเมืองขึ้นเป็นอิสระ ครั้งนั้นแยกกันอยู่เป็น ๖ เมืองด้วยกัน คือ ม่งซุ้ย (หมงสุ่ย) ซีล่าง (ซีหล่ง) ม่งเส (หม่งเซ) เอี้ยเซ่ (หล่างเซียง) ล่างกง (หล่องกุ๊ง) และ เท่งเซี้ยง (เถ่งหยิม)

ราวศตวรรษที่ ๑๒ แห่งพุทธกาล **พระเจ้าสินุโล** แห่งม่งเส มีอานุภาพ ได้รวบรวมชาวไทยตั้งบ้านเมืองเป็นอิสระ ทรงทำให้ไทยมีกำลังเข้มแข็งขึ้น

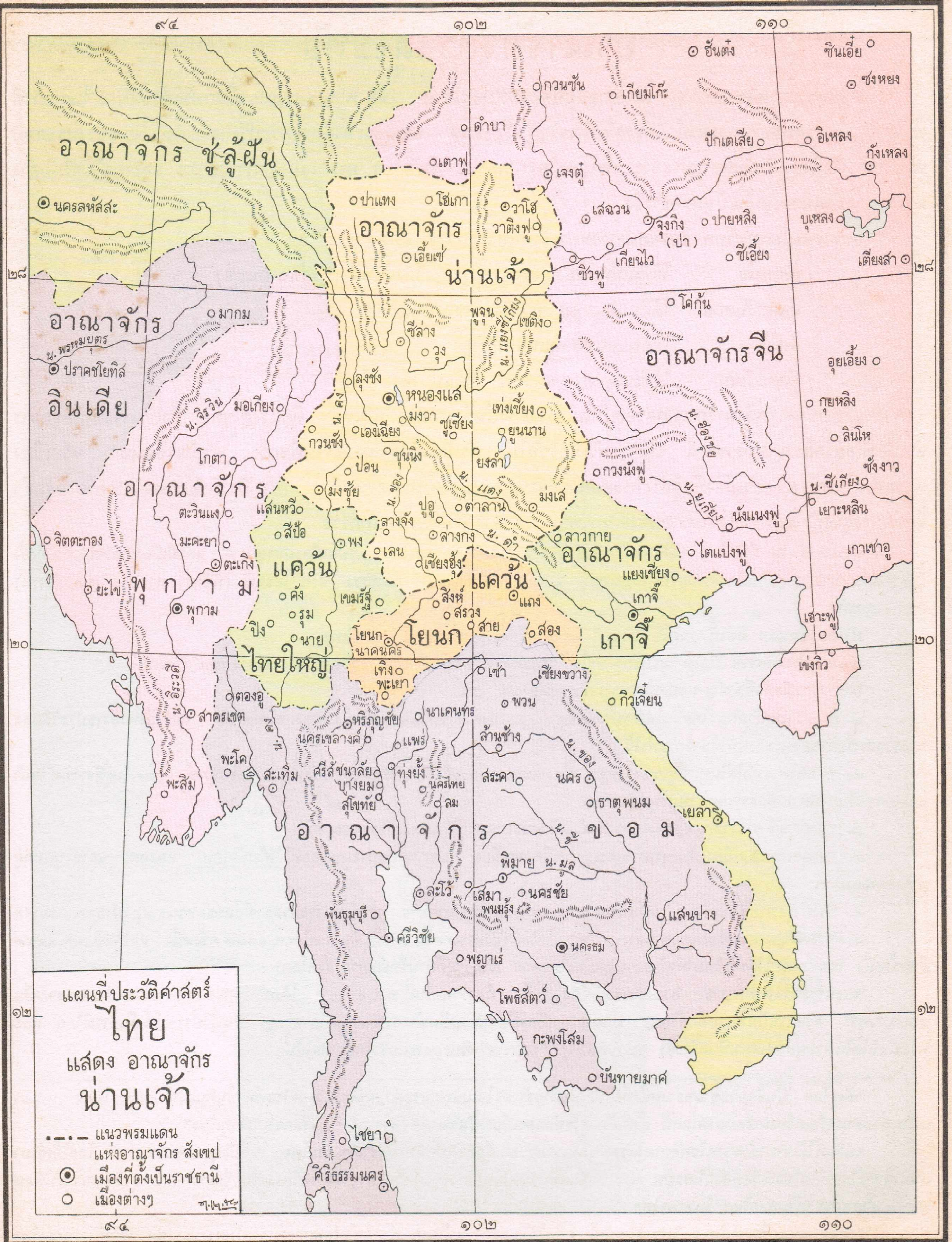
พ.ศ. ๑๒๗๒ **พระเจ้าพีล่อโก๊ะ** เป็นนักรบที่กล้าหาญ ได้รวบรวมเมืองต่าง ๆ ที่แยกกันตั้งอยู่เป็นอิสระ เข้าเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับม่งเสได้สำเร็จ ตั้งเป็นอาณาจักรใหม่ขึ้น เรียกว่า **อาณาจักรน่านเจ้า** แปลว่า เจ้าใต้ นับว่าไทยเป็นปึกแผ่นมั่นคงยิ่งขึ้น

พ.ศ. ๑๒๙๑ **พระเจ้าโก๊ะล่อฝง** ตั้งเมือง **ตาลีฟู** หรือ **หนองแส** เป็นราชธานีของอาณาจักรน่านเจ้า ได้รบกับจีนหลายครั้ง และได้ชัยชนะ

อาณาจักรน่านเจ้า มีอาณาเขตกว้างขวาง คือเขตมณฑลยูนนานทั้งหมด รวมแคว้นสิบสองปันนาด้วย กล่าวคือ ทิศเหนือจดมณฑลเสฉวน ทิศใต้จดพม่า ญวน ทิศตะวันออกจดดินแดนไกวเจา กวางสี ตังเกี๋ย ทิศตะวันตกจดพม่า ทิเบต มีกษัตริย์ปกครองต่อมาอีกหลายองค์ และมีเรื่องราวเกี่ยวข้องกับจีนมาก จนกระทั่งถูกกองทัพมงโกลยกมาย่ำยี อาณาจักรน่านเจ้าถูกทำลายสิ้นในปี พ.ศ. ๑๗๙๗ ชาวไทยน่านเจ้าอพยพหนีภัยลงมาทางใต้ก็มีมาก และที่ตกอยู่ในอำนาจของพวกมงโกลแห่งคุบไลข่านก็มิใช่น้อย อาณาจักรน่านเจ้าของไทยก็สูญชื่อตั้งแต่บัดนั้น

ชื่อเมืองในประวัติศาสตร์

นครเขลางค์	คือ	จังหวัดลำปาง
คลองวาน	คือ	จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ฉอด	คือ	อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก
ชะเลียง	คือ	อำเภอสวรรคโลก
แถง	คือ	เมืองเดียนเบียนฟู
เสมา	คือ	จังหวัดนครราชสีมา
พะโค	คือ	เมืองหงสาวดี
ละโว้	คือ	จังหวัดลพบุรี
ศรีวิชัยเดิม		เป็นนามของอาณาจักรในเกาะสุมาตรา
หริภุญชัย	คือ	จังหวัดลำพูน
หนองแส	คือ	เมืองตาลีฟู
ถลาง		เป็นอำเภอในจังหวัดภูเก็ต
โยนกนาคนคร หรือชัยบุรี	คือ	เชียงแสน
ไชยนารายณ์	คือ	จังหวัดเชียงราย
ไชยปราการ	คือ	ฝาง เป็นอำเภอในจังหวัดเชียงใหม่
ศรีสัตนาคนหุต	คือ	เมืองล้านช้างหรือเวียงจันทน์
เขมรัฐ	คือ	เมืองเชียงตุง
เงินยาง	คือ	อำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย
ชากังราว	คือ	จังหวัดกำแพงเพชร
เซ่า	คือ	เมืองหลวงพระบาง
ทุ่งยั้ง	คือ	จังหวัดอุตรดิตถ์
พระบาง	คือ	จังหวัดนครสวรรค์
ล้านช้าง	คือ	เมืองเวียงจันทน์
ศรีวิชัย	คือ	จังหวัดนครปฐม
ศิริธรรมนคร	คือ	จังหวัดนครศรีธรรมราช
สาครบุรี	คือ	จังหวัดสมุทรสาคร
สองแคว	คือ	จังหวัดพิษณุโลก
อโยธยา	คือ	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ไตรตรึงส์ หรือ แพรก	คือ	สรรคบุรี
นครไชยศิริ	คือ	อู่ทอง (สุพรรณบุรี)
ศิริไชย	คือ	จังหวัดนครปฐม
สระหลวง	คือ	จังหวัดพิจิตร

แผนที่ประวัติศาสตร์
ไทย
แสดง อาณาจักร
น่านเจ้า
แนวพรมแดน
แห่งอาณาจักร สังเขป
เมืองที่ตั้งเป็นราชธานี
เมืองต่างๆ
อาณาจักร ซู่ลู้ฝัน
อาณาจักร น่านเจ้า
อาณาจักร อินเดีย
อาณาจักรจีน
อาณาจักร พุกาม
แคว้น ไทยใหญ่
แคว้น โยนก
อาณาจักร เกาจี้
อาณาจักร ขอม
นครลหัสสะ
ปราคชโยทิส
มากม
มอเกียง
โกตา
ตะวินแง
มะคะยา
ตะเกิง
จิตตะกอง
ยะไข่
พุกาม
แสนหวี
สีป้อ
คัง
รุม
ปิง
นาย
ตองอู
สาครเขต
พะโค
พะสิม
สะเทิม
ป่าแหง
โฮ่เกา
วาโฮ่
วาติงฟู
เอี้ยเซ่
พุจุน
เซติง
ซีล่าง
วุง
ลุงชัง
หนองแส
ม่งวา
ซูเซียง
เท่งเซี้ยง
ยูนนาน
ยงล่ำ
เองเฉียง
กวนชั่ง
ชุนนิ่ง
ป่อน
ม่งซุ้ย
ปูอู
ตาลาน
ม่งเส
ลางจั้ง
ล่างกง
พง
เลน
เชียงฮุ้ง
เขมรัฐ
สิงห์
สรวง
แถง
สาย
สอง
โยนก
นาคนคร
เทิง
พะเยา
ลาวกาย
แยงเซียง
เกาจี้
กิวเจียน
เยล่ำ
ดำบา
เตาฟู
กวนชั้น
เกียมโก๊ะ
เจงตู๋
เสฉวน
จุงกิง
(ปา)
เกียนไว
ชิวฟู
ปายหลิง
ซีเอี๊ยง
โค่กุ้น
ฮันต๋ง
ซินเอี๋ย
ซงหยง
ปักเตเสีย
อิเหลง
กังเหลง
บุเหลง
เตียงสา
อุยเอี๊ยง
กุยหลิง
ลินโห
ซังงาว
ซีเกียง
เยาะหลิน
เกาเซาอู
กวงนังฟู
นังแนงฟู
ไตแปงฟู
เฮาะฟู
เข่งกิ่ว
เซ่า
เชียงขวาง
พวน
นาเคนทร
ล้านช้าง
สระคา
นคร
ธาตุพนม
หริภุญชัย
นครเขลางค์
แพร่
ศรีสัชนาลัย
บางยม
สุโขทัย
ทุ่งยั้ง
นครไทย
ลม
พิมาย
ละโว้
เสมา
นครชัย
พนมรุ้ง
พันธุมบุรี
ศรีวิชัย
พญาเร่
นครธม
แสนปาง
โพธิสัตว์
กะพงโสม
บันทายมาศ
ไชยา
ศิริธรรมนคร
น. พรหมบุตร
น. จิรวิน
น. สาละวิน
น. แดง
น. ของ
น. มูล
น. ซีเกียง
น. ยูเกียง
น. ฮ่องโห
๙๔
๑๐๒
๑๑๐
๒๘
๒๐
๑๒

อาณาจักรกรุงสุโขทัย

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช เสวยราชสมบัติครองกรุงสุโขทัย เมื่อ พ.ศ. ๑๘๒๐ เป็นกษัตริย์องค์ที่ ๓ ในราชวงศ์พระร่วง ในรัชสมัยของพระองค์ กรุงสุโขทัยเจริญรุ่งเรืองที่สุด เพราะพระองค์ทรงพระปรีชาสามารถ และทรงประกอบพระราชกรณียกิจอันสำคัญหลายประการ ทั้งในทางการปกครอง การศึกษา การศาสนา การสงคราม และการไมตรีกับต่างประเทศ บ้านเมืองร่มเย็นเป็นสุขอย่างยิ่ง

อาณาเขตประเทศไทย ในรัชสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช มีดังนี้

ทิศเหนือ	ได้ดินแดนเมืองหลวงพระบาง เวียงจันทน์ (ศรีสัตนาคนหุต)
ทิศตะวันออก	ได้ดินแดนขอม ทางฝั่งขวาของแม่น้ำโขง
ทิศใต้	ได้ดินแดนตลอดแหลมมลายู
ทิศตะวันตก	ได้ดินแดนมอญและพม่า จดแม่น้ำอิระวดี

การกำหนดเขตอำนาจการปกครองบ้านเมืองในครั้งนั้นถือเอาท้องที่เป็นหลัก คือกรุงสุโขทัย ซึ่งเป็นราชธานีอยู่กลาง หัวเมืองที่อยู่ใกล้รายรอบราชธานี เรียกว่าหัวเมืองชั้นใน หัวเมืองที่อยู่ไกลออกไปเรียกว่า หัวเมืองชั้นนอก หรือเมืองพระยามหานคร ส่วนหัวเมืองที่อยู่ห่างไกลออกไปกว่านี้ พลเมืองเป็นคนต่างชาติต่างภาษา มีกษัตริย์ของตนปกครองอยู่แล้ว ขึ้นต่อกรุงสุโขทัยโดยถวายเครื่องราชบรรณาการทุกปี เรียกว่า หัวเมืองประเทศราช

หัวเมืองชั้นใน มีดังนี้ กรุงสุโขทัยเป็นราชธานี ศรีสัชนาลัย (สวรรคโลก) เป็นเมืองมหาอุปราช และมีเมืองรายรอบ คือ ทุ่งยั้ง (อุตรดิตถ์) บางยม (เป็นเมืองร้างอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยม) สองแคว (พิษณุโลก) สระหลวง หรือ โอฆบุรี (พิจิตร) พระบาง (นครสวรรค์) คณฑี และตาก

หัวเมืองชั้นนอก มีดังนี้ ราชบุรี เพชรบุรี ตะนาวศรี แพร่ เพชรบูรณ์ และศรีเทพ

หัวเมืองประเทศราช มีดังนี้ มะละกา ยะโฮร์ เมาะตะมะ หงสาวดี น่าน หลวงพระบาง เวียงจันทน์ เวียงคำ

พระราชกรณียกิจที่สำคัญ ๆ ของพ่อขุนรามคำแหงมหาราช เช่น

๑. ทรงตั้งแบบตัวอักษรไทยขึ้นในปี พ.ศ. ๑๘๒๖ พระองค์ได้ใช้ตัวอักษรชนิดนี้สลักลงบนแท่งศิลา กล่าวถึงพระราชประวัติและพระราชกรณียกิจของพระองค์ที่ได้ทรงกระทำไว้

๒. ทรงเอาพระทัยใส่ในทุกข์สุขของราษฎร เช่น ทรงแขวนกระดิ่งไว้ที่ประตูพระราชวังให้ราษฎรร้องทุกข์ ให้ความยุติธรรมทั่วหน้า และโปรดให้มีการอบรมศีลธรรมแก่ราษฎรทุกวันพระ

๓. ทรงบัญญัติพระราชกฤษฎีกา ๓ บท ว่าด้วยลักษณะมรดก ที่ดิน และวิธีพิจารณาคดี

๔. ทรงอุดหนุนพลเมืองให้ทำการค้าขายระหว่างเมืองต่อเมือง ประเทศต่อประเทศโดยมิให้เก็บจังกอบ และอุดหนุนกำลังทุนแก่ผู้ค้าขายตามสมควร

๕. ทรงบำรุงพระพุทธศาสนา สร้างพระอารามและพระพุทธรูปมากมาย ทรงทำนุบำรุงพระสงฆ์และชักชวนราษฎรประกอบการกุศล

๖. ทรงเจริญพระราชไมตรีกับชาวต่างประเทศ ได้เสด็จไปประเทศจีน ๒ ครั้ง คือ ในปี พ.ศ. ๑๘๓๗ ครั้งหนึ่ง และในปี พ.ศ. ๑๘๔๓ อีกครั้งหนึ่ง ในครั้งหลังนี้ได้ช่างจีนมาทำถ้วยชามในเมืองไทยด้วย ถ้วยชามที่ทำมีชื่อเรียกว่า สังคโลก*

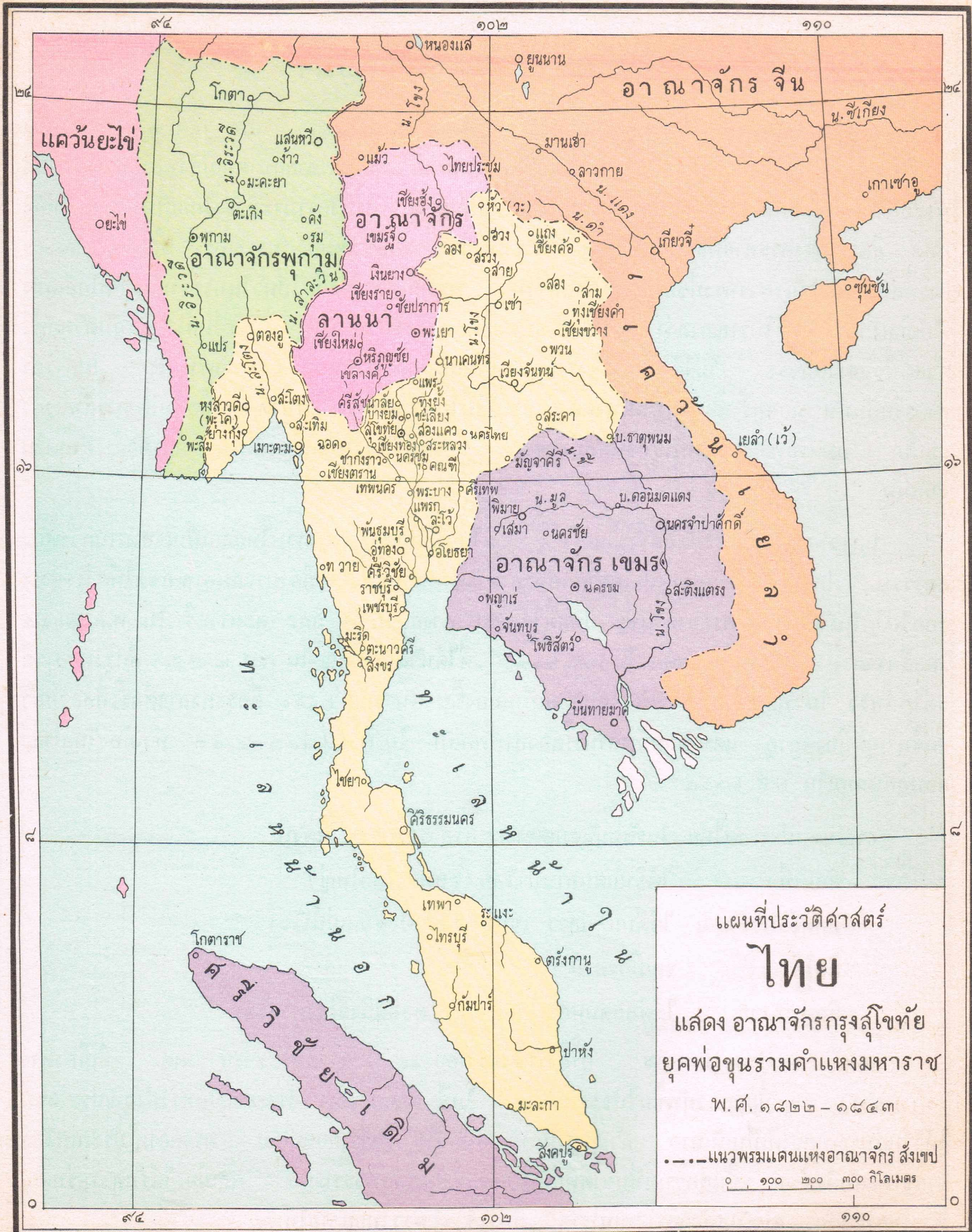
พ่อขุนรามคำแหงมหาราช ครองราชสมบัติอยู่ ๔๐ ปี ก็สวรรคตในปี พ.ศ. ๑๘๖๐ ได้ทรงทำคุณประโยชน์ไว้แก่ประเทศชาติเป็นอเนกประการ ด้วยการเป็นนักรบที่กล้าหาญ เป็นนักการเมืองที่ฉลาด เป็นนักการปกครองที่สามารถ เป็นนักปราชญ์ที่เห็นการณ์ไกล และทรงเลื่อมใสในพระพุทธศาสนาเป็นอย่างยิ่ง สมกับสมัญญา "มหาราช" ที่ประชาชนชาวไทยถวายให้นั้น

---

*สังคโลก เป็นชื่อถ้วยชามอย่างหนึ่งที่มีรอยเป็นลายร้าวดังไข่นกกระหรอด ผลิตขึ้นโดยช่างเครื่องปั้นดินเผาสมัยกรุงสุโขทัย เตาเผาเครื่องถ้วยชามหรือเครื่องเคลือบสังคโลกนี้ ตั้งที่เมืองสุโขทัยและเมืองศรีสัชนาลัย (สวรรคโลก) เรียกว่า "เตาทุเรียง"

คนจีนที่ได้เข้ามายังกรุงสุโขทัยตามโครงการให้ความช่วยเหลือทางเทคนิคระหว่างจีนและไทย ในสมัยพุทธศตวรรษที่ ๑๙ โดยได้เข้ามาสอนให้ช่างไทยทำเครื่องเคลือบสังคโลกเป็น ประเทศจีนสมัยนั้นเป็นสมัยราชวงศ์ ซ้อง หรือ ซุง เครื่องเคลือบจีนเรียกกันว่า ซุงโก-ลก แล้วเพี้ยนมาเป็น สังกะโลก หรือ สังคโลก ในภาษาไทย

อุตสาหกรรมเครื่องเคลือบสมัยกรุงสุโขทัยนี้ ผลิตได้ดีและก้าวหน้ามาก ส่งออกไปขายแพร่หลายในต่างประเทศ เรือที่บรรทุกเครื่องเคลือบออกไปขายยังจมอยู่ในอ่าวไทยอีกหลายลำจนถึงปัจจุบันนี้ ทางราชการได้ให้ประดาน้ำลงไปสำรวจซากเรือโบราณใต้ทะเลแถบจังหวัดชลบุรี และงมเอาสังคโลกเหล่านี้ขึ้นมาได้หลายร้อยชิ้น ล้วนเป็นสิ่งน่าสนใจควรแก่การศึกษาหาความรู้อย่างยิ่ง

แผนที่ประวัติศาสตร์ เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

อาณาจักรกรุงศรีอยุธยา

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช เสวยราชสมบัติครองกรุงศรีอยุธยา เมื่อ พ.ศ. ๒๑๓๓ เป็นกษัตริย์องค์ที่ ๑๘ แห่งกรุงศรีอยุธยา ในรัชสมัยของพระองค์ มีศึกพม่ายกมาติดเมืองหลายคราว แต่พระองค์เป็นนักรบที่สามารถ จึงตีทัพพม่าแตกกลับไปทุกครั้ง การสงครามระหว่างไทยกับพม่าครั้งสำคัญที่สุด คือ ทรงกระทำยุทธหัตถีมีชัยชนะแก่พระมหาอุปราชาที่แขวงเมืองสุพรรณบุรี เมื่อ พ.ศ. ๒๑๓๕ การที่สมเด็จพระนเรศวรทรงมีชัยในยุทธหัตถีครั้งนั้น พระเกียรติเลื่องลือไปทั่วในบรรดาประเทศใกล้เคียง ด้วยถือเป็นคติมาแต่โบราณกาลว่า การชนช้างเป็นยอดยุทธวิธีของนักรบ เพราะเป็นการต่อสู้กันตัวต่อตัว ด้วยฝีมืออย่างแท้จริง ไม่ได้อาศัยกำลังรี้พลหรือใช้กลอุบายอย่างใด อีกประการหนึ่ง ในการทำสงครามกันนั้น น้อยครั้งนักที่จอมทัพทั้งสองฝ่ายจะได้มีโอกาสเข้าประชิดกันได้ จึงถือว่าเป็นการสำคัญยิ่ง ฉะนั้น กษัตริย์พระองค์ใดทำยุทธหัตถีมีชัยชนะ ย่อมได้รับความยกย่องเป็นพระเกียรติอย่างสูงสุดในสมัยนั้น

หลังจากชัยชนะยุทธหัตถีครั้งนั้นแล้ว ก็ไม่มีข้าศึกศัตรูมารบกวนไทยอีกเป็นเวลานานกว่าหนึ่งศตวรรษ ไทยจึงเป็นฝ่ายปราบปรามข้าศึกศัตรูถึงต่างประเทศบ้าง มีอำนาจแผ่อาณาเขตให้กว้างขวางออกไปได้ในรัชสมัยของพระองค์ เช่น ไทยตีได้เมือง ทวาย มะริด และ ตะนาวศรี ใน พ.ศ. ๒๑๓๕ ไทยตีกรุงละแวกราชธานีเขมรแตก ใน พ.ศ. ๒๑๓๖ ตีได้หัวเมืองมอญ ใน พ.ศ. ๒๑๓๗ ตีกรุงหงสาวดีแต่ไม่สำเร็จ ใน พ.ศ. ๒๑๓๘ เชียงใหม่ยอมเป็นเมืองขึ้น ใน พ.ศ. ๒๑๔๑ ตีกรุงหงสาวดีครั้งที่สองแล้วยกขึ้นไปตีเมืองตองอู แต่ขาดเสบียงอาหารต้องล่าทัพกลับ ใน พ.ศ. ๒๑๔๒–๒๑๔๓ หัวเมืองไทยใหญ่ยอมอ่อนน้อมใน พ.ศ. ๒๑๔๔

อาณาเขตประเทศไทย ในรัชสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช มีดังนี้

ทิศเหนือ	ได้ดินแดนลานนาไทย (สหรัฐไทยใหญ่)
ทิศตะวันออก	ได้ดินแดนลาว เขมร ตลอดฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง
ทิศใต้	จดเมืองตานี
ทิศตะวันตก	ได้ดินแดนมอญ และพม่า ตลอดถึงเมืองหงสาวดี

สมเด็จพระนเรศวรมหาราช ครองราชสมบัติอยู่ ๑๕ ปี ก็ประชวรสวรรคต ที่เมืองหาง (ห้างหลวง) ขณะที่ยกกองทัพขึ้นไปจะรบกับพม่า ในปี พ.ศ. ๒๑๔๗ พระองค์ได้ทรงทำคุณประโยชน์ให้ไว้แก่ประเทศชาติเป็นอันมาก ด้วยการเป็นนักรบที่กล้าหาญอย่างยอดเยี่ยม ทรงกอบกู้ประเทศไทยจากฐานะอันต่ำต้อย ขึ้นสู่ความเป็นชาติที่มีอำนาจอันยิ่งใหญ่ในสุวรรณภูมิ พลเมืองได้รับความร่มเย็นทั่วราชอาณาจักร สมกับสมัญญา "มหาราช" ที่ประชาชนชาวไทยถวายให้นั้น

แผนที่ ประวัติศาสตร์ เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

อาณาจักรกรุงธนบุรี

เมื่อกรุงศรีอยุธยาเสียแก่พม่าข้าศึกครั้งที่ ๒ ในปี พ.ศ. ๒๓๑๐ แล้วนั้น พม่าได้แต่งตั้งให้สุกี้พระนายกองเป็นแม่ทัพคุมพล ๓,๐๐๐ อยู่ ณ ค่ายโพธิ์สามต้น เหนือกรุงศรีอยุธยา เพื่อคอยกวาดต้อนผู้คน เก็บทรัพย์สมบัติที่ยังหลงเหลืออยู่ไปพม่า และครองไทยไว้ในอำนาจด้วย บ้านเมืองขณะนั้นระส่ำระสาย บรรดาหัวเมืองใหญ่น้อยที่อยู่ห่างไกลออกไปซึ่งยังมีเจ้าเมืองปกครองอยู่ ต่างรวบรวมกำลังตั้งตัวเป็นเจ้าเป็นใหญ่กันขึ้น บ้างก็หาทางที่จะกู้อิสรภาพกลับคืนมาดุจเดิม ชุมนุมใหญ่ ๆ มีดังนี้

๑. ชุมนุมสุกี้พระนายกอง พม่าแต่งตั้งให้เป็นแม่ทัพ คุมพลอยู่ที่ค่ายโพธิ์สามต้น เหนือกรุงศรีอยุธยา
๒. ชุมนุมเจ้าพระยาพิษณุโลก เป็นชุมนุมใหญ่ทางเหนือ ตั้งตัวขึ้นที่เมืองพิษณุโลก
๓. ชุมนุมเจ้าพระฝาง เดิมเป็นพระสังฆราชา ตั้งตัวขึ้นทั้งที่ยังเป็นพระ อยู่ที่เมืองสวางคบุรี
๔. ชุมนุมเจ้านคร อยู่ทางใต้ ตั้งตัวขึ้นที่เมืองนครศรีธรรมราช
๕. ชุมนุมเจ้าพิมาย คือกรมหมื่นเทพพิพิธ โอรสพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ ตั้งตัวขึ้นทางตะวันออกเฉียงเหนือ ที่เมืองพิมาย
๖. ชุมนุมเจ้าตาก หรือพระยาวชิรปราการ ตั้งตัวขึ้นทางหัวเมืองชายทะเลตะวันออก ที่เมืองจันทบูร (จันทบุรี)

ในบรรดาชุมนุมทั้ง ๖ นี้ ชุมนุมเจ้าตากอยู่ในฐานะเสียเปรียบชุมนุมอื่น ๆ เกี่ยวแก่ชาติสกุล เช่นเจ้าพิมาย และไม่มีอำนาจวาสนาอยู่เดิมในท้องถิ่นที่ตั้งตัวเป็นใหญ่ เช่นเจ้านคร หรือเจ้าพระยาพิษณุโลก แต่อาศัยที่เจ้าตากเป็นนักรบที่กล้าหาญ มีสติปัญญาเฉียบแหลม และมีทหารร่วมใจที่มีฝีมือมาเข้าด้วย จึงสามารถยกทัพเรือเข้าตีเมืองธนบุรีได้ และต่อมาได้ตีทัพพม่า ณ ค่ายโพธิ์สามต้นแตก ตัวสุกี้แม่ทัพตายในที่รบ เป็นอันว่าอำนาจที่พม่าครอบครองประเทศไทยได้สิ้นสุดลง เจ้าตากหรือพระยาวชิรปราการได้กู้อิสรภาพกลับคืนมาได้สำเร็จ และได้เลือกกรุงธนบุรีเป็นราชธานี ประชาชนชาวไทยได้อัญเชิญพระยาวชิรปราการขึ้นเถลิงถวัลยราชสมบัติปราบดาภิเษกเป็นพระเจ้าแผ่นดินครองกรุงธนบุรี ทรงพระนามว่า พระบรมราชาธิราชที่ ๔ แต่สามัญชนนิยมเรียกกันว่า สมเด็จพระเจ้าตาก (สิน)

สมเด็จพระเจ้าตากสินเตรียมการที่จะรวบรวมชุมนุมต่าง ๆ เข้าด้วยกันให้เป็นปึกแผ่นต่อไป ดังนั้น ในปี พ.ศ. ๒๓๑๑ จึงได้ยกทัพขึ้นไปปราบชุมนุมเจ้าพระยาพิษณุโลก แต่ไม่สำเร็จ เพราะพระองค์ถูกกระสุนปืนที่พระชงฆ์ (แข้ง) ต้องล่าทัพกลับ ครั้นหายประชวรแล้ว ได้ยกทัพไปปราบชุมนุมกรมหมื่นเทพพิพิธที่พิมาย และยึดเมืองพิมายได้ ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๓๑๓ ได้ยกทัพไปปราบชุมนุมอื่น ๆ ที่ยังเหลืออยู่อีก ๓ แห่ง คือที่เมืองนครศรีธรรมราช เมืองพิษณุโลก และเมืองสว่างคบุรี ก็ยึดเมืองได้โดยลำดับในปีนั้น ประเทศไทยจึงเป็นปึกแผ่นอันหนึ่งอันเดียวกันดังแต่ก่อน

ตลอดรัชสมัยของพระองค์ได้ทรงทำศึกสงครามหลายครั้ง ขยายอาณาเขตออกไปได้กว้างขวาง เช่น ได้เชียงใหม่ในปี พ.ศ. ๒๓๑๗ เขมรอ่อนน้อมในปี พ.ศ. ๒๓๑๘ ได้ล้านช้างในปี พ.ศ. ๒๓๒๑ เป็นผลให้ดินแดนไทยขยายออกไปจนจดดินแดนญวนโดยตลอด

อาณาเขตประเทศไทยในรัชสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสิน มีดังนี้

ทิศเหนือ ได้ดินแดนเมืองหลวงพระบาง เวียงจันทน์
ทิศตะวันออก ได้ดินแดนลาวและเขมรทางฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงจดดินแดนญวน
ทิศใต้ ได้ดินแดนเมืองกลันตัน ตรังกานู และไทรบุรี
ทิศตะวันตก จดดินแดนเมืองเมาะตะมะ ทวาย และตะนาวศรี

สมเด็จพระเจ้าตากสิน ได้ทรงกู้อิสรภาพของชาติไทย รวบรวมอาณาเขตประเทศไทยให้เป็นปึกแผ่น ทรงปฏิบัติการรบด้วยความกล้าหาญ ขยายอาณาเขตออกไปได้กว้างขวาง นับว่าพระองค์เป็นมหาวีรกษัตริย์ที่ได้ทรงทำคุณประโยชน์อันยิ่งใหญ่ให้ไว้แก่ชาติไทยเป็นอันมาก ควรแก่การเทิดทูนในพระเกียรติคุณเป็นอย่างยิ่ง ต่อมาในปลายรัชกาล พระองค์เสียพระจริต จึงถูกข้าราชการปลดพระองค์ออกจากราชสมบัติ รวมเวลาครองราชย์อยู่ ๑๕ ปี สุดสิ้นสมัยกรุงธนบุรีเมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๕ ประชาชนชาวไทยในหนหลังได้ถวายพระนามว่า **สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช**

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

อาณาจักรกรุงรัตนโกสินทร์

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรี ได้ทรงสร้างกรุงเทพมหานคร อมรรัตนโกสินทร์ ฯ (กรุงรัตนโกสินทร์) ขึ้นเป็นราชธานี เสวยราชสมบัติ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๕ พระราชภารกิจส่วนใหญ่ของพระองค์ก็คือ การสร้างและการทำนุบำรุงประเทศชาติ ปรับปรุงกิจการบ้านเมือง ทั้งฝ่ายอาณาจักรและพุทธจักร การป้องกันพระราชอาณาจักรจากอริราชศัตรูที่จะมารุกราน แม้ว่าในรัชสมัยของพระองค์จะต้องทำศึกสงครามกับพม่าหลายครั้ง แต่พระองค์ก็ทรงทำนุบำรุงบ้านเมืองอย่างขนานใหญ่ เป็นรากฐานแห่งความเจริญมาจนถึงปัจจุบันนี้ พระองค์ทรงพระปรีชาสามารถในทางการปกครอง การสงคราม และการพระศาสนา

พระราชกิจที่สำคัญ ๆ ของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก มีดังนี้

๑. ไทยทำศึกใหญ่กับพม่า ๓ ครั้ง แต่ไทยมีชัยชนะทุกครั้ง

๒. ตั้งกรุงเทพมหานครขึ้นเป็นราชธานี เมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๘

๓. กระทำสังคายนา*พระไตรปิฎกครั้งที่ ๙ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๓๑

๔. ชำระและรวบรวมพระราชกำหนดกฎหมายครั้งกรุงศรีอยุธยาให้เป็นหมวดหมู่ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๔๗

๕. สร้างพระบรมมหาราชวัง วัดวาอาราม โบสถ์ วิหารหลายแห่ง

อาณาเขตประเทศไทย ในรัชสมัย พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก กว้างใหญ่ไพศาลยิ่งกว่ายุคใด ๆ ทั้งหมด กล่าวคือ

ทิศเหนือ	ได้ดินแดนเมืองหลวงพระบาง เวียงจันทน์ ตลอดเมืองแสนหวี
ทิศตะวันออก	ได้ดินแดนลาว และเขมร ทางฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง จดอาณาเขตญวน
ทิศใต้	ได้ดินแดนเมืองกลันตัน ตรังกานู และไทรบุรี
ทิศตะวันตก	ได้ดินแดนเมืองทวาย มะริด และตะนาวศรี

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก ครองราชสมบัติอยู่ ๒๗ ปี ก็สวรรคตในปี พ.ศ. ๒๓๕๒ พระองค์ได้ทรงทำคุณประโยชน์ให้ไว้แก่ประเทศชาติเป็นอเนกประการ บ้านเมืองร่มเย็นเป็นสุข ทั่วพระราชอาณาจักร

---

*สังคายนา คือ การซักซ้อม การร้อยกรองจัดหมวดแห่งคำสอนในพระพุทธศาสนา หรือการประชุมชำระพระไตรปิฎก (พระวินัย พระสูตร พระอภิธรรม) ให้เป็นแบบเดียวกัน มีตำนานครั้งอดีตเกี่ยวกับการทำสังคายนานั้นมาก จะกล่าวโดยย่อพอเป็นสังเขปถึงความเป็นมาแห่งพระไตรปิฎกไทยไว้ดังนี้

สังคายนาครั้งที่ ๑ เมื่อพระพุทธเจ้าเสด็จดับขันธปรินิพพานแล้วได้ ๓ เดือน พระอริยสาวกประชุมกระทำที่ถ้ำสัตตบรรณ เมืองราชคฤห์ ราชธานีแห่งมคธราฐ (อินเดีย) พระมหากัสสปเถระเป็นประธาน พระเจ้าอชาตศัตรูเป็นองค์อุปถัมภก สังคายนาครั้งที่ ๒ ราว พ.ศ. ๑๐๐ กระทำที่วาลิการามเมืองเวสาลีในแคว้นวัชชี (อินเดีย) พระยสเถระเป็นประธาน พระเจ้ากาลาโศกราชเป็นองค์อุปถัมภก สังคายนาครั้งที่ ๓ ราว พ.ศ. ๒๗๕ กระทำที่อโศการาม เมืองปาฏลีบุตร (อินเดีย) พระโมคคัลลีบุตร ติสสเถระเป็นประธาน พระเจ้าอโศกมหาราชเป็นองค์อุปถัมภก ยังมิได้เขียนพระไตรปิฎกไว้เป็นตัวอักษร หลังจากสังคายนาครั้งนี้แล้ว ได้จัดส่งพระภิกษุออกไปประกาศพระพุทธศาสนายังนานาประเทศ เช่นให้พระโสณะและพระอุตตระไปยังสุวรรณภูมิประเทศ (สันนิษฐานว่า คือดินแดนอันเป็นที่ตั้งเมืองนครปฐมบัดนี้) สังคายนาครั้งที่ ๔ ราว พ.ศ. ๒๗๘ กระทำที่ถูปาราม เมืองอนุราธปุระ (ลังกา) พระมหินทเถระเป็นประธาน พระเจ้าเทวานัมปิยดิส เป็นองค์อุปถัมภก สังคายนาครั้งที่ ๕ ราว พ.ศ. ๔๕๐ กระทำที่อาโลกเลณสถาน ในมตเลชนบท (ลังกา) พระรักขิตมหาเถระเป็นประธาน ครั้งนี้จารึกลงในใบลาน (คงจะจารึกเป็นภาษาสิงหล) ไว้เป็นหลักฐาน นับว่าเป็นครั้งสำคัญมาก เป็นเหตุให้มีการคัดลอกพระไตรปิฎกกันแพร่หลายในหมู่พุทธบริษัท สังคายนาครั้งที่ ๖ ในราว พ.ศ. ๙๕๖ กระทำในประเทศลังกา พระพุทธโฆษาจารย์ (ท่านเป็นชาวอินเดีย อยู่ในลังกามานาน) เป็นประธาน พระเจ้ามหานามเป็นองค์อุปถัมภก ได้แปลพระไตรปิฎกจากภาษาสิงหลเป็นภาษาบาลี สังคายนาครั้งที่ ๗ ราว พ.ศ. ๑๕๘๗ พระมหากัสสปเถระเป็นประธาน ชุมนุมสงฆ์ผู้ทรงธรรมวินัย (ในลังกา) ร่วมกันรจนาฎีกาอรรถาธิบายของพระไตรปิฎก คัมภีร์พระไตรปิฎกจึงได้เกิดแพร่หลายขึ้น สังคายนาครั้งที่ ๘ เมื่อ พ.ศ. ๒๐๒๐ กระทำที่วัดมหาโพธาราม เมืองเชียงใหม่ พระธรรมทินเถระเป็นประธาน พระเจ้าติโลกราช พระเจ้ากรุงเชียงใหม่เป็นองค์อุปถัมภก (ตรงกับรัชสมัยของสมเด็จพระบรมไตรโลกนารถ แห่งกรุงศรีอยุธยา) จารึกลงในใบลานเป็นภาษาบาลีด้วยตัวอักษรลานนา สังคายนาครั้งที่ ๙ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๓๑ กระทำที่วัดพระศรีสรรเพชญ (วัดมหาธาตุ) กรุงเทพมหานคร สมเด็จพระสังฆราชเป็นประธาน พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกเป็นองค์อุปถัมภก จารึกลงในใบลานเป็นภาษาบาลีด้วยตัวอักษรขอม เมื่อสร้างเสร็จแล้วนำไปเก็บรักษาไว้ในหอพระมณเฑียรธรรม วัดพระศรีรัตนศาสดาราม เพื่อการศึกษาต่อไป

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

ประวัติอาณาเขตไทย

๑. **เกาะปีนัง หรือ เกาะหมาก** พระยาไทรบุรีได้ลอบให้อังกฤษเช่าเป็นที่พักเรือรบและเรือค้าขายทางทะเลหน้านอก อังกฤษได้เข้ายึดครองเกาะปีนังไว้ในอำนาจ เมื่อปี พ.ศ. ๒๓๒๙ ครั้นถึงปี พ.ศ. ๒๓๔๓ พระยาไทรบุรีได้ทำสัญญายินยอมให้อังกฤษเช่าที่ดินฝั่งตรงข้ามกับเกาะปีนัง ที่เรียกว่า **เวลเลสลีย์** อีก เกาะปีนังและเวลเลสลีย์ จึงตกอยู่ในความครอบครองของอังกฤษ

๒. **เมืองทวาย มะริด ตะนาวศรี** ในปี พ.ศ. ๒๓๓๖ ไทยแต่งกองทัพออกไปรบพม่า แต่การสงครามครั้งนี้เราคาดการณ์ผิดอย่างมหันต์ เนื่องจากชาวเมืองทั้งสาม คือ ทวาย มะริด ตะนาวศรี ไม่สวามิภักดิ์กับเราจริง ยังรักพม่ามากกว่าไทย เมื่อเราเกณฑ์ชาวเมืองทั้งสามเข้าสมทบด้วย ได้เกิดกบฏขึ้นที่เมืองมะริด เราจึงต้องทำสงครามทั้งสองฝ่าย คือรบกับพม่าฝ่ายหนึ่ง และปราบกบฏอีกฝ่ายหนึ่ง ทั้งเสบียงอาหารก็อาศัยจากเมืองทั้งสามไม่ได้ ต้องหาบหามไปจากราชบุรีและกาญจนบุรีได้รับความลำบากและทุรกันดารมาก จึงต้องเลิกทัพกลับ เมืองทวาย มะริด ตะนาวศรี จึงตกเป็นของพม่า

๓. **เขมรส่วนนอก** ในปี พ.ศ. ๒๔๐๖ ฝรั่งเศสบังคับให้สมเด็จพระนโรดมกษัตริย์เขมรทำสัญญายอมยกเขมรอยู่ในอารักขาของฝรั่งเศส และในที่สุด เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๑๐ ไทยต้องเสียเขมรส่วนนอกให้แก่ฝรั่งเศสโดยเด็ดขาด

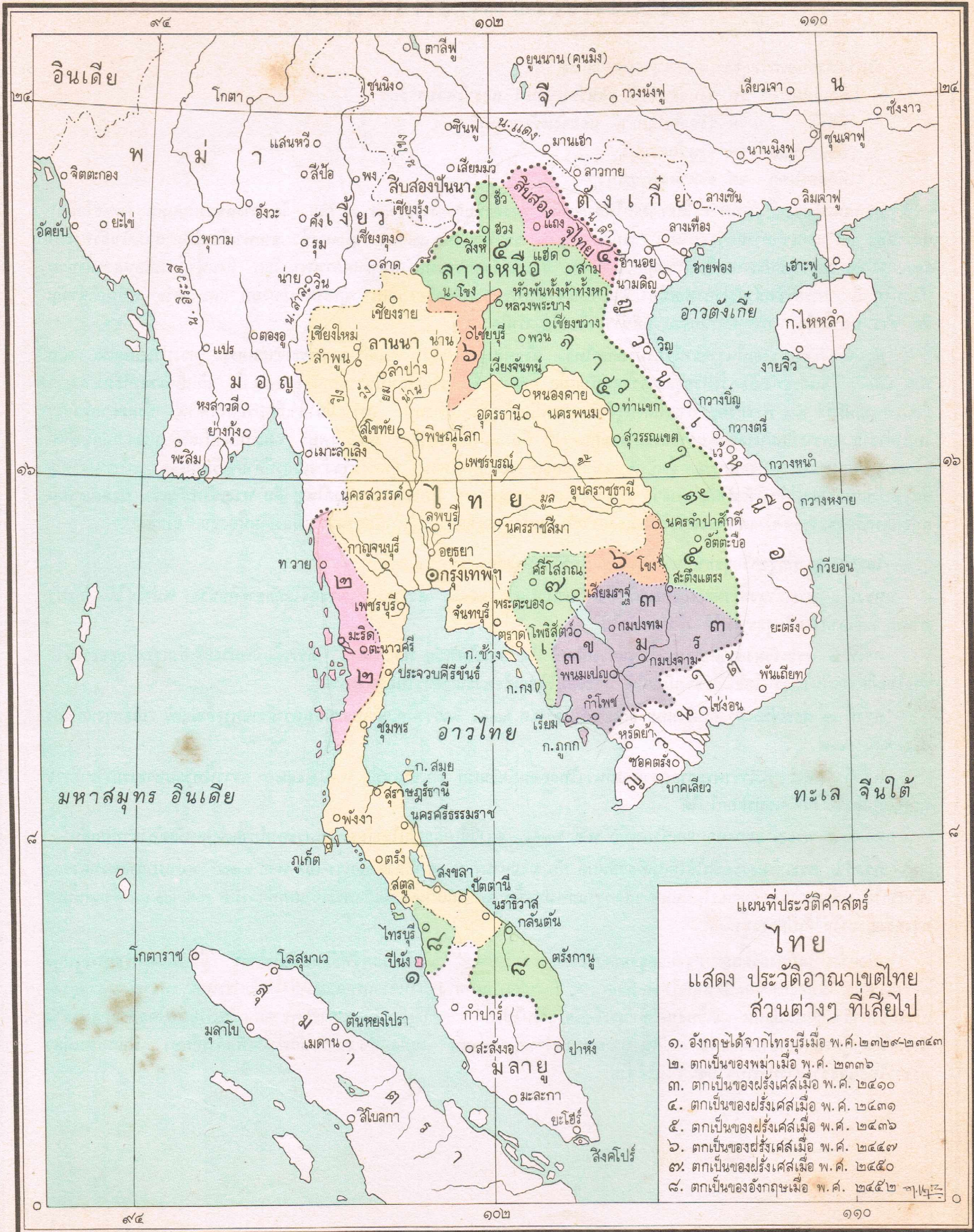
๔. **แคว้นสิบสองจุไทย** ในปี พ.ศ. ๒๔๓๑ พวกฮ่อซึ่งแตกมาจากประเทศจีนเกิดจลาจลขึ้น ไทยและฝรั่งเศสต่างยกทัพไปปราบฮ่อ เมื่อปราบจลาจลราบคาบแล้ว ฝรั่งเศสไม่ยอมถอนทหารออกจากแคว้นสิบสองจุไทย ไทยเจรจาแล้ว ฝรั่งเศสก็ไม่ยอมถอนทหารออก ไทยจึงเสียแคว้นสิบสองจุไทยให้แก่ฝรั่งเศส

๕. **ดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขง** ในปี พ.ศ. ๒๔๓๖ ม. ปาวี เอกอัครราชทูตฝรั่งเศส ได้ส่งเรือรบเข้ามายังกรุงเทพ ฯ บังคับให้ไทยยอมรับว่าดินแดนฝั่งซ้ายของแม่น้ำโขงเป็นของฝรั่งเศส ไทยไม่ยินยอม ฝรั่งเศสจึงส่งกองทัพเรือปิดอ่าวไทย ไทยมีกำลังน้อยกว่าจึงต้องยอมยกดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงให้แก่ฝรั่งเศส

๖. **ดินแดนฝั่งขวาแม่น้ำโขง** ในปี พ.ศ. ๒๔๔๗ หลังจากที่ไทยเสียดินแดนฝั่งซ้ายแม่น้ำโขงให้แก่ฝรั่งเศสแล้ว ฝรั่งเศสได้ถอนทัพเรือออกจากอ่าวไทยไปยึดครองเมืองจันทบุรีไว้ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเอาเมืองจันทบุรีคืนมา ไทยต้องยอมยกดินแดนฝั่งขวาแม่น้ำโขงและเมืองหลวงพระบางให้แก่ฝรั่งเศส

๗. **มณฑลบูรพา** ในปี พ.ศ. ๒๔๕๐ ฝรั่งเศสถอนทหารออกจากเมืองจันทบุรีแล้ว ได้ไปยึดครองเมืองตราดไว้อีก เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเอาเมืองตราดคืนมา และเพื่อแลกกับอำนาจศาลกงสุล ไทยต้องยอมยกดินแดนเมืองพระตะบอง เสียมราฐ ศรีโสภณ ให้แก่ฝรั่งเศส

๘. **ดินแดนทางหัวเมืองมลายู** ในปี พ.ศ. ๒๔๕๒ ไทยตกลงทำสัญญายอมยกดินแดนทางหัวเมืองมลายู ๔ เมือง คือ ไทรบุรี กลันตัน ตรังกานู และปะลิส ให้อังกฤษ เพื่อแลกกับอำนาจศาลกงสุล

แผนที่ประวัติศาสตร์
ไทย
แสดง ประวัติอาณาเขตไทย
ส่วนต่างๆ ที่เสียไป
๑. อังกฤษได้จากไทรบุรีเมื่อ พ.ศ. ๒๓๒๙-๒๓๔๓
๒. ตกเป็นของพม่าเมื่อ พ.ศ. ๒๓๓๖
๓. ตกเป็นของฝรั่งเศสเมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๐
๔. ตกเป็นของฝรั่งเศสเมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๑
๕. ตกเป็นของฝรั่งเศสเมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๖
๖. ตกเป็นของฝรั่งเศสเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๗
๗. ตกเป็นของฝรั่งเศสเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๐
๘. ตกเป็นของอังกฤษเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๒
อินเดีย
จีน
พม่า
มอญ
เงี้ยว
ลาวเหนือ
สิบสองปันนา
สิบสองจุไทย
ตังเกี๋ย
ญวน
ลานนา
ไทย
เขมร
มลายู
สุมาตรา
อ่าวตังเกี๋ย
อ่าวไทย
มหาสมุทร อินเดีย
ทะเล จีนใต้
ก.ไหหลำ
หลวงพระบาง
เวียงจันทน์
เชียงใหม่
เชียงราย
ลำพูน
ลำปาง
น่าน
สุโขทัย
พิษณุโลก
อุดรธานี
หนองคาย
นครพนม
อุบลราชธานี
นครราชสีมา
นครสวรรค์
ลพบุรี
อยุธยา
กรุงเทพฯ
จันทบุรี
ตราด
พระตะบอง
ศรีโสภณ
เสียมราฐ
กมปงทม
พนมเปญ
กำโพช
ไซ่ง่อน
ทวาย
มะริด
ตะนาวศรี
เพชรบุรี
ประจวบคีรีขันธ์
ชุมพร
สุราษฎร์ธานี
นครศรีธรรมราช
พังงา
ภูเก็ต
ตรัง
สงขลา
ปัตตานี
สตูล
นราธิวาส
ไทรบุรี
ปีนัง
กลันตัน
ตรังกานู
กำปาร์
ปาหัง
สะลังงอ
มะละกา
ยะโฮร์
สิงคโปร์
เมดาน
ตาลีฟู
ยูนนาน (คุนมิง)
ฮานอย
ฮ่าย่ฟอง
เว้
วิญ
สุวรรณเขต
ท่าแขก
นครจำปาศักดิ์
ย่างกุ้ง
หงสาวดี
เมาะลำเลิง
มัณฑะเลย์

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ จด จังหวัดลพบุรี จังหวัดอ่างทอง และจังหวัดสระบุรี

ทิศใต้ จด จังหวัดปทุมธานี และจังหวัดนนทบุรี

ทิศตะวันออก จด จังหวัดสระบุรี

ทิศตะวันตก จด จังหวัดสุพรรณบุรี

การคมนาคมจากกรุงเทพ ฯ โดยทางรถไฟสายเหนือ ถึงสถานีอยุธยาระยะทาง ๗๒ กม. โดยทางหลวงแผ่นดิน (พหลโยธิน) ถึงวังน้อย แล้วแยกเข้าทางหลวงแผ่นดิน (วังน้อย–อยุธยา) รวมระยะทาง ๘๖ กม. โดยทางน้ำ จากท่าเตียนไปตามแม่น้ำเจ้าพระยา ระยะทาง ๙๐ กม. ภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม ไม่มีภูเขา มีแม่น้ำลำคลองมาก เหมาะแก่การเพาะปลูก ถึงหน้าน้ำเหนือหลากน้ำท่วมท้องทุ่งทุกปี การอาชีพสำคัญของพลเมือง คือ ทำนา ทำประมง ทำเครื่องดินเผา จักสาน เย็บงอบ และค้าขาย สินค้าสำคัญ คือ ข้าว ปลาน้ำจืด การอุตสาหกรรม มีสีข้าว เลื่อยไม้ ทำมีด

กรุงศรีอยุธยา เคยเป็นราชธานีของประเทศไทย ตั้งแต่สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๑ (พระเจ้าอู่ทอง) ทรงประดิษฐาน เมื่อ พ.ศ. ๑๘๙๓ จนกระทั่งเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งสุดท้ายเมื่อ พ.ศ. ๒๓๑๐ รวมเวลาเป็นราชธานีอยู่ ๔๑๗ ปี นับเป็นเวลาที่ยืนนานมาก มีพระมหากษัตริย์ ๓๓ พระองค์ ทำเลที่ตั้งกรุงศรีอยุธยาเป็นชัยภูมิที่เหมาะมาก เพราะมีลำน้ำเกือบรอบทุกด้าน ทั้งสะดวกในการไปมาค้าขาย เพราะมีแม่น้ำสำคัญหลายสายมาร่วมกันตรงนี้ คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำลพบุรี และแม่น้ำป่าสัก ประกอบกับพื้นที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การกสิกรรม จึงเป็นชุมนุมชนและเมืองมาก่อนที่พระเจ้าอู่ทองมาสร้างเมืองที่ตำบลเวียงเหล็ก หลักฐานสำคัญ คือ มีบ้านเมืองใหญ่โต มีวัดสำคัญหลายวัด เช่น วัดเดิม วัดธรรมิกราช มีพระพุทธรูปองค์ใหญ่ คือ พระเจ้าพนัญเชิง ซึ่งสร้างก่อนสมัยกรุงศรีอยุธยา ๒๕ ปี แต่เดิมจะเรียกว่าเมืองอะไรไม่มีหลักฐานชัดเจน มีผู้สันนิษฐานว่า เมืองเดิมนี้คงชื่อ "อโยธยา"

ในระยะเวลาที่กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ได้ถูกข้าศึกประชิดพระนคร ๖ ครั้ง

ครั้งที่ ๑ พระเจ้าหงสาวดีตะเบ็งชะเวตี้ ยกเข้ามาเมื่อ พ.ศ. ๒๐๙๑ คราวสมเด็จพระสุริโยทัยขาดคอช้าง พม่าไม่ได้เตรียมตัวมาพอ จึงตีเอากรุงศรีอยุธยาไม่ได้ ล่าทัพกลับไป

ครั้งที่ ๒ พระเจ้าหงสาวดีบุเรงนอง ขอช้างเผือกไม่ได้ ยกเข้ามาเมื่อ พ.ศ. ๒๑๐๖ คราวนี้แม้พม่าจะตีเอากรุงศรีอยุธยาไม่ได้ ฝ่ายไทยก็ยอมเป็นไมตรี โดยแบ่งช้างเผือกให้ และยอมให้สมเด็จพระนเรศวรไปอยู่หงสาวดี

ครั้งที่ ๓ พระเจ้าหงสาวดีบุเรงนอง ยกเข้ามาเมื่อ พ.ศ. ๒๑๑๑ คราวนี้สมเด็จพระมหินทราธิราชทรงยอมแพ้ เสียกรุงแก่พม่าเมื่อ พ.ศ. ๒๑๑๒

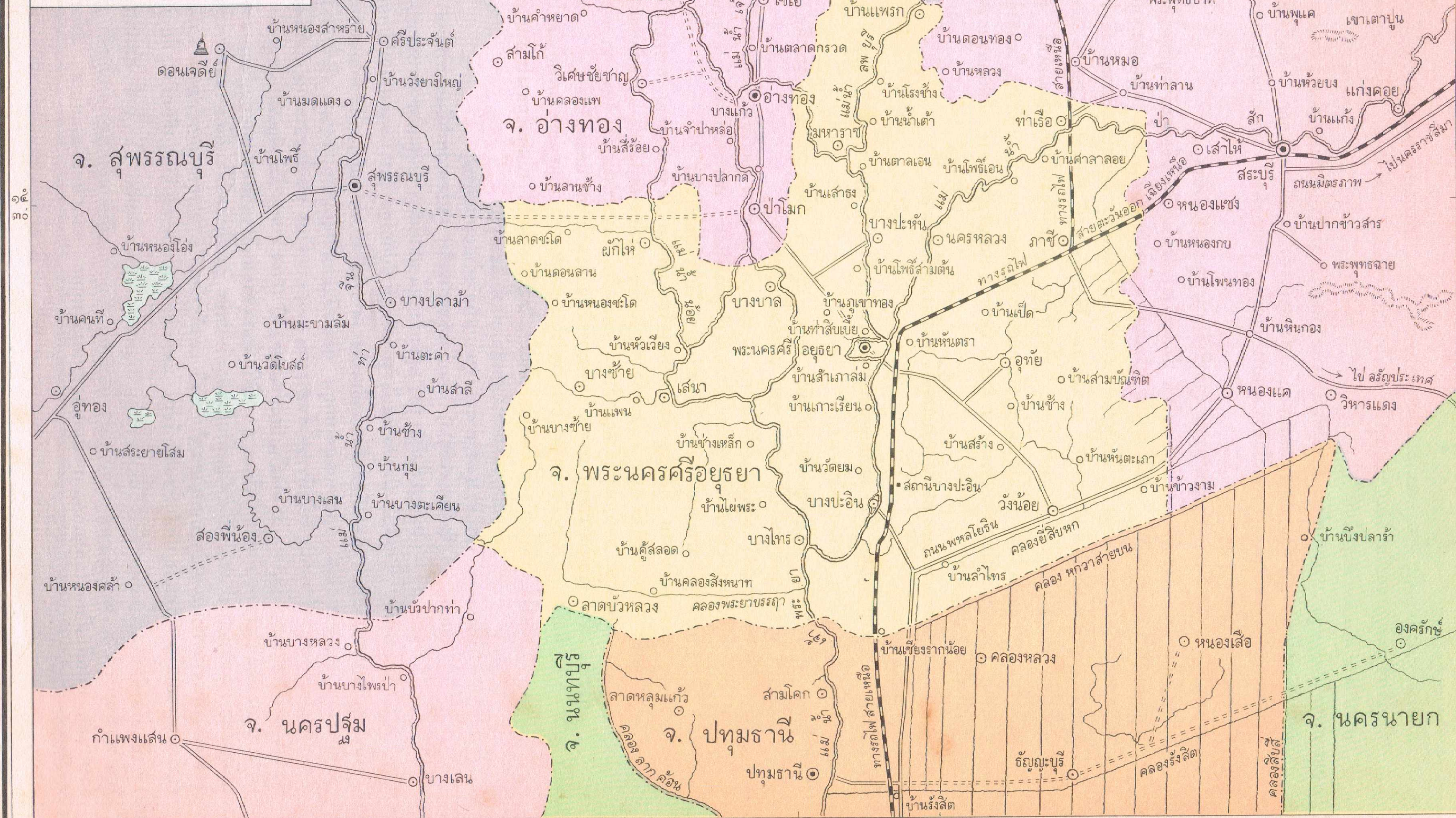
ครั้งที่ ๔ พระบรมราชาพระยาละแวก เห็นว่าไทยอ่อนกำลังมาก ยกเข้ามาเมื่อ พ.ศ. ๒๑๑๒ คราวนี้พระมหาธรรมราชาธิราชทรงต่อสู้และขับไล่ทัพเขมรออกไปได้

ครั้งที่ ๕ พระเจ้าอลองพญายกเข้ามาเมื่อ พ.ศ. ๒๓๐๓ คราวนี้เผอิญปืนใหญ่แตกถูกพระองค์บาดเจ็บสาหัสต้องล่าทัพกลับ

ครั้งที่ ๖ พระเจ้ามังระตรัสใช้ให้เนเมียวสีหบดี กับ มังมหานรธา ยกเข้ามาล้อมกรุง เมื่อ พ.ศ. ๒๓๐๙ พม่าเผากำแพงทลายลงเข้ากรุงได้ แล้วเผากรุงศรีอยุธยาไหม้หมด เสียกรุงแก่พม่าครั้งที่ ๒ ในแผ่นดินสมเด็จพระเจ้าเอกทัศ เมื่อ พ.ศ. ๒๓๑๐ ตั้งแต่นั้นมากรุงศรีอยุธยาไม่ได้เป็นราชธานีอีก

เมื่อครั้งบ้านเมืองยังดีอยู่ กรุงศรีอยุธยาคงจะใหญ่โตงดงามมาก มั่งคั่งด้วยทรัพย์สมบัติอันล้ำค่า มีทองคำบุพระพุทธรูปสูง ๗ วา ๒ ศอก ใช้ทองคำเนื้อแปดหนักถึง ๒๖,๐๐๐ บาท มีแร่เงินทำพดด้วง เงินตราบาทและตำลึงใช้ทั่วประเทศ เพราะกรุงศรีอยุธยาเป็นเมืองท่าสำคัญในสมัยนั้น มีเรือสินค้าชาวเอเชียและยุโรปไปมาค้าขายด้วยเนืองนิจ การผูกขาดสินค้าบางอย่างโดยพระคลังหลวงนำรายได้มาสู่ประเทศอย่างมหาศาล บัดนี้โบราณสถานต่าง ๆ เหล่านั้น เหลือแต่ซากปรักหักพังไว้เพื่อการศึกษา มีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศไปชมกันมิได้ขาด

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ประเทศไทย

แผนที่ ~ ภูมิศาสตร์

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

จีน

ขนาด สาธารณรัฐประชาชนจีน ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกของทวีปเอเชีย ประกอบด้วยดินแดนส่วนที่เป็นจีนแท้ และดินแดนชั้นนอกที่อยู่ใต้การปกครองของจีน ได้แก่ แมนจูเรีย มองโกเลียใน ซินเกียง และทิเบต เป็นประเทศขนาดใหญ่มาก มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๘๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ ภาคเหนือเป็นที่สูง ประกอบด้วยภูเขาสูงใหญ่หลายพืด พื้นที่ระหว่างที่ราบสูงทิเบต กับภูเขาคินแกนเป็นทะเลทรายอันกว้างใหญ่ คือทะเลทรายโกบี ภาคกลางทางทิศตะวันตกเป็นที่สูงและลาดต่ำไปทางทิศตะวันออก พื้นที่ตอนนี้เป็นที่ราบต่ำอันกว้างใหญ่ มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน ภาคใต้เป็นที่ราบสูงประกอบด้วยภูเขาหลายพืด มีที่ราบเหมาะแก่การเพาะปลูกบ้างตามชายทะเล และในลุ่มแม่น้ำซีเกียง

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ : ภูเขาอินซาน ภูเขานานซาน ภูเขาชิงลิงซาน ภูเขานานลิงซาน

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ : แม่น้ำแยงซีเกียงยาว ๓,๒๐๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำยาวที่สุดในทวีปเอเชียและสำคัญที่สุดของจีน มีประโยชน์ในการเพาะปลูกและการไปมาค้าขายมาก แม่น้ำฮวงโห หรือแม่น้ำเหลืองยาว ๒,๗๐๐ ไมล์ ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาคุนลุ้น ไหลผ่านทะเลทรายโกบีลงสู่ทะเลเหลือง ถึงฤดูที่มีฝนตกหนัก น้ำไหลเชี่ยว พัดพาโคลนทรายสีเหลืองท่วมทันพื้นที่ใกล้เคียงอย่างฉับพลันจนผู้คนล้มตายเป็นจำนวนมาก แม่น้ำสายนี้จึงได้สมญาว่า "จีนวิปโยค" (China's Sorrow) แต่พอถึงฤดูหนาวน้ำตื้นเขิน ไม่ใคร่มีประโยชน์แก่การเดินเรือ ปัจจุบันรัฐบาลได้สร้างเขื่อนมหึมากั้นแม่น้ำนี้ เพื่อป้องกันอุทกภัยได้สำเร็จ แม่น้ำซีเกียงยาว ๑,๐๐๐ ไมล์ แม่น้ำสายนี้มีประโยชน์แก่การเพาะปลูกและการไปมาค้าขาย ไหลลงสู่อ่าวที่เมืองกวางตุ้ง

ภูมิอากาศ ภาคเหนือ ในฤดูหนาวมีอากาศหนาวมาก ภาคกลาง มีอากาศร้อนหนาวปานกลาง มีฝนตกชุกกว่าภาคเหนือ ภาคใต้มีอากาศค่อนข้างร้อน มีฝนตกชุก

พลเมือง มีประมาณ ๗๘๐,๐๐๐,๐๐๐ คน เป็นประเทศที่มีพลเมืองมากที่สุดในโลก

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ

การอาชีพ

การเพาะปลูก พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ข้าว ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ ข้าวฟ่าง ฝ้าย อ้อย ชา ยาสูบ ถั่วต่างๆ ข้าวโพด หม่อน ผักและผลไม้ต่าง ๆ

การขุดแร่ แร่สำคัญ คือ ถ่านหิน เหล็ก ทองแดง พลวง ทังสเตน มังกานีส ตะกั่ว สังกะสี ดีบุก เงิน ทองคำ ปรอท วุลแฟรม ปิโตรเลียม หยก และดินปั้นถ้วยชาม

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว หมู เป็ด ไก่ กวาง และไหม จีนทำการเลี้ยงไหมมาก

การประมง มีความสำคัญมากทั้งประมงน้ำจืดและน้ำเค็ม เพราะเป็นแหล่งมีปลาชุมและจับได้มากรองจากญี่ปุ่น

การป่าไม้ ประเทศจีนไม่ใคร่มีป่าไม้ใหญ่ ๆ ไม้ไผ่มีอุดมทั่วไป

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญ คือ การทำเครื่องลายคราม เครื่องถ้วยชาม การทอผ้าไหมและผ้าแพร การทอผ้า การโม่แป้ง การทำกระดาษ การทำเครื่องแก้ว การทำเครื่องกระป๋อง ผลไม้แห้ง แกะสลักหยก และของใช้เบ็ดเตล็ดอื่น ๆ

การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือถั่ว และเครื่องอาหารที่ทำจากถั่ว ไหม ชา ถ่านหิน พลวง ดีบุก เครื่องถ้วยชาม ฝ้าย เสื้อผ้าสำเร็จรูป น้ำตาล เครื่องการฝีมือแกะสลักหยก และผลไม้ต่าง ๆ

เมืองสำคัญ

ปักกิ่ง เป็นเมืองหลวง มีพระราชวังโบราณน่าชมมาก เป็นศูนย์กลางการค้าและโรงงานอุตสาหกรรม

เซี่ยงไฮ้ เป็นเมืองท่าสำคัญและเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของจีน เป็นศูนย์กลางโรงงานอุตสาหกรรมหลายชนิด มีชื่อเสียงในการหัตถกรรมแกะสลักหยก และงาช้าง

เทียนสิน เป็นเมืองอุตสาหกรรม ศูนย์กลางการค้าและการศึกษา

มุกเดน (จีนเรียก เซนยาง) เป็นเมืองชุมทางรถไฟ ศูนย์กลางการค้าและการศึกษา

จุงกิง (ไทยโบราณเรียก ปา) อยู่ริมฝั่งแม่น้ำแยงซีเกียง เป็นศูนย์กลางการเพาะปลูก การค้า และการธนาคาร

นานกิง เคยเป็นเมืองหลวงสมัยรัฐบาลคณะชาติปกครอง มีโรงงานอุตสาหกรรมทอผ้า

ฮ่องกง เป็นอาณานิคมของอังกฤษ อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของสาธารณรัฐประชาชนจีน ประกอบด้วยเกาะฮ่องกง ซึ่งเป็นเกาะเล็ก ๆ เนื้อที่ประมาณ ๓๒ ตารางไมล์ และคาบสมุทรเกาลูน ซึ่งเป็นดินแดนของอังกฤษโดยตรง กับนิวเทร์ริทอรีส์ (New Territories) ซึ่งเป็นดินแดนที่อังกฤษเช่าจากจีน มีเนื้อที่รวมทั้งสิ้นประมาณ ๓๙๖ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๔,๑๖๐,๐๐๐ คน ส่วนมากเป็นชาวจีน นับว่ามีพลเมืองอยู่หนาแน่นมาก ฮ่องกงเป็นเมืองท่าปลอดภาษี (Free Port) ที่สำคัญแห่งหนึ่งของอังกฤษทางภาคตะวันออกไกล จัดระบบและดำเนินธุรกิจการค้าเจริญรุ่งเรืองมาก มีเรือเดินสมุทรแล่นติดต่อไปมาค้าขายกับเมืองท่าสำคัญอื่น ๆ ของโลกมากมาย เป็นศูนย์กลางของสายการบินพาณิชย์ที่สำคัญแห่งหนึ่งของทวีปเอเชีย ภูมิประเทศมีที่ราบน้อย และมักขาดแคลนน้ำจืด จึงจำเป็นต้องซื้อสินค้าอาหารจากต่างประเทศปีละมากๆ เช่น ข้าว สัตว์ และพืชผักผลไม้ การอุตสาหกรรมนับว่ามีความก้าวหน้าพอสมควร เช่นการต่อเรือ การซ่อมเรือ การทอผ้า การทำเสื้อผ้าสำเร็จรูป และการทำสินค้าเบ็ดเตล็ดอื่น ๆ เมืองสำคัญ คือ วิกตอเรีย เป็นเมืองหลวง

หมาเก๊า เป็นอาณานิคมของโปรตุเกส ตั้งอยู่ริมอ่าวกวางตุ้ง ตรงข้ามกับฮ่องกง ห่างกันราว ๔๐ ไมล์ เป็นเกาะเล็กๆ มีเนื้อที่ราว ๖ ตาราง-ไมล์ พลเมืองประมาณ ๒๖๑,๐๐๐ คน เป็นเมืองท่า มีอากาศดี ปัจจุบันไม่มีความสำคัญทางด้านการค้า เพราะการค้าย้ายทำเลไปอยู่ที่ฮ่องกงหมด หมาเก๊า เป็นศูนย์กลางบ่อนการพนันอันลือชื่อของโปรตุเกส ทางภาคตะวันออกไกล มีนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศไปพักผ่อนหย่อนใจและเล่นการพนันกันมาก

จีน
๐ ๒๐๐ ๔๐๐ ไมล์
๗๐
๘๐
๙๐
๑๐๐
๑๑๐
๑๒๐
๑๓๐
๕๐
๔๐
๓๐
๒๐
สหภาพโซเวียต
ภ. ซายัน
ส. ไบคาล
อีร์คุตสก์
ภ. ตานูโอลา
อูลานอูเด
ภ. ยาโบลโนนอย
ชิตา
น. ชิลกา
น. อาร์กุน
น. อามูร์
คาบารอฟสก์
บลาโกเวชเชนสก์
ไซบีเรีย
ไฮลูน
แกนน้อย
ลุงเกียง
ซานซิง
ฮาร์บิน
ส. คันกา
วลาดิวอสตอค
ชางชุน
เลียวยวน
แมนจูเรีย
มองโกเลียใน
มุกเดน
ซิงเจา
ภ. คานไก
กอบโด
น. ออร์คอน
อูลาน-บาตอร์
น. เกรูเลน
อูเลียซูไต
ภ. อัลไต
มองโกเลีย
ทะเลทรายโกบี
ส. บาลคาช
แอลมาอะตา
ส. อิสสิค
กุลจา
ซินเกียง
ภ. เทียนซาน
อูรุมชี
คานเตนกรี
๒๓,๖๒๐ ฟ.
ส. บาราชกอล
ส. ลอปนอร์
ส. กาชยูนนอร์
ภ. อินซาน
น. ฮวงโห
คาลกาน
เยโฮล
ดาตุง
ปักกิ่ง
เทียนสิน
ไดเรน
อ่าวโปไฮ
ปอร์ตอาเธอร์
เลียวตุง
น. ยาลู
เกาหลีเหนือ
เปียงยาง
ทะเลญี่ปุ่น
โซล
เกาหลีใต้
ปูซาน
ช่องแคบเกาหลี
ก. ไซชู
ก. คิวชู
แคชการ์
ยาร์กานด์
น. ตาริม
ทะเลทรายตาริม
ภ. อัลตินตัก
ภ. คาราโครัม
โคตาน
ที่ชื้นแฉะไซดัม
ภ. นานซาน
ส. คารา
ภ. อะลาซาน
เลียงเจา
กำแพงใหญ่
ยูลิน
ไตยวน
เช่งติง
ชางเต
ซีนาน
เชฟู
ล. ชานตุง
ซิงเตา
เยนเจา
ไฮ่เจา
ทะเลเหลือง
แคชเมียร์
มุซตัก
๒๓,๘๙๐ ฟ.
ภ. คุนลุ้น
ส. โกโกนอร์
ลานเจา
ตุงเจา
ปูเจา
จีน
ซีอาน
โฮนาน
ไกเฟง
ซูเจา
ภ. ซิงลิงซาน
ที่ราบสูงทิเบต
การ์ตอค
ภ. ตังลา
ทิเบต
ส. ซิลลิงโซ
น. สาละวิน
น. โขง
ส. นามโซ
ลาซ่า
กานซี
เชงตู
จุงกิง
น. แยงซีเกียง
ซินยาง
ฮันยาง
ฮันค้า
อีจาง
ชาสี
วูจาง
จางเต
ส. ตุงติง
จางซา
ส. โปยาง
นานจาง
นานกิง
วูซี
ซูเจา
ชิงเกียง
เซี่ยงไฮ้
ฮางเจา
นิงโป
เวนเจา
ทะเลจีนตะวันออก
หมู่เกาะริวกิว
ไนนีตาล
ภ. หิมาลัย
น. ซางโป
เนปาล
เอเวอเรสต์
กาฏมัณฑุ
ภูฏาน
น. พรหมบุตร
น. คงคา
อัลละฮาบาด
ปัตนา
อินเดีย
จับบัลโปร์
บังกลาเทศ
อิมพัล
ซูเจา
ไกวยาง
ตาลีฟู
ถนนสายพม่า
คุนมิง
เฮงเจา
ไกวลิน
กานเจา
เยนปิง
ฟูเจา
อามอย
(เอ้หมึง)
ไทเป
ไต้หวัน
ทรอปิก ออฟ แคนเซอร์
(ฟอร์โมซา)
ช่องแคบฟอร์โมซา
กลักตัตตา
ดักกา
พะโม
มังซู
วูเจา
กวางตุ้ง
เกาลุน
ซัวเถา
วิกตอเรีย
ฮ่องกง (อังกฤษ)
น. มหานที
จิตตะกอง
ลาโช
เวียดนาม
นานนิง
ปักฮอย
กองมูน
กวางเจา
หมาเก๊า
(โปรตุเกส)
กัตตาค
ปูรี
อัคยับ
พม่า
ลาว
ฮานอย
อ่าวตังเกี๋ย
อ่าวเบงกอล
เชียงใหม่
หลวงพระบาง
เข่งเจา
ก. ไหหลำ
ทะเลจีนใต้

จีน ๓๗

ญี่ปุ่น

ขนาด ประเทศญี่ปุ่น (Japan) หรือแดนอาทิตย์อุทัย (Nippon) เป็นประเทศหมู่เกาะ อยู่ทางทิศตะวันออกของทวีปเอเชียในมหาสมุทรแปซิฟิก ประกอบด้วยเกาะใหญ่ ๔ เกาะ คือ เกาะฮอนชูหรือฮอนโด เกาะฮอกไกโดหรือเยโซ เกาะคิวชู เกาะชิโกกุ และเกาะเล็ก ๆ น้อย ๆ เรียงรายอยู่โดยรอบอีกหลายร้อยเกาะ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๔๗,๘๙๐ ตารางไมล์

เกาะฮอนชูหรือฮอนโด เป็นเกาะใหญ่ที่สุดของญี่ปุ่น มีความสำคัญทางเศรษฐกิจมาก เนื้อที่ประมาณ ๘๗,๒๙๐ ตารางไมล์ เป็นที่ตั้งเมืองหลวงและเมืองสำคัญหลายเมือง ๓/๔ ของพลเมืองทั้งหมดอาศัยอยู่ในเกาะนี้ ลักษณะภูมิประเทศของเกาะแคบและยาว มีภูเขามากทั้งภูเขาไฟที่ดับแล้วและยังไม่ดับอีกหลายลูก มีเทือกเขาทอดยาวเป็นสันกลางจากเหนือจดใต้ ลำธารที่ไหลลงมาจากภูเขาจึงเป็นสายสั้น ๆ พัดพาดิน กรวด ทราย ไปตกตะกอนตามปากแม่น้ำ เมื่อทับถมกันนาน ๆ เข้า จึงเกิดเป็นดินดอนสามเหลี่ยม (delta) ขนาดย่อมขึ้นตามชายฝั่งทะเล ชาวญี่ปุ่นได้พยายามปรับปรุงใช้ปลูกข้าวและพืชอื่น ๆ ได้บ้าง ฝั่งทะเลทางตะวันออกเฉียงใต้และตอนใต้ของเกาะเว้าแหว่งเป็นอ่าวใหญ่หลายแห่ง มีเกาะใหญ่น้อยกำบังคลื่นลมเป็นอย่างดี ท่าเรือใหญ่ ๆ ของญี่ปุ่นจึงอยู่ทางฝั่งทะเลแถบนี้ เช่น ท่าเรือเมืองโตเกียว โยโกฮามา นาโกยา โอซากา และโกเบ เป็นต้น

ภูมิประเทศ พื้นที่เกาะต่าง ๆ ของญี่ปุ่นเป็นภูเขาส่วนมาก และที่เป็นภูเขาไฟก็ไม่น้อย มีที่ราบขนาดเล็กอยู่ระหว่างภูเขาและตามริมฝั่งทะเล ส่วนที่ราบขนาดใหญ่มีอยู่แถบเมืองหลวงทางภาคตะวันออกของเกาะฮอนชูเท่านั้น และมีคนอยู่กันอย่างหนาแน่นในบริเวณนี้ ทำให้พื้นที่เกษตรกรรมมีจำกัด หมู่เกาะญี่ปุ่นอยู่ในบริเวณที่เปลือกโลกยังไม่สงบตัว จึงมีปรากฏการณ์ภูเขาไฟระเบิดและแผ่นดินไหวบ่อย ๆ แต่ที่เป็นอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินนั้น หลาย ๆ ปีจึงจะเกิดขึ้นสักครั้งหนึ่ง เช่น เมื่อ ค.ศ. ๑๙๒๓ เกิดแผ่นดินไหวครั้งร้ายแรงที่สุดในญี่ปุ่น เมืองโยโกฮามา และบางส่วนของเมืองโตเกียวพังทลายลง คนตายถึงประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน เป็นต้น ทะเลที่อยู่ระหว่างเกาะฮอนชูกับเกาะชิโกกุและเกาะคิวชูนั้น นอกจากจะมีอ่าวใหญ่เป็นที่กำบังคลื่นลมดียิ่งแล้ว ยังเป็นแถบที่มีการประมงได้ผลดีอีกด้วย และมีภูมิประเทศงดงามแห่งหนึ่งของโลก

ภูเขา ที่สำคัญคือ ภูเขาไฟฟูจียามา หรือ ฟูจีซาน สูง ๑๒,๔๒๕ ฟุต เป็นภูเขาไฟที่สงบชั่วคราว อยู่ทางภาคกลางของเกาะฮอนชู เป็นยอดเขาสูงที่สุดของญี่ปุ่น มีหิมะปกคลุมตลอดปี เส้นผ่าศูนย์กลางปากช่องภูเขาไฟยาวประมาณ ๒,๐๐๐ ฟุต มีลักษณะเป็นรูปกรวยที่เรียบร้อยสวยงามเลื่องลือไปทั่วโลก ถือกันว่าเป็นสัญลักษณ์อันหนึ่งของประเทศญี่ปุ่น

แม่น้ำ ส่วนมากเป็นแม่น้ำสายสั้น ๆ และไหลเชี่ยว ไม่อาจใช้เดินเรือได้ตามปกติ แต่มีประโยชน์ในการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำเป็นอันมาก

ภูมิอากาศ อบอุ่นและมีฝนตกชุก อยู่ในเขตลมมรสุมและมีลักษณะอากาศคล้ายคลึงกับประเทศเกาหลี ฝั่งทะเลตะวันตกและทางเหนือของหมู่เกาะหนาวเย็นกว่าฝั่งทะเลตะวันออกและทางใต้ เนื่องจากอิทธิพลของกระแสน้ำในมหาสมุทร (ดูแผนที่หน้า ๗๑ ประกอบ) ในปลายฤดูร้อนมักประสบภัยธรรมชาติจากพายุไต้ฝุ่นพัดผ่านเนือง ๆ

พลเมือง มีประมาณ ๑๐๘,๓๔๖,๐๐๐ คน ชาวญี่ปุ่นเป็นเชื้อชาติผสมระหว่างพวกมองโกลอยด์กับชาวเกาะทะเลใต้ ส่วนพวกไอนุ เผ่าพื้นเมืองเดิม ขณะนี้มีเหลืออยู่เพียงเล็กน้อยในเกาะฮอกไกโด พลเมืองส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ และลัทธิชินโต

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ มีพระเจ้าจักรพรรดิเป็นประมุข

การอาชีพ การเพาะปลูก เป็นอาชีพสำคัญของพลเมือง แม้ญี่ปุ่นจะมีที่ทำการเพาะปลูกน้อย แต่รู้จักวิธีบำรุงรักษาที่ดินและการใช้ปุ๋ย จึงทำให้ได้ผลผลิตสูง พืชสำคัญได้แก่ ข้าว ปลูกมากในเกาะฮอกไกโด ปัจจุบันญี่ปุ่นผลิตข้าวได้มากเกินความต้องการของประเทศ

ชา ปลูกมากในบริเวณ ที่ราบเชิงเขาชายฝั่งทะเล ระหว่างเมืองโยโกฮามากับนาโกยา ศูนย์กลางการปลูกชาอยู่ที่เมืองชิสุโอกา

พืช นอกจากนี้ได้แก่ ข้าวสาลี อ้อย ยาสูบ ฝ้าย ถั่ว หม่อน ผักและผลไม้

การขุดแร่ มีแร่ธาตุหลายอย่าง แต่ไม่เพียงพอสำหรับการอุตสาหกรรมภายในประเทศ เช่น ถ่านหิน มีในเกาะฮอกไกโดและคิวชู ทองแดง ทอง เงิน ปิโตรเลียม เหล็ก ส่วนแร่กำมะถันมีมากเหลือใช้ ส่งเป็นสินค้าออกได้

การเลี้ยงสัตว์ มีทำกันน้อย เลี้ยงกันตามไร่นาเพื่อใช้งานและเป็นอาหาร สัตว์เลี้ยงที่สำคัญได้แก่ วัว ควาย ม้า หมู และสัตว์ปีก ส่วนไหมทำการเลี้ยงกันมานานแล้ว ปัจจุบันการทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์แพร่หลายยิ่งขึ้น และคิดวิธีเลี้ยงหอยมุกเพื่อผลิตไข่มุกเลี้ยง

การประมง คนญี่ปุ่นนิยมบริโภคปลาและสัตว์น้ำอื่น ๆ เป็นอาหาร บริเวณน่านน้ำใกล้หมู่เกาะญี่ปุ่นเป็นแหล่งมีปลาชุกชุม ชาวประมงญี่ปุ่นมีเรือหาปลาและวิธีการประมงทันสมัยมาก สามารถนำเรือหาปลาออกไปได้ไกลในน่านน้ำอื่น ๆ ทั่วโลก และจับปลาได้ปริมาณมากเป็นอันดับหนึ่งของโลก

การป่าไม้ มีประมาณครึ่งหนึ่งของเนื้อที่ประเทศ ไม้สำคัญในป่าได้แก่ไม้ไผ่ สน เชอร์รี ซีดาร์ โอ๊ก เมเปิล เป็นต้น ทางการของญี่ปุ่นเอาใจใส่ในการปลูกป่า รักษาต้นไม้เป็นพิเศษ ถึงกระนั้นก็ยังไม่เพียงพอใช้สอยภายในประเทศ

การอุตสาหกรรม แหล่งอุตสาหกรรมที่สำคัญตั้งอยู่ทางภาคใต้ของเกาะฮอนชู และภาคเหนือของเกาะคิวชู มีโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องเหล็ก เครื่องจักร รถยนต์ กลั่นน้ำมัน ถลุงเหล็ก ต่อเรือ ทอผ้า เครื่องปั้นดินเผา สารเคมี กระดาษ อาหารกระป๋อง

การค้าขาย พ่อค้าญี่ปุ่นมีความสามารถในการหาตลาดต่างประเทศ และมีระบบงานการค้าอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำหน่ายสินค้าของตนได้มาก สินค้าออกที่สำคัญ คือ เครื่องเหล็ก เครื่องจักร รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า ผ้าฝ้าย ผ้าไหม สารเคมี เครื่องปั้นดินเผา ชา กำมะถัน และเครื่องอุปโภคบริโภคอื่น ๆ อีกมาก

เมืองสำคัญ โตเกียว เป็นเมืองหลวง และเมืองท่าสำคัญของญี่ปุ่น ตั้งอยู่ริมอ่าวโตเกียวในเกาะฮอนชู เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการค้า มีท่าอากาศยานที่ทันสมัยและเป็นทางผ่านของสายการบินนานาชาติ รวมทั้งยุโรปกับอเมริกาด้วย มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก เป็นเมืองสวยงามและทันสมัยแห่งหนึ่งของโลก มีนักท่องเที่ยวไปชมกันเป็นจำนวนมาก

โยโกฮามา เป็นเมืองท่าสำคัญที่สุดของญี่ปุ่น ตั้งอยู่ห่างชายฝั่งตะวันตกของอ่าวโตเกียว ๑๘ ไมล์ มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก เช่น โรงงานสร้างรถยนต์ จักรกลโรงงาน ต่อเรือเดินสมุทร (ญี่ปุ่นได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีการต่อเรือมากที่สุดประเทศหนึ่งของโลก)

เกียวโต เป็นเมืองหลวงเก่า มีโบราณสถานสำคัญ ๆ มาก เป็นศูนย์วัฒนธรรมญี่ปุ่นมากว่าพันปี ตั้งแต่ ค.ศ. ๗๙๔ ถึง ค.ศ. ๑๘๖๘

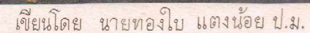
ญี่ปุ่น

สหภาพโซเวียต
คามชาทกา
ซาคาลิน
หมู่เกาะคูริล
จีน
ทะเลญี่ปุ่น
เกาหลี
ฮอกไกโด
ฮอนโด
คิวชู
ชิโกกุ
ญี่ปุ่น
ไต้หวัน
หมู่เกาะริวกิว
มหาสมุทร แปซิฟิก

สหภาพโซเวียต
ช่องแคบ โซยา
ทะเล โอคอตสก์
ช่องแคบ เนมูโร
วากกาไน
ก.ริชิริ
รูมอย
โกโนไม
อะซาฮิกาวา
อบาชิริ
เนมูโร
ก. ฮอกไกโด
อิวามิซาวา
สัปโปโร
กูชิโร
โอตารู
โอบิฮิโร
โตมาโกไม
มูโรราน
ล. เอริโม
ก.โอกูชิริ
ฮาโกดาเต
ช่องแคบ ทสุการุ
ล. ชิริยา
จีน
อาโอโมริ
ฮิโรซากิ
ฮาชิโนเฮ
โอซาริซาวา
ล. นยูโด
อากิตา
โมริโอกา
กามาอิชิ
ทะเล ญี่ปุ่น
ก. ฮอนโด
ซากาตา
โอนากาวา
เซนได
ยามากาตา
ก.ซาโด
นิอิกาตา
ฟูกูชิมา
โกริยามา
ล. รอกโก
อ.โตยามา
นีงาตา
อุตสุโนมิยา
ฮิตาชิ
คาบสมุทร โนโต
นากาโน
อาชิโอ
มาเยบาชิ
มิโต
กานาซาวา
โตยามา
โอกายา
โตเกียว
ชิบา
โชชิ
หมู่เกาะ โอกิ
ฟูกูอิ
ฟูจิยามา ๑๒๔๒๕ ฟ.
กาวาซากิ
โยโกฮามา
อ. วากาซา
ส. บิวา
เกาหลี
กีฟู
โยชิวารา
ก. โอชิมา
ไป ซีแอตเติล ๔,๒๖๐ ไมล์
ไป ซานฟรานซิสโก ๔,๕๒๐ ไมล์
ไป โฮโนลูลู ๓,๓๘๐ ไมล์
ล. ฮิโนมิ
โตตโตริ
ไมซูรุ
โอทสุ
นาโกยา
ชิสุโอกา
มัตสุเย
ฮิเมจิ
โกเบ
เกียวโต
โตโยฮาชิ
โอกายามา
โอซากา
นารา
อ. อิเซ
ปูซาน
ยามากูจิ
ฮิโรชิมา
วากายามา
หมู่เกาะ อิซู
ก. ทสุชิมา
ชิโมโนเซกิ
ยาวาตา
อูเบ
โตกูยามา
โตกูชิมา
นิอิฮามา
ช่องแคบ ทสุชิมา
โมจิ
มัตสุยามา
โกจิ
ก. ฮาชิโจชิมา
นากัตสุ
ซากา
อะโซซาน ๕๒๒๕ ฟ.
โออิตา
หมู่เกาะ โกโต
คุมาโมโต
ก.ชิโกกุ
โยโกฮามา ไป เซี่ยงไฮ้ ๑,๐๓๐ ไมล์
มหาสมุทร แปซิฟิก
นากาซากิ
ยัตสุชิโร
โนบีโอกา
ก. อามากูซา
กาโกชิมา
มิยาซากิ
ก. คิวชู
ช่องแคบ โอสุมิ
ก. ตาเนกาชิมา
ก.ยากูชิมา
หมู่เกาะ โอสุมิ

ญี่ปุ่น
ทางเดินเรือ
๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ไมล์

๑๓๐ ๑๓๔ ๑๓๘ ๑๔๒
๓๐ ๓๔ ๓๘ ๔๒

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

ลาว กัมพูชา และเวียดนาม

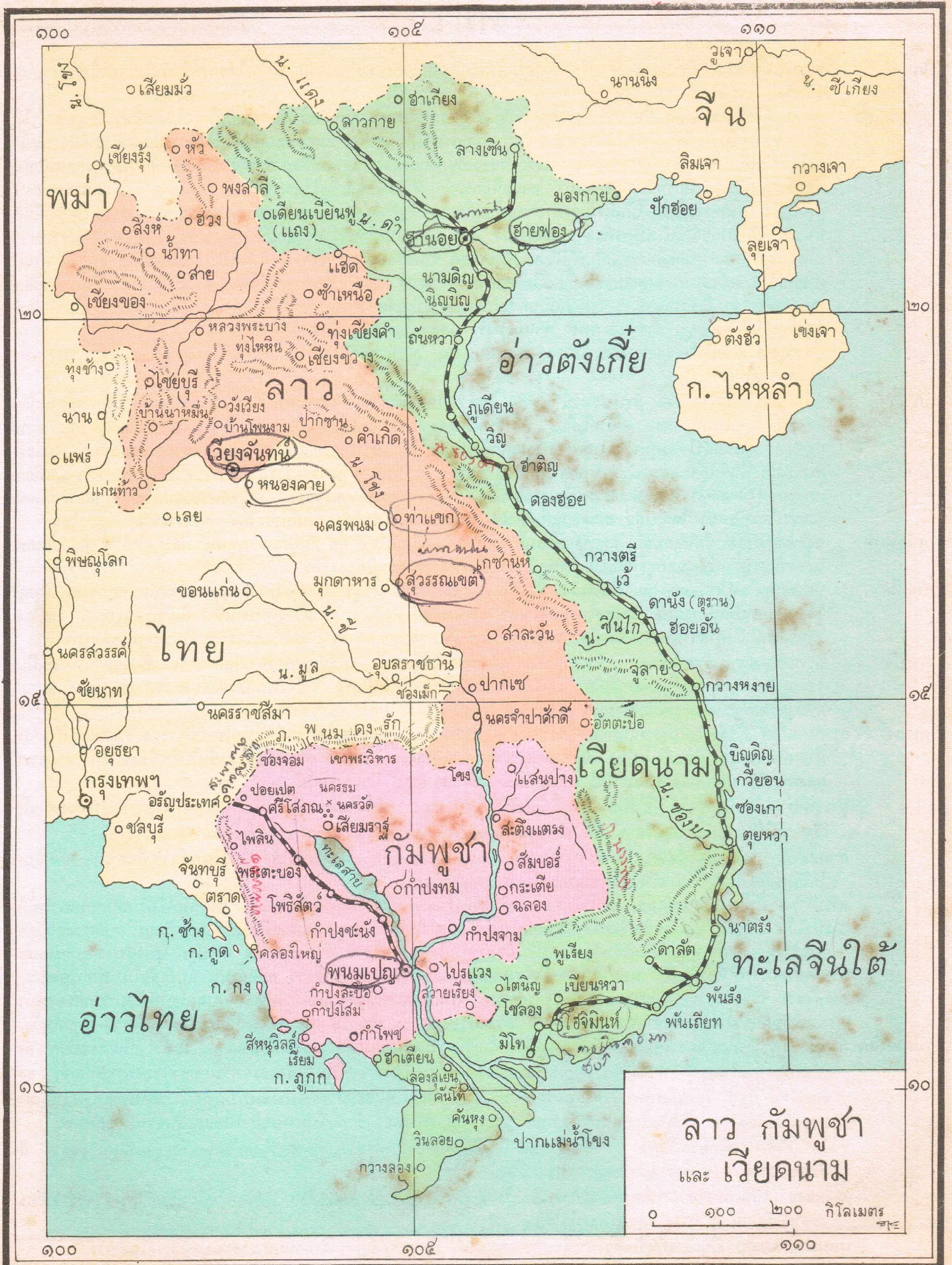
ดินแดนทางภาคตะวันออกของคาบสมุทรอินโดจีน เป็นที่ตั้งของประเทศเอกราชขนาดเล็กหลายประเทศ คือ ลาว กัมพูชา และเวียดนาม ประเทศเหล่านี้อยู่ในแถบมรสุม มีอากาศร้อนชื้น และฝนตกชุก เหมาะแก่การกสิกรรม พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ

แม่น้ำโขง ยาว ๒,๖๐๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำยาวที่สุดและสำคัญที่สุดในคาบสมุทรอินโดจีน ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาตังลา ทางทิศตะวันออกของที่ราบสูงทิเบต ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน แล้วไหลลงมาทางใต้สู่สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว บางตอนของแม่น้ำเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างประเทศ ไหลผ่านประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย ลงสู่ทะเลจีนใต้ที่บริเวณดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขงใกล้เมืองโฮจิมินห์ (ไซ่ง่อน) ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว มีเนื้อที่ประมาณ ๙๑,๐๐๐ ตารางไมล์ ไม่มีพรมแดนติดทะเลเลย มีพลเมืองประมาณ ๓,๑๘๐,๐๐๐ คน นับว่ามีพลเมืองน้อยมาก เมื่อเทียบอัตราส่วนกับเนื้อที่ประเทศ พื้นที่ทางตอนเหนือเป็นที่สูง มีภูเขาสูงสลับซับซ้อนกันหลายเทือก และเป็นป่าทึบ ทางตะวันออกเป็นเทือกเขายาวลงไปทางใต้ กั้นพรมแดนระหว่างลาวกับเวียดนาม ทางทิศตะวันตกเป็นที่ราบ มีลำธารมาก เหมาะแก่การเพาะปลูก มีแม่น้ำโขงกั้นพรมแดนระหว่างลาวกับไทย ส่วนทางใต้เป็นที่ดอน อาชีพสำคัญของพลเมือง คือ เกษตรกรรม แต่ยังได้ผลผลิตน้อยมาก พืชสำคัญ คือ ข้าว ข้าวโพด ยาสูบ ทรัพยากรสำคัญ คือ ป่าไม้ การอุตสาหกรรมได้แก่ การทอผ้าพื้นเมือง ทำเครื่องเงิน เครื่องเขิน และหัตถกรรมในครัวเรือน สินค้าออกที่สำคัญ คือ ไม้สัก และไม้เนื้อแข็ง เมืองสำคัญ คือ **เวียงจันทน์** เป็นเมืองหลวง หลวงพระบาง เป็นเมืองชุมนุมการค้า การปกครอง แบบสาธารณรัฐ

กัมพูชาประชาธิปไตย มีเนื้อที่ประมาณ ๗๐,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๗,๖๕๙,๐๐๐ คน พื้นที่ตอนเหนือและตะวันตกเป็นที่ราบสูง มีป่าและภูเขามาก ตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบกว้างใหญ่ ในบริเวณลุ่มแม่น้ำโขงซึ่งเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกมาก มีทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่ คือ **ทะเลสาบเขมร (Tonle Sap)** เนื้อที่ประมาณ ๑,๐๐๐ ตารางไมล์ มีแม่น้ำลำคลองมาก พอถึงฤดูน้ำหลาก น้ำจะท่วมท้นทะเลสาบเป็นบริเวณกว้าง มีปลาน้ำจืดชุกชุม **นับเป็นแหล่งประมงน้ำจืดสำคัญแห่งหนึ่งของโลก** ทางตะวันออกมีภูเขากั้นพรมแดนระหว่างกัมพูชากับเวียดนาม อาชีพสำคัญของพลเมือง คือ เกษตรกรรม พืชสำคัญ คือ ข้าว ยางพารา ยาสูบ พริกไทย แร่สำคัญ คือ พลอยสี ขุดหากันที่เมืองไพลินใกล้ชายแดนไทย การอุตสาหกรรมได้แก่ การทอผ้าพื้นเมือง ทำปลาแห้งและปลากรอบ สินค้าออกที่สำคัญ คือ ยางพารา พริกไทย ปลากรอบ เมืองสำคัญ คือ **พนมเปญ** เป็นเมืองหลวง พระตะบอง เป็นเมืองชุมนุมการค้า กำปงโสม เป็นเมืองท่า เสียมราฐ มีโบราณสถานสำคัญ คือ **นครวัด** ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมลือชื่อ สร้างด้วยศิลาสลักลวดลายอันวิจิตร เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระเจ้าสูรยวรมันที่ ๒ เมื่อ พ.ศ. ๑๖๕๕–๑๖๙๕ เป็นสุสานฝังพระศพกษัตริย์องค์นี้ มีนักท่องเที่ยวไปชมความมหัศจรรย์อันยิ่งใหญ่กันมาก ส่วน "**นครหลวง**" หรือ "**นครธม**" ซึ่งอยู่ไม่ไกลนัก เป็นเมืองร้าง ยังมีซากปราสาทหินและสิ่งปรักหักพังปรากฏอยู่มาก เหลือร่องรอยให้เห็นความยิ่งใหญ่ในศิลปกรรมโบราณของเขมร การปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบสังคมนิยม

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม (เวียดนามเหนือ กับเวียดนามใต้รวมเป็นประเทศเดียวกัน) มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒๗,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓๑,๖๐๐,๐๐๐ คน พื้นที่ส่วนใหญ่ทางตอนเหนือเป็นที่ราบ อยู่ในลุ่มแม่น้ำแดงและแม่น้ำดำ ซึ่งอุดมสมบูรณ์มาก มีคนอยู่หนาแน่น ส่วนทางใต้เป็นที่ราบดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง มีบริเวณกว้างใหญ่ที่อุดมสมบูรณ์มาก จึงมีคนอยู่หนาแน่นเช่นกัน บริเวณตอนกลางเป็นเทือกเขา มีที่ราบชายทะเลแคบ ๆ ผู้คนอยู่กันเบาบาง อาชีพสำคัญของพลเมือง คือ เกษตรกรรม ทำกันมากในบริเวณที่ราบดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำแดง และที่ราบดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง พืชสำคัญ คือ ข้าว ข้าวโพด ยางพารา อ้อย และพืชไร่อื่น ๆ ส่วน ชา กาแฟ ปลูกกันตามที่ราบแถบเชิงเขา แร่ที่สำคัญ คือ ถ่านหิน มีคุณภาพดีและขุดได้มากแถบใกล้เมืองฮายฟอง การประมงน้ำเค็มมีทำกันมากแถบชายฝั่งทะเลจีนใต้และทางด้านอ่าวไทย เพราะเป็นเขตน้ำตื้นบริเวณกว้างและมีปลาชุม การอุตสาหกรรมได้แก่ การทอผ้า ทำกระดาษ ทำปูนซีเมนต์ ทำน้ำตาล ประกอบรถแทรคเตอร์ ทำรถจักรยานและยางรถ สินค้าออกที่สำคัญ คือ ถ่านหิน ยางพารา ปลา เมืองสำคัญ คือ **ฮานอยเป็นเมืองหลวง** ฮายฟอง เป็นเมืองท่า นามดิญ เป็นศูนย์กลางการค้าและการอุตสาหกรรมในภาคเหนือ โฮจิมินห์ (ไซ่ง่อน) เป็นเมืองท่าสำคัญทางภาคใต้ เคยเป็นเมืองหลวงของเวียดนามใต้เมื่อครั้งเวียดนามแยกออกเป็น ๒ ประเทศ เว้ เป็นเมืองการค้า มีพระราชวังของกษัตริย์อันนัม ดานัง เป็นเมืองท่าและฐานทัพเรือ ดาลัด ตั้งอยู่บนภูเขาสูง เป็นเมืองตากอากาศที่มีชื่อเสียง การปกครองแบบสาธารณรัฐ

ลาว กัมพูชา
และ เวียดนาม
๐ ๑๐๐ ๒๐๐ กิโลเมตร
จีน
พม่า
ลาว
ไทย
กัมพูชา
เวียดนาม
อ่าวตังเกี๋ย
อ่าวไทย
ทะเลจีนใต้
ก. ไหหลำ
๑๐๐
๑๐๕
๑๑๐
๒๐
๑๕
๑๐
น. แดง
น. ดำ
น. โขง
น. ชี
น. มูล
น. ซีเกียง
ฮาเกียง
ลาวกาย
ลางเซิน
นานนิง
วูเจา
ลิมเจา
กวางเจา
มองกาย
ปักฮอย
ลุยเจา
ฮานอย
ฮายฟอง
นามดิญ
นิญบิญ
ถันหวา
ตังอั๋ว
เข่งเจา
ภูเดียน
วิญ
ฮาติญ
ดองฮอย
กวางตรี
เว้
ดานัง (ตูราน)
ฮอยอัน
จูลาย
กวางหงาย
อัตตะปือ
บิญดิญ
กวี๋ยอน
ซองเกา
ตุยหวา
นาตรัง
ดาลัด
พันรัง
พันเถียท
เบียนหวา
ไซ่ง่อน
โฮจิมินห์
มิโท
โชลอง
ไตนิญ
พูเรียง
ปากแม่น้ำโขง
เสียมมั่ว
เชียงรุ้ง
หัว
พงสาลี
เดียนเบียนฟู
(แถง)
สิงห์
น้ำทา
ฮ้วง
สาย
เชียงของ
แฮ้ด
ซำเหนือ
หลวงพระบาง
ทุ่งเชียงคำ
ทุ่งไหหิน
เชียงขวาง
ไชยบุรี
วังเวียง
บ้านนาหมื่น
บ้านโพนงาม
ปากซัน
คำเกิด
เวียงจันทน์
หนองคาย
ท่าแขก
นครพนม
เกซานห์
มุกดาหาร
สุวรรณเขต
สาละวัน
ปากเซ
นครจำปาศักดิ์
ทุ่งช้าง
น่าน
แพร่
แก่นท้าว
เลย
พิษณุโลก
ขอนแก่น
นครสวรรค์
ชัยนาท
อุบลราชธานี
ช่องเม็ก
นครราชสีมา
ภ. พนมดงรัก
อยุธยา
กรุงเทพฯ
อรัญประเทศ
ชลบุรี
จันทบุรี
ตราด
ก. ช้าง
ก. กูด
ก. กง
ช่องจอม
เขาพระวิหาร
โขง
แสนปาง
ปอยเปต
นครธม
นครวัด
ศรีโสภณ
เสียมราฐ
สะตึงแตรง
ไพลิน
พระตะบอง
ทะเลสาบ
สัมบอร์
กำปงทม
กระเตีย
ฉลอง
โพธิสัตว์
กำปงชะนัง
กำปงจาม
คลองใหญ่
พนมเปญ
ไปรเวง
สวายเรียง
กำปงสะปือ
กำปงโสม
กำโพช
สีหนุวิลล์
เรียม
ก. ภูกก
ฮาเตียน
ลองสูเยน
คันโท
คันหุง
วินลอย
กวางลอง

พม่า

ขนาด สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า ตั้งอยู่ในคาบสมุทรอินโดจีนทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย มีเนื้อที่ประมาณ ๒๖๑,๖๑๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ ภาคตะวันตก และ ภาคเหนือ เป็นเทือกเขาสูง ได้แก่เทือกเขาอาระกันโยมา และเทือกเขาปัตไค ในเขตนี้ส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ มีคนอาศัยอยู่น้อย ได้แก่พวกฉิ่นและพวกคะฉิ่น ภาคกลาง เป็นที่ราบใหญ่อันอุดมสมบูรณ์ อยู่ในลุ่มแม่น้ำอิระวดีและแม่น้ำสะโตง มีเทือกเขาคั่นอยู่ตรงกลาง ที่ปากแม่น้ำทั้งสองเป็นบริเวณดินดอนสามเหลี่ยม (delta) ซึ่งเกิดจากการตกตะกอนทับถมกันมานาน เป็นอู่ข้าวอู่น้ำที่สำคัญของพม่า ในเขตนี้มีการทำนาข้าวและปลูกพืชไร่ต่าง ๆ มีคนอาศัยอยู่มาก ได้แก่พวกพม่าแท้ รวมมอญ ภาคตะวันออก เป็นที่ราบสูงประกอบด้วยเทือกเขาเป็นทิวยาว ที่ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ใช้ประโยชน์ได้ไม่เต็มที่ มีทุ่งหญ้าใช้เลี้ยงสัตว์ได้บ้างบางบริเวณ เช่น เลี้ยงวัว แพะ แกะ เพื่อใช้บริโภคในท้องถิ่น มีแม่น้ำสาละวินไหลผ่านตัดช่องเขาเป็นหุบลึก คนส่วนใหญ่ในเขตนี้เป็นพวกชาน (ไทยใหญ่) กะเหรี่ยง และคะยา ทำการเพาะปลูกแบบยังชีพ ภาคใต้ ตั้งแต่ปากแม่น้ำสาละวินลงไปจนสุดชายแดนที่แหลมวิกตอเรีย (Victoria Point) คือเขตที่เรียกว่า แคว้นตะนาวศรี พื้นที่เป็นเทือกเขาและที่ราบชายฝั่งทะเลแคบ ๆ บางตอนเป็นทิวเขามีหน้าผาสูงชันจดฝั่งทะเล ชายฝั่งเว้าแหว่งเป็นเกาะแก่งมาก ในเขตนี้คนส่วนใหญ่มีเชื้อสายมอญ ทำสวนยางพารา สวนมะพร้าว และเหมืองแร่ดีบุกเป็นอาชีพหลัก

ภูเขา ที่สำคัญคือ ภูเขาปัตไค สูงประมาณ ๘,๐๐๐ ถึง ๙,๐๐๐ ฟุต ภูเขาอาระกันโยมา มียอดวิกตอเรีย สูง ๑๐,๐๑๖ ฟุต เป็นยอดเขาสูงที่สุดของพม่า

แม่น้ำ ที่สำคัญคือ แม่น้ำอิระวดี ยาวประมาณ ๑,๓๕๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำสำคัญที่สุดของพม่า ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาทางภาคเหนือ มีสาขาของแม่น้ำนี้หลายสาย ที่สำคัญคือ แม่น้ำชินด์วินยาว ๕๕๐ ไมล์ ไหลมาบรรจบกันที่บริเวณใกล้เมืองมยิงยาน ตอนกลางประเทศ แล้วไหลมาทางใต้ลงสู่อ่าวเบงกอลใกล้เมืองย่างกุ้ง บริเวณปากแม่น้ำเป็นดินดอนสามเหลี่ยมกว้างขวางและมีลำธารมาก พื้นดินอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกอย่างยิ่ง แม่น้ำสาละวิน ยาวประมาณ ๑,๗๕๐ ไมล์ ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาตังลา (Tanglha) ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ไหลลงมาทางใต้ผ่านรัฐชาน บางตอนของแม่น้ำเป็นเส้นกั้นพรมแดนระหว่างไทยกับพม่า ไหลลงสู่อ่าวมะตะบันที่เมืองมะละแหม่ง (เมาะลำเลิง) แม่น้ำสะโตง ยาวประมาณ ๓๕๐ ไมล์

ภูมิอากาศ อยู่ในเขตมรสุม มีฝนตกมาก ฤดูกาลและลมฟ้าอากาศคล้ายคลึงกับไทย คือ มีฤดูร้อน ฤดูฝน และฤดูหนาว ส่วนดินแดนในแคว้นตะนาวศรีมีฝนตกชุกตลอดปี อุณหภูมิของอากาศคล้ายทางภาคใต้ของไทย

พลเมือง มีประมาณ ๒๙,๕๖๐,๐๐๐ คน เป็นชนผิวเหลืองสืบเชื้อสายมาจากเผ่าพันธุ์มองโกล มีหลายกลุ่มชนด้วยกัน กลุ่มชนส่วนใหญ่ได้แก่พวกพม่าแท้ รวมมอญและยะไข่ กลุ่มชนส่วนน้อย ได้แก่ พวกชาน (ไทยใหญ่) กะเหรี่ยง ฉิ่น คะฉิ่น คะยา พลเมืองส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ ในอดีตกาลชาวพม่านิยมสร้างพระเจดีย์กันมาก เจดีย์สถานสำคัญยังปรากฏอยู่จนทุกวันนี้

การปกครอง ภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เมื่อพม่าได้รับเอกราชจากอังกฤษแล้ว ได้มีการปกครองเป็นสหภาพ เพื่อรวมดินแดนที่เป็นของกลุ่มชนต่าง ๆ เข้าเป็นประเทศเดียวกัน โดยให้ชนแต่ละกลุ่มจัดตั้งเป็นรัฐ มีอำนาจปกครองท้องถิ่นของตนเองภายใต้ความควบคุมของรัฐบาลกลางที่เมืองย่างกุ้ง ปัจจุบันพม่ามีการปกครองแบบสาธารณรัฐสังคมนิยม

การอาชีพ การเพาะปลูก พืชสำคัญที่ปลูกกันมากคือ ข้าว ปลูกในบริเวณตอนปลายลุ่มแม่น้ำอิระวดีหรือในเขตที่มีการชลประทาน ข้าวฟ่าง ฝ้าย ถั่วลิสง งา (ใช้สกัดน้ำมัน) ปลูกในบริเวณตอนกลางลุ่มแม่น้ำอิระวดี ตั้งแต่เมืองแปรขึ้นไปถึงเมืองชเวโบ ยางพารา และมะพร้าว ปลูกในแคว้นตะนาวศรี นอกจากนี้มีปลูกกาแฟ ยาสูบ ผักและผลไม้

การขุดแร่ แร่สำคัญที่ขุดได้ คือ ปิโตรเลียม มีบ่อที่เมืองยีนางยอง ขุดได้ไม่มากนัก เพียงพอสำหรับใช้ภายในประเทศเท่านั้น เงิน ขุดได้มากที่เมืองบอดวิน ทับทิม หยก และพลอย ขุดได้ที่เมืองโมโกก ดีบุก ขุดได้ที่เมืองทวาย และมะริด

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว ควาย แพะ แกะ หมู และสัตว์ปีก เลี้ยงไว้เพื่อใช้งานในไร่นาหรือใช้เป็นอาหาร ช้างเลี้ยงไว้ใช้งานในบริเวณที่มีการทำป่าไม้ทางภาคเหนือและภาคตะวันตก

การประมง มีทั้งประมงน้ำจืดและประมงน้ำเค็ม แต่วิธีการประมงทะเลยังไม่ก้าวหน้ามากนัก เพียงพอใช้บริโภคภายในประเทศ

การป่าไม้ พื้นที่เป็นป่ามีมากกว่าครึ่งหนึ่งของเนื้อที่ประเทศ ป่าไม้ที่สำคัญอยู่ทางภาคเหนือและภาคตะวันตก มีการตัดไม้สักและไม้เนื้อแข็งต่าง ๆ เป็นสินค้าสำคัญ การป่าไม้ของพม่าทำเป็นระเบียบดี ควบคุมการตัด การปลูก การบำรุงรักษาอยู่เสมอ

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญคือ ทอผ้าฝ้ายและผ้าไหม ย้อมผ้าและพิมพ์ดอกผ้า สีข้าว กลั่นน้ำมัน แกะสลักไม้ ทำเครื่องเขิน

การค้าขาย รัฐได้ค่อย ๆ เปลี่ยนระบบเศรษฐกิจแบบการค้า เป็นระบบเศรษฐกิจแบบเลี้ยงตัวเอง ตามนโยบายปิดประเทศของพม่า การผลิตสินค้าเพื่อส่งออกจำหน่ายต่างประเทศ ได้ลดลงไปมาก เช่น ข้าว ไม้ แร่ ยาง ส่งเป็นสินค้าออกเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

เมืองสำคัญ ย่างกุ้ง เป็นเมืองหลวงและเมืองท่าสำคัญของพม่า ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำย่างกุ้งห่างจากริมฝั่งทะเล ๒๑ ไมล์ เป็นเมืองที่มีการค้ามากเมืองหนึ่งในเอเชียอาคเนย์ พระเจดีย์ชเวดากอง เป็นพระเจดีย์ทององค์ใหญ่ ซึ่งบรรจุพระเกศธาตุของพระพุทธเจ้า สูง ๓๒๖ ฟุต ที่ฐานทักษิณมีหมู่พระเจดีย์ล้อมรอบ มีระมังใบใหญ่น้อยและวิหารตรงทางขึ้นทั้ง ๔ ทิศ ประดิษฐานอยู่บนเนินสูงมองเห็นได้แต่ไกล เป็นปูชนียสถานสำคัญยิ่งและสวยงามที่สุดของพม่า มีคนเดินทางมาสักการะและชมความงามกันมาก

พะโค (Pegu) เดิมมีชื่อเรียกว่า "หงสาวดี" เคยเป็นเมืองที่มีชื่อเสียงทางประวัติศาสตร์ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นเมืองหลวง มี "พระธาตุมุเตา" เจดีย์สถานสำคัญอยู่ท่ามกลางเมืองนี้

มัณฑะเล เป็นเมืองหลวงเก่าของพม่าสมัยก่อนย่างกุ้ง มีพระราชวังตั้งอยู่กลางเมือง สร้างด้วยไม้สักสลักลวดลายอย่างวิจิตรงดงาม มีป้อม คู ประตูเมืองเก่ารักษาไว้ให้ชม

พุกาม (Pagan) เป็นเมืองที่มีชื่อเสียงทางศิลปกรรมของพม่า มีพระเจดีย์เก่าแก่จำนวนมากมายหลายพันองค์ในเมืองนี้

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ๒๕๑๔

มาเลเซีย

ขนาด มาเลเซียตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเซีย ประกอบด้วยดินแดน ๒ ส่วนใหญ่ ๆ คือ มาเลเซียตะวันตกและมาเลเซียตะวันออก อยู่ห่างกันประมาณ ๔๐๐ ไมล์ โดยมีทะเลจีนใต้ขวางกั้น เดิมเป็นดินแดนที่มีการปกครองต่างหากจากกัน ได้มารวมเป็นประเทศเดียวกันเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๖ มีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ตารางไมล์ (ดูแผนที่หน้า ๖๓ ประกอบ) จะกล่าวแต่ละส่วนโดยย่อต่อไปนี้

มาเลเซียตะวันตก ได้แก่ ดินแดนที่อยู่ในคาบสมุทรมลายูหรือมลายา ติดชายแดนทางใต้ของประเทศไทย มีเนื้อที่ประมาณ ๕๐,๘๐๐ ตารางไมล์ ประกอบด้วยรัฐต่าง ๆ ๑๑ รัฐ คือ ปะลิส ไทรบุรี (เคดาห์) เประ กลันตัน ตรังกานู ปาหัง เนกรีเซมบิลัน สลังงอ ยะโฮร์ ปีนัง และ มะละกา

มาเลเซียตะวันออก ได้แก่ดินแดนทางภาคเหนือของเกาะบอร์เนียว มีเนื้อที่ประมาณ ๗๐,๒๐๐ ตารางไมล์ ประกอบด้วยรัฐ ๒ รัฐ คือ ซาราวัก และ ซาบาห์ (บอร์เนียวเหนือ)

ภูมิประเทศ มาเลเซียตะวันตก ตอนกลางเป็นที่ราบสูง มีภูเขาใหญ่หลายเทือก ปกคลุมด้วยป่าทึบบริเวณกว้างขวาง มีสัตว์ป่าชุกชุม แถบริมฝั่งทะเลทั้ง ๒ ข้าง เป็นที่ราบ พื้นดินอุดม ใช้ทำการเพาะปลูกได้ เช่น ทำสวนยาง ทำนาข้าว ทำสวนมะพร้าว และสวนผลไม้ ชายฝั่งทะเลตะวันตกเป็นหาดเลนยาวต่อเนื่องกันไปไกล พื้นที่มีหล่มบึงมาก ส่วนชายฝั่งทะเลตะวันออกเป็นหาดทรายยาวเหยียด ไม่เหมาะแก่การเป็นท่าเรือ นอกชายฝั่งทะเลออกไปมีเกาะเล็ก ๆ จำนวนมาก ที่สำคัญคือ เกาะลังกาวี เกาะปีนัง

มาเลเซียตะวันออก พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่สูง ประกอบด้วยป่าทึบและภูเขาสูงใหญ่ บางยอดเขาสูงเกินกว่าหมื่นฟุต มีที่ราบขนาดย่อมอยู่ตามริมฝั่งทะเล แม่น้ำมักเป็นสายสั้น ๆ และไหลเชี่ยว ผ่านหุบเขาที่แคบและลาดชันไปออกทะเลทางทิศตะวันตก

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ ภูเขาทางภาคเหนือของรัฐซาบาห์ มียอดเขา กินาบูลู สูง ๑๓,๔๕๕ ฟุต เป็นยอดเขาสูงที่สุดในมาเลเซีย

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำปาหัง อยู่ในรัฐปาหัง ยาว ๓๓๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำยาวที่สุดในมาเลเซีย

ภูมิอากาศ อยู่ในเขตมรสุม ใกล้เส้นศูนย์สูตร แต่อุณหภูมิของอากาศไม่สู้ร้อนนัก เพราะได้รับลมทะเลและไอความชุ่มชื้น พัดมาช่วยให้บรรเทาความร้อนลง มีฝนตกชุก

พลเมือง มีประมาณ ๑๑,๖๘๑,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนใหญ่มีเชื้อชาติมลายู นับถือศาสนาอิสลาม นอกนั้นเป็นชาวจีน ชาวอินเดีย ชาวเขาเผ่าต่าง ๆ เลือดผสมมลายูกับโปรตุเกส มลายูกับฮอลันดา มลายูกับอังกฤษ เป็นต้น

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีกษัตริย์เป็นประมุข

การอาชีพ การเพาะปลูก พืชสำคัญได้แก่ ยางพารา ปลูกมากทางภาคตะวันตกของคาบสมุทรมลายู ตั้งแต่รัฐไทรบุรีตลอดลงไปจนถึงรัฐยะโฮร์ ทำเป็นการค้าอย่างแท้จริงในที่ดินแปลงใหญ่ ลงทุนมากและมีประสิทธิภาพสูง มาเลเซียผลิตยางพาราได้ประมาณ ๕๐% ของที่ผลิตได้ทั่วโลก พืชรองลงไปคือ ปาล์มน้ำมัน ปลูกมากทางภาคตะวันตกของคาบสมุทรมลายู ทำเป็นการค้า ลงทุนมากเช่นเดียวกัน พืชนอกจากนี้เป็นการปลูกเพื่อยังชีพ ใช้ที่ดินแปลงเล็กๆ ลงทุนน้อย ได้แก่ ข้าว มะพร้าว ผลไม้ พริกไทย ปลูกมากในรัฐซาราวัก สาคู (ต้นไม้จำพวกปาล์ม ใช้หัวและเยื่อในลำต้นทำแป้ง) ปลูกมากในรัฐซาราวัก

การขุดแร่ แร่สำคัญได้แก่ ดีบุก มีมากทางภาคตะวันตกของคาบสมุทรมลายูในรัฐเประ และบริเวณรอบ ๆ เมืองกัวลาลัมเปอร์ ในรัฐสลังงอ มาเลเซียขุดแร่ดีบุกได้มากที่สุดในโลก แร่นอกจากนี้ได้แก่ เหล็ก ถ่านหิน และปิโตรเลียม มีบ่อเจาะในรัฐซาราวัก

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว ควาย แพะ แกะ และสัตว์ปีก ชาวมลายูนิยมเลี้ยงไก่เป็นงานอดิเรก

การประมง เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองแถบชายฝั่งรัฐเประ สลังงอ และ กลันตัน เป็นต้น แต่วิธีการประมงและอุปกรณ์การจับปลายังไม่ค่อยทันสมัย ชาวมาเลเซียนิยมสัตว์น้ำเป็นอาหารกันมาก

การป่าไม้ พื้นที่เป็นป่ายังมีมาก ป่าใหญ่มีอุดมในแถบภูเขาซึ่งเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ส่วนตามชายฝั่งทะเลมีป่าชายเลนซึ่งเป็นต้นไม้เล็ก ๆ ขึ้นเขียวชอุ่มทั่วไป ไม้ที่ได้จากป่าส่วนใหญ่เป็นไม้เบญจพรรณนำมาใช้ปลูกสร้างที่อยู่อาศัย ทำเครื่องเรือน เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด เผาถ่าน และทำไม้แปรรูปส่งเป็นสินค้าออก

การอุตสาหกรรม มีโรงงานถลุงแร่ดีบุกใหญ่ที่สุดในมาเลเซีย ที่เมืองบัตเตอร์เวอท ในรัฐปีนัง นอกจากนี้มีโรงงานสกัดน้ำมันปาล์ม สกัดน้ำมันมะพร้าว ทำยางแผ่น ทอผ้า ทำโสร่ง และพิมพ์ดอกผ้า ต่อเรือไม้ เป็นต้น

การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญคือ ยางพารา ส่งไปจำหน่ายมากที่สุดในโลก ดีบุก ผลิตออกสู่ตลาดโลกประมาณ ๑ ใน ๓ ของดีบุกที่ผลิตได้ทั่วโลก น้ำมันปาล์ม น้ำมันมะพร้าว เนื้อมะพร้าวแห้ง ไม้เนื้อแข็ง หนังสัตว์ การค้าใหญ่ ๆ ชาวต่างประเทศเป็นเจ้าของกิจการเสียเป็นส่วนมาก

เมืองสำคัญ กัวลาลัมเปอร์ เป็นเมืองหลวงและเมืองใหญ่ที่สุดของมาเลเซีย อยู่ในรัฐสลังงอ มีถนนหนทางสวยงาม เป็นชุมทางถนน ทางรถไฟ และทางอากาศ มีท่าเรือ "ปอร์ต สเว็ตเต็นแฮม" อยู่ห่างไปทางทิศตะวันตก ๓๐ ไมล์ เป็นศูนย์กลางธุรกิจการค้าและการเงิน มีกรีฑาสถาน "เมอร์เดกา" ใหญ่โตโอ่อ่าในเอเซียตะวันออกเฉียงใต้

ยอร์ชเทาน์ เป็นเมืองหลวงของรัฐปีนัง คนโดยทั่วไปมักเรียกเมืองนี้ตามชื่อของรัฐว่า "ปีนัง" เป็นเมืองท่าปลอดภาษีที่สำคัญทางช่องแคบมะละกา เรือเดินสมุทรมักจะแวะรับส่งสินค้าเป็นประจำ เกาะปีนังมีเนื้อที่ ๑๐๘ ตารางไมล์ พื้นที่เป็นเนินเขาเตี้ย ๆ ยอด "ปีนังฮิลล์" สูงราว ๒,๗๐๐ ฟุต มีรถที่แล่นไปได้โดยมีสายลวดดึง (cable-car) ไต่ขึ้นเขาสูงเพื่อชมทัศนียภาพที่ห่างไกล มีน้ำตกและสวนพฤกษชาติอันร่มรื่น เป็นเมืองที่น่าเที่ยวเมืองหนึ่งของมาเลเซีย

มะละกา เป็นเมืองที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของมาเลเซีย ตั้งอยู่ชายฝั่งตะวันตกของคาบสมุทรมลายู ในรัฐมะละกา มีอาคารสิ่งก่อสร้างแบบโบราณ ซึ่งเป็นสถาปัตยกรรมที่พวกโปรตุเกสและฮอลันดาสร้างขึ้นไว้ เมื่อหลายร้อยปีมาแล้ว เช่น ประตูเมืองเก่า โบสถ์โรมันคาทอลิก นอกจากนี้ก็มีวัดจีน สุเหร่ามุสลิม ในสมัยเก่ารักษาไว้ให้ชมอีกหลายแห่ง

อีโปห์ ตั้งอยู่บนเส้นทางรถไฟสายสำคัญกลางรัฐเประ เป็นศูนย์กลางการค้าในบริเวณเหมืองแร่ดีบุกขนาดใหญ่

มาเลเซีย

(แผนที่ขยายส่วนมาเลเซียตะวันตก)

๐ ๕๐ ๑๐๐ ไมล์

ไทย

ทะเลจีนใต้

สุมาตรา

ไทรบุรี (เคดาห์)

ปีนัง

เประ

กลันตัน

ตรังกานู

ปาหัง

สลังงอ

เนกรีเซมบิลัน

มะละกา

ยะโฮร์

สิงคโปร์

มาเลเซีย

มลายา

ซาบาห์

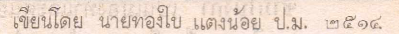
ซาราวัก

บรูไน

บอร์เนียว (กะลิมันตัน)

มหาสมุทรอินเดีย

ทะเลชวา

พีลิปปีนส์

ขนาด สาธารณรัฐพีลิปปีนส์เป็นประเทศหมู่เกาะที่มีเกาะมากที่สุดในโลก คือมีจำนวนถึง ๗,๑๐๐ เกาะ แต่มีชื่อเรียกประมาณ๒,๗๐๐ เกาะ ในจำนวนนี้มีคนอาศัยอยู่ได้ประมาณ ๑,๐๐๐ เกาะ นอกนั้นไม่มีชื่อเรียกและไม่สำคัญ หมู่เกาะพีลิปปีนนี้อยู่เหนือกลุ่มเกาะมลายูทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย ในมหาสมุทรแปซิฟิก มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑๕,๘๐๐ ตารางไมล์ เกาะใหญ่มี ๑๑ เกาะ เรียงตามลำดับขนาดดังนี้ เกาะลูซอน มินดาเนา ซามาร์ เนกรอส ปาลาวัน ปาไน มินโดโร เลเต เซบู โบโฮล และมาสบาเต

เกาะลูซอน เป็นเกาะใหญ่ที่สุดของพีลิปปีนส์ มีเนื้อที่ ๔๐,๔๒๐ ตารางไมล์ หรือประมาณ ๑/๓ ของเนื้อที่ทั้งหมด เป็นเกาะศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ พื้นดินอุดมสมบูรณ์ มีแม่น้ำลำธารหลายสาย เหมาะแก่การปลูกพืชเมืองร้อนในเขตมรสุม มีเทือกเขาสูงอยู่แถบชายฝั่งทะเลจากเหนือถึงใต้ ปกคลุมด้วยป่าไม้อันมีค่าเขียวชอุ่ม ตอนกลางของเกาะเป็นที่ราบอันไพศาล ฝั่งทะเลเว้าแหว่งเป็นอ่าวใหญ่และน้ำลึก มีเกาะเล็ก ๆ บังคลื่นลมโดยธรรมชาติ เหมาะแก่การจอดเรือเดินสมุทรอย่างยิ่ง เช่น อ่าวมะนิลา อ่าวลินกาเยน เป็นต้น มีเมืองสำคัญหลายเมือง ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศอาศัยอยู่ในเกาะนี้

ภูมิประเทศ บรรดาเกาะต่าง ๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นประเทศพีลิปปีนส์นี้ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาและป่า มีที่ราบในตอนกลางและตามหุบเขามากกว่าตามริมฝั่งทะเล มีแหลมและอ่าวใหญ่น้อยมากมาย ทางฝั่งตะวันออกของหมู่เกาะเป็นทะเลลึก ห่างจากเกาะมินดาเนาไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ ๕๐ ไมล์ เป็นท้องทะเลตอนที่ลึกที่สุดของโลก คือมีความลึกเกินกว่า ๓๕,๐๐๐ ฟุต ภูเขาไฟมีอยู่หลายลูก ทั้งที่ดับแล้วและปะทุอยู่ มักเกิดแผ่นดินไหวบ่อย ๆ แต่ไม่ใคร่เป็นอันตรายร้ายแรง

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ ภูเขาอาโป (Apo) สูง ๙,๖๘๙ ฟุต เป็นยอดเขาสูงที่สุดของพีลิปปีนส์ อยู่ทางใต้ของเกาะมินดาเนาในบริเวณอุทยานแห่งชาติ เป็นภูเขาไฟที่ยังปะทุอยู่ ภูเขาไฟตาอาล (Taal) สูง ๙๘๔ ฟุต อยู่บนเกาะกลางทะเลสาบตาอาล (Taal) ในเกาะลูซอน เคยระเบิดมาแล้ว เมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๑ มีทัศนียภาพสวยงาม

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำคากายาน ยาว ๒๒๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำใหญ่ที่สุดในเกาะลูซอน เกิดจากเทือกเขาสิเอร์รา มาเดร ทางตะวันตกและตะวันออก ปากแม่น้ำอยู่ใกล้เมืองท่าอาปาร์รี มีประโยชน์ในการเพาะปลูกมาก แม่น้ำอากูซาน ยาว ๑๕๐ ไมล์ ไหลผ่านที่ราบสูงทางตอนเหนือของเกาะมินดาเนา ทำให้พื้นที่ลาดหุบเขามีความอุดมสมบูรณ์เป็นบริเวณกว้าง

ภูมิอากาศ คล้ายคลึงกับภูมิอากาศทางภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งขึ้นอยู่กับลมมรสุมเป็นสำคัญ มีฝนตกชุก พีลิปปีนส์มักประสบกับภัยธรรมชาติอยู่บ่อย ๆ ในตอนปลายฤดูร้อน (ประมาณเดือนกันยายน–พฤศจิกายน) จาก พายุไต้ฝุ่น ซึ่งมีแหล่งกำเนิดในมหาสมุทรแปซิฟิก ถัดไปทางตะวันออกของหมู่เกาะพีลิปปีน เป็นพายุโซนร้อนที่มีกำลังแรงมาก เมื่อเกิดขึ้นแล้วจะเคลื่อนตัวมาทางตะวันตกเฉียงเหนือ เข้าหาฝั่งของเวียดนาม บริเวณที่อยู่ในเส้นทางเคลื่อนที่ของพายุนี้ มักได้รับอันตรายและฝนตกหนัก น้ำท่วมอย่างกะทันหัน ทำให้พืชผลทรัพย์สินสิ่งปลูกสร้างเสียหายมาแล้วเนือง ๆ

พลเมือง มีประมาณ ๔๐,๗๓๐,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนใหญ่เชื้อชาติมลายูผสมกับเชื้อชาติญี่ปุ่นและจีน พูดภาษาอังกฤษ สเปน และตากาลอก (Tagalog) ซึ่งเป็นภาษาพื้นเมืองเดิม ประมาณ ๘๐% ของพลเมือง นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การอาชีพ การกสิกรรม ข้าวเป็นพืชที่สำคัญที่สุด แต่ยังผลิตได้ไม่พอใช้เลี้ยงพลเมืองภายในประเทศ มะพร้าว ปลูกกันมากทั่วไปตามเกาะต่าง ๆ เป็นพืชทำรายได้เป็นสินค้าออกอันดับหนึ่งของประเทศ อ้อย ปลูกมากที่เกาะเนกรอส ทำในไร่ขนาดใหญ่แบบการค้าที่สำคัญ ป่านอบากา (Abaca) หรือป่านมนิลา (เป็นพืชในตระกูลกล้วย ใช้เส้นใยจากกาบมาทำเชือก มีความเหนียวและทนทานในน้ำเค็ม เป็นที่นิยมของชาวเรือทั่วไป) ปลูกมากทางภาคตะวันออกของเกาะลูซอน และเกาะมินดาเนา ซึ่งมีฝนตกชุก พืชนอกจากนี้ได้แก่ข้าวโพด ยาสูบ และสับปะรด

การขุดแร่ พีลิปปีนส์มีแร่ที่เป็นทรัพยากรหลายอย่าง ที่สำคัญได้แก่ทอง ทองแดง โครเมียม (ธาตุแท้สีคล้ายเงิน ไม่ขึ้นสนิมง่าย ใช้ผสมเหล็ก) เงิน เหล็ก

การเลี้ยงสัตว์ มีทำกันน้อย สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว ควาย แพะ แกะ หมู และสัตว์ปีก

การประมง มีการจับสัตว์น้ำตามชายฝั่งทะเลของเกาะต่าง ๆ ทั่วไป การงมหอยมุกมีตามชายฝั่งทะเลซูลู

การป่าไม้ พีลิปปีนส์มีป่าไม้ปกคลุมอยู่ประมาณครึ่งหนึ่งของเนื้อที่ประเทศ และมีไม้เนื้อแข็งเป็นจำนวนมาก เช่น ไม้มะฮอกกานี ป่าไม้ที่ให้ผลผลิตมากกว่าที่อื่นอยู่ในเกาะมินดาเนา

การอุตสาหกรรม ยังไม่ก้าวหน้าอย่างญี่ปุ่นหรือไต้หวัน อุตสาหกรรมที่สำคัญคือ ทำน้ำตาลทราย ทำเชือกมนิลา สกัดน้ำมันมะพร้าว ทำสับปะรดกระป๋อง ทอผ้า และมวนบุหรี่

การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญคือ เนื้อมะพร้าวแห้ง น้ำตาลทราย ใยอบากา เชือกมนิลา ไม้เนื้อแข็ง น้ำมันมะพร้าว สินแร่ต่าง ๆ สับปะรดกระป๋อง (ส่งออกเป็นอันดับสองของโลก รองจากฮาวาย)

เมืองสำคัญ มะนิลา เป็นเมืองหลวงและเมืองท่าสำคัญที่สุดของพีลิปปีนส์ ตั้งอยู่ที่ปากแม่น้ำปาซิก (Pasig) บนฝั่งทะเลของอ่าวมะนิลาทางด้านตะวันตกของเกาะลูซอน เป็นศูนย์กลางการค้าและการอุตสาหกรรม มีโรงงานเบียร์ อาหารกระป๋อง มวนบุหรี่ สกัดน้ำมันมะพร้าว ทอผ้าและเครื่องอุปโภคบริโภคอื่น ๆ เป็นศูนย์กลางสายการบินพาณิชย์ที่สำคัญแห่งหนึ่งของทวีปเอเชีย

อิโล อิโล เป็นเมืองท่าอยู่ในเกาะปาไน สินค้าสำคัญคือ น้ำตาลทราย ไม้เนื้อแข็ง และของป่า

เซบู เป็นเมืองท่าอยู่ในเกาะเซบู สินค้าสำคัญคือ น้ำตาลทราย ข้าวโพด มะพร้าว ยาสูบ

ดาเวา เป็นเมืองท่าและศูนย์กลางเกษตรกรรมในเกาะมินดาเนา ผลิตผลสำคัญคือ ป่านอบากา มะพร้าว กาแฟ ข้าว

ซามโบงกา เป็นเมืองท่าและศูนย์การป่าไม้ในเกาะมินดาเนา สินค้าสำคัญคือ ไม้เนื้อแข็งและของป่า

บาเกียว เป็นเมืองหลวงในฤดูร้อนและเป็นเมืองตากอากาศ ตั้งอยู่บนภูเขาสูง ภูมิประเทศสวยงาม อากาศเย็นสบายแม้ในฤดูร้อน

ฟิลิปปินส์

๐ ๕๐ ๑๐๐ ๑๕๐ ไมล์

๑๒๐ ๑๒๕ ๑๕ ๑๐ ๕

มหาสมุทร แปซิฟิก

ทะเล ฟิลิปปิน

ทะเล จีนใต้

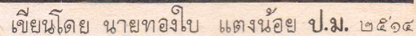
ทะเล ซูลู

ทะเล มินดาเนา

ทะเล เซลีเบส

ทะเลวิสายัน

ก. ฟูกา
ก. คามิกีน
แหลม บอจีอาดอร์
แหลม เอนกาโน
ลาวาก
อาปาร์รี
ลาปาซ
ก. ลูซอน
วิกัน
ตูเกกาเรา
แคนดอน
อิลากัน
ล. ปาลานาน
ปูล็อก
๙,๖๑๒ ฟ.
บาเกียว
ซาน เฟอร์นานโด
ล. โปลิเนา
อ. ดาซอล
สินกาเยน
คาบานาตูอาน
แหลม ซานอิล เดฟอนโซ
อ. บาเลอร์
อ. ดินกาลาน
ก. โปลิลโล
อิบา
มาโลโลส
ล. ซามปาล็อค
มะนิลา
เกซอนซิตี้
อ. ลามอน
อ่าวมะนิลา
ตาอาล
ลูเซนา
ส. ตาอาล
๙,๙๘๔ ฟ.
คาลาวาก
อ. ซานมิเกล
ก. ลูบัง
ก. คาตาน ดั่วาเนส
ล. คาลาวิเต
คาลาปัน
ฮาลกอน
๘,๔๘๘ ฟ.
นากา
มายอน
๘,๐๗๗ ฟ.
ก. มารินดูเก
เลกาสปี
ก. มินโดโร
ก. บูริอาส
ซอร์โซกอน
ก. ซิวยัน
ช่องแคบ มินโดโร
ก. ติเกา
ล. เอสปิรีตู ซานโต
ทะเล ซิวยัน
ก. มาสบาเต
มาสบาเต
ก. ซามาร์
โอราส
ตาบราส
หมู่เกาะ คาลามิอาน
คาตบาโลกาน
คาปิซ
ซูลัต
หมู่เกาะ คูโย
ก. ปาไน
อิโลอิโล
กีวาน
คาดิซ
เลเต
ก. เลเต
ก. โฮมอนฮอน
ก. เซบู
เซบู
ไบไบ
บาโกลอด
คานลาออน
๘,๐๘๗ ฟ.
ก. ดูมาราน
ก. กีมาราส
ก. ดีนากาต
ก. เซียร์เกา
อาร์เกา
ก. เนกรอส
ก. โบโฮล
หลุมน้ำลึก ๓๔,๕๗๐ ฟ.
ปัวเออร์โต ปรินเคซา
ตากบีลาราน
ซูริเกา
ก. ปาลาวัน
ดูมาเกเต
ก. ซีคิฮอร์
ก. คามิกิน
ดาปิตาน
บูตูอาน
โอโรเคตา
คากายาน
ดานซาลาน
ส. ลาเนา
มาไลบาไล
ก. บาลาบาก
ช่องแคบ บาลาบาก
ก. มินดาเนา
โคตาบาโต
ก. คากายันซูลู
ดาเวา
มินดาเนา
อาโป
๙,๖๘๙ ฟ.
อ่าว ดาเวา
ซามโบงกา
อ่าว โมโร
แหลม ซานอากูสติน
กินาบูลู
๑๓,๔๕๕ ฟ.
ก. บาซิลัน
ซันดากัน
ก. โจโล
กลุ่มเกาะ ซูลู
ล. ตินากา
หมู่เกาะ ซารังกานี
บอร์เนียวเหนือ
(ซาบาห์)
ก. ตาวีตาวี

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ๒๕๑๔

อินเดีย

ขนาด สาธารณรัฐอินเดียเป็นประเทศกว้างใหญ่มาก ตั้งอยู่ในคาบสมุทรอินเดีย มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๒๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนมากเป็นที่ราบสูง อาจแบ่งลักษณะภูมิประเทศออกได้เป็น ๒ เขตใหญ่ คือ เขตเหนือ และเขตใต้ โดยมีเทือกเขาสัตปุระเป็นแนวกลาง จะกล่าวโดยย่อพอเป็นสังเขปดังนี้

เขตเหนือ พื้นที่ทางเหนือเป็นที่ราบสูง มีเทือกเขาสูงใหญ่สลับซับซ้อนกันยาวมาก คือเทือกเขาหิมาลัย กั้นพรมแดนบางส่วนระหว่างอินเดียกับทิเบตของจีน แถบเชิงเขาปกคลุมด้วยป่าไม้ใหญ่ มีฝนตกชุก เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารสำคัญหลายสายไหลมาทางใต้ เมื่อก่อนพุทธกาลเคยเป็นที่ตั้งถิ่นฐานของพวกเชื้อสายอารยัน (Aryan) หรือ อริยกะ รูปร่างสูง ผิวค่อนข้างขาว เป็นพวกที่มีความเจริญ ทางตะวันออกเฉียงเหนือเป็นที่ราบต่ำกว้างใหญ่ อยู่ในลุ่มแม่น้ำคงคาและแม่น้ำพรหมบุตร มีฝนตกชุก เป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ทางกสิกรรม ทางตะวันตกเฉียงเหนือเป็นทะเลทรายธาระ อยู่ระหว่างอินเดียกับปากีสถาน ฝนแทบไม่ตกเลย มีความแห้งแล้งกันดาร

เขตใต้ พื้นที่ตอนกลางเป็นที่ราบสูง อยู่ระหว่างเทือกเขากาตส์ตะวันตกและเทือกเขากาตส์ตะวันออก คือที่ราบสูงเดคคาน (Deccan) มีอากาศร้อนและฝนตกน้อย ครั้งโบราณเคยเป็นที่ตั้งถิ่นฐานของพวกเชื้อสาย ดราวิเดียน (Dravidian) หรือ มิลักขะ รูปร่างเล็ก ผิวดำ เป็นพวกที่ด้อยความเจริญ แม่น้ำสำคัญหลายสายในเขตนี้ไหลผ่านที่ราบสูงลงสู่อ่าวเบงกอลทางทิศตะวันออก ส่วนที่ราบชายฝั่งทะเลทั้งสองข้างของคาบสมุทร อยู่ในเขตมรสุม มีเทือกเขาสูงตั้งรับทางลมที่พัดจากมหาสมุทร จึงมีฝนตกชุกมาก ปลูกพืชเมืองร้อนได้งอกงาม

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ ภูเขาหิมาลัย เป็นเทือกเขายาวและสูงใหญ่มาก ยาว ๑,๕๐๐ ไมล์ กว้าง ๒๐๐ ไมล์ มียอดเขาสูง ๆ และหุบเขาลึก ๆ เป็นจำนวนมาก ยอดสูงที่สุดในโลกชื่อ เอเวอเรสต์ สูง ๒๙,๐๐๒ ฟุต อยู่ในประเทศเนปาล ภูเขาคาราโครัม มียอดสูงสุดเป็นอันดับสองของโลก ชื่อ กอดวิน-ออสเตน สูง ๒๘,๒๕๐ ฟุต อยู่ในรัฐแคชเมียร์ของอินเดีย

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำคงคา ยาว ๑,๖๐๐ ไมล์ เกิดจากภูเขาหิมาลัย มีแควต่าง ๆ หลายสายไหลมาบรรจบกัน น้ำไหลเชี่ยวในฤดูฝนตกชุก มีการชลประทานดี ชาวอินเดียโบราณที่อยู่ในลุ่มแม่น้ำนี้ เชื่อถือกันว่าเป็นแม่น้ำศักดิ์สิทธิ์ มีเรื่องราวกล่าวถึงในวรรณคดีมาก นอกจากนี้มีแม่น้ำพรหมบุตร แม่น้ำโคธาวารี แม่น้ำมหานที แม่น้ำกฤษณา เป็นต้น

ภูมิอากาศ อยู่ในแถบร้อนเขตมรสุม มีลมประจำพัดผ่านเปลี่ยนทิศทางตามฤดูกาล ในฤดูร้อนมีฝนตกชุก ฤดูหนาว มีอากาศแห้งแล้ง ทางเหนือมีอากาศหนาวเย็นกว่าทางใต้ เพราะอยู่ห่างเส้นศูนย์สูตรและเป็นที่สูง

พลเมือง มีประมาณ ๕๙๖,๐๐๐,๐๐๐ คน มีมากเป็นอันดับสองของโลกรองจากจีน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาฮินดู

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ปัจจุบันอินเดียแบ่งการปกครองออกเป็น ๒๒ รัฐ

การอาชีพ

การกสิกรรม เป็นอาชีพหลักของประเทศ พลเมืองราว ๙๐% ดำรงชีพด้วยการเพาะปลูก พืชสำคัญที่ปลูกมาก คือ ข้าวสาลี ข้าวเจ้า ข้าวฟ่าง ฝ้าย ถั่ว ชา มะพร้าว อ้อย ปอ ยางพารา เครื่องเทศ

การขุดแร่ แร่สำคัญที่ขุดได้ปริมาณมาก คือ ถ่านหิน เหล็ก มังกานีส (ธาตุแท้สีขาว ใช้ผสมเหล็ก) นอกจากนี้มีเพียงเล็กน้อย คือ ปิโตรเลียม ทองแดง ทองคำ

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว ควาย เลี้ยงไว้เพื่อใช้แรงงานเป็นส่วนใหญ่ มิได้ทำเป็นอุตสาหกรรมเพื่อผลิตเนื้อ นม เนย เหมือนอย่างประเทศอื่น เพราะขัดต่อความเชื่อถือทางศาสนา ชาวอินเดียราว ๘๕% นับถือศาสนาฮินดู ถือว่าวัวเป็นสัตว์ศักดิ์สิทธิ์ ห้ามฆ่าหรือทำร้าย การเลี้ยงจึงปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ ขาดการส่งเสริมคัดเลือกพันธุ์ตามหลักวิชา ประโยชน์จาก เนื้อ นม หนัง จึงเป็นเพียงผลพลอยได้เท่านั้น ส่วนสัตว์เล็กที่ใช้เป็นอาหารก็เลี้ยงกันเล็กน้อยตามบ้าน เช่น แพะ แกะ หมู และสัตว์ปีก

การป่าไม้ บริเวณป่าไม้อยู่ที่ลาดเนินเขาหิมาลัยทางตะวันออกเฉียงเหนือ กับเทือกเขากาตส์ตะวันตก และกาตส์ตะวันออก ในที่ราบสูงเดคคาน แต่อินเดียมีความสำคัญในการทำป่าไม้น้อย ขาดการดูแลรักษาที่ดีพอ ถูกแผ้วถางตัดโค่นทำลายไปเสียมาก ป่าไม้จึงเสื่อมสภาพลงมากมายในปัจจุบันนี้

การอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก แต่ไม่ถือว่าเป็นประเทศอุตสาหกรรมเช่นญี่ปุ่น มีการทอกระสอบป่าน ถลุงแร่ ทอผ้าฝ้าย ทำอาหารกระป๋อง ผลิตเครื่องหนังและเคมีวัตถุ

การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ ชา กระสอบป่าน หนังสัตว์ ถั่ว เหล็ก ถ่านหิน ผ้าฝ้าย

เมืองสำคัญ

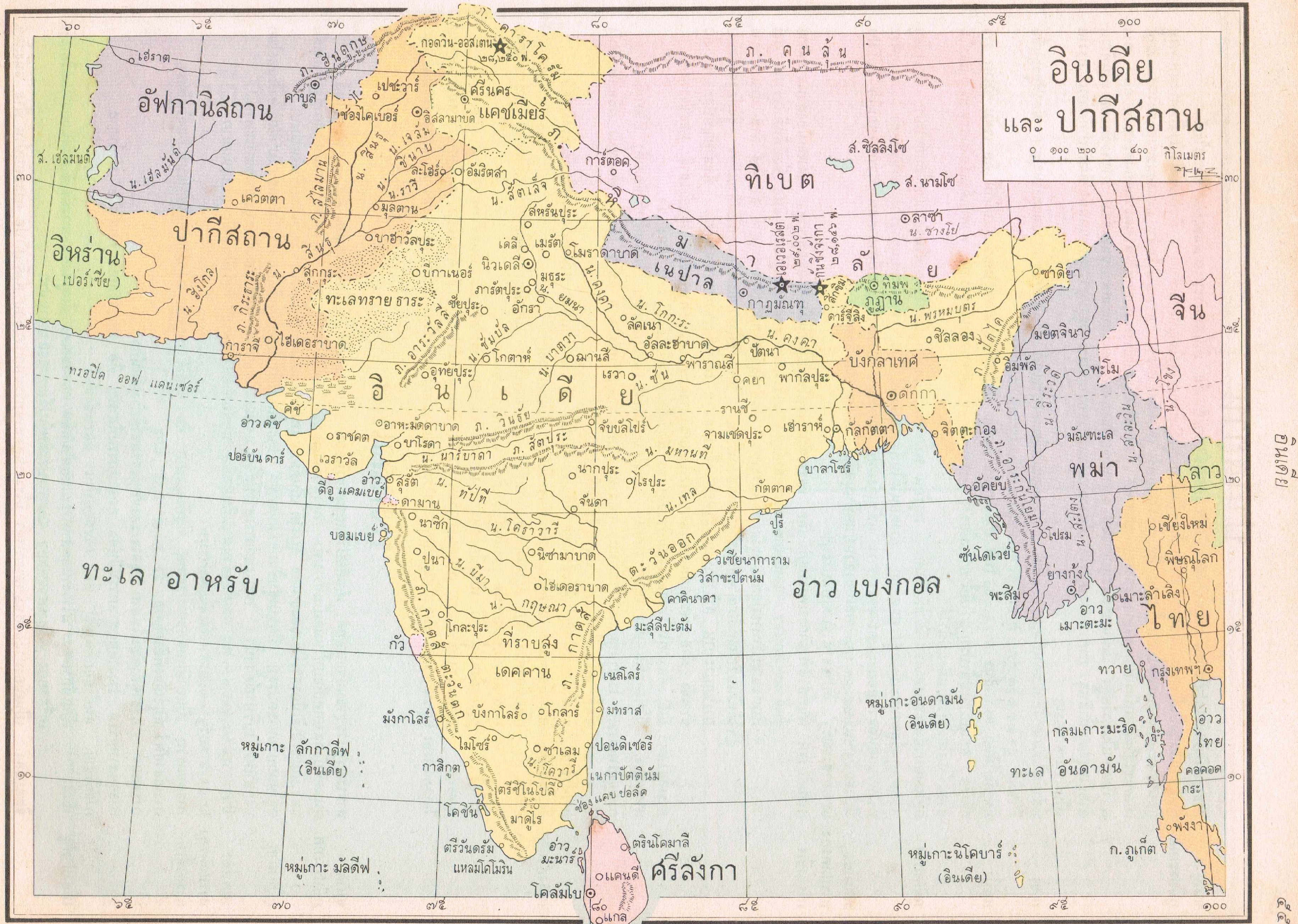
นิวเดลี เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำยมนา ทางใต้ของเดลีเมืองหลวงเก่า เป็นเมืองที่สร้างขึ้นใหม่เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒

บอมเบย์ เป็นเมืองท่าสำคัญทางฝั่งทะเลอาหรับ มีอ่าวจอดเรือดี เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของอินเดีย มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก เป็นศูนย์กลางสินค้าฝ้ายและสิ่งทอ

กัลกัตตา เป็นเมืองท่าสำคัญทางอ่าวเบงกอล เป็นเมืองใหญ่ที่สองของอินเดีย ส่งสินค้าปอ กระสอบป่าน ชา ยางพารา หนังสัตว์ เป็นศูนย์กลางการศึกษา มีสวนพฤกษชาติร่มรื่นสวยงาม

มัทราส เป็นเมืองท่าและศูนย์กลางการค้าในภาคใต้ เป็นเมืองใหญ่ที่สามของอินเดีย ส่งสินค้าหนังสัตว์ น้ำมันพืช ฝ้าย ชา

อักรา ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำยมนา มีตึกหินอ่อนอันเป็นสุสานโบราณงามยอดเยี่ยมแห่งหนึ่งของโลก คือ "ทัชมาฮาล" ซาห์ชะฮานทรงสร้างให้เป็น **อนุสาวรีย์แห่งความรัก** แด่มุมทัชมาฮาล มเหสีผู้วายชนม์ เมื่อ ค.ศ. ๑๖๓๑

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

ปากีสถาน

ขนาด สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของอินเดีย มีเนื้อที่ประมาณ ๓๑๒,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงและภูเขา ทางเหนือ เป็นที่ราบสูงมีเทือกเขาสูงใหญ่หลายเทือก มีช่องเขาสำคัญเป็นทางผ่านพรมแดนระหว่างอัฟกานิสถานกับปากีสถาน คือ ช่องไคเบอร์ (Khyber Pass) ยาว ๓๓ ไมล์ มีทางยุทธศาสตร์ผ่านช่องเขานี้ เทือกเขาสุไลมานเป็นเทือกเขายาวอยู่ตรงกลางประเทศ เป็นสันแบ่งภูมิประเทศออกเป็นส่วนตะวันตกและตะวันออก ทางตะวันตก เป็นที่ราบสูง มีเนินเขาและหุบเขามาก บางแห่งเป็นทะเลทรายและทะเลสาบขนาดย่อม ทางตะวันออก เป็นที่ราบต่ำอยู่ในลุ่มแม่น้ำสินธุ ทำการเพาะปลูกได้ มีบางส่วนของทะเลทรายธาระ อยู่ระหว่างพรมแดนอินเดียกับปากีสถาน ทางใต้เป็นที่ราบชายทะเล

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่บางส่วนของเทือกเขาฮินดูกูษ อยู่ทางตอนเหนือของประเทศ เป็นเทือกเขายาวและสูงใหญ่มาก มียอดสูงสุดชื่อ ตีริชมีร์ สูง ๒๕,๒๖๓ ฟุต ภูเขาสุไลมาน อยู่ตอนกลางประเทศ เป็นต้น

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำสินธุ ยาว ๑,๗๐๐ ไมล์ เกิดจากภูเขาหิมาลัย มีแควสำคัญ ๔ สายไหลลงสู่แม่น้ำนี้ คือ เจลัม ชินาบ ราวี สัตเล็จ ตอนปากแม่น้ำปรากฏว่ามีน้ำท่วมเนือง ๆ และกระแสน้ำเปลี่ยนทางเดินเสมอ ทำการเดินเรือไม่สะดวก และไม่อาจสร้างเมืองถาวรบนฝั่งแม่น้ำได้

ภูมิอากาศ อยู่ในแถบร้อนเขตมรสุมเช่นเดียวกับอินเดีย ฤดูร้อน ทางตอนเหนืออุณหภูมิของอากาศไม่ร้อนนัก อบอุ่นสบาย เพราะอยู่ห่างเส้นศูนย์สูตรและเป็นที่สูง ฝนตกชุก ทางตอนใต้ในที่ราบลุ่มแม่น้ำสินธุ อากาศค่อนข้างร้อนและแห้งแล้ง โดยเฉพาะทางพรมแดนตะวันออกแถบทะเลทรายธาระ แห้งแล้งมาก ฤดูหนาว ทางตอนเหนือมีอากาศหนาวกว่าทางตอนใต้ ไม่มีฝน

พลเมือง มีประมาณ ๖๖,๗๖๔,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากเป็นมุสลิม นับถือศาสนาอิสลาม

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การอาชีพ

- การกสิกรรม พื้นที่สำหรับทำการเพาะปลูกมีน้อย เพราะพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่แห้งแล้งและภูเขาสูง แต่พลเมืองส่วนมากดำรงชีพด้วยการเกษตร แหล่งเกษตรกรรมสำคัญอยู่ในบริเวณตอนกลางของลุ่มแม่น้ำสินธุ ซึ่งมีพื้นดินอุดมสมบูรณ์ เหมาะแก่การเพาะปลูก และมีการชลประทานดี พืชสำคัญที่ปลูกมาก คือ ข้าวสาลี ข้าวฟ่าง ฝ้าย ถัดลงมาทางใต้เป็นบริเวณที่มีอากาศค่อนข้างร้อนและแห้งแล้ง ได้อาศัยน้ำจากแม่น้ำสินธุเพียงสายเดียว จึงต้องจัดระบบการชลประทาน สร้างทำนบและขุดคลองขึ้นมากมาย เพื่อใช้น้ำทำการเพาะปลูก พืชสำคัญที่ปลูกมาก คือ ข้าวเจ้า ฝ้าย พืชน้ำมัน ส่วนตามที่ราบหุบเขาทางตะวันตกและทางเหนือ ปลูกข้าวสาลี และข้าวฟ่าง
- การเลี้ยงสัตว์ มีเลี้ยงกันมากในไร่นาและตามที่ราบหุบเขา สัตว์เลี้ยงที่สำคัญได้แก่ แพะ แกะ วัว
- การขุดแร่ มีไม่มากนัก เช่น เหล็ก ถ่านหิน โครเมียม ยิปซัม (แร่แก้วแกลบ ใช้ผสมทำปูนซีเมนต์) ปิโตรเลียม
- การอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรมมีน้อย อุตสาหกรรมที่สำคัญคือ ทอผ้าฝ้าย สีข้าว โม่แป้ง ฟอกหนัง ผลิตภัณฑ์หนังสัตว์ เครื่องปั้นดินเผา และเครื่องเคลือบ
- การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญมีเพียงเล็กน้อย ได้แก่ ฝ้ายดิบ ผ้าฝ้าย ขนแกะ หนังสัตว์และผลิตภัณฑ์หนังสัตว์

เมืองสำคัญ

- อิสลามาบัด เป็นเมืองหลวง อยู่ทางเหนือใกล้กับราวัลปินดี เมืองหลวงเก่า
- การาจี เป็นเมืองท่าสำคัญ อยู่บนฝั่งทะเลอาหรับ มีอ่าวจอดเรือดี เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของปากีสถาน ศูนย์กลางการอุตสาหกรรมหลายชนิด ส่งสินค้าฝ้ายดิบ หนังสัตว์ ขนแกะ
- ละโฮร์ อยู่บนฝั่งแม่น้ำราวี เป็นเมืองศูนย์กลางการค้า และชุมทางรถไฟ มีโรงงานสร้างทางรถไฟใหญ่โต
- มุลตาน อยู่บนฝั่งแม่น้ำชินาบ เป็นศูนย์กลางทางรถไฟ มีตลาดค้าม้าใหญ่โต สินค้าสำคัญมี ผ้าฝ้าย ผ้าไหม และพรม
- ไฮเดอราบาด อยู่บนฝั่งแม่น้ำสินธุ เป็นศูนย์กลางทางรถไฟ มีการหัตถกรรมผ้าไหม เครื่องเงิน เครื่องทอง และเครื่องปั้นดินเผา

บังกลาเทศ

ขนาด สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ เดิมคือปากีสถานตะวันออก อยู่ในเอเชียใต้ มีเนื้อที่ประมาณ ๕๕,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ ดินแดนบังกลาเทศเกือบทั้งหมดเป็นที่ราบต่ำ อยู่ในบริเวณลุ่มแม่น้ำคงคา-พรหมบุตร ทางเหนือ จดเนินเขากาสีในรัฐอัสสัม และเนินเขาใกล้เมืองดาร์จิลิงของอินเดีย ทางใต้ เป็นดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำคงคา มีบริเวณกว้างใหญ่มาก

ภูมิอากาศ อยู่ในแถบร้อนเขตมรสุม มีความชุ่มชื้นและฝนตกชุก โดยเฉพาะบริเวณภูเขากาสีเป็นแหล่งมีฝนตกชุกมากแห่งหนึ่งของโลก บังกลาเทศจึงบริบูรณ์ด้วยน้ำ เหมาะแก่การเพาะปลูกข้าวเจ้าและปอมาก ไม่ต้องอาศัยระบบการชลประทาน

พลเมือง มีประมาณ ๗๑,๓๑๖,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากเป็นมุสลิม นับถือศาสนาอิสลาม จัดว่ามีพลเมืองหนาแน่นมาก

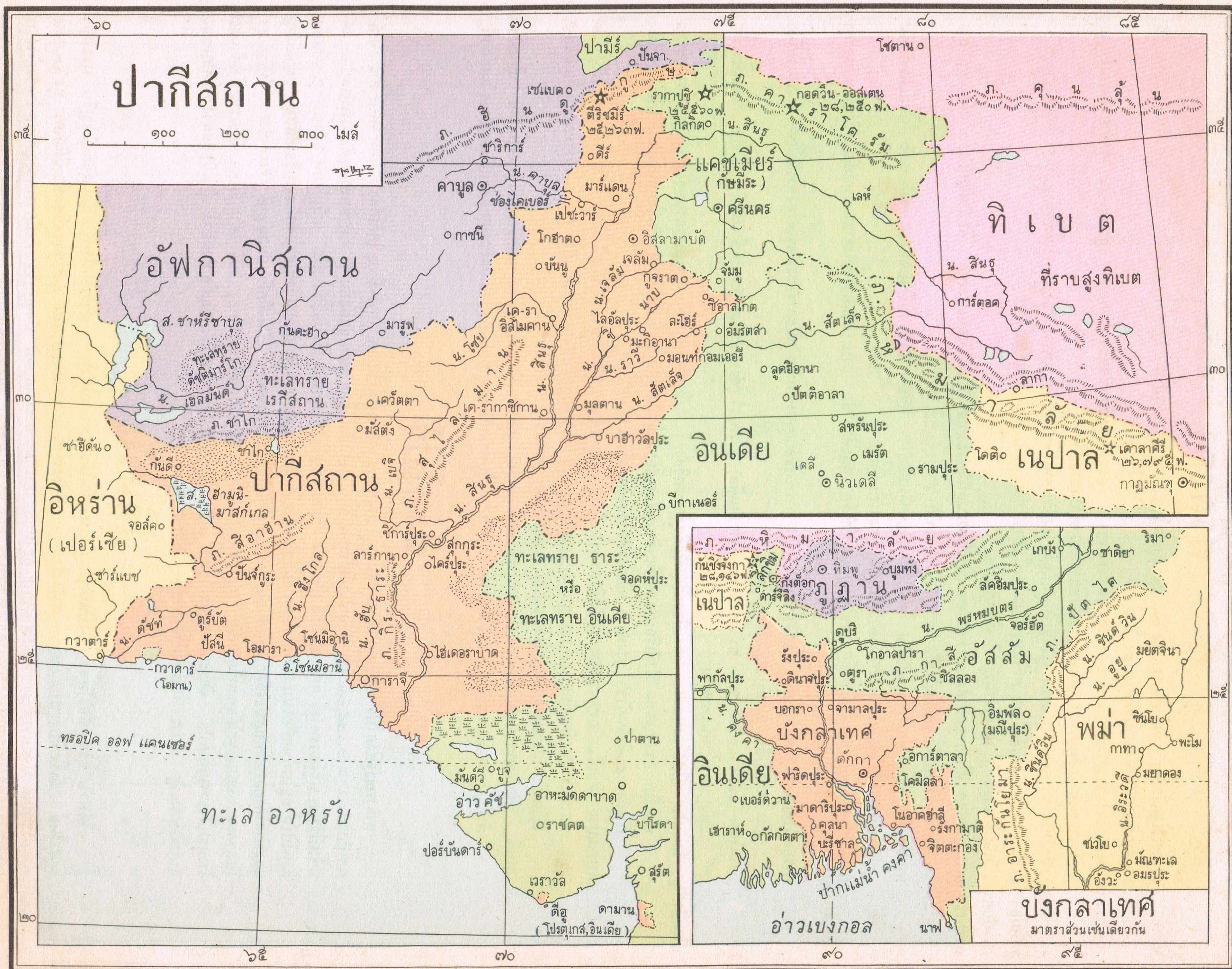
การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การอาชีพ

- การกสิกรรม เป็นอาชีพหลักของประเทศ พืชที่ปลูกมาก คือ ข้าวเจ้าและปอ บังกลาเทศปลูกปอมากที่สุดในโลก
- การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว ควาย แพะ แกะ
- การขุดแร่ แร่ธาตุสำคัญมีไม่มาก ขุดเจาะพบก๊าซธรรมชาติบ้างเล็กน้อย
- การอุตสาหกรรม โรงงานอุตสาหกรรมมีน้อย อุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ ทอกระสอบ ทอผ้าฝ้าย ทำน้ำตาล
- การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ กระสอบป่าน และหนังสัตว์

เมืองสำคัญ

- ดักกา เป็นเมืองหลวง มีโรงงานอุตสาหกรรมทอผ้ามัสลิน ทอกระสอบ เป็นศูนย์กลางการค้า มีการหัตถกรรมเครื่องเงิน เครื่องทอง เครื่องเพชรพลอย และการประดิษฐ์เปลือกหอยสวยงามมาก
- จิตตะกอง เป็นเมืองท่าและศูนย์กลางการค้า มีโรงงานอุตสาหกรรมทอกระสอบ ส่งสินค้าปอ กระสอบป่าน ฝ้าย หนังสัตว์

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ๒๕๑๔

ศรีลังกา

ขนาด สาธารณรัฐศรีลังกา มีเนื้อที่ประมาณ ๒๕,๐๐๐ ตารางไมล์ เป็นประเทศเกาะ อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของคาบสมุทรอินเดีย ห่างจากผืนแผ่นดินใหญ่ประมาณ ๔๐ ไมล์

ภูมิประเทศ ตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบสูงประกอบด้วยภูเขา ยอดเขาสูงที่สุดชื่อดะรูตาลากาลา สูง ๘,๒๙๔ ฟุตจากระดับน้ำทะเล พื้นที่รอบ ๆ เกาะเป็นที่ราบ มีแม่น้ำลำธารหลายสายแต่เป็นสายสั้น ๆ

ภูมิอากาศ ศรีลังกา แม้ว่าจะอยู่ในแถบร้อนใกล้เส้นศูนย์สูตร แต่มีอากาศไม่สู้ร้อนนัก เพราะได้รับลมทะเลพัดผ่านอยู่เสมอ มีฝนตกชุก

พลเมือง มีประมาณ ๑๓,๒๔๙,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากเป็นชาวสิงหลและทมิฬ นับถือศาสนาพุทธ

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดี เป็นประมุข

การอาชีพ การเพาะปลูก เป็นอาชีพสำคัญของพลเมือง เนื้อที่เพาะปลูกมีประมาณ $\frac{1}{5}$ ของเนื้อที่ประเทศ พืชสำคัญที่ปลูกมากคือ ชา ยางพารา มะพร้าว รองลงไปคือ ข้าว กาแฟ โกโก้ ยาสูบ และ อบเชย

การขุดแร่ แร่สำคัญ คือ พลอย ทับทิม แกรไฟต์ (ใช้ทำดินสอดำ) ศรีลังกาได้ชื่อว่าเป็นแหล่งของเหมืองมณี แหล่งแร่ทับทิมที่มีชื่อเสียงอยู่บนเทือกเขาที่เมืองรัตนปุระ ส่วนแร่อื่นมีน้อย

การประมง ชาวประมงศรีลังกามีความชำนาญในการใช้เรือ และดำน้ำลึก สามารถในการจับปลาและงมหอยมุกซึ่งเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญในทะเล

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญคือ การสกัดน้ำมันมะพร้าว การทำเชือกกาบมะพร้าว และการประดิษฐ์เครื่องการฝีมืออื่น ๆ เช่น เครื่องปั้น เครื่องเขิน เครื่องแกะสลัก เป็นต้น

การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญคือ ชา (ส่งออกรองจากอินเดีย) ยางพารา (ส่งออกรองจากมาเลเซียและอินโดนีเซีย) เนื้อมะพร้าวแห้ง และน้ำมันมะพร้าว

เมืองสำคัญ **โคลัมโบ** เป็นเมืองหลวง และเมืองท่าสำคัญที่สุดของศรีลังกา เนื่องจากอยู่ในทำเลเส้นทางผ่านของเรือเดินสมุทรจากทะเลอาหรับมาอ่าวเบงกอล จึงมีเรือมาจอดเพื่อเติมเสบียงอาหาร น้ำมันเชื้อเพลิง และรับส่งสินค้าเป็นจำนวนมาก เป็นศูนย์กลางการค้าขาย ส่งสินค้าชา ยางพารา เนื้อมะพร้าวและน้ำมันมะพร้าว

อนุราธปุระ เคยเป็นเมืองหลวงของกษัตริย์สิงหลครั้งอดีต พระพุทธศาสนาได้แผ่เข้ามาที่เมืองนี้ เมื่อราว พ.ศ.๒๗๘ ยังมีปูชนียสถาน โบราณวัตถุอันเก่าแก่ปรากฏอยู่มากและได้นำพันธุ์ (กิ่ง) พระศรีมหาโพธิจากต้นเดิมที่พุทธคยาประเทศอินเดียมาปลูกไว้ในเมืองนี้เป็นแห่งแรก เมื่อประมาณ ๒,๒๐๐ ปีล่วงมาแล้ว

แคนดี อยู่ท่ามกลางภูมิภาพอันงดงามของภูเขาและทะเลสาบ เคยเป็นเมืองหลวงเก่าของกษัตริย์ศรีลังกาแต่โบราณ เป็นเมืองสำคัญทางศาสนาพราหมณ์และศาสนาพุทธ มีวิหารที่เก็บพระทันตธาตุเขี้ยวแก้ว และสวนพฤกษชาติอันลือชื่ออยู่ในเมืองนี้

สิงคโปร์

สาธารณรัฐสิงคโปร์ อยู่ปลายคาบสมุทรมลายู ประกอบด้วยเกาะสิงคโปร์และเกาะเล็ก ๆ ใกล้เคียง มีเนื้อที่ ๒๒๔ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒,๑๘๕,๐๐๐ คน ส่วนมากมีเชื้อสายจีน นอกนั้นมีเชื้อสายมลายูและอื่น ๆ อาชีพสำคัญคือการเพาะปลูก แต่มีพื้นที่จำกัด ปลูกยางพารา ผักและผลไม้ การอุตสาหกรรมที่สำคัญได้แก่การต่อเรือและซ่อมเรือ กลั่นน้ำมัน ถลุงแร่ดีบุก เป็นต้น สิงคโปร์ตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะมาก เป็นทางผ่านของเรือเดินสมุทรและการคมนาคมทางอากาศ มีท่าจอดเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่และท่าอากาศยานที่ทันสมัยให้ความสะดวกแก่การขนส่งสินค้าและบริการอื่น ๆ เป็นเมืองท่าปลอดภาษี (Free Port) สำคัญที่สุดในภาคตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปเอเชีย ส่งยางพาราและดีบุก (จากมาเลเซียและไทย) ไปจำหน่ายทั่วโลก มีตึกรามร้านค้าและโรงแรมสวยงามทันสมัย จัดระบบและดำเนินธุรกิจการค้าเจริญรุ่งเรืองมาก เมืองสำคัญคือ **สิงคโปร์** เป็นเมืองหลวง การปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

ไต้หวัน

ไต้หวัน หรือ ฟอร์โมซา เป็นเกาะอยู่ในทะเลจีนใต้หรือทะเลนานไฮ ห่างจากฝั่งทะเลผืนแผ่นดินใหญ่จีน ประมาณ ๑๑๕ ไมล์ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓,๘๕๐ ตารางไมล์ ภูมิประเทศเป็นภูเขาและป่ามาก ยอดเขาสูงที่สุดชื่อ นีอิตากา สูง ๑๓,๕๙๕ ฟุต มีที่ราบเล็กน้อยทางด้านตะวันตกของเกาะ อยู่ในแถบร้อนมีฝนตกชุกตลอดปี ปัจจุบันไต้หวันมีความเจริญก้าวหน้าทางด้านการเกษตรและอุตสาหกรรมมาก พืชสำคัญคือ ข้าวเจ้า อ้อย ชา ผัก ผลไม้ และผลิตผลจากป่า แร่ มีทองคำ และถ่านหิน การอุตสาหกรรมมีโรงงานทอผ้า ทำกระดาษ ทำซิเมนต์และถลุงเหล็ก พลเมืองมีประมาณ ๑๕,๒๘๙,๐๐๐ คน ส่วนมากนับถือศาสนาพุทธ เมืองสำคัญคือ **ไทเป** เป็นเมืองหลวง คีลุง และ เกาซุง เป็นเมืองท่า

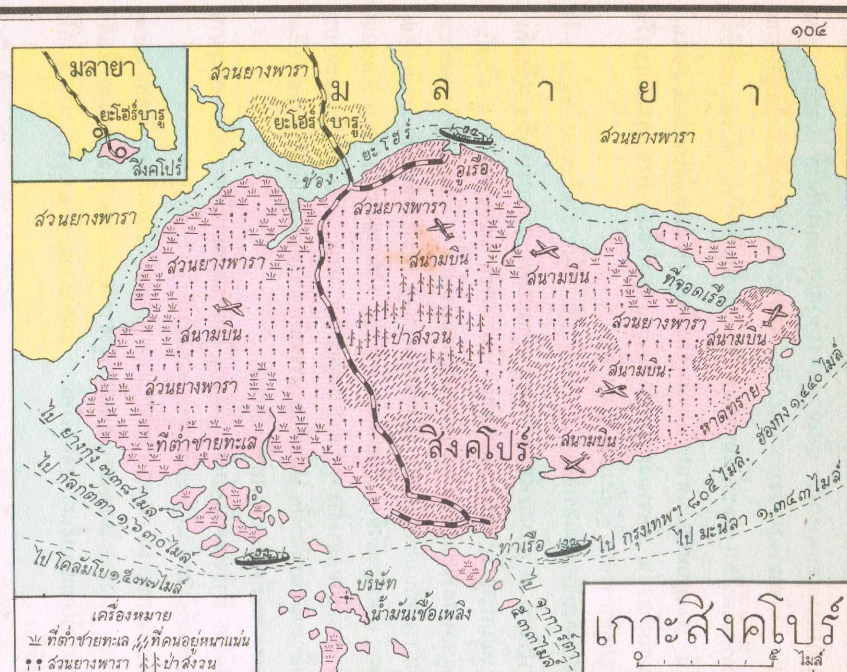
ศรีลังกา

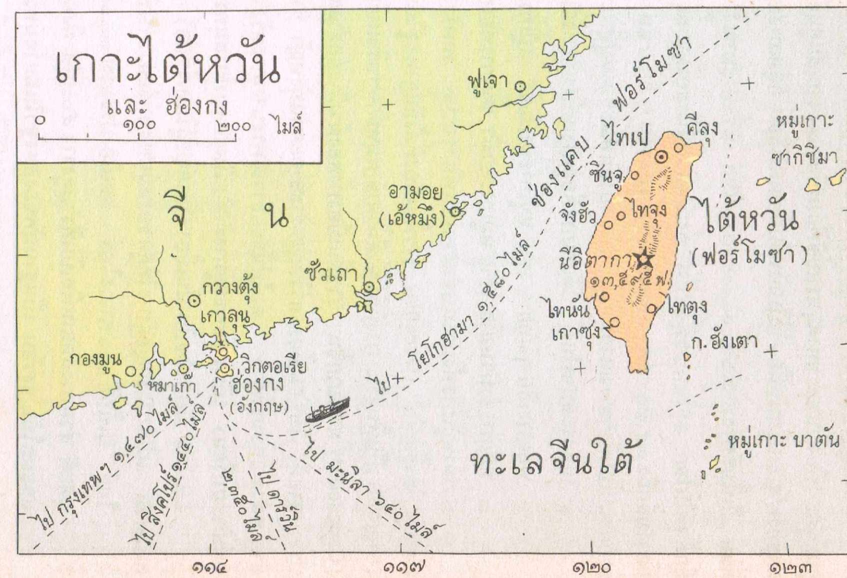
๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓

๑๑ ๑๐ ๙ ๘ ๗ ๖ ๕ ๔

อินเดีย
คาริกาล (ฝรั่งเศส)
เนกาปัตตินัม
ช่องแคบ ปอล์ค
กันเกซันตุไร
ล. เปโดร
จาฟนา
สะพาน
แอ็ดดัม
มะนาร์
อ่าว มะนาร์
มัลไลติวู
วาวูนิยา
นิลาเวลี
ตรินโคมาลี
มาดาวัชชี
อนุราธปุระ
ศรีลังกา
กัลปิติยา
ปุตตาลาม
โปลอนนารูวา
บัตติกาลัว
ชิลอ
กุรุเนกาลา
มาตาเล
แคนดี
กัลมูไน
นีกอมโบ
ปิดะรูตาลากาลา ๘,๒๙๔ ฟ.
บาดัลลา
โคมาริยา
โคลัมโบ
นูวารา เอลิยา
ปอตตุวิล
โมราตูวา
กาลุตารา
แอ็ดดัม ๗,๓๖๐ ฟ.
รัตนปุระ
แกล
มาตารา
ฮัมบันโตตา
ล. ดอนดรา
มหาสมุทรอินเดีย
โคลัมโบ ไป กัลกัตตา ๑,๒๒๑ ไมล์
โคลัมโบ ไป ย่างกุ้ง ๑,๒๓๔ ไมล์
โคลัมโบ ไป สิงคโปร์ ๑,๕๗๗ ไมล์
โคลัมโบ ไป จาการ์ตา ๑,๙๓๖ ไมล์
โคลัมโบ ไป ฟรีแมนเตอิล ๓,๑๒๐ ไมล์
โคลัมโบ ไป มอริเชียส ๒,๐๙๔ ไมล์
โคลัมโบ ไป ลอนดอน ๖,๖๙๒ ไมล์

ศรีลังกา
ทางเดินเรือ
๐ ๕๐ ๑๐๐ ไมล์

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

มหาสมุทรแปซิฟิก

มหาสมุทรแปซิฟิก อยู่ระหว่างทวีปอเมริกาเหนือ–ใต้ กับทวีปเอเชีย และทวีปออสเตรเลีย ประมาณพื้นน้ำจากวงกลมอาร์กติกถึงเส้นศูนย์สูตร เป็นส่วนของมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือ และจากเส้นศูนย์สูตรถึงแถบแอนตาร์กติก เป็นส่วนของมหาสมุทรแปซิฟิกใต้ และจากตะวันตกของทวีปอเมริกาเหนือ–ใต้ไปยังทวีปออสเตรเลีย กลุ่มเกาะมลายู ถึงฝั่งตะวันออกของทวีปเอเชีย จัดว่าเป็นมหาสมุทรกว้างใหญ่ไพศาลที่สุด มีเนื้อที่ประมาณ ๖๘,๐๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์ หรือประมาณ $\frac{๒}{๕}$ ของพื้นที่ผิวโลก และเป็นมหาสมุทรที่มีน้ำลึกที่สุดอีกด้วย ห้วงสมุทรที่มีน้ำลึกที่สุดในโลก อยู่ในทะเลฟิลิปปีน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของมหาสมุทรนี้ ห่างจากเกาะมินดาเนาไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ ๕๐ ไมล์ มีความลึกถึง ๓๕,๔๐๐ ฟุต และยังมีห้วงสมุทรอื่น ๆ อีก ๘ แห่งในแถบเดียวกัน มีความลึกเกินกว่า ๓๐,๐๐๐ ฟุตทั้งสิ้น พึงสังเกตเส้นเขตวันลากผ่านเกือบกึ่งกลางมหาสมุทรนี้ อาจแบ่งลักษณะของหมู่เกาะหรือกลุ่มเกาะออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

๑. หมู่เกาะขนาดใหญ่ ได้แก่เกาะที่อยู่ทางเหนือและตะวันออกของทวีปออสเตรเลีย เช่น เกาะนิวกินี หมู่เกาะโซโลมอน หมู่เกาะฟีจิ

๒. หมู่เกาะเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น หมู่เกาะมาเรียนา หมู่เกาะคาโรไลน์ หมู่เกาะมาร์แชล หมู่เกาะกิลเบอร์ต หมู่เกาะเอลลิซ เป็นต้น

๓. หมู่เกาะจำนวนมาก เช่น หมู่เกาะซามัว หมู่เกาะตองกา หมู่เกาะตูบูไอ หมู่เกาะคุก หมู่เกาะมาร์เคซัส หมู่เกาะตูอาโมตู เป็นต้น

บรรดาหมู่เกาะทั้งปวงนับจำนวนเป็นพัน ๆ เกาะ เฉพาะที่อยู่ตอนกลางและตอนใต้ของมหาสมุทรแปซิฟิกนี้ มีชื่อทางภูมิศาสตร์รวมเรียกว่า "โอเชียเนีย" (Oceania) ชาวพื้นเมืองที่ตั้งถิ่นฐานอยู่ในหมู่เกาะแถบนี้มักจะมีผิวดำ ผมหยิกเป็นขมวด เพราะมีเลือดเชื้อชาตินิกรอยด์ (Nigroid) เป็นพื้นฐาน บางทีก็มีผิวสีน้ำตาล ผมหยักศกหรือเหยียดตรง เนื่องจากมีเลือดเชื้อชาติมองโกลอยด์ (Mongoloid) และคอเคซอยด์ (Caucasoid) ผสมมากขึ้น ชาวพื้นเมืองทั้งสองผิวมักอยู่อย่างสงบ ดำรงชีวิตอย่างง่าย ๆ ส่วนใหญ่จะทำการเพาะปลูกแบบยังชีพและทำการประมงชายฝั่ง ไม่นิยมเลี้ยงสัตว์ใหญ่เพราะขาดแคลนทุ่งหญ้า ชอบเลี้ยงหมูและสัตว์ปีก ปลูกพืชอาหารหลัก คือ มันเทศ มันสำปะหลัง เผือก สาคู กล้วย และมะพร้าว ต่อไปนี้จะกล่าวเฉพาะบางเกาะหรือบางหมู่เกาะที่ควรทราบพอเป็นสังเขป

หมู่เกาะมาเรียนา เป็นหมู่เกาะอยู่ทางทิศตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก ห่างจากฟิลิปปินส์ราว ๑,๕๐๐ ไมล์ ประกอบด้วยเกาะเล็ก ๆ ประมาณ ๑๕ เกาะ มีเกาะไซปันเป็นเมืองท่าสำคัญอยู่ในเทร์ริทอรี (ดินแดนที่ยังไม่เป็นรัฐ แต่มีการปกครองตัวเอง) ของสหรัฐฯ

เกาะกวม เป็นเกาะใหญ่อยู่ทางใต้สุดของหมู่เกาะมาเรียนา ทางทิศตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก ห่างจากมะนิลาไปทางทิศตะวันออก ๑,๕๙๐ ไมล์ มีเนื้อที่ ๒๐๖ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓๐,๐๐๐ คน ทางตอนใต้ของเกาะเป็นภูเขาสูงราว ๑,๓๐๐ ฟุต มีลำธารมาก พื้นดินอุดมดี ส่วนทางตอนเหนือเป็นที่ราบสูงราว ๕๐๐ ฟุต ฝั่งทะเลตะวันตกเหมาะแก่การจอดเรือมาก สินค้าสำคัญ มี มะพร้าว น้ำตาล โกโก้ และผลไม้เมืองร้อน เป็นฐานทัพของสหรัฐฯในมหาสมุทรแปซิฟิก

เกาะแย็ป อยู่ทางทิศตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก มีเนื้อที่ ๔๖ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๗,๘๐๐ คน ทางตะวันออกเฉียงเหนือเป็นที่ราบสูง เป็นเกาะใหญ่ที่สวยงามและอุดมสมบูรณ์ด้วยพืชผลในหมู่เกาะคาโรไลน์ ซึ่งเป็นหมู่เกาะอยู่ใต้อารักขาของสหรัฐฯ เคยเป็นที่ตั้งสถานีสายโทรเลขใต้น้ำข้ามมหาสมุทรไปสู่ฟิลิปปินส์สมัยอเมริกาปกครองประเทศนี้

หมู่เกาะแอดมิรัลตี เป็นหมู่เกาะอยู่ทางทิศตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก ทางเหนือเกาะนิวกินี ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเกาะบิสมาร์ก อยู่ในเทร์ริทอรีของออสเตรเลีย สินค้าสำคัญมี มะพร้าว และเปลือกหอยมุก

เกาะเวก เป็นเกาะเล็ก ๆ อยู่ห่างไปทางทิศเหนือของหมู่เกาะมาร์แชลราว ๔๘๐ ไมล์ มีเนื้อที่ ๓ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๔๐๐ คน พื้นที่เป็นทรายทั่วไป ส่วนสูงสุดของเกาะราว ๒๐ ฟุต มีหนองน้ำอยู่ตรงกลาง มีนกทะเล ปูทะเล และหนูน้ำอาศัยอยู่มาก เคยเป็นที่ตั้งสถานีทหารเรือและสถานีการบินของสหรัฐฯ ท่ามกลางมหาสมุทรแปซิฟิก เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๓๙–๑๙๔๑

หมู่เกาะฟีจิ เป็นประเทศเอกราช อยู่ทางตะวันตกของเส้นเขตวัน มีเกาะใหญ่น้อยกว่า ๒๘๐ เกาะ แต่มีคนอาศัยราว ๘๐ เกาะ รวมเนื้อที่ราว ๗,๐๗๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ คน เป็นชาวพื้นเมืองเดิมราวครึ่งหนึ่ง เมืองสำคัญคือ ซูวา เป็นเมืองหลวงและเมืองท่ามีการค้าขายมาก สินค้าสำคัญมี น้ำตาล เนื้อมะพร้าวแห้ง และผลไม้ อาชีพสำคัญ คือ จับปลา และปลูกพืชเมืองร้อน สมัยก่อนชาวเกาะพื้นเมืองเดิมเป็นมนุษย์กินคน ผิวเนื้อดำ ผมหยิก ปัจจุบันพลเมืองส่วนมากยอมรับนับถือศาสนาคริสต์

เกาะตาฮิตี เป็นเกาะใหญ่ที่สำคัญที่สุดของฝรั่งเศสในมหาสมุทรแปซิฟิกใต้ มีเนื้อที่ ๔๐๒ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๗๙,๐๐๐ คน พื้นที่โดยทั่วไปเป็นยอดเขาและหุบเขา อุดมสมบูรณ์ด้วยพืชพรรณในเขตร้อน ยอดสูงสุดของภูเขาอยู่ตอนกลางของเกาะ สูงราว ๗,๓๔๐ ฟุต หมู่บ้านโดยมากอยู่บนฝั่งทะเล เป็นเกาะศูนย์กลางการค้าและการปกครองในบรรดาเกาะต่าง ๆ ของฝรั่งเศสในมหาสมุทรแปซิฟิก

หมู่เกาะตองกา อยู่ห่างจากหมู่เกาะฟีจิไปทางทิศตะวันออกราว ๒๐๐ ไมล์ มีเกาะเล็ก ๆ ราว ๑๕๐ เกาะ รวมเนื้อที่ราว ๒๕๐ ตารางไมล์ ชาวตองกาเป็นชาติเก่าแก่ มีพระเจ้าแผ่นดินเป็นประมุข ไม่เคยอยู่ใต้การปกครองของชาติใด เมืองหลวงชื่อ นูกูอะโลฟา เป็นเมืองเล็ก ๆ ที่มีความสงบสุข พลเมืองมีประมาณ ๓๕,๐๐๐ คน นับถือศาสนาคริสต์ สินค้าสำคัญ ได้แก่ กล้วยและเนื้อมะพร้าวแห้ง

เกาะนาอูรู เป็นประเทศเอกราชที่ตั้งขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เป็นเกาะหินปะการังขนาดเล็ก มีเนื้อที่ ๘ ตารางไมล์ ยอดสูงที่สุดของเกาะสูงเพียง ๒๒๕ ฟุต อยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตรห่างจากทวีปออสเตรเลียไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือประมาณ ๒,๐๐๐ ไมล์ (ดูแผนที่หน้า ๙) มีพลเมืองประมาณ ๗,๐๐๐ คน เป็นแหล่งแร่ฟอสเฟต (Phosphate) ที่อุดมสมบูรณ์มาก มีปริมาณสำรองถึง ๖๐ ล้านตัน สินค้าสำคัญ คือ ฟอสเฟต (เกลือที่มีฟอสฟอรัสเป็นองค์ประกอบ ใช้ทำปุ๋ย) ส่งออกเป็นจำนวนมากแห่งหนึ่งของโลก ทำให้ประเทศเล็ก ๆ นี้มีฐานะร่ำรวยมากในย่านแปซิฟิก เมืองหลวงชื่อ นาอูรู

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

อินโดนีเซีย

ขนาด สาธารณรัฐอินโดนีเซีย เป็นประเทศหมู่เกาะ ตั้งอยู่ในบริเวณศูนย์สูตร ระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรอินเดีย ระยะทางยาวจากตะวันตกถึงตะวันออกของประเทศประมาณ ๓,๐๐๐ ไมล์ ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยมากกว่า ๓,๐๐๐ เกาะ นับเป็นประเทศที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีเนื้อที่ประมาณ ๕๗๕,๐๐๐ ตารางไมล์ แบ่งออกได้เป็น ๔ ส่วน ดังนี้

๑. **หมู่เกาะซุนดาใหญ่** ได้แก่ เกาะชวา สุมาตรา บอร์เนียว (เฉพาะดินแดนตอนใต้ที่เป็นของอินโดนีเซีย เรียกว่า กะลิมันตัน) และเกาะเซลีเบส

๒. **หมู่เกาะซุนดาน้อย** ได้แก่เกาะบาหลี ลอมบอก ซุมบาวา ซุมบา ฟลอเรส และติมอร์ (ซีกตะวันตกของเกาะเป็นของอินโดนีเซีย ส่วนซีกตะวันออกเคยเป็นของโปรตุเกส ปัจจุบันรวมกับอินโดนีเซียแล้ว)

๓. **หมู่เกาะโมลุกกะ หรือ หมู่เกาะเครื่องเทศ** อยู่ระหว่างเกาะเซลีเบสกับเกาะนิวกินี ได้แก่เกาะฮัลมาเฮรา เซราม บูรู เป็นต้น

๔. **แคว้นอีเรียนตะวันตก** อยู่ทางภาคตะวันตกของเกาะนิวกินี

ในบรรดาเกาะต่าง ๆ ของอินโดนีเซียดังกล่าวแล้ว เกาะชวา มีความสำคัญมากที่สุด เพราะมีดินอุดมสมบูรณ์มาก เป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของประเทศ มีเนื้อที่ประมาณ ๕๐,๐๐๐ ตารางไมล์ หรือราว ๑/๑๐ ของพื้นที่ประเทศ มีพลเมืองประมาณ ๘๐ ล้านคน หรือ ๒/๓ ของพลเมืองทั้งหมด นับว่ามีพลเมืองอยู่หนาแน่นมาก เมืองหลวงและเมืองสำคัญหลายเมืองตั้งอยู่บนเกาะนี้

ภูมิประเทศ บรรดาเกาะต่าง ๆ ของอินโดนีเซีย ส่วนมากมีสันเขาอยู่ตอนกลางของเกาะ อุดมด้วยทรัพยากรป่าไม้ในเขตร้อน รอบ ๆ เกาะเป็นที่ราบแคบ ๆ ใช้ทำการเพาะปลูกได้ ฝั่งทะเลมักเป็นที่แฉะ มีพืชพรรณไม้ชายเลนขึ้นงอกงามเขียวชอุ่มทั่วไป ภูเขาส่วนมากเป็นภูเขาไฟบางยอดเป็นกรวยสูงมากจนมีหิมะปกคลุม มักเกิดแผ่นดินไหวบ่อย ๆ ในหมู่เกาะนี้

ภูเขาไฟที่สำคัญ คือ ภูเขาไฟ กรักกะตั้ว ในช่องแคบซุนดา ที่อยู่ระหว่างเกาะชวากับเกาะสุมาตรา เคยระเบิดอย่างรุนแรงที่สุดมาแล้วเมื่อ ค.ศ. ๑๘๘๓ หินและเถ้าถ่านกระเด็นปลิวฟุ้งไปในอากาศสูงถึง ๑๒ ไมล์ เสียงระเบิดได้ยินไปไกลถึง ๓,๐๐๐ ไมล์ ครึ่งหนึ่งของเกาะถูกแรงระเบิดแหว่งหายไป หมู่บ้าน ๑๕๐ แห่งพินาศย่อยยับ คลื่นยักษ์สูง ๑๒๐ ฟุตถาโถมเข้าถล่มเกาะอย่างหนักทำให้คนตายถึง ๓๕,๐๐๐ คน หลังจากระเบิดแล้ว ส่วนที่สูงที่สุดของเกาะกลายเป็นทะเลสาบใหญ่ ซึ่งเกิดจากช่องภูเขาไฟ (crater) บรรจุด้วยน้ำทะเล ส่วนอื่น ๆ ที่ปกคลุมด้วยหินละลาย (lava) กินเวลาเป็นอาทิตย์กว่าจะเย็นลง สิ่งมีชีวิตไม่มีหลงเหลืออยู่เลยบนเกาะนั้น บัดนี้ เกาะภูเขาไฟ ครักกะตั้ว (Krakatoa) ซึ่งเคยสูง ๒,๖๒๐ ฟุต เปลี่ยนทรวดทรงมาเป็นเกาะเตี้ย ๆ พร้อมกับเกิด **ทะเลสาบหุบภูเขาไฟ (crater lake)** ขึ้นที่เกาะนั้น ยังคงเหลือร่องรอยไว้ให้เห็นตราบเท่าทุกวันนี้

ภูมิอากาศ ร้อนชื้นคล้ายประเทศไทย แม้อินโดนีเซียจะอยู่ตรงเส้นศูนย์สูตร แต่ลมทะเลทำให้ความร้อนบรรเทาลงได้มาก และเป็นที่สูง

พลเมือง มีประมาณ ๑๒๔,๐๐๐,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากเชื้อสายมลายู นับถือศาสนาอิสลาม

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การอาชีพ การกสิกรรม เป็นอาชีพสำคัญของพลเมือง พืชที่ปลูกกันมาก คือ ข้าว (ปลูกเพื่อใช้เลี้ยงพลเมืองภายในประเทศ เพราะมีพื้นที่จำกัดต้องทำนาแบบขั้นบันไดขึ้นไปตามลาดเขา) ข้าวโพด อ้อย ยาสูบ กาแฟ ชา ยางพารา โกโก้ ซิงโคนา (ใช้เปลือกมาสกัดทำยาควินิน) โคคา (ใช้ใบมาสกัดทำยาระงับประสาท) ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว พริกไทยและเครื่องเทศ (ปลูกมากในหมู่เกาะโมลุกกะ)

การขุดแร่ แร่สำคัญที่ขุดได้มาก คือ ดีบุก มีเหมืองที่เกาะบังกา และเกาะบิลลิตัน (ผลิตได้มากรองจากมาเลเซีย และไทย) ปิโตรเลียมมีบ่อที่เกาะสุมาตรา เกาะชวา และแคว้นกะลิมันตัน น้ำมัน เป็นทรัพยากรที่สำคัญมากของประเทศนี้ ทำให้ฐานะทางเศรษฐกิจดีขึ้น

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว แกะ ม้า และสัตว์ปีก

การประมง ทำทั้งประมงน้ำเค็มและประมงน้ำจืด เพราะมีเขตน่านน้ำกว้างขวาง ตามเกาะใหญ่น้อยก็มีแม่น้ำลำธารและแหล่งน้ำ มากมาย แต่วิธีการประมงยังไม่ก้าวหน้ามากนัก สัตว์น้ำที่จับได้ส่วนใหญ่จึงใช้เลี้ยงพลเมืองภายในประเทศเท่านั้น

การป่าไม้ มีความสำคัญมาก เนื่องจากอินโดนีเซียอยู่ในเขตภูมิอากาศร้อนชื้น พืชพรรณธรรมชาติยังมีสภาพเป็นป่าดงดิบบริเวณกว้างขวางในเกาะสุมาตราและเกาะบอร์เนียว อุดมด้วยไม้เนื้อแข็งเป็นจำนวนมาก ส่วนไม้สักมีเพียงเล็กน้อยในเกาะชวา

การอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมทำน้ำตาลทราย กลั่นน้ำมันเชื้อเพลิง สกัดน้ำมันปาล์มและน้ำมันมะพร้าว ทอผ้า ทำยาควินิน ผลิตยางรถยนต์ ประกอบรถยนต์ ผลิตเคมีภัณฑ์ เป็นต้น

การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ น้ำตาลทราย กาแฟ ชา ยาควินิน ยางพารา น้ำมันพืช เนื้อมะพร้าวแห้ง ปิโตรเลียม ดีบุก ไม้เนื้อแข็ง และเครื่องเทศ

เมืองสำคัญ **จาการ์ตา** (Djakarta) เป็นเมืองหลวงและเมืองท่าสำคัญของอินโดนีเซีย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะชวา เป็นเมืองใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เมื่อสมัยเป็นอาณานิคมของฮอลันดา เมืองนี้มีชื่อว่า **ปัตตาเวีย** (Batavia) มีท่าเรือน้ำลึกสร้างใหม่ อยู่ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือระยะทาง ๗ ไมล์ มีโรงงานอุตสาหกรรมผลิตสินค้าเครื่องอุปโภคบริโภคเป็นอันมาก เช่น โรงงานผลิตยางรถยนต์ ประกอบรถยนต์ ผลิตเคมีภัณฑ์ ทอผ้า ผลิตอาหารสำเร็จรูป เป็นต้น

สุราบายา เป็นเมืองท่าสำคัญรองจากจาการ์ตา อยู่ทางภาคตะวันออกของเกาะชวา ส่งสินค้าน้ำตาลทราย กาแฟ ยางพารา เป็นศูนย์กลางการค้าขายแห่งหนึ่งทางภาคตะวันออกไกล มีอู่ลอยขนาดใหญ่

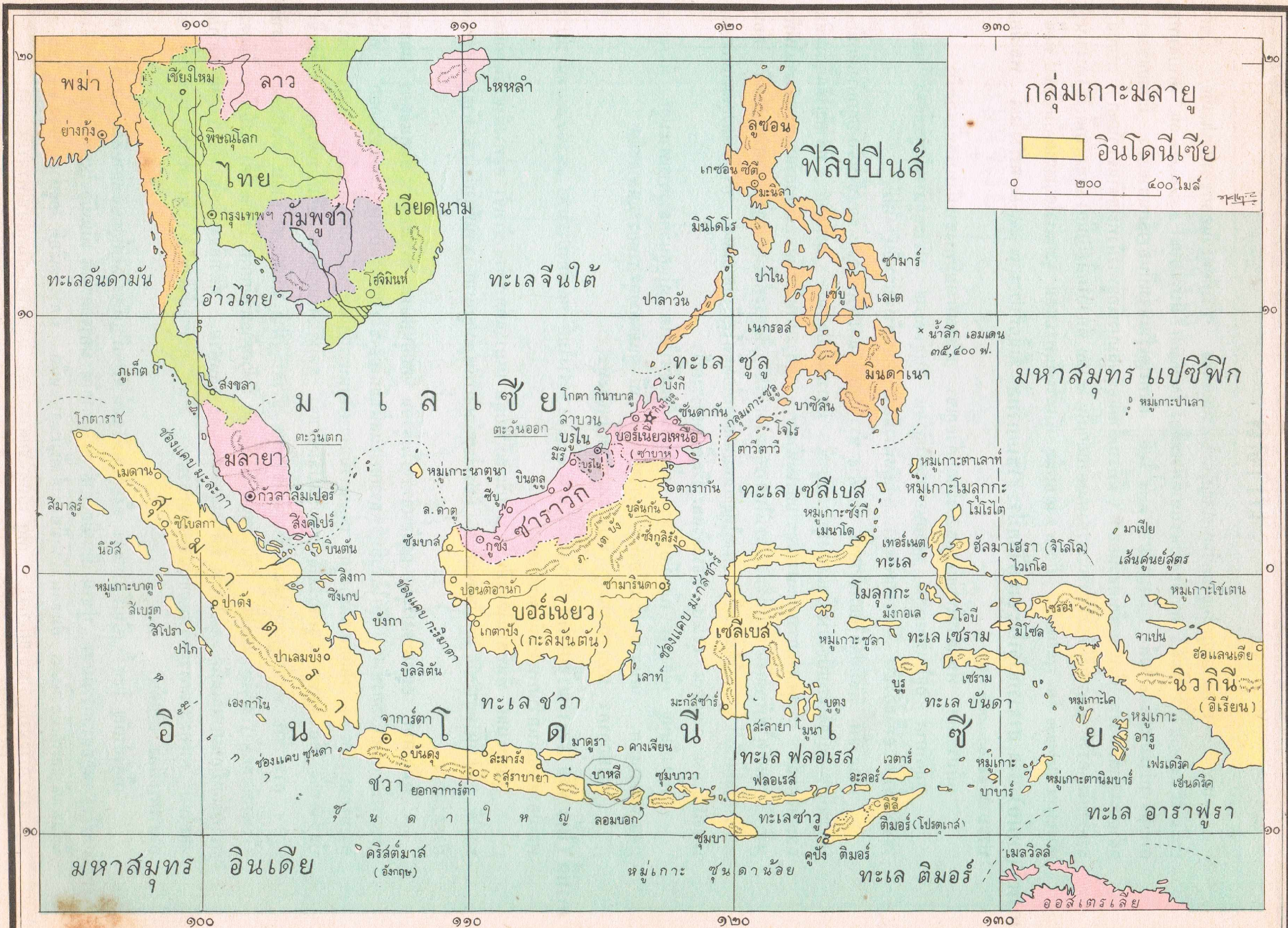
สะมารัง เป็นเมืองท่าสำคัญ ส่งสินค้าน้ำตาลทราย กาแฟ และผลิตผลจากการเกษตรอื่น ๆ

ยอกจาการ์ตา อยู่ตอนกลางเกาะชวา มีมหาเจดีย์ "โบโรพุทโธ" สูง ๑๐๐ ฟุต สร้างอยู่บนยอดเขาเตี้ย ๆ มีภาพพุทธประวัติแกะสลักนูนในแผ่นหิน วางเรียงซ้อนกันไว้ที่ฐานสวยงามมาก เป็นโบราณสถานสำคัญเมื่อพันปีกว่าล่วงมาแล้ว

บันดุง เป็นเมืองที่ล้อมรอบด้วยภูเขาไฟและภูเขาสูง ๆ มีอากาศดี มีโรงงานอุตสาหกรรมทำอาวุธยุทธภัณฑ์ ทำยาควินิน เป็นต้น

ปาเลมบัง เป็นเมืองใหญ่ตั้งอยู่ตรงข้ามเกาะบังกา มีบ่อน้ำมันปิโตรเลียมมาก เป็นศูนย์กลางการกลั่นน้ำมันในเกาะสุมาตรา

เมดาน เป็นเมืองใหญ่รองจากปาเลมบัง มีการค้าขายมาก เป็นศูนย์กลางการปลูกยางพาราและยาสูบในเกาะสุมาตรา

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ๒๕๐๘

เกาหลี

เกาหลี เป็นคาบสมุทรอยู่ระหว่างทะเลญี่ปุ่นกับทะเลเหลือง ทางทิศตะวันออกของทวีปเอเชีย เนื้อที่ประมาณ ๘๕,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองเป็นชนชาติผิวเหลือง (Mongol) มีประมาณ ๔๘,๐๐๐,๐๐๐ คน คาบสมุทรเกาหลียาวประมาณ ๖๐๐ ไมล์ กว้างประมาณ ๑๓๕ ไมล์ ฝั่งทะเลเว้าแหว่งเป็นอ่าวลึกหลายแห่ง มีเทือกเขายาวคล้ายกระดูกสันหลังทางฝั่งทะเลด้านตะวันออก มีที่ราบต่ำอันอุดมสมบูรณ์อยู่ทางฝั่งทะเลด้านตะวันตก ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เกาหลีได้แยกการปกครองตนเองออกเป็น ๒ เขต คือ *เกาหลี(เหนือ)* และ *เกาหลี(ใต้)* ตามแนวเส้นขนาน (latitude คือ ระยะเส้นรุ้ง) ที่ ๓๘ องศาเหนือ เป็นเขตคั่นพรมแดน จะกล่าวโดยย่อพอเป็นสังเขป ดังนี้

เกาหลี (เหนือ) หรือ **สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนเกาหลี** มีเนื้อที่ประมาณ ๔๙,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๕,๑๐๐,๐๐๐ คน

ภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่สูงประกอบด้วยภูเขา บริเวณที่ราบมีทางชายฝั่งทะเลทั้งสองข้าง

ภูมิอากาศ อยู่ในเขตมรสุม ฤดูร้อนอากาศไม่สู้ร้อน อบอุ่นสบาย เพราะอยู่ห่างเส้นศูนย์สูตร และอยู่ระหว่างพื้นทะเลทั้งสองข้าง มีฝนตกพอควร ฤดูหนาวมีอากาศค่อนข้างหนาวเย็น ไม่มีฝน

การอาชีพ พืชที่ปลูกได้แก่ข้าวสาลี ข้าวฟ่าง ข้าวบาร์เลย์ และถั่วเหลือง ส่วนข้าวเจ้ามีปลูกบ้างเล็กน้อย บริเวณที่ราบลุ่มใกล้เมืองเปียงยางเป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ มีการเพาะปลูกมาก แร่มีมาก ที่สำคัญได้แก่ถ่านหินและเหล็กกล้า การอุตสาหกรรม นับว่ามีความก้าวหน้ามาก เพราะเกาหลีเหนือมีทรัพยากรแร่และพลังงานไฟฟ้ามาก การผลิตไฟฟ้าพลังน้ำนำมาใช้ประโยชน์ในการอุตสาหกรรม ได้กระทำขึ้นสมัยญี่ปุ่นปกครองเกาหลี ก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้สร้างเขื่อนขนาดใหญ่กั้นแม่น้ำยาลูเพื่อผลิตไฟฟ้าหลายแห่ง ทำให้แหล่งอุตสาหกรรมที่เมืองเปียงยาง วอนซาน ฮุงนาม ขยายตัวและเจริญขึ้นอย่างรวดเร็ว

เมืองสำคัญ **เปียงยาง** เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำไดโด เป็นศูนย์กลางการเพาะปลูก มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก **วอนซาน** เป็นเมืองท่า มีอ่าวจอดเรือดี เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมหลายชนิด

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

เกาหลี (ใต้) หรือ **สาธารณรัฐเกาหลี** มีเนื้อที่ประมาณ ๓๖,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓๒,๙๐๕,๐๐๐ คน นับว่าพลเมืองหนาแน่นกว่าเกาหลีเหนือเท่าตัวเศษ

ภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบ บริเวณที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การทำนาข้าวเจ้า อยู่ทางฝั่งตะวันตกและทางใต้ มีแม่น้ำหลายสาย แต่เป็นสายสั้น ๆ มีประโยชน์แก่การเพาะปลูกมาก ส่วนที่สูงประกอบด้วยภูเขาอยู่ทางฝั่งตะวันออก

ภูมิอากาศ อยู่ในเขตมรสุม ฤดูร้อนอากาศไม่สู้ร้อน อบอุ่นสบาย เพราะอยู่ห่างเส้นศูนย์สูตร และอยู่ระหว่างพื้นทะเลทั้งสองข้าง กับได้รับอิทธิพลจากกระแสน้ำเย็นโอยาชิโวไหลผ่านทางฝั่งทะเลตะวันออก ทำให้ความร้อนบรรเทาลง ฝนตกค่อนข้างชุก ฤดูหนาวมีอากาศไม่หนาวเย็นมากเหมือนเกาหลีเหนือ สามารถทำนาได้ปีละ ๒ ครั้ง คือ ฤดูหนาวปลูกข้าวสาลี ฤดูร้อนปลูกข้าวเจ้า สลับกันตามฤดูกาล เป็นการเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น

การอาชีพ พืชที่ปลูกมากได้แก่ ข้าวเจ้า ข้าวโพด ข้าวสาลี ฝ้าย หม่อน ชา ยาสูบ ถั่วเหลือง ป่านรามี (ใช้เยื่อทำเสื้อผ้า) ผลไม้ และโสม (ต้นไม้ชนิดหนึ่งเป็นเถา มีหัวคล้ายหัวผักกาด ใช้ทำยาได้) แร่มีน้อย ไม่อุดมสมบูรณ์เหมือนเกาหลีเหนือ ขุดได้บ้าง คือ เหล็ก ทองแดง วุลแฟรม สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว หมู สัตว์ปีก และไหม การอุตสาหกรรมส่วนมากเป็นอุตสาหกรรมเบา ได้แก่ การทอผ้าฝ้าย ผ้าไหม ทำสุรา มวนบุหรี่ ทำอาหารกระป๋อง เป็นต้น

เมืองสำคัญ **โซล** เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำฮัน เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของเกาหลีใต้ มีธุรกิจการค้าและโรงงานอุตสาหกรรมมาก **ปูซาน** เป็นเมืองท่าสำคัญในภาคใต้ มีท่าจอดเรือดี เป็นเมืองใหญ่ที่สองของเกาหลีใต้ มีสินค้าเข้าออกที่เมืองนี้มาก **อินชอน** เป็นเมืองท่าสำคัญในภาคเหนือ มีท่าจอดเรือดี อยู่ห่างจากโซล ๒๔ ไมล์ มีหมู่บ้านชาวประมงอยู่ตามชายฝั่งทั่วไป **เตกู** เป็นศูนย์กลางการค้า มีอุตสาหกรรมทอผ้าแพรผ้าไหมมาก

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

เกาหลี

๐ ๕๐ ๑๐๐ไมล์

๑๒๕
๑๓๐
วลาดิวอสตอค
ออนโจ
ฮุนชุน
ภ. ชาง เป ซาน
พีกตูซาน
ช่องซอง
นาจิน
มูซาน
โกเกน
ภ. ตูเมน
ชองจิน
มุกเดน
ฮิงกิงฟู
น. ยาลู
ชางไปฟู
ฮูชาง
ซานซู
ไมซิน
แมนจูเรีย
กังโฮ
กิลชู
ภ. เปปีซาน
โชซาน
ชองจิน
เฟ็งกวางเชง
ตันชอน
เกาหลีเหนือ
ไวจู
อานตุง
ซินโป
๔๐
ยองกัมโป
ฮามฮุง
ฮุงนาม
อานจู
ยางฮุง
อ่าวเกาหลีตะวันออก
โซลิน
อ่าวเกาหลี ตะวันตก
เปียงยาง
วอนซาน
ทะเลญี่ปุ่น
ชินามโป
กันซอง
กิมซอง
เฮจู
เกซอง
น. ฮัน
เส้นขนาน ๓๘°
ชุนชอง
อินชอน
โซล
โฮเองชอง
อ่าว กังฮัว
ซูวอน
ชางจู
โชนาม
ทะเลเหลือง
กองจู
เตจอน
อานดอง
เกาหลีใต้
กุนซาน
อิรี
น. นากตง
เตกู
ยองชอน
อุลซาน
กวางจู
ชินจู
มาซาน
ปูซาน
๓๕
มอคโป
ยอซู
ช่องแคบเกาหลี
หมู่เกาะ ซูชิมา
ยามากูชิ
ช่องแคบซูชิมา
โมจิ
ก. ไซชู
ฟุกุโอกา
ญี่ปุ่น
๑๒๕
๑๓๐

เอเชียตะวันตกเฉียงใต้

ภูมิประเทศ เอเชียตะวันตกเฉียงใต้ประกอบด้วยประเทศต่าง ๆ หลายประเทศ พื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบสูง มีภูเขามากและมีทะเลทรายใหญ่ ๆ หลายแห่ง ที่ราบต่ำมีบ้างแถบริมฝั่งทะเลสาบแคสเบียน แถบลุ่มแม่น้ำไตกริส ลุ่มแม่น้ำยูเฟรติส และทางตะวันออกของซาอุดีอาระเบีย บริเวณอ่าวเปอร์เซีย

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ : ภูเขาตอรัส ภูเขาเอลบูร์ซ ภูเขาแซกรอส ภูเขาฮินดูกูษ

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ : แม่น้ำไตกริส ยาว ๑,๑๕๐ ไมล์ แม่น้ำยูเฟรติสยาว ๑,๗๐๐ ไมล์

ทะเลทราย ที่สำคัญได้แก่ : ทะเลทรายรุบแอลคาลี เป็นทะเลทรายใหญ่มาก มีเนื้อที่ ๓๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์ ทะเลทรายเจเบล ชามเมอร์ ทะเลทรายดาห์นา ทะเลทรายเกรตซอลต์ ทะเลทรายเรกีสถาน ทะเลทรายลูต ทะเลทรายซีเรีย

ภูมิอากาศ : ทางภาคเหนือแถบเส้นรุ้งขนาน ๔๐° ในฤดูหนาวอากาศค่อนข้างหนาวมาก มีหิมะและลูกเห็บตก ถึงฤดูร้อนอากาศเปลี่ยนเป็นร้อนจัด ภาคกลางและภาคใต้ ในฤดูหนาวมีอากาศหนาว แต่ในฤดูร้อนมีอากาศร้อนและแห้งแล้งมาก ฝนแทบจะไม่มีตกเลย

ประเทศต่าง ๆ ที่ควรทราบ คือ:—

ตุรกี เนื้อที่ประมาณ ๒๙๔,๔๑๐ ตารางไมล์ รวมทั้งเนื้อที่ซึ่งอยู่ในทวีปยุโรปด้วยประมาณ ๙,๒๕๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓๗,๙๓๓,๐๐๐ คน นับถือศาสนาอิสลาม การอาชีพ พลเมืองหาเลี้ยงชีพทางกสิกรรมโดยมาก พืชสำคัญ คือ ข้าวต่าง ๆ ยาสูบ ฝ้าย มะเดื่อ องุ่น โอลีฟ ผลไม้เปลือกแข็ง หม่อน สัตว์เลี้ยงได้แก่ แกะ แพะ วัว ควาย ม้า ลา อูฐ ไหม แร่ได้แก่ ถ่านหิน และโครเมียม เมืองสำคัญ อังการา เป็นเมืองหลวง อิสตันบุล เป็นเมืองท่าสำคัญและเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของตุรกี ตั้งอยู่ในทวีปยุโรปตรงปากช่องบอสโปรัส อิซเมอร์ เป็นเมืองท่าใหญ่ที่สอง ปกครองแบบสาธารณรัฐ

ซีเรีย เคยเป็นเมืองโบราณในทวีปเอเชีย ชาติฟินิเชียน ซึ่งมีชื่อเสียงในทางการค้าขายทางเรือก่อนชาติใด ๆ ในโลก ปรากฏว่าตั้งถิ่นฐานอยู่ริมฝั่งทะเลของประเทศนี้ เนื้อที่ประมาณ ๗๒,๕๘๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๖,๘๙๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญได้แก่ ขนแกะ ผ้าไหม ข้าวต่าง ๆ ส้ม องุ่น ฝ้าย น้ำมันมะกอก เมืองสำคัญ ดามัสกัส เป็นเมืองหลวง เชื่อกันว่าเป็นเมืองเก่าแก่ที่สุดในโลก มีชื่อเสียงในการทอผ้าไหม อเลปโป เป็นศูนย์กลางของการค้าขายทางบก ปกครองแบบสาธารณรัฐ

เลบานอน เนื้อที่ประมาณ ๓,๔๗๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓,๐๑๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ไหม ยาสูบ โอลีฟ ผลไม้ และข้าวต่าง ๆ เบรุต เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า ปกครองแบบสาธารณรัฐ

อิสราเอล (ปาเลสไตน์) เคยเป็นดินแดนแห่งประวัติศาสตร์ มีความสำคัญในทางศาสนามาก เป็นที่เกิดและตายของพระเยซูคริสต์ เนื้อที่ประมาณ ๗,๑๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓,๒๓๖,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญคือ ส้ม เหล้าองุ่น โอลีฟ สิ่งทอและเครื่องจักร เยรูซาเลม เป็นเมืองหลวง เทลอะวิป เป็นเมืองท่า ปกครองแบบสาธารณรัฐ

จอร์แดน เนื้อที่ประมาณ ๓๔,๗๔๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒,๕๕๕,๐๐๐ คน ทะเลสาบ เดดซี เป็นทะเลสาบน้ำเค็มจัด อยู่ระหว่างจอร์แดนกับอิสราเอล เนื้อที่ ๓๗๐ ตารางไมล์ อัมมัน เป็นเมืองหลวง ปกครองโดยรัฐธรรมนูญ มีกษัตริย์เป็นประมุข

อิรัก (เมโสโปเตเมีย) เคยเป็นแหล่งความเจริญรุ่งเรืองมาแต่ครั้งโบราณ ประเทศบาบิโลนและอัสสิเรียแต่โบราณ เคยตั้งถิ่นฐานอยู่ในดินแดนนี้ เนื้อที่ประมาณ ๑๖๖,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๐,๔๑๓,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ อินทผลัม ข้าว ข้าวสาลี ปิโตรเลียม ขนสัตว์ หนังสัตว์ เมืองสำคัญคือ แบกแดด เป็นเมืองหลวง บาสรา เป็นเมืองท่า ปกครองแบบสาธารณรัฐ

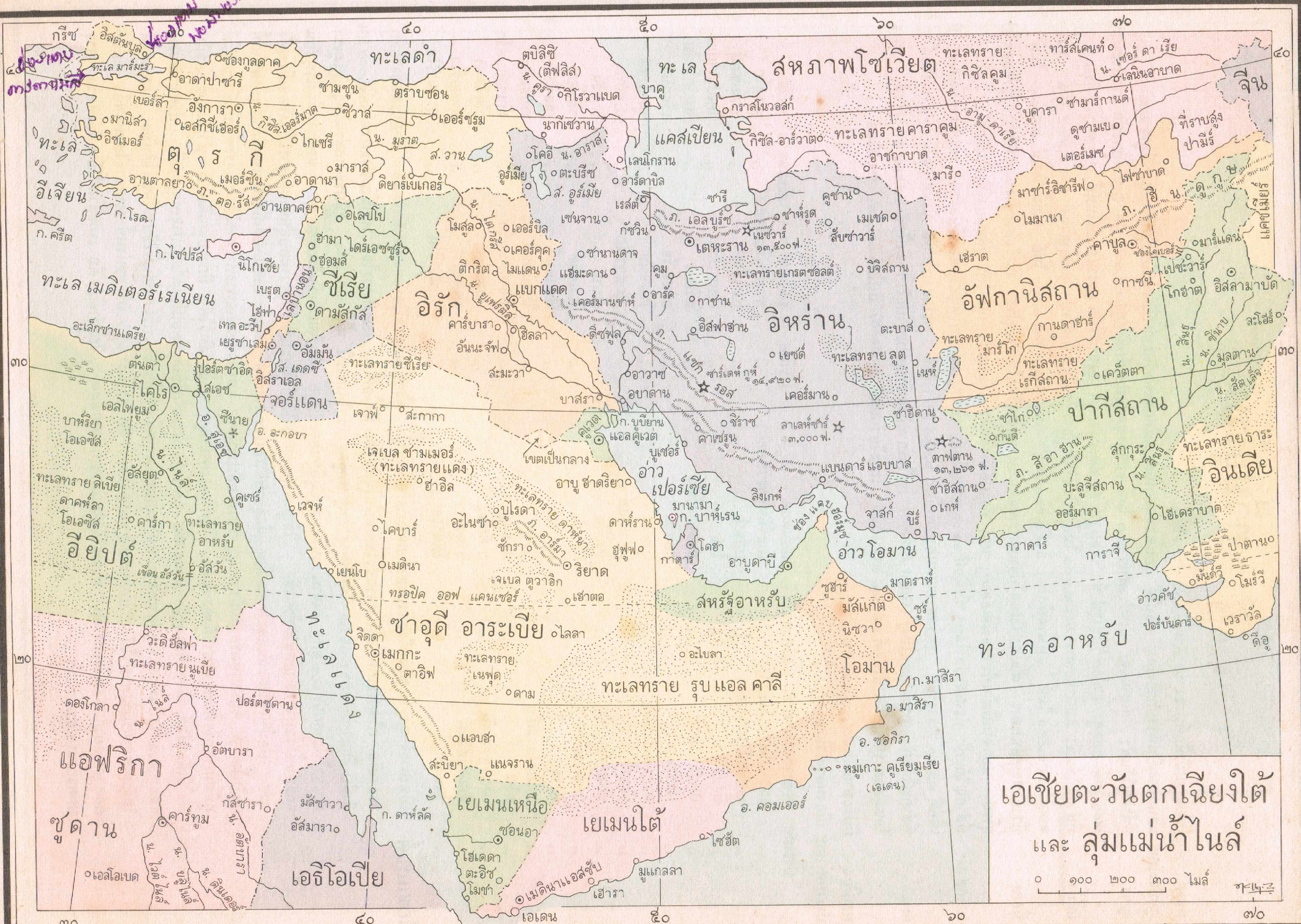
อิหร่าน (เปอร์เซีย) เนื้อที่ ๖๒๘,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓๒,๐๗๖,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ปิโตรเลียม พรม ฝ้าย ขนแกะ ไหม ผลไม้ ไม้ เมืองสำคัญ เตหะราน เป็นเมืองหลวง ตะบรีซ เป็นเมืองใหญ่มีการค้าขายมาก อิสฟาฮาน เป็นศูนย์กลางเกษตรกรรม อบาดาน มีโรงงานน้ำมันปิโตรเลียมใหญ่โต ปกครองแบบประชาธิปไตย มีกษัตริย์เป็นประมุข

อัฟกานิสถาน เนื้อที่ประมาณ ๒๕๐,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๘,๒๙๔,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญได้แก่ ข้าว ไม้สัก หนังสัตว์ พรม ขนสัตว์ ผลไม้ เมืองสำคัญ คาบูล เป็นเมืองหลวง เฮราต เป็นเมืองใหญ่มีการค้าขายมาก ปกครองแบบประชาธิปไตย มีกษัตริย์เป็นประมุข

ซาอุดีอาระเบีย เนื้อที่ประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๘,๔๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญได้แก่ ปิโตรเลียม มีมากแถบใกล้ฝั่งอ่าวเปอร์เซีย ที่เมืองดาห์ราน รองลงไปคือหนังสัตว์ (อูฐ แกะ แพะ) ขนแกะ และอินทผลัม เมืองสำคัญ ริยาด เป็นเมืองหลวง เมกกะ เป็นที่เกิดของพระมะหะหมัด ชนอิสลามไปนมัสการพระที่เมืองนี้ปีละหลายแสนคน เมดินา มีการค้าขายมาก ที่ฝังศพพระมะหะหมัดอยู่ที่เมืองนี้ การปกครอง แบบประชาธิปไตย มีกษัตริย์เป็นประมุข

คูเวต เนื้อที่ประมาณ ๖,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๘๘๓,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ปิโตรเลียม ขุดเจาะได้มากเป็นที่สามในเอเชียตะวันตกเฉียงใต้ รองจากซาอุดีอาระเบียและอิหร่าน ทำให้ประเทศเล็ก ๆ นี้ร่ำรวยมาก เมืองสำคัญ แอลคูเวต เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า การปกครองแบบประชาธิปไตย มีชีค (Sheik) เป็นประมุข

ไซปรัส เป็นเกาะใหญ่อยู่ทางทิศใต้ของประเทศตุรกีในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๕๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๖๕๙,๐๐๐ คน $\frac{๔}{๕}$ ของพลเมืองเป็นชาวกรีก และ $\frac{๑}{๕}$ ของพลเมืองเป็นชาวตุรกี สินค้าสำคัญคือ ทองแดง เหล้าองุ่น เมืองสำคัญ นิโกเซีย เป็นเมืองหลวง การปกครองแบบสาธารณรัฐ

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ๒๕๒๑

ทวีปยุโรป

ขนาด ทวีปยุโรปมีเนื้อที่ประมาณ ๓,๘๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ ตอนกลางเป็นที่ราบกว้างใหญ่ ตอนใต้ ตอนตะวันตกเฉียงเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือเป็นที่ราบสูง มีภูเขามาก

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่: ภูเขาแอลป์ ยาวประมาณ ๗๐๐ ไมล์ ยอดสูงสุดชื่อมองต์บลังค์สูง ๑๕,๗๘๐ ฟุต ภูเขาคอคะซัส ยาวประมาณ ๗๐๐ ไมล์ ยอดสูงที่สุดในทวีปยุโรป ชื่อ เอลบรูส สูง ๑๘,๔๘๑ ฟุต ภูเขาปีรีนีส ภูเขาแอเปนไนนส์ ภูเขาคาร์เปเทียน

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่: แม่น้ำวอลกา ยาว ๒,๓๐๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดในทวีปยุโรป แม่น้ำดานูบ ยาว ๑,๗๒๕ ไมล์ แม่น้ำดอน ยาว ๑,๑๒๐ ไมล์ แม่น้ำดนีเปอร์ ยาว ๑,๑๒๐ ไมล์ แม่น้ำดวินา ยาว ๑,๐๑๐ ไมล์ แม่น้ำไรนส์ ยาว ๘๒๐ ไมล์

ที่ราบ ที่ราบใหญ่ตอนกลาง ตั้งแต่ฝรั่งเศสไปจนจดพรมแดนสหภาพโซเวียตในทวีปยุโรป มีบริเวณกว้างขวางมากราว ๒/๓ ของทวีปยุโรป นอกจากนี้เป็นที่ราบขนาดย่อม ๆ เช่น ที่ราบฮังการี ที่ราบลุ่มแม่น้ำดานูบ ที่ราบลอมบาร์ดี (ในอิตาลี)

ทะเลสาบ ที่สำคัญได้แก่: ทะเลสาบลาโดกา มีเนื้อที่ ๖,๙๖๐ ตารางไมล์ เป็นทะเลสาบที่ใหญ่ที่สุดในทวีปยุโรป ทะเลสาบโอเนกา มีเนื้อที่ ๓,๒๙๐ ตารางไมล์ ทะเลสาบแวเนอร์ มีเนื้อที่ ๒,๔๑๐ ตารางไมล์ ทะเลสาบไปปัส มีเนื้อที่ ๑,๓๕๐ ตารางไมล์

เกาะ ที่สำคัญได้แก่: เกาะบริเตนใหญ่ (Great Britain) เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดในทวีปยุโรป มีเนื้อที่ ๘๘,๖๑๙ ตารางไมล์ เกาะไอซแลนด์ (Iceland) มีเนื้อที่ ๓๙,๗๐๙ ตารางไมล์ เกาะไอร์แลนด์ (Ireland) มีเนื้อที่ ๓๑,๘๔๐ ตารางไมล์

พลเมือง มีประมาณ ๖๕๗,๐๐๐,๐๐๐ คน

ประเทศ และ เมืองหลวง ที่ควรทราบ คือ :–

ประเทศ	สหราชอาณาจักร	เมืองหลวง	ลอนดอน	ประเทศ	ฝรั่งเศส	เมืองหลวง	ปารีส
,,	เยอรมนี (ตะวันออก)	,,	เบอร์ลิน (ตะวันออก)	,,	สหภาพโซเวียต	,,	มอสโก
,,	เยอรมนี (ตะวันตก)	,,	บอนน์	,,	เบลเยียม	,,	บรัสเซลส์
,,	อิตาลี	,,	โรม	,,	เดนมาร์ก	,,	โคเปนเฮเกน
,,	เนเธอร์แลนด์	,,	อัมสเตอร์ดัม	,,	สวีเดน	,,	สตอกโฮล์ม
,,	นอรเว	,,	ออสโล	,,	ออสเตรีย	,,	เวียนนา
,,	สวิตเซอร์แลนด์	,,	เบอร์น	,,	โรมาเนีย	,,	บูคาเรสต์
,,	ฮังการี	,,	บูดาเปสต์	,,	ยูโกสลาเวีย	,,	เบลเกรด
,,	บัลแกเรีย	,,	โซเฟีย	,,	สเปน	,,	มาดริด
,,	แอลเบเนีย	,,	ติรานา.	,,	โปแลนด์	,,	วอร์ซอ
,,	โปรตุเกส	,,	ลิสบอน	,,	ฟินแลนด์	,,	เฮลซิงกิ
,,	เชโกสโลวะเกีย	,,	ปราก	,,	ไอซแลนด์	,,	เรกยะวิก
,,	กรีซ	,,	เอเธนส์	,,	ลักเซมเบอร์ก	,,	ลักเซมเบอร์ก
,,	นครรัฐวาติกัน	,,	วาติกัน	,,	มอลตา	,,	วัลเล็ตตา
,,	ลิคเตนสไตน์	,,	วาดุซ	,,	อันดอร์รา	,,	อันดอร์รา
,,	โมนาโก	,,	โมนาโก	,,	ซานมาริโน	,,	ซานมาริโน

ไอซแลนด์

เป็นเกาะใหญ่ที่ ๒ ของทวีปยุโรปรองจากเกาะบริเตนใหญ่ ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแอตแลนติกเหนือ ติดกับเส้นอาร์กติกเซอร์เคิล เป็นประเทศที่อยู่ห่างจากขั้วโลกเหนือไม่กี่องศา มีเนื้อที่ ๓๙,๗๐๙ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒๑๓,๐๐๐ คน ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากชาวนอรเว ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ครั้งแรกในเกาะนี้ เมื่อ ค.ศ. ๙๓๐ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา มีภูเขาไฟมากกว่า ๑๐๐ ลูก ในจำนวนนี้ยังปะทุอยู่อีกหลายสิบลูก มักเกิดแผ่นดินไหวบ่อย ๆ นอกจากนี้มีน้ำพุร้อนและบ่อน้ำร้อนมากมายหลายร้อยแห่ง ได้ถูกควบคุมนำมาใช้เป็นประโยชน์ทำความอบอุ่นตามอาคารบ้านเรือนเกือบทั้งหมด บ่อน้ำแร่กำมะถันและโคลนเดือด มีอยู่ดาษดื่นในเขตภูเขาไฟ นับว่า ไอซแลนด์เป็นประเทศที่มีน้ำพุร้อนมากที่สุดในโลก พื้นที่เกษตรกรรมมีราว ๑% ของเนื้อที่ประเทศ และจำกัดอยู่เฉพาะทางภาคใต้ของเกาะซึ่งเป็นที่ราบ มีภูมิอากาศภาคพื้นสมุทรชายฝั่งตะวันตก ใช้ทำการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ได้ มีการปลูกมันฝรั่ง หัวผักกาดเทอร์นิป พืชใช้เลี้ยงสัตว์ เลี้ยงแกะและวัว เป็นสำคัญ แต่ทำกันเพียงเพื่อใช้เลี้ยงพลเมืองภายในประเทศเท่านั้น ส่วนภาคกลางและภาคเหนือเป็นที่สูง มีภูมิอากาศหนาวเย็นแบบทุนดราหรือทุ่งน้ำแข็ง บริเวณเช่นนี้ใช้ประโยชน์ได้น้อย ไอซแลนด์ไม่มีทรัพยากรแร่และป่าไม้ อาชีพสำคัญของพลเมือง คือ การประมง บริเวณน่านน้ำรอบเกาะไอซแลนด์ มีปลาคอดชุกชุมมากแห่งหนึ่งของโลก ทำรายได้ให้แก่ประเทศมากที่สุด เมืองสำคัญ คือ เรกยะวิก เป็นเมืองหลวง การปกครองแบบสาธารณรัฐ

ทวีปยุโรป

๖๙

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ๒๕๒๑

๑๒๐ ๑๕๐ ๑๘๐ ๑๕๐ ๑๒๐ ๙๐

มหาสมุทร อาร์กติก

ทะเลลัฟเตฟ

ม.ก. นิวไซบีเรียน

ทะเลไซบีเรียตะวันออก

ทะเลโบฟอร์ต

ทะเลชุกชี

อะแลสกา

เส้นอาร์กติก เซอร์เคิล

ส. เกรตแบร์

แคนาดา

อ่าวฮั

๖๐

ทะเลโอคอตสก์

ทะเลเบริง

คามชาทกา

ส. ไบคาล

อเมริกาเหนือ

อะแลสกา

เอเชีย

สหรัฐอเมริกา

โอยาชิโว

ญี่ปุ่น

คุโรชิโว

แคลิฟอร์เนีย

มหาสมุทร แปซิฟิก

๓๐

พม่า

จีน

ทะเลจีนตะวันออก

เม็กซิโก

เส้นทรอปิค ออฟ แคนเซอร์

ม.ก. ฮาวาย

ไทย

ทะเลจีนใต้

ฟิลิปปินส์

กระแสน้ำเหนือศูนย์สูตร

กระแสน้ำศูนย์สูตรวกกลับ

๐

กระแสน้ำใต้ศูนย์สูตร

ทะเลคอรัล

ออสเตรเลียตะวันออก

ออสเตรเลีย

๓๐

ทะเลแทสมัน

ออสเตรเลียตะวันตก

นิวซีแลนด์

กระแสน้ำ แอนตาร์กติก

กระแสน้ำ แอนตาร์กติก

๖๐

แผนที่โลก

แสดง กระแสน้ำในมหาสมุทร

กระแสน้ำอุ่น กระแสน้ำเย็น

ทะเลรอสซี

๑๒๐ ๑๕๐ ๑๘๐ ๑๕๐ ๑๒๐ ๙๐

๖๐ ๓๐ ๐ ๓๐ ๖๐ ๙๐

มหาสมุทร อาร์กติก

ม.ก.สปิตส์เบอร์เกน

ก. กรีนแลนด์

ทะเลแบเรนต์ส

ทะเลคารา

ม.ก. โนวายา ซีมเลีย

อ่าวแบฟฟิน

กรีนแลนด์ ตะวันตก

ทะเลกรีนแลนด์

ทะเลนอร์วีเจียน

กรีนแลนด์ ตะวันออก

คาบสมุทรสแกนดิเนเวีย

สหภาพโซเวียต

แลบราดอร์

สหราชอาณาจักร

ทะเลเหนือ

ยุโรป

เอเชีย

ฝรั่งเศส

ทะเลอารัล

ส. บาลคาช

ทะเลดำ

สเปน

ทะเล

ตุรกี

ทะเลแคสเปียน

จีน

กัลฟ์ สตรีม

เมดิเตอร์เรเนียน

มหาสมุทร แอตแลนติก

แคนนารี

แอลจีเรีย

อิหร่าน

ทะเลทรายซาฮารา

อียิปต์

แอน ติล ลิส

กระแสน้ำเหนือศูนย์สูตร

ทะเลแดง

ซาอุดีอาระเบีย

อินเดีย

พม่า

ทะเล

แคริบเบียน

แคริบเบียน

แกมเบีย

แอฟริกา

ทะเลอาหรับ

ไทย

อ่าวเบงกอล

ไนจีเรีย

ไลบีเรีย

เอธิโอเปีย

เวเนซุเอลา

เส้นศูนย์สูตร

กีนี

กีนี

ส. วิกตอเรีย

กระแสน้ำ ศูนย์สูตร

กระแสน้ำใต้ศูนย์สูตร

คองโก

เปรู

บราซิล

อังโกลา

โมซัมบิก

มาดากัสการ์

กระแสน้ำใต้ศูนย์สูตร

อเมริกาใต้

บราซิล

เส้นทรอปิค ออฟ แคปริคอร์น

เบงเกลา

แอฟริกาใต้

ชิลี

โมซัมบิก

อาร์เจนตินา

มหาสมุทร อินเดีย

ฟอล์คแลนด์

กระแสน้ำ แอน ตาร์ก ติก

เคปฮอร์น

เส้น แอนตาร์กติก เซอร์เคิล

ทะเลเวดเดล

แอนตาร์กติกา

๖๖½ ๖๐ ๓๐ ๒๓½ ๐ ๒๓½ ๓๐ ๖๐ ๖๖½

๖๐ ๓๐ ๐ ๓๐ ๖๐ ๙๐

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

สหราชอาณาจักร

ขนาด สหราชอาณาจักร (United Kingdom) มีเนื้อที่ประมาณ ๘๘,๗๕๐ ตารางไมล์ ประกอบด้วยดินแดน ๔ ส่วน คือ อังกฤษ เวลส์ สกอตแลนด์ รวมเรียกว่า **บริเตนใหญ่** (Great Britain) กับไอร์แลนด์เหนือ นอกจากนี้ยังมีเกาะและหมู่เกาะใกล้เคียงอีก ๒ แห่ง ซึ่งมีการปกครองท้องถิ่นของตนเอง คือ เกาะแมน และหมู่เกาะแชนเนล รวมอยู่ในสหราชอาณาจักรด้วย

ภูมิประเทศ **บริเตนใหญ่** พื้นที่ตอนเหนือเป็นที่สูง มีภูเขามาก ฝั่งทะเลเว้าๆ แหว่งๆ มีเกาะใหญ่น้อยมากมาย พื้นที่ตอนกลางและทางตะวันตก เป็นที่สูง มีภูเขาและเนินเขาเตี้ยๆ มีที่ราบขนาดย่อมระหว่างหุบเขาและแถบชายทะเล พื้นที่ตอนใต้และทางตะวันออกเป็นที่ราบขนาดใหญ่ เหมาะแก่การปลูกข้าวสาลีและผลิตผลทางการเกษตรอื่นๆ ส่วน**ไอร์แลนด์เหนือ** พื้นที่เป็นที่สูงมีภูเขาเป็นแห่งๆ มีที่ราบขนาดย่อมบริเวณรอบๆ ทะเลสาบและแถบเชิงเขาชายทะเล

ภูเขา มีหลายเทือก แต่มีความสูงไม่มากนัก เช่น ภูเขาแคมเบรียน มียอดสูงสุดชื่อสโนว์ดอน สูง ๓,๕๖๐ ฟุต ภูเขาเพนไนน์ เป็นต้น

แม่น้ำ โดยมากเป็นแม่น้ำสายสั้นๆ มีน้ำไหลสม่ำเสมอทั้งปี ใช้ประโยชน์ในการเดินเรือได้ดี เช่น แม่น้ำเทมส์ ยาว ๒๐๙ ไมล์ เป็นต้น

ภูมิอากาศ มีอากาศอบอุ่น ฤดูหนาวอากาศไม่หนาวจัด ฤดูร้อนอากาศเย็นสบาย มีฝนตกชุกเกือบตลอดปี เนื่องจากลมประจำตะวันตกเฉียงใต้พัดผ่านกระแสน้ำอุ่นกัลฟ์สตรีม ลมนี้หอบเอาไอน้ำมาด้วย ทำให้ฝนตกชุกทางแถบภูเขาด้านตะวันตกมากกว่าทางด้านตะวันออก

พลเมือง มีประมาณ ๕๖,๐๒๑,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

การอาชีพ

- **การเพาะปลูก** ทำกันมากในภาคตะวันออก ภาคใต้ของอังกฤษ และในบริเวณที่ราบระหว่างหุบเขาทั่วไป พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ มันฝรั่ง บีต ผลไม้ (แอปเปิล แพร์ พลัม) และพืชที่ใช้เลี้ยงสัตว์
- **การขุดแร่** แร่สำคัญ คือ ถ่านหิน และเหล็ก มีอยู่มากหลายแห่งในเกาะบริเตนใหญ่ ถ่านหิน เป็นชนิดดีและขุดได้ง่าย ส่วนเหล็กมีคุณภาพต่ำ ต้องซื้อเหล็กชนิดดีจากสวีเดนและแคนาดามาใช้ นอกจากนี้มีก๊าซธรรมชาติและปิโตรเลียมขุดเจาะพบบ้างที่นอกฝั่งเกาะบริเตนใหญ่ในทะเลเหนือ เพียงพอที่จะใช้ภายในประเทศ
- **การเลี้ยงสัตว์** เป็นอาชีพสำคัญของพลเมือง ทำการเลี้ยงกันทั่วไป คือ วัวนม วัวเนื้อ แกะ แพะ และหมู
- **การประมง** เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองย่านอะเบอร์ดีนแถบริมฝั่งทะเลเหนือของสกอตแลนด์ ในบริเวณที่เรียกว่า **ดอกเกอร์แบงค์** (Dogger Bank) เป็นแหล่งที่มีปลาชุกชุมมาก ปัจจุบันอังกฤษมีเรือจับปลาที่ทันสมัย และออกไปจับปลาถึงฝั่งตะวันออกของแคนาดา
- **การอุตสาหกรรม** เป็นอาชีพสำคัญที่สุดของอังกฤษ อุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ การทอผ้าฝ้ายและผ้าขนสัตว์ การถลุงเหล็ก ผลิตกรรมเครื่องเหล็ก เครื่องจักร ยานพาหนะ ต่อเรือเดินสมุทร อาวุธยุทโธปกรณ์ และเครื่องใช้เบ็ดเตล็ด
- **การค้าขาย** สินค้าออกที่สำคัญ คือ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องเหล็ก เครื่องจักร ยานพาหนะ เครื่องอาวุธ อาหารกระป๋อง ผ้าฝ้าย ผ้าขนสัตว์ สุราและบุหรี่ หนังสือตำราและเครื่องเขียน ตลอดจนเครื่องใช้เบ็ดเตล็ดอื่นๆ อีกมาก

เมืองสำคัญ

- **ลอนดอน** เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนสองฝั่งแม่น้ำเทมส์ เป็นเมืองท่าสำคัญที่สุดของอังกฤษ เป็นศูนย์กลางการคมนาคม ธุรกิจการค้าและการเงิน มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มาก มีสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์หลายแห่งแสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองครั้งอดีต เป็นที่สนใจของชาวต่างประเทศมาก
- **เบอร์มิงแฮม** เป็นเมืองอุตสาหกรรมและใหญ่เป็นที่สองรองจากลอนดอน มีโรงงานถลุงเหล็ก ผลิตกรรมเครื่องเหล็ก เครื่องจักร เครื่องยนต์ สารเคมี สีย้อมผ้า กระดาษ ผลิตภัณฑ์ยาง และอื่นๆ อีกมาก
- **ลิเวอร์ปูล** เป็นเมืองท่าสำคัญรองจากลอนดอน มีอู่ซ่อมเรือเดินสมุทรขนาดใหญ่ ดำเนินธุรกิจการท่าเรือและรับส่งสินค้าด้วยระบบบริการอันทันสมัย
- **แมนเชสเตอร์** เป็นศูนย์กลางสิ่งทอ มีโรงงานทอผ้าฝ้าย ผ้าลินิน และผ้าขนสัตว์
- **กลาสโกว์** เป็นเมืองท่า และเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของสกอตแลนด์ มีอู่ต่อเรือขนาดใหญ่ โรงงานอุตสาหกรรมเหล็กกล้า
- **เพอร์ธ** อยู่บนฝั่งแม่น้ำเทย์ในสกอตแลนด์ มีทุ่งหญ้ากว้างใหญ่ มีโรงงานอุตสาหกรรมทางการเกษตรมาก เช่น สุราวิสกี้ และอาหารกระป๋อง เป็นต้น

ไอร์แลนด์

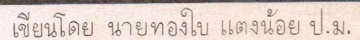
ประเทศไอร์แลนด์ อยู่บนเกาะไอร์แลนด์ ห่างไปทางทิศตะวันตกของเกาะบริเตนใหญ่ในมหาสมุทรแอตแลนติก มีช่องแคบเซนต์ยอร์ช ทะเลไอริช และช่องแคบเหนือคั่น (เกาะไอร์แลนด์ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๒ ส่วน คือไอร์แลนด์เหนือส่วนหนึ่ง รวมอยู่กับสหราชอาณาจักรดังกล่าวแล้ว) มีเนื้อที่ประมาณ ๓๑,๘๔๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓,๐๒๙,๐๐๐ คน ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบ ประกอบด้วยแม่น้ำสายสั้นๆ และทะเลสาบสวยงามขนาดย่อมหลายแห่ง ตอนใต้เป็นเทือกเขาเตี้ยๆ สูงประมาณ ๓,๐๐๐ ฟุต มีที่ราบระหว่างหุบเขา ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรได้ดี ภูมิอากาศคล้ายคลึงกับอังกฤษ อาชีพสำคัญคือการเพาะปลูก ได้แก่ มันฝรั่ง ข้าวสาลี แฟลกซ์ (ใช้ทำผ้าลินิน) บีต (ใช้ทำน้ำตาล) การเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ วัวเนื้อ วัวนม และแกะ ส่วนแร่มีน้อยและไม่สำคัญ การอุตสาหกรรมส่วนใหญ่เกี่ยวกับผลิตผลทางการเกษตร ได้แก่การทอผ้า การทำน้ำตาล นม เนย และเครื่องดื่ม เมืองสำคัญคือ ดับลิน เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า มีโรงงานอุตสาหกรรมต่อเรือ โรงงานแก้ว โรงงานเบียร์ดำ (Stout) การปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

สหราชอาณาจักร

๐ ๕๐ ๑๐๐ ไมล์

หมู่เกาะเชตแลนด์
ก. เยล
ก. เมนแลนด์

ก. เวสเตรย์
ก. แซนเดย์
ก. โปโมนา
สตรอมเนส
หมู่เกาะ ออร์กนี
เกอร์กวอล
ก. ฮอย
ก. โรเนลด์เซย์
ล. ราธ
สตอร์โนเวย์
ก. ลิวอิส
เบนโฮป ๓,๐๕๐ ฟ.
วิค
อ. ดอร์นอช
อ. มอเรย์
หมู่เกาะ เฮบรีดีส
ก. ยูอิสต์ เหนือ
ก. เบนเบคคูลา
ก. ยูอิสต์ใต้
ก. สไก
ก. บาร์รา
ก. คอล
ก. ไตรี
ก. มัล
ก. จูรา
ก. ไอเล
อินเวอร์เนส
บัคกี
ปีเตอร์เฮด
อะเบอร์ดีน
แมมโซล ๓,๘๖๒ ฟ.
น. สเปย์
แกรมเปียน
สกอต แลนด์
อาร์โบรธ
ดันดี
เพอร์ธ
เบนนีวีส ๔,๔๐๖ ฟ.
คูปาร์
ดันเฟอร์มลิน
อ. ฟอร์ธ
กลาสโกว์
เอดินบะระ
มะเธอร์เวล
น. ไคลด์
น. ทวีด
เบอร์วิค
แอร์
อ. ไคลด์
ภ. เซาเธิร์นอัพแลนด์
ภ. เชวิออต
แอลซิงตัน
นิวคาเซิล
เกตสเฮด
เซาธ์ชิลด์ส
ซันเดอร์แลนด์
มิดเดิลส์เบอโร
น. ทีส
ช่องแคบ เหนือ
มหาสมุทร แอตแลนติก
ทะเลเหนือ
ลอนดอนเดอร์รี
ดอนีกอล
อ. ดอนีกอล
ไอร์แลนด์เหนือ
ส. เน
เบลฟัสต์
นิวรี
อ. ซอลเวย์
ก. แมน
ดักลาส
คาร์ไลเซิล
ภ. คัมเบรียน
ดาร์ลิงตัน
ภ. ยอร์กมูร์
เคนเดิลส์
เพนไนน์
ยอร์ก
แบลลินา
สไลโก
ก. อะคิล
ดันดอล์ก
ดรอเอดา
แอธโลน
ดับลิน
ทะเลไอริช
ลีดส์
แบรดฟอร์ด
ฮัดเดอร์สฟิลด์
ฮัลล์
แบลคพูล
ลิเวอร์พูล
โบลตัน
โอลแดม
แมนเชสเตอร์
สตอกปอร์ต
ลิงคอล์น
เชฟฟิลด์
บอสตัน
กอลเวย์
อ. กอลเวย์
ไอร์แลนด์
เบรย์
ก. แองเกิลซี
สโนว์ดอน ๓,๕๖๐ ฟ.
ครูว์
สโตก
เดอร์บี
นอตติงแฮม
เลสเตอร์
น. เทรนต์
นอริช
ยาร์มัธ
เอนนิส
ลิเมอริค
อาร์คโลว์
บาร์มัธ
อ่าว คาร์ดิแกน
วอลซอล
เบอร์มิงแฮม
วูลเวอร์แฮมป์ตัน
อังกฤษ
ทราลี
เวกซ์ฟอร์ด
คอเวนตรี
เคมบริดจ์
อิพสวิช
ภ. เคอร์รี
วอเตอร์ฟอร์ด
ดันการ์แวน
เวลส์
วูสเตอร์
นอแธมป์ตัน
คอร์ก
แบนตรี
ช่องแคบ เซนต์ยอร์จ
เชลท์แนม
ออกซ์ฟอร์ด
โคลเชสเตอร์
กลอสเตอร์
ลอนดอน
เซาธ์เอนด์
เปมโบรค
สวอนซี
คาร์ดิฟ
บริสตอล
เรดดิง
ครอยดอน
โดเวอร์
ช่องแคบ บริสตอล
บาร์นสตาเปิล
ภ. เอกซ์มูร์
ภ. ดาร์ทมูร์
เอกเซเตอร์
เบอร์ก
เซาแธมป์ตัน
ไบรตัน
เฮสติงส์
ช่องแคบ โดเวอร์
คาเลส์
บูโลญ
โบร์นมัธ
พูล
ปอร์ตสมัธ
ก. ไวท์
เดวันปอร์ต
พลีมัธ
ตรูโร
ช่องแคบ อังกฤษ
ล. แลนด์สเอนด์
แฟ็ลมัธ
หมู่เกาะซิลลี
ฝรั่งเศส

ฝรั่งเศส

ขนาด	ประเทศฝรั่งเศส มีเนื้อที่ประมาณ ๒๑๓,๐๐๐ ตารางไมล์
ภูมิประเทศ	เป็นที่ราบโดยทั่วไป เช่นที่ราบตอนเหนือ ที่ราบลุ่มแม่น้ำลัวร์ ที่ราบลุ่มแม่น้ำการอนน์ ที่ราบลุ่มแม่น้ำโรน ส่วนทางทิศตะวันออกและตอนกลาง เป็นที่ราบสูงมีภูเขามาก
ภูเขา	ที่สำคัญได้แก่ : ภูเขาแอลปส์ ภูเขาเซเวนส์ ภูเขาโคตดอร์ ภูเขาปีรีนีส
แม่น้ำ	ที่สำคัญได้แก่ : แม่น้ำเซน แม่น้ำลัวร์ ยาว ๖๐๐ ไมล์ แม่น้ำการอนน์ และแม่น้ำโรน
ภูมิอากาศ	ตอนเหนือมีอากาศคล้ายคลึงกับอังกฤษมาก ตอนกลางอบอุ่นและแห้งแล้งกว่าอังกฤษเล็กน้อย ตอนใต้อบอุ่น ทางด้านตะวันตกฝนตกชุกกว่าทางด้านตะวันออก
พลเมือง	มีประมาณ ๕๒,๓๖๐,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก
การปกครอง	แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การอาชีพ

การเพาะปลูก	พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ข้าวสาลี ข้าวโอต ข้าวบาร์เลย์ ข้าวไรย์ บีต ยาสูบ แฟลคซ์ มันฝรั่ง องุ่น ส้ม มะกอก หม่อน
การขุดแร่	แร่สำคัญ คือ เหล็กและถ่านหิน ฝรั่งเศสมีแร่เหล็กมากกว่าประเทศอื่น ๆ ในยุโรป
การเลี้ยงสัตว์	สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว แกะ หมู ม้า แพะ
การประมง	เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองที่อยู่ตามริมฝั่งทะเล ปลาซาร์ดีน จับกันมากแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
การอุตสาหกรรม	ที่สำคัญ คือ การทอผ้าไหม การทอผ้าขนสัตว์ การทอผ้าฝ้าย การทำเครื่องเหล็ก เครื่องจักรต่าง ๆ การทำสุราองุ่น การทำน้ำหอมและเครื่องสำอาง
การค้าขาย	สินค้าออกที่สำคัญ คือ เหล็ก ผ้าแพร ผ้าฝ้าย สุราองุ่น น้ำหอม เครื่องสำอาง เคมีวัตถุ ผักและผลไม้ต่าง ๆ

เมืองสำคัญ

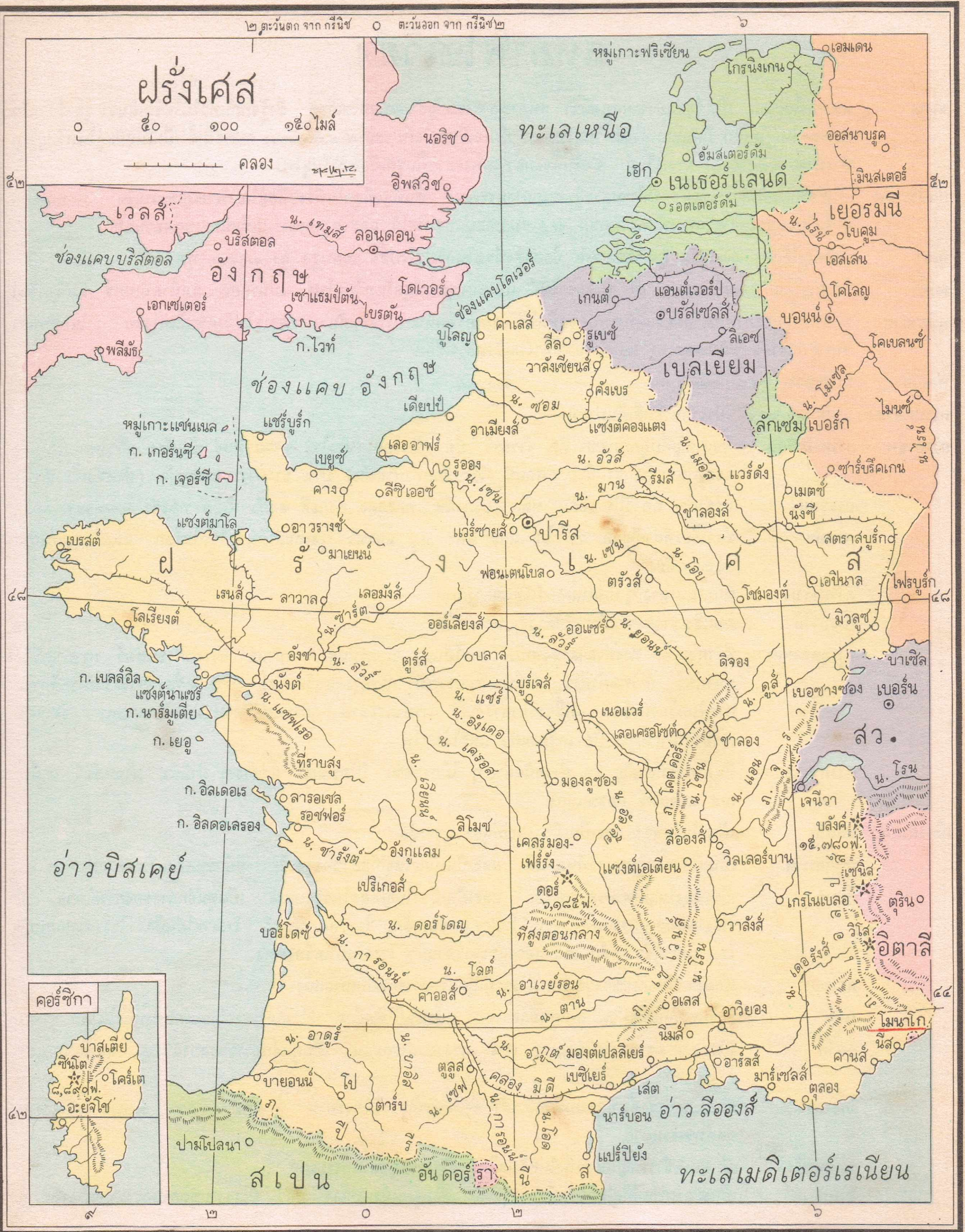
ปารีส	เป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองสวยงามที่สุดในทวีปยุโรป เป็นศูนย์กลางของโรงงานอุตสาหกรรมหลายชนิด
มาร์เซลส์	เป็นเมืองท่าใหญ่ที่สุดของฝรั่งเศส
รูออง	เป็นศูนย์กลางของการทอผ้าฝ้ายและผ้าขนสัตว์
แชร์บูร์ก	เป็นฐานทัพเรือของฝรั่งเศสทางด้านมหาสมุทรแอตแลนติก
ตูลอง	เป็นฐานทัพเรือของฝรั่งเศสในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน
แซงต์เอเตียน	เป็นศูนย์กลางของการขุดถ่านหิน มีโรงงานอุตสาหกรรมทำเครื่องเหล็กเครื่องจักรมาก
ริมส์ และ ดิจอง	เป็นศูนย์กลางของการทำสุราองุ่นและแชมเปญ
แวร์ซายส์	มีพระราชวังงดงามมาก
นีส	มีสถานพักผ่อนหย่อนใจชายทะเลอันสวยงาม ที่เรียกว่า ริเวียรา (Riviera) ของฝรั่งเศส
ลีอองส์	เป็นศูนย์กลางสินค้าผ้าไหมและสุราองุ่น

โมนาโก

โมนาโก เป็นรัฐเอกราชเล็ก ๆ มีเนื้อที่เพียง ๓๗๕ เอเคอร์ (๑ เอเคอร์ = ๒½ ไร่ หรือ ๔,๘๔๐ ตารางหลา) อยู่ในบริเวณ ริเวียรา (Riviera) ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของฝรั่งเศส ระหว่างเมืองนีสกับเขตประเทศอิตาลี รัฐนี้มีภูมิภาพสวยงามตามธรรมชาติ ซึ่งเป็นสถานตากอากาศอันมีชื่อเสียงบนฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มีพลเมืองประมาณ ๒๔,๐๐๐ คน รายได้หลักของรัฐ คือ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจากผู้มาพักผ่อนหย่อนใจชายทะเลหรือเล่นการพนัน และพิมพ์ดวงตราไปรษณีย์ (stamp) รูปดี สีสันงามแปลกตาออกจำหน่าย เมืองสำคัญ คือ โมนาโก เป็นเมืองหลวง มอนติ คาร์โล เป็นศูนย์กลางของบ่อนการพนันอันมีชื่อเสียงของโลก มีโรงแรมมาก การปกครองอยู่ในความคุ้มครองของฝรั่งเศส

อันดอร์รา

อันดอร์รา เป็นรัฐเล็ก ๆ มีเนื้อที่ราว ๑๙๐ ตารางไมล์ ตั้งอยู่บนเทือกเขา ปีรีนีส ระหว่างพรมแดนประเทศฝรั่งเศสกับประเทศสเปน ลักษณะภูมิประเทศเป็นภูเขาสูงและหุบเขาทั่วไป ยอดเขาสูงอยู่ในระดับ ๖,๕๐๐ ฟุต ถึง ๑๐,๑๗๐ ฟุต มีทางหลวงอย่างดี เชื่อมติดต่อกับฝรั่งเศสและสเปน แต่ใช้เดินทางไปสู่ภายนอกประเทศไม่ได้เสียหลายเดือนในหนึ่งปี เนื่องจากมีหิมะตกจัดปกคลุมหนา มีพลเมืองประมาณ ๒๓,๐๐๐ คน การอาชีพที่สำคัญ คือ เลี้ยงวัว และแกะ พืชผล มียาสูบ และผลไม้บ้างเล็กน้อย เมืองสำคัญ คือ อันดอร์รา ลา เวลลา เป็นเมืองหลวง การปกครอง กึ่งอิสระ อยู่ในความดูแลของฝรั่งเศสและสเปนร่วมกัน

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

สหภาพโซเวียต

ขนาด		สหภาพโซเวียต เป็นชื่อย่อมาจากคำเต็มว่า สหภาพสาธารณรัฐสังคมนิยมโซเวียต ซึ่งรู้จักกันทั่วไปในชื่อเดิมว่า รุสเซีย เป็นประเทศใหญ่โตมาก มีดินแดนทั้งในทวีปยุโรปและทวีปเอเชีย เนื้อที่ประมาณ ๘,๗๐๘,๐๐๐ ตารางไมล์ เป็นเนื้อที่อยู่ในทวีปยุโรปประมาณ ๒,๘๕๔,๐๐๐ ตารางไมล์ ต่อไปนี้จะกล่าวเฉพาะภาคพื้นรุสเซียในทวีปยุโรป
ภูมิประเทศ		เป็นที่ราบต่ำอันกว้างใหญ่ มีที่ราบสูงอยู่ตอนกลางประเทศ พื้นที่สูงที่สุดในที่ราบนี้อยู่ในบริเวณภูเขาวาลได ที่ราบนี้ค่อยสูงขึ้นไปจนจดภูเขาอูรัลทางทิศตะวันออก จดภูเขาคอคะซัสทางทิศใต้ และจดภูเขาคาร์เปเทียนทางทิศตะวันตก
ภูเขา		ที่สำคัญได้แก่: ภูเขาอูรัล ภูเขาคอคะซัส มียอดสูงที่สุดในทวีปยุโรปชื่อ เอลบรูส สูง ๑๘,๔๘๑ ฟุต
แม่น้ำ		ที่สำคัญได้แก่: แม่น้ำวอลกา ยาว ๒,๓๐๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำยาวที่สุดในทวีปยุโรป แม่น้ำดอน แม่น้ำดนีเปอร์ แม่น้ำดวีนา
ภูมิอากาศ		ทุกตำบลในสหภาพโซเวียตตั้งแต่ทิศเหนือจดทิศใต้มีอากาศร้อนหนาวปานๆกัน เพราะไม่มีภูเขากั้นทางลม ในฤดูหนาวอากาศหนาวจัด มีหิมะตกหนา และน้ำในแม่น้ำจับแข็งหลายเดือน
พลเมือง		มีประมาณ ๒๕๐,๐๐๐,๐๐๐ คน
การปกครอง		แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข
การอาชีพ	การเพาะปลูก	พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ข้าวสาลี บีต ข้าวโอต ข้าวไรย์ ข้าวบาร์เลย์ ข้าวฟ่าง ข้าวโพด มันฝรั่ง ดอกทานตะวัน ชา ฝ้าย แฟลคซ์ (ใช้เปลือกทำผ้าลินิน) ป่าน ยางพารา และหญ้า (สำหรับเลี้ยงสัตว์)
	การขุดแร่	แร่สำคัญ คือ ปิโตรเลียม เหล็ก มังกานีส ทองแดง สังกะสี ตะกั่ว นิเกิล ทองคำ ทองคำขาว เกลือ
	การเลี้ยงสัตว์	สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว ไก่ แกะ แพะ หมู และม้า รุสเซียมีม้ามากที่สุดในโลก และมีแกะรองจากออสเตรเลีย
	การประมง	ตามแม่น้ำต่าง ๆ มีปลาสเตอร์เจียนชุกชุมมาก
	การป่าไม้	ตามเชิงเขาอุดมด้วยไม้ชนิดต่าง ๆ หลายชนิด
	การอุตสาหกรรม	ที่สำคัญ คือ การทำน้ำตาลจากบีต การโม่แป้ง การทำเนย การทำนม การทำผ้าขนสัตว์ การทำเครื่องหนังสัตว์ การทอผ้าฝ้าย ผ้าลินิน และพรม การทำรถแทร็คเตอร์ การทำเครื่องจักรใช้ในการกสิกรรม การทำเครื่องเหล็ก เครื่องจักรต่างๆ การทำกระดาษ การทำเครื่องปรุงรสเค็มจากปลา วัตถุเคมี เครื่องยาสำเร็จรูป ปุ๋ย เครื่องแก้ว และไม้ขีดไฟ
	การค้าขาย	สินค้าออกที่สำคัญ คือ ข้าวชนิดต่าง ๆ ไม้กระดาน ปิโตรเลียม แร่ต่างๆ ผ้าลินิน ผ้าขนสัตว์ ผ้าฝ้าย เนย หนังสัตว์ และขนแกะ
เมืองสำคัญ	มอสโก	เป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองใหญ่ที่สุดของรุสเซีย
	เลนินกราด	เป็นเมืองตั้งอยู่บนอ่าวฟินแลนด์ และเป็นเมืองใหญ่ที่สองของรุสเซีย มีตึกรามบ้านเรือนสวยงามมาก
	คีเอฟ	เป็นเมืองใหญ่ที่สามของรุสเซีย และเป็นเมืองใหญ่ที่สุดในรัฐยูเครน เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก เช่น โรงงานหลอมเหล็ก โรงงานมวนบุหรี่ โรงงานโม่แป้ง โรงงานฟอกหนัง โรงงานทำเครื่องเหล็ก เครื่องจักรและเครื่องแก้ว โรงงานทำเครื่องหนัง
	คาร์คอฟ	เป็นเมืองใหญ่ที่สี่ของรุสเซีย มีโรงงานอุตสาหกรรมหนักหลายแห่ง
	บาคู	อยู่ริมทะเลแคสเปียน เป็นศูนย์กลางของบ่อน้ำมันปิโตรเลียม มีน้ำมันปิโตรเลียมมากแห่งหนึ่งในโลก
	กอร์กี	มีโรงงานอุตสาหกรรมใหญ่มาก เช่น โรงงานทำรถยนต์ เป็นศูนย์กลางของสถานีวิทยุ สนามบิน และทางรถไฟ
	โอเดสสา	เป็นเมืองท่าสำคัญที่สุดบนฝั่งทะเลดำ ส่งสินค้าข้าว ไม้กระดาน ถ่านหิน ขนสัตว์ น้ำตาล มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก
	รอสตอฟ	เป็นตลาดข้าวใหญ่แห่งหนึ่งในทวีปยุโรป มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก
	สโมเลนสก์	เป็นเมืองเก่าแก่ที่สุดเมืองหนึ่งของรุสเซีย ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำดนีเปอร์ มีโรงงานอุตสาหกรรมทอผ้าลินินมาก

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

อิตาลี

ขนาด	ประเทศอิตาลี มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑๖,๕๐๐ ตารางไมล์	
ภูมิประเทศ	ภาคเหนือเป็นที่ราบ ภาคกลางและภาคใต้เป็นที่ราบสูง มีเทือกเขายาว ที่ราบต่ำขนาดย่อมมีตามริมฝั่งทะเล	
ภูเขา	ที่สำคัญได้แก่: ภูเขาแอลป์ เป็นเทือกเขาใหญ่ ยอดสำคัญชื่อ บลังค์ สูง ๑๕,๗๘๐ฟุต ภูเขาแอเปนไนนส์ เป็นเทือกเขาใหญ่ยาวตลอดคาบสมุทรอิตาลี ยอดสำคัญชื่อ คอร์โน สูง ๙,๕๐๐ ฟุต ภูเขาไฟวิสุเวียส สูง ๔,๐๑๒ ฟุต เคยระเบิดรุนแรงมาแล้วเมื่อ ค.ศ.๗๙ ปอมเปอี ถูกฝังไว้ใต้หินละลายทั้งเมือง ภูเขาไฟเอตนา สูง ๑๐,๘๗๐ ฟุต อยู่บนเกาะซิซิลี	
แม่น้ำ	ที่สำคัญได้แก่: แม่น้ำโป ยาว ๕๔๐ ไมล์ แม่น้ำอาดิจ แม่น้ำอาโน แม่น้ำไทเบอร์	
ที่ราบ	ที่ราบลอมบาร์ดี เป็นที่ราบใหญ่ที่สุด อยู่ทางภาคเหนือในลุ่มแม่น้ำโปและแม่น้ำอาดิจ	
ทะเลสาบ	ที่สำคัญ คือ ทะเลสาบการ์ดา มีเนื้อที่ ๑๘๐ ตารางไมล์ ทะเลสาบโคโม ทะเลสาบแมดโจเร	
เกาะ	ที่สำคัญ คือ เกาะซิซิลี เป็นเกาะใหญ่ที่สุดในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มีเนื้อที่ประมาณ ๙,๙๐๐ ตารางไมล์ พื้นที่เป็นภูเขาทั่วไป มีพื้นดินอุดมเหมาะแก่การเพาะปลูก เกาะซาร์ดิเนียเป็นเกาะใหญ่ที่สองในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน มีเนื้อที่ประมาณ ๙,๓๐๐ ตารางไมล์ พื้นที่เป็นภูเขาและหุบเขาทั่วไป	
ภูมิอากาศ	ภาคเหนือในฤดูหนาวมีอากาศหนาวมาก ฤดูร้อนมีอากาศร้อนปานกลาง ภาคกลางอากาศอบอุ่นและมีฝนตกชุก ภาคใต้อากาศร้อนและแห้งแล้ง มีลมสิร็อกโคพัดจากทะเลทรายซาฮาราผ่านพื้นที่ภาคนี้	
พลเมือง	มีประมาณ ๕๕,๐๙๐,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก	
การปกครอง	แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข	
การอาชีพ	การเพาะปลูก	พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ องุ่น (ปลูกมากที่สุดในโลก) ข้าวสาลี ข้าวโพด แฟลคซ์ ฝ้าย ข้าว มะกอก ส้ม มะนาว หม่อน ป่าน ปอ
	การขุดแร่	แร่สำคัญ คือ กำมะถัน (มีมากในเกาะซิซิลี) หินอ่อน (มีที่เมืองคารารา) เหล็ก (มีในเกาะเอลบา) สังกะสีและตะกั่ว (มีในเกาะซาร์ดิเนีย)
	การเลี้ยงสัตว์	สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ ไหม (เลี้ยงมากที่ตุรินและเจนัว) วัว แกะ หมู
	การอุตสาหกรรม	ที่สำคัญ คือ การทำเครื่องนุ่งห่ม เครื่องแก้ว เครื่องเหล็ก เครื่องจักร รถยนต์ เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องถ้วยชาม หมวก รูปปั้นหินอ่อน อุปกรณ์การเล่นสกีหิมะและสเกทน้ำแข็ง
	การค้าขาย	สินค้าออกที่สำคัญ คือ ไหมดิบ น้ำมันมะกอก ผักและผลไม้ต่าง ๆ หินอ่อน กำมะถัน สุราองุ่น เครื่องแก้ว เครื่องถ้วยชาม เครื่องใช้ไฟฟ้า รถยนต์
เมืองสำคัญ	โรม	เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนสองฝั่งแม่น้ำไทเบอร์ เคยเป็นอาณาจักรที่รุ่งเรืองมากในอดีต มีสถาปัตยกรรมโบราณอันล้ำค่ามาก เป็นศูนย์กลางของคริสต์ศาสนาฝ่ายโรมันคาทอลิก คือ **นครรัฐวาติกัน**
	เนเปิลส์	เป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมในภาคใต้ มีโรงงานทอผ้าฝ้ายมาก และมีโบสถ์หินอ่อนสวยงามมาก
	ตุริน	เป็นศูนย์กลางของการทอผ้าแพร ผ้าไหม มีโรงงานอุตสาหกรรมทำเครื่องจักรกลและรถยนต์ใหญ่โตมาก
	คารารา	มีหินอ่อนอย่างดี มากที่สุดในโลก (หินอ่อนอิตาลีมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วโลก)
	เวนิส	เป็นเมืองท่า มีคลองมาก เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย มีโรงงานทำเครื่องแก้ว
	ฟลอเรนซ์	เป็นศูนย์กลางการหัตถกรรมแกะสลัก มีโรงงานทำถ้วยชาม
	มิลาน	เป็นเมืองอุตสาหกรรมและการค้า มีโรงงานทอผ้าไหม ทำเครื่องจักรกล ทำอุปกรณ์ไฟฟ้าและเคมีภัณฑ์
	ปีซา	ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำอาโนซึ่งยาว ๔๓ ไมล์ มีหอเอนแห่งปีซา สร้างด้วยหินสีขาวเมื่อหกร้อยปีล่วงมาแล้ว อยู่ในหมู่สถาปัตยกรรมโบราณทางศาสนาแห่งคริสต์ศตวรรษที่ ๑๒ สูง ๑๗๙ ฟุต เอนออกจากแนวดิ่ง ๑๖ ฟุต นับเป็นสิ่งมหัศจรรย์แห่งหนึ่งของโลก สินค้าสำคัญมี ฝ้าย เครื่องจักร เครื่องแก้ว หมวก หินสีขาวคล้ายหินอ่อน (alabaster)

นครรัฐวาติกัน

นครรัฐวาติกัน ตั้งอยู่บนฝั่งขวาของแม่น้ำไทเบอร์ **เป็นนครรัฐศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิก** มีเนื้อที่ ๑๐๙ เอเคอร์ (๑ เอเคอร์ = ๒½ ไร่) พลเมืองประมาณ ๗๐๐ คน พระสันตะปาปาเป็นประมุข มหาวิหารเซนต์ปีเตอร์ กลางกรุงวาติกัน ศูนย์กลางของคริสต์ศาสนิกชนนิกายนี้ ซึ่งมีถึงประมาณ ๗๐๐ ล้านคนในทุกมุมโลก เป็นสถานที่สำคัญที่สุดของนครรัฐทางศาสนา อันเป็นประเทศอิสระเล็กที่สุดในโลก

ซานมารีโน

ซานมารีโน เป็นประเทศเล็ก ๆ ตั้งอยู่ในคาบสมุทรอิตาลีในเขตภูเขาติตาโน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเทือกเขาแอเปนไนนส์ ใกล้ทะเลเอเดรียติก มีเนื้อที่ประมาณ ๓๘ ตารางไมล์ มีพลเมืองประมาณ ๑๘,๐๐๐ คน ส่วนมากเป็นชาวอิตาเลียน ซานมารีโนเป็น **ประเทศสาธารณรัฐที่เล็กที่สุดและเก่าแก่ที่สุดในโลก** รักษาความเป็นเอกราชในระบอบการปกครองนี้มากว่า ๑๕ ศตวรรษ การอาชีพที่สำคัญ คือ ปลูกองุ่น ข้าวบาร์เลย์ เลี้ยงไหม วัวและแกะ พิมพ์ดวงตราไปรษณีย์ (stamp) จำหน่ายแก่ผู้รวบรวม เป็นแหล่งต้นกำเนิดการสะสมแสตมป์มาแต่โบราณกาล สินค้าสำคัญ คือ เหล้าองุ่น ดวงตราไปรษณีย์และผ้าไหม เมืองสำคัญ คือ ซานมารีโน เป็นเมืองหลวง การปกครองแบบสาธารณรัฐ

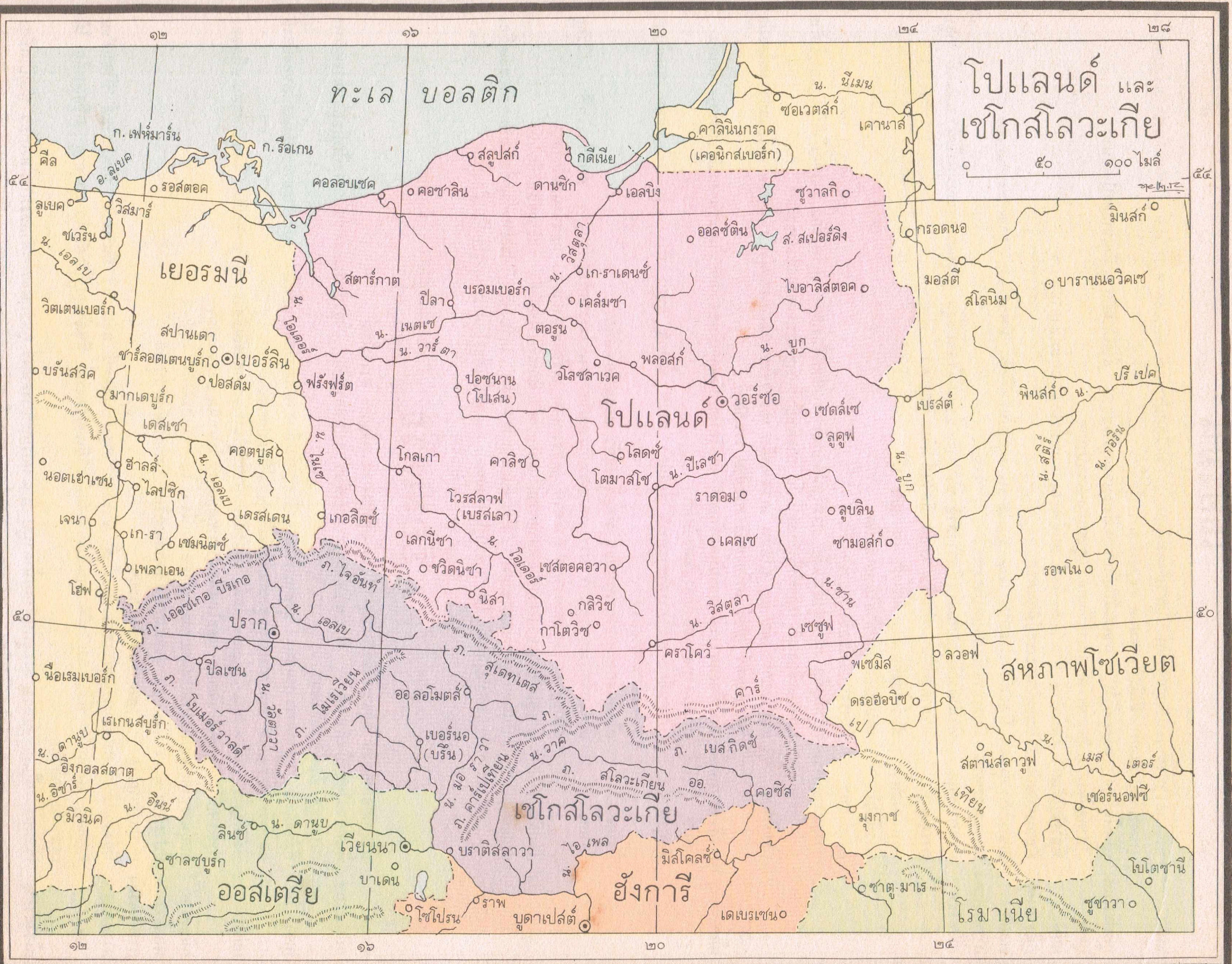

อิตาลี
๐ ๕๐ ๑๐๐ ไมล์
ออสเตรีย
ฮังการี
ยูโกสลาเวีย
สว.
ลิคเตนสไตน์
แอฟริกา
เบอร์น
ลูเซอร์น
โลซานน์
เจนีวา
ก. ซาร์ดิเนีย
ก. คอร์ซิกา
ก. ซิซิลี
ทะเล ลิกูเรียน
ทะเล ติร์เรเนียน
ทะเล เอเดรียติก
ทะเล เมดิเตอร์เรเนียน
ทะเล ไอโอเนียน
อ่าว เวนิส
อ่าว เจนัว
อ่าว ตารันโต
ช่องแคบ โบนิฟาโช
แคบ เมสซินา
โรม
นครรัฐวาติกัน
ซานมารีโน
มิลาน
ตุริน
เจนัว
เวนิส
ฟลอเรนซ์
โบโลนา
เนเปิลส์
ปาเลอร์โม
เมสซินา
บารี
ตารันโต
ตริเอสเต
เวโรนา
ปาดัว
ปาเวีย
โคโม
แบร์กาโม
เบรซชา
ครีโมนา
เปียเซนซา
ปาร์มา
เรกจิโอ
โมเดนา
เฟอร์รารา
ราเวนนา
ฟอร์ลี
ลิวอร์โน
ปิซา
ลุคคา
เลกฮ่อร์น
ซีนา
อาเรซโซ
เปรูเจีย
อันโคนา
แองโคนา
มาเซราตา
อาสโคลีปิเซโน
เตรามา
เปสคารา
ชิเอติ
อาควิลา
เตอร์นิ
วิเตอร์โบ
ชิวิตาเวคเชีย
ลาตินา
ฟอกเกีย
คามโปบาสโซ
อาเวลลิโน
ซาเลอร์โน
โปเตนซา
มาเตรา
บรินดิซี
เลคเซ
บาร์เลตตา
อันเดรีย
โมโนโปลี
คาสซาโน
ปาโอลา
โคเซนซา
คาตานซาโร
ปาลมี
เรกกิโอ
คาตาเนีย
ซีราคูซา
ราบูซา
โมดิคา
อากรีเจนโต
ทราปานี
มาร์ซาลา
คาลตานิสเซตตา
เอนนา
เอตนา
คาลยารี
ซาสซารี
นูออโร
ปอร์โตเวคเชีย
อะยัจโจ
บาสเตีย
ก. เอลบา
ก. คาปราจา
ก. เปียโนซา
ก. มองเตคริสโต
ก. จิลิโอ
หมู่เกาะปอนติน
ก. อิสเกีย
ปอมเปอี
วิสุเวียส
ก. สตรอมโบลี
หมู่เกาะลิปารี
ก. ลิปารี
ก. วุลคาโน
หมู่เกาะเอกาดี
ก. ปันเตลลาเรีย
ก. มอลตา
วัลเล็ตตา
บีเซอร์ต
อ. ตูนิส
ล. บอน
ก. ดูกีโอตอค
ซาดาร์
สปริต
ซาราเยโว
ดูโบรฟนิก
ก. ฮวาร์
ก. วิส
ก. คอร์คูลา
ก. มลเจต
ซาเกรบ
ตริเอสเต
ลิเยกา
โปลา
โกริเซีย
อูดิเน
เบลลูโน
เตรนโต
โบลซาโน
กราซ
เพคส์
โอซีเจค
ซีซาค
ออดซาค
น. ซาวา
น. เดรฟ
น. โป
น. อาดิจ
น. ไทเบอร์
น. อาโน
น. โรน
น. ไรน์
ภ. แอลป์
ภ. อัปเปนนิน
ภ. ดินาริคแอลป์
ภ. คาราวานเกน
ส. แมตเตอร์ฮอร์น
โรซ่า
ส. โคโม
ส. การ์ดา
ส. บาลาตัน
โนวารา
วิโส
ซาโวนา
นีส
โมนาโก
คานส์
อิมพีเรีย
สเปเซีย
คารารา
ปิสโตเอีย
ปิซา
กรอสเซโต
มาริตติมา
อิเกลซาส
ก. อาซีนารา
ก. ซานแอนติโอโก
ล. คาร์โบนารา
ล. สปาร์ติเวนโต
เตอร์ราโนวา
ปาเลอร์โม
อ. ซาเลอร์โน
ล. สปาร์ติเวนโต

โปแลนด์

ขนาด	สาธารณรัฐประชาชนโปแลนด์มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑๙,๘๐๐ ตารางไมล์	
ภูมิประเทศ	เป็นที่ราบทั่วไป เว้นแต่แถบภูเขาคาร์เปเทียนทางภาคใต้ พื้นที่เป็นป่าและเขามาก	
แม่น้ำ	ที่สำคัญได้แก่ : แม่น้ำวิสตุลา ยาว ๖๕๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำที่ยาวที่สุดของโปแลนด์ เกิดแต่ภูเขาคาร์เปเทียน ไหลออกทะเลบอลติกที่เมืองเอลบิง แม่น้ำโอเดอร์ ยาว ๕๖๐ ไมล์	
ภูมิอากาศ	ในฤดูหนาวมีอากาศหนาวจัด ในฤดูร้อนมีอากาศร้อนปานกลาง	
พลเมือง	มีประมาณ ๓๓,๕๔๑,๐๐๐ คน	
การปกครอง	แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข	
การอาชีพ	การเพาะปลูก	พืชสำคัญคือ ข้าวไรย์ มันฝรั่ง ข้าวโอต ข้าวบาร์เลย์ บีต ป่าน ฮอป
	การขุดแร่	แร่สำคัญคือ ถ่านหิน เหล็ก สังกะสี ตะกั่ว เกลือ ปิโตรเลียม
	การเลี้ยงสัตว์	สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว หมู ม้า แกะ
	การอุตสาหกรรม	ที่สำคัญ คือ การทอผ้า การทำน้ำตาลจากบีต
	การค้าขาย	สินค้าออกที่สำคัญคือ ไม้สน ถ่านหิน มันฝรั่ง ข้าวสาลี น้ำตาล เนื้อวัว วัว ผ้าฝ้าย
เมืองสำคัญ	วอร์ซอ	เป็นเมืองหลวง เป็นศูนย์กลางของทางรถไฟและการค้า
	โลดซ์	เป็นศูนย์กลางของการทอผ้าฝ้าย ผ้าไหม
	ปอซนาน (โปเสน)	เป็นศูนย์กลางของทางรถไฟ มีโรงงานสร้างรถจักร
	คราโคว์	เป็นศูนย์กลางของโรงงานอุตสาหกรรมหลายชนิด
	ไบอาลิสตอค	เป็นศูนย์กลางของการทอผ้าขนแกะ

เชโกสโลวะเกีย

ขนาด	สาธารณรัฐสังคมนิยมเชโกสโลวะเกีย มีเนื้อที่ประมาณ ๔๙,๔๐๐ ตารางไมล์	
ภูมิประเทศ	ประกอบด้วยภูเขาและหุบเขาโดยทั่วไป ตามพรมแดนมีพืดเขาใหญ่ ๆ เป็นขอบเขต ดินมีปุ๋ยดี ปลูกพืชได้งอกงามมาก	
ภูเขา	ที่สำคัญได้แก่ : ภูเขาคาร์เปเทียน ภูเขาโมเรเวียน ภูเขาโบ๋เมอร์วาลด์ ภูเขาเออซเกอบีรเกอ ภูเขาไจอันท์ ภูเขาสุเดทเตส ภูเขาสโลวะเกียน ออ	
แม่น้ำ	ที่สำคัญได้แก่ : แม่น้ำเอลเบ แม่น้ำวาค แม่น้ำดานูบ แม่น้ำมอราวา	
ภูมิอากาศ	ในฤดูร้อนและฤดูหนาวอากาศแตกต่างกันมาก คือร้อนมากในฤดูร้อนและหนาวมากในฤดูหนาว ไม่เหมือนประเทศที่อยู่ใกล้ทะเล	
พลเมือง	มีประมาณ ๑๔,๕๗๘,๐๐๐ คน นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก	
การปกครอง	แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข	
การอาชีพ	การเพาะปลูก	พืชสำคัญที่ปลูกกันมากคือ มันฝรั่ง บีต ข้าวสาลี ข้าวไรย์ ข้าวบาร์เลย์ ข้าวโอต ฮอป แอปเปิล และองุ่น
	การขุดแร่	แร่สำคัญคือ ถ่านหิน ลิกไนต์ เหล็ก ทองคำ เงิน ทองแดง ปรอท เรเดียม
	การเลี้ยงสัตว์	สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัว แกะ หมู
	การป่าไม้	แถบเชิงเขาอุดมด้วยไม้หลายชนิด เช่น ไม้สน
	การอุตสาหกรรม	ที่สำคัญคือ ทำน้ำตาล ทำเบียร์ ทำเครื่องบริโภคต่าง ๆ ทำรองเท้า ทำเครื่องแก้ว ทำเครื่องเหล็ก ทอผ้าขนสัตว์และผ้าฝ้าย
	การค้าขาย	สินค้าออกที่สำคัญคือ ผ้าฝ้าย เครื่องเหล็ก เครื่องแก้ว ถ่านหิน น้ำตาล รองเท้า
เมืองสำคัญ	ปราก	เป็นเมืองหลวง เป็นศูนย์กลางของทางรถไฟ มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก
	เบอร์นอ (บรึน)	เป็นศูนย์กลางของโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ เช่น โรงงานทอผ้าขนสัตว์ ทำเครื่องเหล็ก เคมีวัตถุ เบียร์ ปืนกลเบรน
	ปิลเซน	เป็นศูนย์กลางของโรงงานอุตสาหกรรมหลายชนิด เช่น โรงงานทำเบียร์ ทำยุทโธปกรณ์ ทำรถจักร ทำเครื่องบิน ทำเครื่องไฟฟ้า
	บราติสลาวา	มีโบสถ์ ก็อธธิค ใหญ่โต แสดงสถาปัตยกรรมแบบส่วนโค้งสูง และหลังคาสูงชัน (ราว พ.ศ. ๑๖๓๓) เป็นศูนย์กลางของการขนส่งทางบก
	คอซิส	มีโรงงานอุตสาหกรรมทำเหล้าองุ่น มีถนนหนทาง ตึกรามบ้านเรือน และสวนสาธารณะ สวยงามมาก

โปแลนด์ และ
เชโกสโลวะเกีย
๐
๕๐
๑๐๐ ไมล์
ทะเล บอลติก
เยอรมนี
โปแลนด์
เชโกสโลวะเกีย
สหภาพโซเวียต
ออสเตรีย
ฮังการี
โรมาเนีย
ปราก
วอร์ซอ
เบอร์ลิน
เวียนนา
บูดาเปสต์
ดานซิก
คาลินินกราด
(เคอนิกส์เบอร์ก)
โปซนาน
(โปเสน)
โวรสลาฟ
(เบรสเลา)
คราโคว์
ลูบลิน
โลดซ์
ลวอฟ
เบอร์นอ
(บรึน)
บราติสลาวา
ภ. สุเดทเตส
ภ. คาร์เปเทียน
ภ. โบเฮเมียน วาลด์
ภ. เอออซเกอ บีรเกอ
น. วิสตุลา
น. โอเดอร์
น. เอลเบ
น. ดานูบ
น. บูก
น. นีเมน
๑๒
๑๖
๒๐
๒๔
๒๘
๕๔
๕๐

เยอรมนี

ขนาด สาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน (เยอรมันตะวันออก) มีเนื้อที่ประมาณ ๒๔,๐๐๐ ตารางไมล์ สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน (เยอรมันตะวันตก) มีเนื้อที่ประมาณ ๙๕,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ เป็นพื้นที่สูง ๆ ต่ำ ๆ ทั่วไป ภาคเหนือเป็นที่ราบต่ำบริเวณกว้างขวาง ส่วนภาคอื่น ๆ มีภูเขาและป่าดงมาก

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่: ภูเขาฮาร์ต ภูเขาทูริงเกอร์ ภูเขาเออซเกอบีรเกอ

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่: แม่น้ำไรน์ ยาว ๗๕๐ ไมล์ แม่น้ำเอลเบ แม่น้ำโอเดอร์ แม่น้ำดานูบ

ภูมิอากาศ มีอากาศอบอุ่น บริเวณป่าและเขามีฝนตกชุก

พลเมือง เยอรมันตะวันออก มีพลเมืองประมาณ ๑๖,๙๘๐,๐๐๐ คน เยอรมันตะวันตก มีพลเมืองประมาณ ๖๑,๙๖๗,๐๐๐ คน

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การอาชีพ
- การเพาะปลูก พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ มันฝรั่ง บีต องุ่น (ปลูกมากแถบแม่น้ำไรน์) แฟลคซ์ ยาสูบ
- การขุดแร่ แร่สำคัญได้แก่ ถ่านหิน เหล็ก ลิกไนต์ เงิน ทองแดง
- การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว หมู แกะ ม้า
- การป่าไม้ ตามเชิงเขาอุดมด้วยไม้หลายชนิด
- การประมง มีการจับปลาเฮอริง และปลาอื่น ๆ
- การอุตสาหกรรม ที่สำคัญคือ การถลุงแร่เหล็ก การทำเหล็กกล้า การทำเครื่องเหล็ก เครื่องจักร การทอผ้าลินิน และผ้าฝ้าย การทำเครื่องแก้ว การทำน้ำตาลจากบีต การทำเบียร์ การทำกระดาษและเวชภัณฑ์
- การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ ถ่านหิน เครื่องเหล็ก เครื่องจักร และเครื่องนุ่งห่ม น้ำตาล เครื่องแก้ว เครื่องมือวิทยาศาสตร์ เบียร์ เครื่องหนัง กระดาษ เวชภัณฑ์

เมืองสำคัญ
- เบอร์ลินตะวันออก เป็นเมืองหลวงของเยอรมันตะวันออก เบอร์ลินตะวันตก เป็นของเยอรมันตะวันตก มีกำแพงเบอร์ลินคั่น
- บอนน์ เป็นเมืองหลวงของเยอรมันตะวันตก
- ฮัมบูร์ก เป็นศูนย์กลางของการค้าชายทะเล ส่งสินค้า กาแฟ น้ำตาล ยาสูบ ฝ้าย องุ่น เครื่องเหล็ก ถุงเท้ายาว เครื่องจักร กระดาษ
- มิวนิค เป็นศูนย์กลางของการทำเบียร์ ทำเครื่องแก้ว และเครื่องเหล็ก
- โคโลญ เป็นศูนย์กลางของการค้า มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก เช่น โรงงานทำเครื่องจักร ทำเครื่องไฟฟ้า เคมีวัตถุ สิ่งทอต่าง ๆ เครื่องบริโภค กระดาษ เครื่องเหล็ก เครื่องยาสำเร็จรูป และน้ำหอมโคโลญ
- ไลปซิก เป็นศูนย์กลางของโรงงานอุตสาหกรรม และการค้า มีการพิมพ์หนังสือ และขายหนังสือมาก
- เอสเสน เป็นแหล่งอุตสาหกรรมหนัก มีโรงงานทำเครื่องเหล็ก เครื่องจักร โรงงานทำเครื่องเหล็กกล้าและเครื่องอาวุธยุทโธปกรณ์ โรงงานกรุปป์ (Krupp) ที่เคยมีชื่อเสียงในการทำอาวุธอยู่ในเมืองนี้

ออสเตรีย

ขนาด ประเทศออสเตรีย อยู่ตอนกลางทวีปยุโรป มีเนื้อที่ประมาณ ๓๒,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ประกอบด้วยภูเขาสลับซับซ้อนกันหลายพืด ส่วนทางภาคตะวันออกเป็นที่ราบเหมาะแก่การเพาะปลูก คือที่ราบเวียนนา

ภูเขา ที่สำคัญคือ ภูเขาคาราวานเกน ภูเขาคาร์นิคแอลป์ ซึ่งเป็นสาขาของพืดเขาแอลป์ แผ่ขยายมาแต่ตอนเหนือของอิตาลีและสวิตเซอร์แลนด์ ยอดเขาบางลูกสูงเกินกว่าหมื่นฟุต มีหิมะปกคลุม

แม่น้ำ ที่สำคัญคือ แม่น้ำดานูบ (๑,๗๒๕ ไมล์) ต้นของแม่น้ำนี้อยู่ในประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ไหลผ่านตอนเหนือของประเทศนี้ไปทางทิศตะวันออก และไหลผ่านประเทศฮังการี โรมาเนีย ลงสู่ทะเลดำ

ภูมิอากาศ อบอุ่นเช่นเดียวกับประเทศในแถบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ไม่ใคร่มีฝน

พลเมือง มีประมาณ ๗,๔๘๗,๐๐๐ คน ส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การอาชีพ ที่สำคัญได้แก่ การเพาะปลูกข้าวสาลี ข้าวไรย์ ข้าวโอต ยาสูบ แฟลคซ์ องุ่น แร่ มีแร่เหล็ก ถ่านลิกไนต์ ปิโตรเลียม ทองแดง สัตว์เลี้ยง มีวัว หมู ม้า ตามเชิงเขาอุดมด้วยไม้เบญจพรรณ สินค้าออกที่สำคัญคือ กระดาษ เครื่องเหล็ก ไม้ เนย นม เคมีวัตถุ

เมืองสำคัญ
- เวียนนา เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำดานูบ เป็น นครแห่งการดนตรี ศูนย์กลางการค้าและการท่องเที่ยว นับเป็นเมืองที่โอ่อ่ามากในทวีปยุโรป มีพระราชวัง โบสถ์ (Gothic) ใหญ่โตงามวิจิตรหลายแห่ง เป็นที่รวมของศิลปะ วิชาการ ดนตรี เพลงอมตะ และอุปรากรอันเลื่องลือของโลกครั้งอดีต มีนักท่องเที่ยวนิยมไปชมกันมาก
- กราซ ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำมูร์ (Mur) เป็นศูนย์กลางทางรถไฟ มีอุตสาหกรรมเหล็กและเหล็กกล้า กระดาษ เคมีวัตถุ
- ลินซ์ เป็นเมืองอุตสาหกรรมและพาณิชยกรรม มีการต่อเรือและการค้าขายระหว่างประเทศทางลำน้ำดานูบ

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

สวีเดน

ขนาด ประเทศสวีเดนอยู่ในคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย มีเนื้อที่ประมาณ ๑๗๔,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบโดยทั่วไป ทางด้านตะวันตกเป็นที่ราบสูงและลาดต่ำมาทางด้านตะวันออก

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่: ภูเขาเคอเลน กั้นพรมแดนสวีเดนกับนอรเว

แม่น้ำ โดยมากเป็นสายสั้นๆ ที่สำคัญได้แก่: แม่น้ำดาล แม่น้ำแองเกอร์มาน แม่น้ำอูเมโอ

ทะเลสาบ มีหลายแห่งที่สำคัญ คือ ทะเลสาบแวเนอร์ เป็นทะเลสาบใหญ่ที่สามของยุโรป มีเนื้อที่ ๒,๔๑๐ ตารางไมล์ ทะเลสาบเวตเตอร์

ภูมิอากาศ มีอากาศหนาวกว่าประเทศอังกฤษ และมีฝนตกน้อย

พลเมือง มีประมาณ ๘,๑๔๔,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนต์

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

การอาชีพ
- การเพาะปลูก พืชสำคัญ คือ ข้าวโอต ข้าวไรย์ ข้าวบาร์เลย์ ข้าวสาลี มันฝรั่ง
- การขุดแร่ แร่ที่สำคัญ คือ เหล็ก แม่เหล็ก ทองแดง เงิน สังกะสี ตะกั่ว ถ่านหิน
- การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว และแกะ
- การประมง เป็นอาชีพที่สำคัญของพลเมืองแถบริมฝั่งทะเล มีการจับปลาเฮอริง ปลาแซลมอน
- การป่าไม้ เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองแถบเชิงเขา ไม้ที่มีมาก คือ ไม้สน
- การอุตสาหกรรม ที่สำคัญ คือ การทำเครื่องถ้วยชามและเครื่องเคลือบ การทำน้ำตาล การทำไม้ขีดไฟ การทำเครื่องนุ่งห่ม การทำปลากระป๋อง การทำกระดาษ ผลิตภัณฑ์เหล็กกล้าและอุปกรณ์ไฟฟ้า
- การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ เหล็กกล้า แม่เหล็ก (มีมากและดีที่สุดในโลก) ทองแดง ไม้สน ปลา เนย ข้าวโอต วัว แกะ กระดาษ ไม้ขีดไฟ

เมืองสำคัญ
- สตอกโฮล์ม เป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองท่า เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย และการอุตสาหกรรม
- เกอเตเบอร์ก เป็นเมืองท่าสำคัญที่สุดของสวีเดน และเป็นเมืองใหญ่ที่สอง มีโรงงานอุตสาหกรรมกระดาษ เครื่องเหล็ก เครื่องจักร
- มัลเมอ เป็นเมืองอุตสาหกรรม มีอู่ต่อเรือ โรงงานน้ำตาล และสิ่งทอ
- นอร์เคอปิง มีโรงงานอุตสาหกรรมทอผ้ามาก

นอรเว

ขนาด ประเทศนอรเวอยู่ในคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย มีเนื้อที่ประมาณ ๑๒๕,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง มีป่าและภูเขามาก ฝั่งทะเลมีฟยอร์ด (อ่าวน้ำลึกยาวแคบ มีผาสูงชันจดน้ำ ยื่นเข้าไปในแผ่นดินไกล) มากมาย

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่: ภูเขาฮาดังเกอร์ ภูเขาเคอเลน กั้นพรมแดนทางตะวันออก

แม่น้ำ โดยมากเป็นแม่น้ำสายสั้นๆ และไหลเชี่ยว ที่สำคัญได้แก่แม่น้ำกลอมมา ยาว ๓๗๕ ไมล์

ภูมิอากาศ ไม่หนาวมากเหมือนประเทศอื่น ๆ ที่อยู่ในระยะรุ้งเดียวกัน เพราะได้รับลมอุ่นพัดผ่าน ฝนตกมาก

พลเมือง มีประมาณ ๓,๙๗๕,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนต์

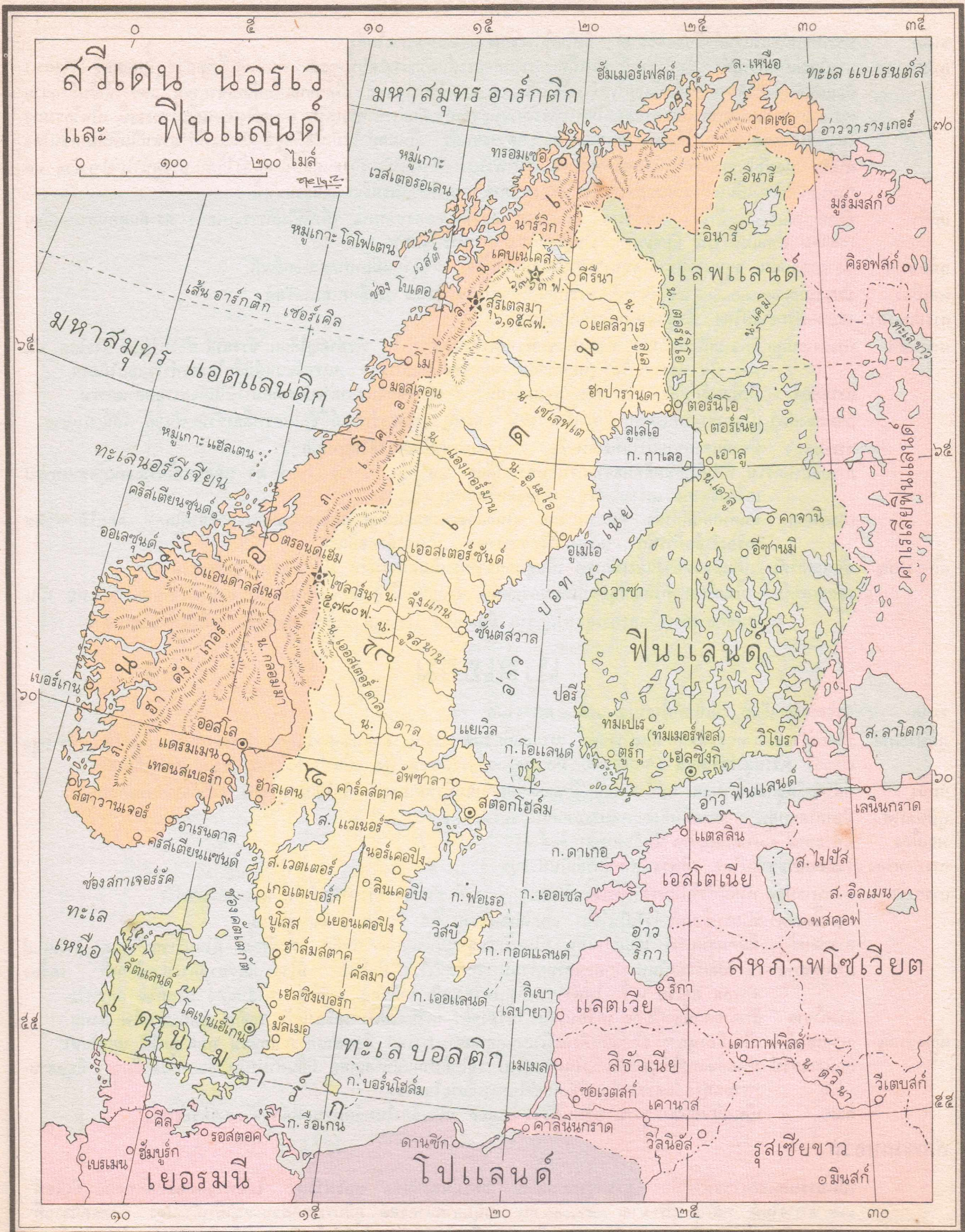
การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

การอาชีพ
- การเพาะปลูก มีน้อยเพราะดินเค็ม ไม่เหมาะแก่การเพาะปลูก พืชที่ปลูกกันบ้าง คือ หญ้าเฮย์ ข้าวโอต และมันฝรั่ง
- การขุดแร่ แร่ที่สำคัญ คือ เหล็ก กำมะถัน ทองแดง
- การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว และแกะ
- การประมง เป็นอาชีพที่สำคัญของพลเมืองแถบริมฝั่งทะเล มีการจับปลาคอด ปลาเฮอริง
- การป่าไม้ ไม้ที่สำคัญ คือ ไม้สน มีอุดมทั่วไปตามป่าแถบเชิงเขา
- การอุตสาหกรรม ที่สำคัญ คือ การทำกระดาษ การเลื่อยไม้ การทำปลากระป๋อง
- การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ ไม้สน กระดาษ ปลาคอด น้ำมันตับปลา น้ำมันสน ยางสน ขนแกะ ไขสัตว์ เนย

เมืองสำคัญ
- ออสโล เป็นเมืองหลวงและเป็นเมืองท่าสำคัญ ส่งสินค้าไม้และปลา
- เบอร์เกน เป็นเมืองท่า เป็นศูนย์กลางของตลาดปลา
- ฮัมเมอร์เฟสต์ เป็นเมืองที่อยู่เหนือที่สุดในทวีปยุโรป ในฤดูร้อนมีคนไปเที่ยวกันมากเพื่อชมดวงอาทิตย์ในเวลากลางคืน

ฟินแลนด์

ประเทศฟินแลนด์ อยู่ตอนเหนือของทวีปยุโรป มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ ตารางไมล์ มีพลเมืองประมาณ ๔,๖๙๗,๐๐๐ คน การปกครองแบบสาธารณรัฐ ภูมิประเทศตอนเหนือเป็นที่ราบสูง ตอนใต้เป็นที่ราบต่ำ ประกอบด้วยทะเลสาบมากมายหลายพันแห่ง ตามแม่น้ำลำธารและทะเลสาบ ใช้ประโยชน์ในการล่องแพซุง บริเวณป่าไม้มีราว ⅔ ของเนื้อที่ประเทศ ภูมิอากาศหนาวมาก พลเมืองส่วนมากทำการเพาะปลูก สินค้าสำคัญ คือไม้ เฮลซิงกิ เป็นเมืองหลวง เป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมเครื่องแก้ว ตูร์กู เป็นเมืองท่า

สวีเดน นอรเว
และ ฟินแลนด์
๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ไมล์
มหาสมุทร อาร์กติก
มหาสมุทร แอตแลนติก
ทะเล แบเรนต์ส
ทะเลนอร์วีเจียน
ทะเล เหนือ
ทะเล บอลติก
อ่าว บอทเนีย
อ่าว ฟินแลนด์
อ่าว ริกา
แลพแลนด์
ฟินแลนด์
สวีเดน
เอสโตเนีย
แลตเวีย
ลิธัวเนีย
สหภาพโซเวียต
รุสเซียขาว
เยอรมนี
โปแลนด์
ออสโล
สตอกโฮล์ม
เฮลซิงกิ
ทรอมเซอ
นาร์วิก
ตรอนด์เฮ็ม
เบอร์เกน
สตาวานเจอร์
เกอเตเบอร์ก
มัลเมอ
อุปซาลา
ตุร์กู
วิโบร์ก
เลนินกราด
ริกา
เคานาส
วิลนิอัส
มินสก์
ดานซิก
โคเปนเฮเกน
ฮัมบูร์ก
เบรเมน
คีล
รอสตอค
เมเมล
ลิเบา (เลปายา)
คาลินินกราด
เส้น อาร์กติก เซอร์เคิล
ฮัมเมอร์เฟสต์
วาดเซอ
อ่าววารางเกอร์
มูร์มังส์ก์
คิรอฟสก์
ส. อินารี
อินารี
คีรีนา
เยลลิวาเร
ฮาปารานดา
ตอร์นิโอ (ตอร์เนีย)
ลูเลโอ
เอาลู
ก. กาเลอ
คาจานิ
อีซานมิ
วาซา
อูเมโอ
เออสเตอร์ซันด์
ซันต์สวาล
ปอรี
ตัมเปเร (ตัมเมอร์ฟอร์ส)
แยเวิล
อัพซาลา
คาร์ลสตาด
ส. แวเนอร์
ส. เวตเตอร์
นอร์เคอปิง
ลินเคอปิง
เยอนเคอปิง
บูโรส
ฮาล์มสตาด
คัลมา
เฮลซิงเบอร์ก
วิสบี
ก. ฟอเรอ
ก. กอตแลนด์
ก. เออแลนด์
ก. บอร์นโฮล์ม
ก. รือเกน
ก. ดาเกอ
ก. เออเซล
ก. โอแลนด์
ส. ลาโดกา
ส. ไปปัส
ส. อิลเมน
แตลลิน
พสคอฟ
เดากาฟพิลส์
วีเตบสก์
ซอเวตส์ก์
หมู่เกาะ เวสเตอรอเลน
หมู่เกาะ โลโฟเตน
หมู่เกาะ แฮ็ลเตน
ช่อง โบเดอ
โมเมอ
มอสเจอเอน
เคบเนไคส์ ๖,๙๖๓ ฟ.
สุลิเตลมา ๖,๑๕๘ ฟ.
โซลาร์นา ๕,๗๘๐ ฟ.
แอนดาลสเนส
ออเลซุนด์
คริสเตียนซุนด์
แดรมเมน
เทอนส์เบอร์ก
อาเรนดาล
คริสเตียนแซนด์
ฮาลเดน
ช่องสกาเจอร์รัค
ช่องแคทเทกัต
จัตแลนด์
เดนมาร์ก
น. เซเลฟเต
น. อุเมโอ
น. อังเกอร์มาน
น. ดาล
น. กลอมมา
น. เคมี
น. ดวินา
ทะเลสาบขาว
๑๐ ๑๕ ๒๐ ๒๕ ๓๐ ๓๕
๖๐ ๖๕ ๗๐ ๕๕
นอรเว

เนเธอร์แลนด์

ขนาด ประเทศเนเธอร์แลนด์หรือฮอลแลนด์ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๓,๒๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ ส่วนใหญ่เป็นที่ราบต่ำ เนื้อที่ราว ๑/๔ ของเนื้อที่ประเทศอยู่ระดับต่ำกว่าระดับน้ำทะเล พื้นที่เช่นนี้เรียกว่า โพลเดอร์ (Polder) คือแผ่นดินต่ำที่ได้มาจากทะเลโดยการสร้างเขื่อนกั้นและระบายน้ำทะเลออก เพื่อขยายเนื้อที่เกษตรกรรม แสดงให้เห็นถึงความพยายามของพลเมืองชาวเนเธอร์แลนด์ในการที่จะเอาชนะธรรมชาติอย่างน่าสรรเสริญ การสร้างเขื่อนกั้นน้ำทะเลนี้ เป็นโครงการใหญ่และระยะยาวมาก ได้เริ่มดำเนินการมาหลายศตวรรษแล้ว เป็นผลทำให้มีเนื้อที่อยู่อาศัยและที่ทำมาหากินเพิ่มมากขึ้นโดยลำดับ ในสมัยโบราณใช้กังหันลมช่วยวิดน้ำตามไร่นาทั่วไป ปัจจุบันใช้เครื่องยนต์สูบน้ำติดตั้งไว้ตามประตูน้ำใหญ่ ๆ ด้วย แต่กังหันลมก็ยังคงเป็นเครื่องหมายอย่างหนึ่ง แสดงภูมิภาพชนบทของเนเธอร์แลนด์อยู่จนบัดนี้

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำไรน์ แม่น้ำวาล แม่น้ำมาส และมีลำคลองมากมาย เพื่อใช้ในการระบายน้ำ ตรงดินดอนสามเหลี่ยม (delta) ปากแม่น้ำไรน์ มีบริเวณกว้างใหญ่เหมาะแก่การเพาะปลูกมาก

ภูมิอากาศ มีอากาศอบอุ่น ฤดูหนาวมีอากาศหนาวกว่าอังกฤษเล็กน้อย แต่ฤดูร้อนมีอากาศคล้ายคลึงกัน

พลเมือง มีประมาณ ๑๓,๔๙๐,๐๐๐ คน จัดว่าเป็นประเทศที่มีพลเมืองหนาแน่น นับถือศาสนาคริสต์

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

การอาชีพ
- การเพาะปลูก มีความก้าวหน้ามาก ทำกันในเขตที่ราบต่ำโพลเดอร์ทั่วไป พืชสำคัญได้แก่ ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ ข้าวโอต มันฝรั่ง บีต และดอกไม้ (ดอกทิวลิพ ดอกไฮอะซินธ์ ฯลฯ) เนเธอร์แลนด์มีชื่อในการทำไร่ดอกไม้มาก
- การขุดแร่ มีเพียงเล็กน้อย เช่น ถ่านหินและน้ำมัน ต้องซื้อวัตถุดิบจากต่างประเทศมาใช้ในกิจการอุตสาหกรรม
- การเลี้ยงสัตว์ เป็นอาชีพสำคัญมาก มีการเลี้ยงวัวนม และหมู เนเธอร์แลนด์มีชื่อในการเลี้ยงวัวนมพันธุ์ดี ให้น้ำนมมาก
- การประมง มีทำกันตามชายฝั่งในทะเลเหนือ แต่ปริมาณการจับปลาได้ไม่มากนัก
- การอุตสาหกรรม ที่สำคัญคือผลิตผลจากการเกษตร ได้แก่ นม เนย น้ำตาล เบียร์ ผ้า นอกจากนี้มีโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องจักรกล เครื่องไฟฟ้า เครื่องมือวิทยาศาสตร์
- การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ นม เนย (เนยแข็งของฮอลแลนด์ อยู่ในความนิยมของตลาดโลก) ดอกไม้ หัวพืช เครื่องอิเล็กโทรนิก เครื่องมือวิทยาศาสตร์ ผ้าและสิ่งทออื่น ๆ

เมืองสำคัญ
- อัมสเตอร์ดัม เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า เป็นศูนย์กลางการค้าและการเงิน มีชื่อเสียงในการเจียระไนเพชร
- รอตเตอร์ดัม เป็นเมืองท่าที่ใหญ่ที่สุดของเนเธอร์แลนด์ ตั้งอยู่ห่างฝั่งทะเล ๑๙ ไมล์ มีคลองน้ำลึกเชื่อมต่อกับทะเล เป็นศูนย์กลางการค้าและการอุตสาหกรรม มีอู่ต่อเรือ โรงงานมวนบุหรี่ ฟอกหนัง เคมีวัตถุ และน้ำตาล

เบลเยียม

ขนาด ประเทศเบลเยียม มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑,๗๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ ภาคกลางและภาคตะวันตก เป็นที่ราบต่ำ เหมาะแก่การเพาะปลูก ส่วนภาคตะวันออก และตะวันออกเฉียงใต้เป็นที่ราบสูงเรียกว่า ที่ราบสูงอาร์เดนส์ (Ardannes) มีความสูงเฉลี่ยราว ๑,๖๐๐ ฟุต เป็นป่าและทุ่งหญ้าเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่แม่น้ำเมอส แม่น้ำสเคลด์ มีคลองเชื่อมกับแม่น้ำหลายสาย เพื่อใช้เป็นทางระบายน้ำและเกษตรกรรม

ภูมิอากาศ มีอากาศอบอุ่น คล้ายคลึงกับอากาศทางภาคเหนือของฝรั่งเศส

พลเมือง มีประมาณ ๙,๗๒๗,๐๐๐ คน นับถือศาสนาคริสต์

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

การอาชีพ
- การเพาะปลูก ทำกันทั่วไปในเขตที่ราบต่ำ มีการปลูกข้าวสาลี ข้าวโอต ข้าวบาร์เลย์ บีต แฟลคซ์ มันฝรั่ง
- การเลี้ยงสัตว์ ทำการเลี้ยงกันทั่วไปในไร่นา และในเขตที่ราบ คือ วัวเนื้อ วัวนม และหมู
- การขุดแร่ มีอุดมสมบูรณ์ ได้แก่ถ่านหิน มีในบริเวณลุ่มแม่น้ำเมอส เหล็ก และสังกะสี มีในบริเวณที่ราบสูง อาร์เดนส์
- การอุตสาหกรรม เบลเยียมเป็นประเทศอุตสาหกรรมประเทศหนึ่งในทวีปยุโรป มีโรงงานอุตสาหกรรมเหล็กกล้า เครื่องจักรกล ต่อเรือ เครื่องไฟฟ้า รถจักร เครื่องแก้ว เคมีวัตถุ ผ้าลินิน ผ้าขนสัตว์ ผ้าลูกไม้ และพรม
- การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญคือ เครื่องเหล็ก เครื่องจักร เครื่องไฟฟ้า เครื่องแก้ว รถจักร อุปกรณ์รถไฟ สิ่งทอ

เมืองสำคัญ
- บรัสเซลส์ เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำเซนตอนกลางประเทศ มีอุตสาหกรรมถักพรม ทอผ้าลูกไม้ หล่อโลหะ
- แอนต์เวอร์ป เป็นเมืองท่าดีที่สุดแห่งหนึ่งในทวีปยุโรป อยู่ใกล้ปากแม่น้ำสเคลด์ มีสินค้าผ่านเข้าออกที่เมืองนี้มาก มีอุตสาหกรรมถลุงแร่และต่อเรือ มีชื่อเสียงในการเจียระไนเพชร
- ลิเอช เป็นเมืองอุตสาหกรรม อยู่บนฝั่งแม่น้ำเมอส มีชื่อเสียงในผลิตกรรมเหล็กกล้าและเครื่องแก้ว

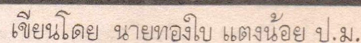
ลักเซมเบอร์ก

เป็นประเทศเอกราชขนาดเล็ก อยู่ระหว่างเบลเยียม เยอรมันตะวันตก และฝรั่งเศส ไม่มีพรมแดนติดกับทะเล มีเนื้อที่ ๙๙๙ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓๕๐,๐๐๐ คน นับถือศาสนาคริสต์ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ซึ่งติดต่อจากที่ราบสูงอาร์เดนส์ทางตะวันออกเฉียงใต้ของเบลเยียม มีป่าไม้และทุ่งหญ้าบ้างเล็กน้อย มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านที่ราบเหมาะแก่การเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ ภูมิอากาศอยู่ในเขตอบอุ่น ทางภาคใต้ของประเทศอุดมด้วยทรัพยากรเหล็กกล้า การทำเหมืองแร่เหล็กเป็นรายได้หลักของประเทศ มีโรงงานถลุงเหล็กและผลิตเหล็กกล้า โดยซื้อถ่านหินจากเบลเยียม และเยอรมนีเข้ามาใช้ เมืองสำคัญ ลักเซมเบอร์ก เป็นเมืองหลวง การปกครองระบอบประชาธิปไตย มีกษัตริย์เป็นประมุข

เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม และ ลักเซมเบอร์ก

๐ ๑๐ ๒๐ ๓๐ ไมล์

ทะเลเหนือ
หมู่เกาะฟริเซียน
เอมเดน
โกรนิงเกน
เลวาเดน
ฮาร์ลิงเกน
ก. เทกเซล
เขื่อนกั้นน้ำ
เฮ็ลเดอร์
อาสเสน
ฆูวอเดน
แอลค์มาร์
ซันดาม
ฮาร์เลม
อัมสเตอร์ดัม
นาร์เดน
แผ่นดินต่ำ
แคมเปน
น. เวคท์
เนเธอร์แลนด์
เดเวนเตอร์
เอนเซเด
อเปลดูร์น
ฮิลเวอร์ซัม
ไลเดน
เฮก
ฮูค ออฟ ฮอลแลนด์
เดลฟท์
เกาดา
ยูเตรคต์
รอตเตอร์ดัม
น. เลค
น. ไรน์
อาร์นเฮ็ม
มึนสเตอร์
ก. โอเวอร์ฟลาเค
ดอร์ท
น. วาล
ไนจ์เมเกน
ก. สเคาเวน
น. มาส
เฮอร์โตเกนบอสช์
น. ไรน์
น. ลิปเป
ก. วาเคเรน
มิดเดิลเบอร์ก
ฟลัสชิง
เบรดา
ติลเบอร์ก
เบอร์เกน
บาร์ลนาสเซา
เฮ็ลมอนด์
เวนโล
แฮมเบอร์ก
ดูสเบอร์ก
เอสเสน
เซบรูก
ออสเตนด์
บรูซ
นิเออปอร์ต
เกนต์
แอนต์เวอร์ป
น. เนท
ดูสเซนดอร์ฟ
น. สเคลต์
เมชลิน
น. เดเมอร์
ฮาสเซ็ลต์
มาส
เยอรมนี
น. ลีส์
เอาเดนาร์เด
ลูแวง
มาสตริคท์
โคโลญ
ไรน์แลนด์
คูร์เตร
บรัสเซลส์
ตีเนน
อาเคน
น. เซน
วอเตอร์ลู
ลีล
ตูร์เน
เซอแรง
ลิเอซ
บอนน์
น. ไรน์
เบทูน
มองส์
นามีร์
ฮาย
แวร์วิเยร์
สปา
อราส
ดูเอ
วาลังเซียนส์
ชาร์เลรา
น. เมอส
มอนเมดี
สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
น. ซานเบอร์
ดินานต์
น. อูร์ท
น. โมเซล
เบลเยียม
เซนต์ฮิวเบอร์ต
อาร์เดนส์
ที่ราบสูง
แซงต์คองแตง
น. เซมา
ลักเซมเบอร์ก
ตรีฟซ์
ฝรั่งเศส
เมซาร์
เซดัง
อาร์ลอน
น. เมอส
ลักเซมเบอร์ก
น. วาซ
ลาน

สวิตเซอร์แลนด์

ขนาด ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เป็นประเทศเล็กอยู่ในยุโรปกลางค่อนไปทางตะวันตก มีอาณาเขตจดประเทศเยอรมนี ออสเตรีย ลิคเตนสไตน์ อิตาลี และฝรั่งเศส ไม่มีพรมแดนติดทะเล มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง มีภูเขามาก อาจแบ่งลักษณะภูมิประเทศออกได้เป็น ๓ ส่วน คือ ทางตะวันตก เป็นเนินสูงและเทือกเขาเตี้ย คือเทือกเขาจูรา มีเนื้อที่ราว ๑๐% ของเนื้อที่ทั้งหมด ที่ราบสูงสวิสทางเหนือ มีเนื้อที่ราว ๓๐% ของเนื้อที่ทั้งหมด และพื้นที่สูงมาก ประกอบด้วยภูเขาสูง ๆ ในบริเวณเทือกเขาแอลป์ทางใต้ มีเนื้อที่ราว ๖๐% ของเนื้อที่ทั้งหมด

ภูเขา ที่สำคัญคือ เทือกเขาแอลป์อยู่ทางใต้ เป็นแนวยาวจากตะวันตกไปตะวันออก มียอดเขาสูง ๆ เกินกว่าหมื่นฟุตหลายยอด เช่น ยอดเขาสูงสุดชื่อโรสา สูง ๑๕,๒๑๗ ฟุต ยอดแมตเตอร์ฮอร์นสูง ๑๔,๗๘๐ ฟุต เป็นต้น มีหิมะและธารน้ำแข็งปกคลุม มีหุบเขาลึก ๆ มากมาย มีทะเลสาบใหญ่น้อยเป็นจำนวนมากที่เกิดจากธารน้ำแข็งละลายกัดเซาะมาเป็นเวลาช้านาน เช่นทะเลสาบเจนีวา เนื้อที่ราว ๒๓๐ ตารางไมล์ ทะเลสาบลูเซอร์น ทะเลสาบซูริค เป็นต้น บริเวณริมฝั่งทะเลสาบ มีทิวทัศน์สวยงามมาก ตามเนินเขาเป็นลอนสูง ๆ ต่ำ ๆ ดุจคลื่นในมหาสมุทรสวยงามตามธรรมชาติ อุดมด้วยป่าสนอันเป็นทรัพยากรของประเทศ เป็นสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยวทั้งชาวยุโรปและอเมริกา นิยมไปพักผ่อนหย่อนใจและเล่นกีฬาบนหิมะกันมาก

เทือกเขาแอลป์แม้จะมีความสูงใหญ่มาก แต่ก็มีช่องเขาใช้เป็นเส้นทางผ่านแดนหลายช่อง ปัจจุบันมีถนนและทางรถไฟตัดผ่านไปตามช่องเขาเหล่านี้ เช่น ช่องเขาเซนต์เบอร์นาร์ด ช่องซิมปลอน มีทางรถไฟลอดอุโมงค์ยาวที่สุดแห่งหนึ่งของโลก จากเมืองบริกในสวิตเซอร์แลนด์ไปยังอิตาลี เป็นต้น

แม่น้ำ ที่สำคัญคือ แม่น้ำไรน์ และแม่น้ำโรน ซึ่งเป็นแม่น้ำยาวของยุโรปกลาง มีต้นกำเนิดอยู่ที่เทือกเขาแอลป์ในสวิตเซอร์แลนด์ เป็นแม่น้ำที่ใช้ประโยชน์ในด้านการคมนาคมได้ดีมาก เพราะมีปริมาณน้ำมากตลอดปีและไม่ค่อยมีเกาะแก่งขวางกั้นอันเป็นอุปสรรคแก่การเดินเรือ โดยเฉพาะแม่น้ำไรน์ได้ชื่อว่าเป็นแม่น้ำสำคัญระหว่างประเทศที่มีเรือขึ้นล่องมากที่สุดในทวีปยุโรป

ภูมิอากาศ มีความอบอุ่น ปริมาณฝนตกไม่มากเหมือนอังกฤษ อุณหภูมิระหว่างฤดูร้อนกับฤดูหนาวแตกต่างกันมากกว่ายุโรปตะวันตกเพียงเล็กน้อย ภูมิอากาศตามลาดเขาและยอดเขาที่มีระดับความสูงมากจะหนาวเย็นคล้ายภูมิอากาศแถบขั้วโลก มีหิมะและธารน้ำแข็งปกคลุมตลอดปี ส่วนบริเวณที่ไม่สูงมากจะมีภูมิอากาศแบบภาคพื้นยุโรป

พลเมือง มีประมาณ ๖,๓๑๐,๐๐๐ คน ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในที่ราบตอนกลางของประเทศ นับถือศาสนาคริสต์ ชาวสวิสพูดภาษาแตกต่างกันหลายภาษา ตามภูมิภาคของประเทศ กล่าวคือ ประมาณ ๓/๔ ของพลเมือง พูดภาษาเยอรมัน ๒๐% พูดภาษาฝรั่งเศส ๔% พูดภาษาอิตาเลียน และ ๑% พูดภาษาโรมานช์ (Romansch)

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ ในรูปสมาพันธ์ ประกอบด้วยภาคหรือแคนตัน (Canton) ๒๒ แคนตัน มีประธานาธิบดีเป็นประมุข ในระหว่างสงครามโลกครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ รัฐบาลสวิสพยายามดำเนินนโยบายรักษาความสงบเรียบร้อยและความเป็นกลาง ประกอบกับประชาชนมีความรู้ความสามารถดี ประเทศจึงรอดพ้นจากภัยสงครามมาได้ทั้งสองคราว

การอาชีพ

การเพาะปลูก พื้นที่ทำการเพาะปลูกมีจำกัดอยู่ตามหุบเขาและบริเวณริมฝั่งทะเลสาบ ธัญพืชที่ปลูกกันมาก คือ ข้าวสาลี มันฝรั่ง ผัก บีต และองุ่น

การเลี้ยงสัตว์ มีทำกันทั่วไป เพราะมีทุ่งหญ้าเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์มาก สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัวนม วัวเนื้อ และแกะ การเลี้ยงสัตว์ในสวิตเซอร์แลนด์มักย้ายที่ตามฤดูกาล ในฤดูร้อนนำฝูงสัตว์ขึ้นไปเลี้ยงบนภูเขา ในฤดูหนาวต้อนฝูงสัตว์มาเลี้ยงในเบื้องล่าง

การขุดแร่ มีทำกันน้อยมาก โดยเฉพาะถ่านหิน เหล็ก และน้ำมัน ไม่มีในสวิตเซอร์แลนด์ ต้องซื้อจากต่างประเทศเข้ามาใช้ในกิจการอุตสาหกรรม แต่สวิตเซอร์แลนด์ผลิตไฟฟ้าพลังน้ำได้มาก นำมาใช้ในอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ของประเทศ เช่นกิจการรถไฟก็ใช้พลังงานไฟฟ้าทั้งสิ้น

การอุตสาหกรรม มีความสำคัญมาก แหล่งอุตสาหกรรมมีอยู่ตามบริเวณต่าง ๆ หลายแห่ง เช่น ที่เมืองซูริค บาเดน เนอซาเตล เป็นต้น อุตสาหกรรมที่สำคัญ คือ เนยและนมกระป๋อง สุราองุ่น นาฬิกา เคมีวัตถุ เครื่องจักรกล เครื่องมือและเครื่องเย็บปักถักร้อย

นอกจากนี้สวิตเซอร์แลนด์ยังมีชื่อเสียงในด้านการอุตสาหกรรมท่องเที่ยว การค้าและการธนาคาร เป็นที่นิยมของคนทั่วโลก ทำรายได้เข้าสู่ประเทศเป็นจำนวนมาก สวิตเซอร์แลนด์แม้จะเป็นประเทศเล็ก เนื้อที่ราว ๑/๑๐ ของประเทศไทย แต่มีความเจริญทางเศรษฐกิจสูงมากประเทศหนึ่งของโลก

การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ นาฬิกา (นาฬิกาที่ผลิตในสวิตเซอร์แลนด์มีชื่อเสียงมาก เป็นที่นิยมแพร่หลายทั่วโลก) เครื่องอาหาร นมเนย เครื่องเวชภัณฑ์ ผ้าลูกไม้และเครื่องเย็บปักถักร้อย

เมืองสำคัญ

เบอร์น เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำอาร์ (Aare) มีสะพานข้ามแม่น้ำอาร์และโบสถ์เก่าแก่ซึ่งสร้างขึ้นในศตวรรษที่ ๑๕ แห่งคริสต์ศักราช มีอุตสาหกรรมสิ่งทอ เครื่องจักร เครื่องมือวิทยาศาสตร์ ช็อกโกเลต

เจนีวา ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลสาบเจนีวา มีทัศนียภาพสวยงาม เป็นศูนย์กลางของวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว เป็นที่ตั้งองค์การระหว่างประเทศหลายแห่ง เช่นสำนักงานใหญ่ขององค์การสหประชาชาติในยุโรป มีอุตสาหกรรมนาฬิกา เครื่องเพชรพลอย เครื่องมือวิทยาศาสตร์ เคมีวัตถุ

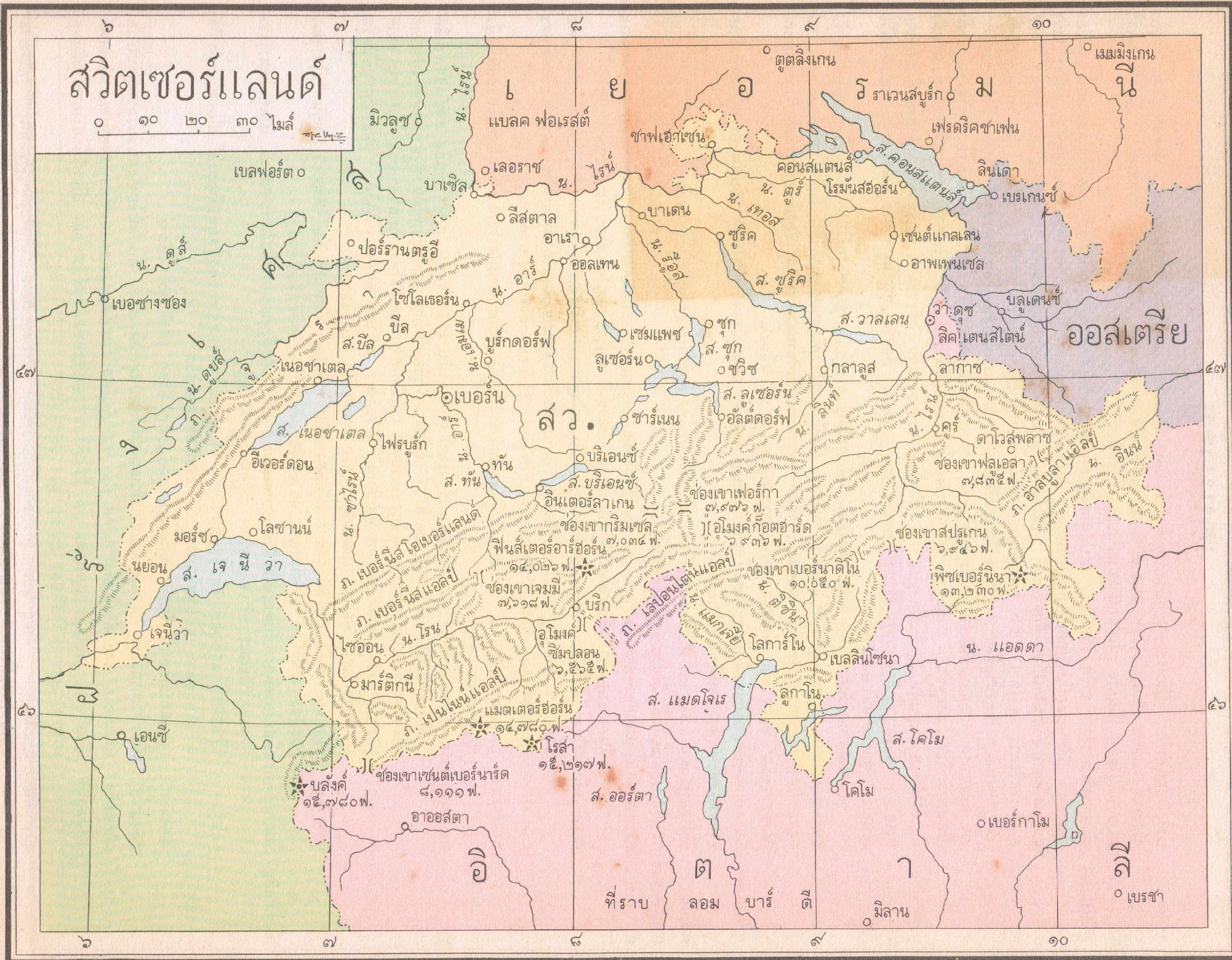
ซูริค เป็นเมืองอุตสาหกรรม ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลสาบซูริค มีอุตสาหกรรมผ้าไหม ผ้าฝ้าย เครื่องจักร บุหรี่ กระดาษ

เนอซาเตล ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลสาบเนอซาเตล มีอุตสาหกรรมนาฬิกา เครื่องใช้ไฟฟ้า เครื่องเพชรพลอย

บาเซิล ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำไรน์ มีอุตสาหกรรมผ้าแพร ผ้าฝ้าย ผ้าลินิน ผ้าลูกไม้ ริบบิ้น เครื่องหนังสัตว์

บีล (Biel) เป็นเมืองชุมทางรถไฟ มีอุตสาหกรรมนาฬิกา เครื่องจักร เครื่องปั้นดินเผา กระดาษ

หมายเหตุ อักษรย่อ สว. คือสวิตเซอร์แลนด์

สวิตเซอร์แลนด์

แผนที่ ~ ภูมิศาสตร์

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

เดนมาร์ก

ขนาด ประเทศเดนมาร์ก เป็นประเทศเล็กประเทศหนึ่งในกลุ่มสแกนดิเนเวีย อยู่ทางเหนือของเยอรมนี ประกอบด้วยคาบสมุทรจัตแลนด์ และเกาะใหญ่น้อยในทะเลบอลติกอีกหลายเกาะ เช่น เกาะซีแลนด์ เกาะฟือเนน เกาะลอแลนด์ เกาะฟัลสเตอร์ เกาะบอล์นโฮล์ม เป็นต้น มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖,๖๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ ลักษณะทั่วไปของเดนมาร์ก เป็นที่ราบ คาบสมุทรจัตแลนด์อันเป็นที่ตั้งส่วนใหญ่ของเดนมาร์ก อยู่ระหว่างทะเลเหนือกับช่องคัตเตกัต มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบทั้งหมด มีเนินเตี้ย ๆ เป็นบางตอนที่เกิดจากกรวดหินดินทรายผุพัง ซึ่งธารน้ำแข็งละลายพัดพามาทับถมไว้เมื่อครั้งดึกดำบรรพ์ ทำให้เกิดลักษณะเว้าแหว่งมากเป็นบางตอน และเกิดเป็นอ่าวยาวแคบ ดังที่เดนมาร์กเรียกว่า ฟยอร์ด (Fjord) แต่ฟยอร์ดของเดนมาร์กแตกต่างกับฟยอร์ดของนอรเว กล่าวคือ ฟยอร์ดของเดนมาร์กเกิดจากการกัดเซาะของน้ำแข็งละลายเป็นร่องลึกลงไปในดิน ภายหลังเมื่อระดับน้ำทะเลท่วมสูงขึ้นจึงกลายเป็นอ่าวแคบยาว เช่น ลิมฟยอร์ด ทางตอนเหนือของคาบสมุทรจัตแลนด์ ส่วนฟยอร์ดของนอรเว ซึ่งเป็นประเทศที่มีฟยอร์ดมากที่สุดในโลกนั้น เป็นฟยอร์ดที่มีหน้าผาสูงชัน เกิดจากการกัดกร่อนของน้ำแข็งเมื่อยุคน้ำแข็ง (The Ice Age) ราวหนึ่งล้านปีล่วงมาแล้ว น้ำแข็งได้กัดกร่อนพื้นที่เป็นหุบเขาลึก ๆ มากมาย เมื่อน้ำแข็งละลายไปแล้ว และระดับน้ำทะเลสูงขึ้น หุบเขาลึกที่อยู่ติดชายทะเลได้กลายเป็นอ่าวน้ำลึกแคบยาว เรียกว่า ฟยอร์ด เช่น ฮาดังเกอร์ ฟยอร์ด ออสโล ฟยอร์ด ในคาบสมุทรสแกนดิเนเวีย เป็นต้น (ดูแผนที่หน้า ๘๕ ประกอบ)

ทางภาคตะวันออกของคาบสมุทรจัตแลนด์ มีเกาะใหญ่น้อยเป็นจำนวนมาก อยู่ในน่านน้ำระหว่างทะเลบอลติกกับช่องแคบคัตเตกัต เกาะใหญ่ที่สำคัญได้แก่เกาะซีแลนด์ ซึ่งเป็นเกาะใหญ่ที่สุดของเดนมาร์ก มีเนื้อที่ราว ๒,๙๐๐ ตารางไมล์ อยู่ระหว่างช่องแคบเกรตเบลท์ ช่องแคบซัมเซอ กับช่องแคบซุนด์ เป็นที่ตั้งนครหลวงและเมืองสำคัญหลายเมือง เกาะฟือเนน เนื้อที่ราว ๑,๑๕๐ ตารางไมล์ เกาะลอแลนด์เนื้อที่ราว ๔๘๐ ตารางไมล์ เป็นต้น

ภูมิอากาศ มีอากาศอบอุ่นตลอดปีและมีฝนตกชุกเช่นเดียวกับอังกฤษ ฤดูหนาว อุณหภูมิของอากาศไม่หนาวเย็นนัก เพราะได้รับอิทธิพลจากกระแสน้ำอุ่นแอตแลนติกเหนือไหลผ่าน

พลเมือง มีประมาณ ๕,๑๐๐,๐๐๐ คน นับถือศาสนาคริสต์ จัดว่าเป็นประเทศเล็กที่มีพลเมืองค่อนข้างหนาแน่น

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตย มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

การอาชีพ

การเพาะปลูก พื้นที่เกษตรกรรมมีมากกว่า $\frac{๓}{๕}$ ของเนื้อที่ทั้งหมด อยู่ทางภาคตะวันออกของคาบสมุทรจัตแลนด์ และหมู่เกาะในทะเลบอลติก พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ข้าวสาลี ข้าวไรย์ ข้าวโอต ข้าวบาร์เลย์ มันฝรั่ง บีต

การเลี้ยงสัตว์ เป็นอาชีพสำคัญมากของพลเมืองเดนมาร์ก มีทุ่งหญ้าเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์อุดมสมบูรณ์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัวนม วัวเนื้อ หมูและไก่ เกษตรกรชาวเดนมาร์กมีประสิทธิภาพในการทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์ตามหลักวิชาเกษตรกรรมแผนใหม่ จึงมีผลผลิตสูงและคุณภาพได้มาตรฐานออกสู่ตลาดเป็นจำนวนมาก

การประมง มีความสำคัญไม่น้อย เดนมาร์กมีหมู่เรือจับปลาอันทันสมัย ออกไปจับปลาในทะเลบอลติกและทะเลเหนือซึ่งเป็นแหล่งมีปลาชุกชุม

การอุตสาหกรรม มีความก้าวหน้ามาก แม้เดนมาร์กจะไม่มีแร่ธาตุสำคัญ เช่น ถ่านหิน เหล็ก น้ำมัน และไม่มีการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำเหมือนอย่างบางประเทศ แต่เดนมาร์กก็อาศัยวัตถุดิบและเชื้อเพลิงซึ่งซื้อหามาจากต่างประเทศ เช่น ซื้อถ่านหินจากเยอรมนี เหล็กจากสวีเดน และมีการวางสายพลังไฟฟ้าจากสวีเดนเข้ามาใช้ภายในประเทศ มีอุตสาหกรรมถลุงเหล็ก ผลิตกรรมเหล็กกล้า เครื่องจักร เคมีวัตถุ ต่อเรือ เป็นต้น อุตสาหกรรมที่ขึ้นชื่อมากของเดนมาร์ก คือ เครื่องปั้นดินเผา เครื่องตกแต่งบ้าน เบียร์และอาหาร

การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ ผลิตผลทางการเกษตร ได้แก่ เนยอ่อน เนื้อหมูย่างเค็ม (Bacon) นมข้น ไข่ไก่ ปลากระป๋อง และเบียร์ เดนมาร์กเป็นชาติที่มีความชำนาญในการเดินเรือค้าขาย

เมืองสำคัญ

โคเปนเฮเกน เป็นเมืองหลวง และเมืองท่าสำคัญของเดนมาร์ก ตั้งอยู่ชายฝั่งตะวันออกของเกาะซีแลนด์ เป็นศูนย์กลางการอุตสาหกรรมและการค้าของประเทศ มีอู่ต่อเรือขนาดใหญ่

ออร์ฮูส เป็นเมืองเก่าแก่ที่สุดเมืองหนึ่งของเดนมาร์ก ตั้งอยู่ชายฝั่งตะวันออกของคาบสมุทรจัตแลนด์ มีโบสถ์ใหญ่สร้างเมื่อ ค.ศ. ๑๒๐๑ เป็นศูนย์กลางการค้า มีท่าเรือส่งของดีเลิศ

โอเดนเซ อยู่บนเกาะฟือเนน มีโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องจักร สิ่งทอ เบียร์ สุรา น้ำตาล

ออลบอร์ก เป็นเมืองท่าการค้า อยู่ทางตะวันออกเฉียงเหนือของคาบสมุทรจัตแลนด์ เป็นที่ตั้งโรงเรียนนายเรือของเดนมาร์ก

เอสเบอร์ก เป็นเมืองท่า ส่งสินค้าเนื้อสัตว์ นมเนย ปลา ซีเมนต์ เป็นท่าเรือชั้นดีทางชายฝั่งตะวันตกของคาบสมุทรจัตแลนด์

แรนเดอรส์ เป็นเมืองท่า อยู่ในคาบสมุทรจัตแลนด์ ลึกเข้ามาจากฟยอร์ดแรนเดอรส์ ๑๕ ไมล์ เป็นศูนย์กลางการค้าผลิตผลทางการเกษตร ส่งสินค้าปลา นมเนย สุรา และพืชไร่

ฮอร์เซนส์ เป็นเมืองท่า ตั้งอยู่บนปลายสุดของฟยอร์ดฮอร์เซนส์ ทางตะวันออกของคาบสมุทรจัตแลนด์ มีโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ บริภัณฑ์ไฟฟ้า ยาสูบ และผลิตภัณฑ์ยาง

เรอเน เป็นเมืองท่า อยู่ทางตะวันตกของเกาะบอร์นโฮล์ม มีโรงงานอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผา

เดนมาร์ก

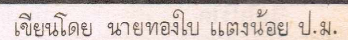
๐ ๑๐ ๒๐ ๓๐ ไมล์

๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔

๕๘ ๕๗ ๕๖ ๕๕ ๕๔

ล. สกอ
สกาเกน
ช่อง สกาเจอร์รัค
เจอร์ริง
เฟรดริคส์ฮาฟน์
เกอเตเบอร์ก
สวีเดน
ก. เลเซอ
อ่าว แจมเมอร์
ช่อง คัตเตกัต
วาร์เบอร์ก
ออลบอร์ก
ลิม ฟยอร์ด
ลิม ฟยอร์ด
ก. อันฮอลต์
ฮาล์มสตาด
อ่าว ออลบอร์ก
อ่าว ลาโฮล์ม
ไวบอร์ก
แรนเดอร์ส์
ฮัลสเตรโบร
เ ด น ม า ร์ ก
ซิลเกบอร์ก
เฮอร์นิง
ออร์ฮูส
คาบสมุทร จัตแลนด์
ก. ซัมเซอ
เฮลซิงเกอร์
เฮลซิงเบอร์ก
ช่อง ซันด์
แลนด์สกรูนา
ฮอร์เซนส์
ช่อง ซัมเซอ
ลันด์
ไวเล
ฮิลเลรอด
โคเปนเฮเกน
มัลเมอ
เอสเบอร์ก
เฟรเดอริเซีย
เคอลิง
ก. ซีแลนด์
ทะเลเหนือ
โอเดนเซ
ช่อง เกรทเบลท์
คอร์เซอร์
ก. ฟิวเนน
เพรสเตอ
เฮเดอร์สลิฟ
ช่อง ลิตเติลเบลท์
สเวนบอร์ก
ทะเล บอลติก
ก. อัลส์
เกาะ ฟรีเซียน เหนือ
ออเบนรอ
ก. ลังเกแลนด์
ช่อง ลังเกแลนด์
ก. เมอเอน
เนคสเคา
ก. แอเรอ
เฟลนสบูร์ก
ก. ลอแลนด์
นิเคอปิง
ก. รือเกน
ก. ฟัลสเตอร์
ช่อง เฟห์มาร์น
อ่าวคีล
ก. เฟห์มาร์น
อ่าว เมคเคลนบูร์ก
คลอง คีล
คีล
ไกรฟสวาลด์
นอยมินสเตอร์
อ. ลูเบค
รอสตอค
ปากแม่น้ำเอลเบ
วิสมาร์
ก. บอร์นโฮล์ม
ลูเบค
เ ย อ ร ม นี
วิลเฮล์มชาเฟน
เรอเน
เวสเซอร์มินเด
ฮัมบูร์ก
ชเวริน
ฮาร์บูร์ก
น. เอลเบ
๕๕
๑๕

แผนที่ ~ ภูมิศาสตร์

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

สเปน

ขนาด ประเทศสเปนอยู่ในคาบสมุทรไอบีเรีย ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของทวีปยุโรป มีเนื้อที่ประมาณ ๑๙๔,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูง มีภูเขาและหุบเขาทั่วไป ทางด้านตะวันออกพื้นที่สูงกว่าทางด้านตะวันตก มีที่ราบแถบลุ่มแม่น้ำ กอแดล ควิเวอร์ และที่ราบขนาดย่อมตามริมฝั่งทะเลเมดิเตอร์เรเนียน

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ : ภูเขาปีรีนีส ภูเขาแคนตาเบรียน ภูเขากัวดาร์รามา ภูเขาโตเลโด ภูเขาโมเรนา ภูเขาเนวาดา มียอดมูลาเซน สูง ๑๑,๔๒๐ ฟุต เป็นยอดเขาสูงที่สุดของสเปน

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ : แม่น้ำเตกัส ยาว ๕๕๐ ไมล์ แม่น้ำดูโร แม่น้ำกัวเดียนา แม่น้ำเอโบร

ภูมิอากาศ ตอนเหนือมีอากาศอบอุ่น ตอนกลางฤดูหนาวอากาศหนาวจัด ฤดูร้อนค่อนข้างร้อน ตอนใต้และตอนตะวันออกร้อนและแห้งแล้ง

พลเมือง มีประมาณ ๓๔,๘๕๗,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนต์ การปกครองระบอบประชาธิปไตย

การอาชีพ

- การเพาะปลูก — พืชสำคัญ คือ ข้าวสาลี ส้ม องุ่น อ้อย อินทผลัม มะกอก หม่อน
- การขุดแร่ — แร่มีมาก ที่สำคัญคือ เหล็ก ถ่านหิน ทองแดง ตะกั่ว เงิน สังกะสี ปรอท กำมะถัน
- การเลี้ยงสัตว์ — สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว แกะ แพะ ม้า หมู
- การอุตสาหกรรม — ที่สำคัญ คือ ทำสุราองุ่น ทอผ้าฝ้าย ทอผ้าขนสัตว์ ทำกระดาษ ทำน้ำตาล
- การค้าขาย — สินค้าออกที่สำคัญ คือ สุราองุ่น ทองแดง เหล็ก ปรอท สังกะสี ตะกั่ว ส้ม ไม้คอร์ก ขนแกะ น้ำมันมะกอก กระดาษ วัว

เมืองสำคัญ

- มาดริด — เป็นเมืองหลวง เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก
- บาร์เซโลนา — เป็นเมืองท่าใหญ่ที่สุดของสเปน เป็นศูนย์กลางของการค้า มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก
- เซวิลล์ — เป็นศูนย์กลางของสินค้าส้ม คาดิซ เป็นเมืองท่า ส่งสินค้าสุราองุ่น
- เมอร์เซีย — เป็นศูนย์กลางของการทอผ้าแพร โอวิเอโด เป็นศูนย์กลางของการขุดถ่านหิน
- ปาโลส — เป็นเมืองท่า โคลัมบัสได้แล่นใบจากที่นี่ เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๐๓๕

โปรตุเกส

ขนาด ประเทศโปรตุเกสอยู่ปลายคาบสมุทรไอบีเรีย ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของทวีปยุโรป มีเนื้อที่ประมาณ ๓๔,๒๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ เป็นที่สูง มีภูเขามาก ที่ราบต่ำมีแถบชายทะเลลุ่มแม่น้ำเตกัส ลุ่มแม่น้ำดูโร ลุ่มแม่น้ำกัวเดียนา

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ : ภูเขาเอสเตรลลา ภูเขากาตา ภูเขามอนซิค

แม่น้ำ ที่สำคัญคือ : แม่น้ำเตกัส แม่น้ำดูโร แม่น้ำกัวเดียนา แม่น้ำมองเดกู

ภูมิอากาศ มีอากาศอบอุ่น และฝนตกชุกมาก

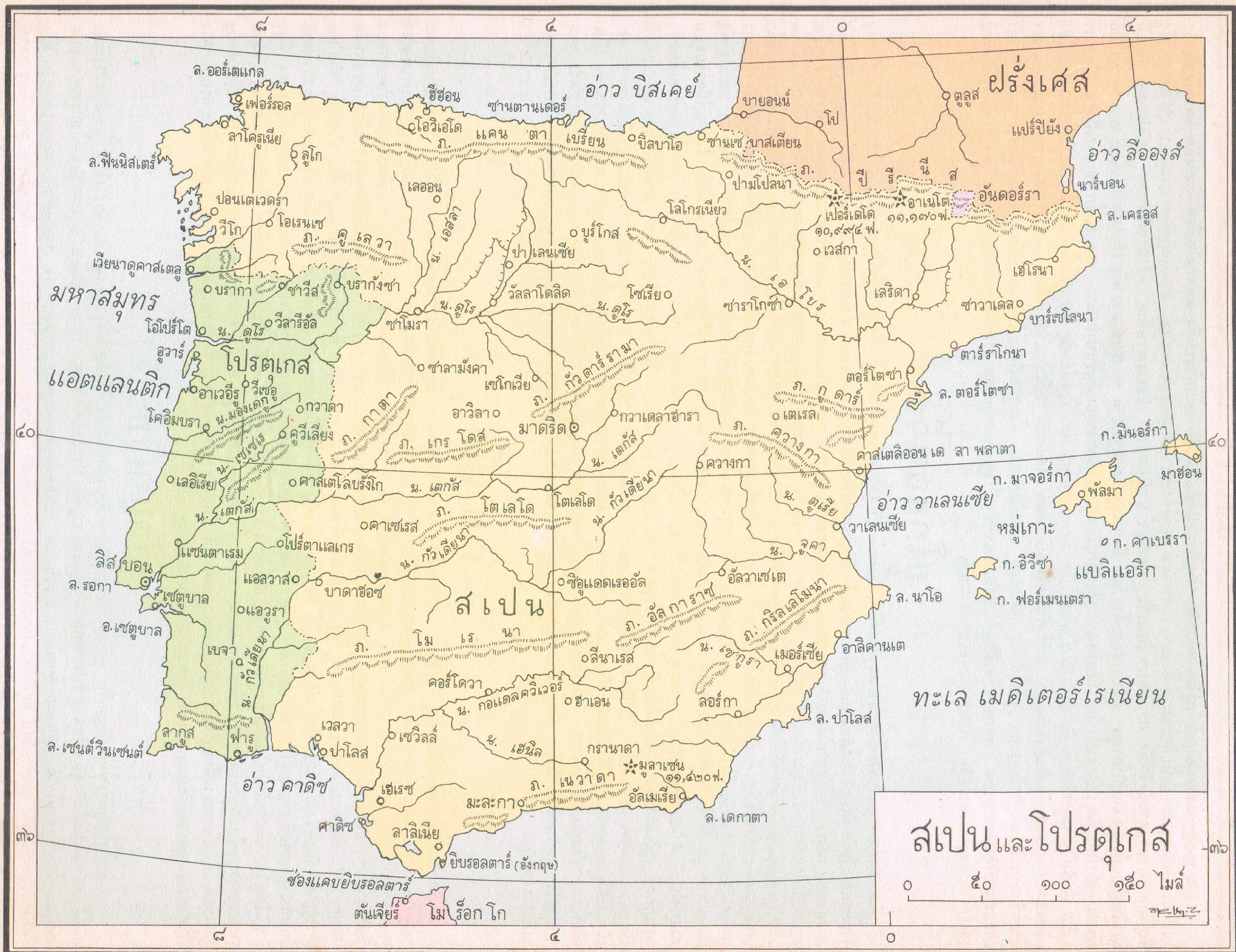
พลเมือง มีประมาณ ๘,๕๒๔,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนต์ การปกครองแบบสาธารณรัฐ

การอาชีพ

- การเพาะปลูก — พืชสำคัญ คือ ข้าวสาลี ข้าวโพด องุ่น ข้าวโอ๊ต ข้าวบาเลย์ มันฝรั่ง ส้ม มะนาว มะกอก
- การขุดแร่ — แร่มีมาก ที่สำคัญ คือ ทองแดง เหล็ก ตะกั่ว ดีบุก สังกะสี เกลือ
- การประมง — เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองที่อยู่ตามริมฝั่งทะเล มีปลาซาร์ดินชุกชุมมาก
- การอุตสาหกรรม — ที่สำคัญ คือ การทำสุราองุ่น การทำถ้วยชาม การทำไม้คอร์ก การทอผ้าฝ้าย และผ้าขนสัตว์ การทำปลากระป๋อง
- การค้าขาย — สินค้าออกที่สำคัญ คือ สุราองุ่น ไม้คอร์ก ปลากระป๋อง น้ำมันมะกอก ส้ม ผลไม้ต่าง ๆ

เมืองสำคัญ

- ลิสบอน — เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก
- โอโปร์โต — เป็นเมืองท่า ส่งสินค้าสุราองุ่น ผลไม้ และน้ำมันมะกอก
- เซตูบาล — เป็นศูนย์กลางการทำปลากระป๋อง

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

ฮังการี

สาธารณรัฐประชาชนฮังการี อยู่ในยุโรปกลาง ระหว่างประเทศออสเตรีย เชโกสโลวะเกีย สหภาพโซเวียต โรมาเนีย และยูโกสลาเวีย ไม่มีพรมแดนติดทะเล มีเนื้อที่ประมาณ ๓๖,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๐,๔๔๙,๐๐๐ คน ส่วนใหญ่เป็นพวกแมกยาร์ (Magyar) ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากเผ่ามองโกเลีย ตอนกลางทวีปเอเชีย อพยพเข้ามาตั้งถิ่นฐาน เมื่อศตวรรษที่ ๙ แห่งคริสต์ศักราช ภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำดานูบ และสาขาแม่น้ำดานูบ มีความอุดมสมบูรณ์มาก ทะเลสาบบาลาตัน (Balaton) เนื้อที่ ๒๖๖ ตารางไมล์ เป็นทะเลสาบใหญ่ในยุโรปกลาง ไม่มีเมืองใหญ่ตั้งอยู่ใกล้ทะเลสาบนี้ ภูมิอากาศอบอุ่นชื้นปานกลาง เหมาะแก่การเกษตรเป็นอย่างยิ่ง การอาชีพ พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ข้าวสาลี ข้าวโพด บีต ผัก และยาสูบ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัวเนื้อ วัวนม หมูและม้า ฮังการีส่งผลิตผลจากการเกษตรเป็นสินค้าออกมาก แร่สำคัญที่สุดคือบ็อกไซต์ (Bauxite) เป็นสินแร่อลูมิเนียม มีปริมาณมากทางภาคตะวันออก เป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ เมืองสำคัญ บูดาเปสต์ เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำดานูบ เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม การค้าและการเกษตรของประเทศ เซเกด เป็นเมืองท่าบนฝั่งแม่น้ำทิซอ ศูนย์กลางอุตสาหกรรมและการค้าในลุ่มแม่น้ำ เดเบรเซน เป็นศูนย์กลางการค้าและการเพาะปลูก การปกครองแบบสาธารณรัฐ

ยูโกสลาเวีย

สหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย เป็นประเทศใหญ่ที่สุดในคาบสมุทรบอลข่าน อยู่ทางทิศใต้ของประเทศออสเตรีย ฮังการี ทางฝั่งทะเลเอเดรียติก มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์ เป็นประเทศที่เกิดขึ้นเมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๘ ภายหลังสงครามโลกครั้งที่ ๑ เดิมเป็นดินแดนแห่งอาณาจักรเล็ก ๆ ซึ่งอยู่ภายใต้การปกครองของอาณาจักรออสเตรีย-ฮังการี พลเมืองจึงแตกต่างกันหลายชาติหลายภาษา แต่ส่วนใหญ่เป็นชาวเซอร์เบีย (Serb) นอกนั้นเป็นชาวโครท (Croat) ชาวสโลวีน (Slovene) ชาวแมคซะโดเนียน (Macedonian) มีรวมกันทั้งสิ้นประมาณ ๒๑,๐๔๕,๐๐๐ คน นับถือศาสนาคริสต์ ภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูงประกอบด้วยภูเขาทางตะวันตก ที่ราบต่ำอยู่ในลุ่มแม่น้ำใหญ่ทางเหนือของประเทศ ซึ่งติดกับที่ราบใหญ่ฮังการี ภูเขาที่สำคัญ คือ ภูเขาดินาริคแอลป์ ภูเขาคาเปลา ทางชายฝั่งตะวันตก เป็นเทือกเขายาว ระดับความสูงราว ๒,๐๐๐ ถึง ๘,๐๐๐ ฟุต ตามลาดเขามีป่าไม้ปกคลุมหนาแน่น เป็นแหล่งต้นน้ำลำธารหลายสายไหลผ่านที่ราบสูง แม่น้ำสำคัญ คือ แม่น้ำดานูบ ซึ่งมีสาขาต่าง ๆ หลายสายไหลมาบรรจบกัน เช่น แม่น้ำซาวา แม่น้ำมอราวา แม่น้ำดรินา เป็นต้น เป็นลุ่มน้ำใหญ่ที่มีความอุดมสมบูรณ์มาก ภูมิอากาศอบอุ่นชื้นปานกลาง ส่วนชายฝั่งตะวันตก มีอุณหภูมิแบบเมดิเตอร์เรเนียน การอาชีพ ประมาณ $\frac{๒}{๓}$ ของพลเมืองทำการเกษตร พืชสำคัญที่ปลูกกันมากคือข้าวโพด ข้าวสาลี บีต ยาสูบ องุ่น มะกอก สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัวเนื้อ วัวนม หมูและสัตว์ปีก แร่ มีมากกว่าประเทศอื่น ๆ ในคาบสมุทรบอลข่าน เช่น แร่เหล็ก ถ่านหิน บ็อกไซต์ ทองแดง ตะกั่ว สังกะสี โครเมียม และปรอท เมืองสำคัญ เบลเกรด เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนฝั่งแม่น้ำดานูบ และแม่น้ำซาวาบรรจบกัน เป็นศูนย์กลางการขนส่งและธุรกิจ ซาเกรบ เป็นเมืองใหญ่ ตั้งอยู่ใกล้แม่น้ำซาวา เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมและการค้า มีอุตสาหกรรมไม้ เคมีวัตถุ สิ่งทอ เครื่องอาหาร และเครื่องจักร ซาราเจโว อยู่ตอนกลางประเทศ เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมพรม และยาสูบ มีเรื่องราวกล่าวถึงสาเหตุแห่งสงครามโลกครั้งที่ ๑ การปกครองแบบสาธารณรัฐ

โรมาเนีย

สาธารณรัฐสังคมนิยมโรมาเนีย อยู่ในคาบสมุทรบอลข่านทางฝั่งทะเลดำ มีเนื้อที่ประมาณ ๙๒,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒๐,๗๙๖,๐๐๐ คน นับถือศาสนาคริสต์ ภูมิประเทศทางตะวันตกเป็นที่ราบ ซึ่งติดต่อมาจากที่ราบฮังการี ตอนกลางเป็นที่ราบสูง ประกอบด้วยภูเขาคาร์เปเทียนและภูเขาทรานซิลเวเนียแอลป์ ลักษณะคล้ายส่วนโค้ง มีที่ราบสูงทรานซิลเวเนียอยู่ตรงกลาง ทางใต้และทางตะวันออกของเทือกเขาเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำดานูบและสาขา อุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูก มีชื่อว่า ที่ราบวาเลเคีย (Walachia) ที่ราบมอลดาเวีย (Moldavia) และที่ราบโดบรูจา (Dobruja) ภูมิอากาศอบอุ่นชื้นคล้ายฮังการี การอาชีพ พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ข้าวสาลี ข้าวโพด ข้าวบาร์เลย์ มันฝรั่ง บีต ยาสูบ ป่าน ผักและผลไม้ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัวเนื้อ และแกะ แร่ที่สำคัญ คือ ปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ มีมากกว่าประเทศอื่น ๆ ในยุโรป ยกเว้นรุสเซีย ศูนย์กลางการขุดเจาะอยู่ที่เมือง ปลอเอสติ (Ploesti) แถบเชิงเขาตอนกลางประเทศ มีท่อน้ำมันใหญ่โต วางท่อน้ำมันไปยังเมืองท่าคอนสตานตาริมฝั่งทะเลดำ นอกจากนี้มีแร่มังกานีส เหล็ก และเกลือส่งเป็นสินค้าออกมาก อุตสาหกรรมของโรมาเนียส่วนใหญ่เกี่ยวกับผลิตผลทางเกษตรกรรม เช่น ทำอาหารสำเร็จรูป ทอผ้า ทำกระดาษ และอุตสาหกรรมไม้ เมืองสำคัญ บูคาเรสต์ เป็นเมืองหลวงตั้งอยู่ในที่ราบอันอุดมสมบูรณ์ทางใต้ เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมและการขนส่ง คลูช ตั้งอยู่บนที่ราบสูงตอนกลาง เป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมและการค้า การปครองแบบสาธารณรัฐ

บัลแกเรีย

สาธารณรัฐประชาชนบัลแกเรีย อยู่ในคาบสมุทรบอลข่านทางฝั่งทะเลดำ มีเนื้อที่ประมาณ ๔๓,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๘,๖๒๐,๐๐๐ คน นับถือศาสนาคริสต์ ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ประกอบด้วยภูเขา ที่ราบต่ำมีน้อย อยู่แถบลุ่มแม่น้ำดานูบทางเหนือ และลุ่มแม่น้ำมาริตสาทางใต้ ตลอดแถบชายฝั่งทะเลตะวันออก เป็นแหล่งอุดมสมบูรณ์ทางเกษตรกรรม ภูเขาที่สำคัญคือภูเขาบอลข่าน เป็นเทือกยาวอยู่ตอนกลาง ภูเขารอโดปี อยู่ติดพรมแดนทางใต้และทางตะวันตก ปกคลุมด้วยป่าไม้อันเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ตามเนินเขาและที่ลาดหุบเขาเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ การอาชีพ พืชสำคัญ คือ ข้าวโพด ข้าวสาลี ยาสูบ องุ่น ฝ้าย สัตว์เลี้ยง ได้แก่ แกะและแพะเป็นสำคัญ แร่มีเพียงเล็กน้อย ได้แก่ เหล็กกล้า ตะกั่ว สังกะสี การอุตสาหกรรมได้แก่มวนบุหรี่และทำยาเส้น ทำสุราองุ่น ทอผ้า ทำน้ำมันกุหลาบ (ใช้ปรุงกลิ่นทำน้ำหอม) เมืองสำคัญ โซเฟีย เป็นเมืองหลวง ปลอฟดิฟ เป็นศูนย์กลางการค้า สตาลิน (วาร์นา) เป็นเมืองท่า การปกครองแบบสาธารณรัฐ

ฮังการี ยูโกสลาเวีย
โรมาเนีย และ บัลแกเรีย
๑๐๐ ๒๐๐ ไมล์
เครื่องหมาย คลอง
เชโกสโลวะเกีย
สหภาพโซเวียต
ออสเตรีย
ฮังการี
โรมาเนีย
ยูโกสลาเวีย
บัลแกเรีย
แอลเบเนีย
กรีซ
ตุรกี
อิตาลี
ทะเลดำ
ทะเล เอเดรียติก
ทะเลอีเจียน
ทะเลมาร์มะรา
ช่องแคบบอสโปรัส
ช่องแคบดาดะเนลส์
เวียนนา
บราติสลาวา
บูดาเปสต์
เบลเกรด
บูคาเรสต์
โซเฟีย
ติรานา
อิสตันบุล
ซาโลนีกา
ซาราเยโว
สโกปลเย
(เออสเกอบ)
น. ดานูบ
ภ. คาร์ปเทียน
ภ. ทรานซิลเวเนีย
ภ. บอลข่าน
ภ. รอโดป
ส. บาลาตัน
ซาเกรบ
(อากราม)
ลูบลิยานา
ตริเอสเต
สปลิต
ดูโบรฟนิก
ซาดาร์
ริเยกา
(ฟิอูเม)
โมสตาร์
นิส
เดเบรเซน
เซเกด
คลูซ
ยาซี
โอราดา
อาราด
ติมิซารา
คอนสตานตา
วาร์นา
พลอฟดิฟ
คาวาลา
อีเดอร์เน
ฟอกเกีย
ลาสโตโว
ก. มลเจต
ก. คอร์คูลา
ก. ฮวาร์
ก. วิส
ก. ดูกีโอตอค
ก. ทาซอส
ก. ซาโมทราก
ก. อิมบรอส
คิสซิเนฟ
อิซเมอิล
กาลาติ
บราอิลา
ปลอเอสติ
ไอมูล ๘,๒๒๘ ฟ.
มันดรา ๘,๒๖๘ ฟ.

กรีซ

ขนาด สาธารณรัฐเฮลเลนิก เป็นดินแดนโบราณคดีนับพันปี ขนัดด้วยนักปราชญ์ราชบัณฑิตผู้ยิ่งใหญ่ของโลก กรีซ แผ่นดินทองของโสเครติส พลาโต และอริสโตเติล ปราชญ์ผู้เรืองนามครั้งอดีตอันยาวนาน ตั้งอยู่ทางปลายสุดของคาบสมุทรบอลข่าน (Balkan) ประกอบด้วยเกาะเป็นจำนวนมาก ในทะเลไอโอเนียนและทะเลอีเจียนแห่งภาคพื้นเมดิเตอร์เรเนียน มีเนื้อที่ประมาณ ๕๑,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ เป็นเทือกเขาทั่วไป มีที่ราบผืนเล็ก ๆ บ้าง กระจัดกระจายอยู่ห่าง ๆ กันตามลุ่มน้ำและแถบชายทะเล ตอนกลางของคาบสมุทรจากเหนือจดใต้ เป็นเทือกเขาบีนดัส มียอดสโมลิกัส สูง ๘,๔๔๐ ฟุต ยอดจิโอนา สูง ๘,๒๔๐ ฟุต ชายฝั่งทะเลมีลักษณะเว้าแหว่งเป็นอ่าวและแหลมมากมาย มีคอคอดคอรินท์ (The Isthmus of Corinth) แยกพื้นที่ส่วนใหญ่ของคาบสมุทรออกเป็น ๒ ตอน คือตอนเหนือและตอนใต้ที่เมืองคอรินท์ ซึ่งเป็นเมืองเก่าแก่ก่อนคริสต์ศักราชตั้งอยู่ที่คอคอดนี้ มีคลองยาว ๔ ไมล์ขุดผ่านภูเขาและหินผาเชื่อมอ่าวทั้งสองข้างเข้าด้วยกัน เพื่อใช้ประโยชน์ในการเดินเรือ กรีซมีแม่น้ำลำธารหลายสายแต่เป็นสายสั้น ๆ เช่น แม่น้ำวีสตรีตสา แม่น้ำอัสโปรโปตามอส มีประโยชน์ทางด้านการเกษตรมาก ใกล้กับชายฝั่งทะเลมีเกาะใหญ่น้อยเรียงรายอยู่มาก เช่น หมู่เกาะไซคลาดิส หมู่เกาะสปอราดิส และเกาะครีต เป็นต้น

เกาะครีต เป็นเกาะใหญ่ที่สุดของกรีซ อยู่ในทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ตรงทางเข้าทะเลอีเจียน ยาว ๑๖๐ ไมล์ กว้าง ๑๐ ถึง ๓๐ ไมล์ มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๒๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ คน มีเทือกเขาสูงทอดยาวตรงกลางเกาะ มีธารน้ำสั้น ๆ หลายสายเหมาะแก่การเกษตร ปลูกพืชผักผลไม้ เช่น องุ่น มะกอก ส้ม และเลี้ยงแกะ เมืองสำคัญ คือ คาเนีย เคยเป็นแหล่งมีความเจริญเมื่อ ๓,๐๐๐ ปีล่วงมาแล้ว

ภูมิอากาศ ทางภาคเหนือ มีอากาศค่อนข้างหนาวในฤดูหนาว ทางภาคใต้และตามหมู่เกาะต่าง ๆ มีอากาศแบบเมดิเตอร์เรเนียน กล่าวคือ มีฝนชุกในฤดูหนาว แห้งแล้งในฤดูร้อน

พลเมือง มีประมาณ ๙,๑๐๐,๐๐๐ คน ส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การอาชีพ

การเพาะปลูก พืชสำคัญที่ปลูกกันมากทางภาคเหนือ คือ ข้าวสาลี ยาสูบ ฝ้าย ส่วนทางภาคใต้ปลูกองุ่น มะกอก (Olive) มะนาว ส้ม เก็บเกี่ยวพืชผลส่งเป็นสินค้าออกมาก

การขุดแร่ มีแร่ธาตุไม่มากนัก ที่สำคัญ ได้แก่ แร่เหล็ก มังกานีส โครไมท์ (โลหะผสมด้วยเหล็กกับโครเมียม) และแร่ธาตุอื่น ๆ อีกเล็กน้อย

การเลี้ยงสัตว์ แถบเชิงเขามีทุ่งหญ้าเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์มาก สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ ได้แก่วัวเนื้อ วัวนม และแกะ

การป่าไม้ บริเวณเทือกเขาส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าไม้ มีไม้สน และไม้อื่น ๆ อยู่มาก

การอุตสาหกรรม มีน้อย เนื่องจากขาดถ่านหินและน้ำมันเชื้อเพลิง ต้องซื้อจากต่างประเทศมาใช้ อุตสาหกรรมที่สำคัญจึงได้จากผลิตผลทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบ เช่น การทอผ้า การทำเครื่องอาหารและสุราองุ่น

การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ ผลไม้แห้ง (องุ่นแห้งและลูกเกด) สุราองุ่น ยาสูบ และหนังสัตว์

เมืองสำคัญ

เอเธนส์ เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า ตั้งอยู่ในพื้นที่คาบสมุทรแอตติกา (Attica) ใกล้ทะเลอีเจียน เป็นเมืองอุตสาหกรรมและการค้าทันสมัย ส่งสินค้ายาสูบ ลูกเกด องุ่นแห้ง น้ำมันมะกอก (Olive oil)

ซาโลนีกา เป็นเมืองท่า อยู่ก้นอ่าวซาโลนีกาบนฝั่งทะเลอีเจียน มีท่าเรือดีเลิศ สินค้าสำคัญมี เมล็ดพืช ไหม รังไหม มังกานีส โครเมี่ยม ยาสูบ

ปาแตรส (ปาเทรีย) เป็นเมืองท่า อยู่ใกล้ปากอ่าวคอรินท์ ทางทะเลไอโอเนียน เคยเป็นเมืองสำคัญทางการค้ามาแต่โบราณ ยังมีปราการสร้างอย่างแข็งแรงปรากฏอยู่ สินค้าสำคัญมี น้ำมันมะกอก องุ่นแห้ง ลูกเกด หนังแกะ

คาวาลา อยู่ริมฝั่งทะเลอีเจียน เป็นเมืองสำคัญทางเกษตรกรรม

แคนเดีย เป็นเมืองท่า เป็นเมืองใหญ่ในเกาะครีต มีการค้าขายมาก

แอลเบเนีย

สาธารณรัฐประชาชนแอลเบเนียเป็นประเทศเล็กอยู่ทางเหนือของกรีซทางฝั่งทะเลเอเดรียติก ตรงข้ามกับคาบสมุทรอิตาลีปลายรูปส้นทอปบู๊ต มีขนาดยาวราว ๒๐๐ ไมล์ กว้างราว ๕๐ ไมล์ เนื้อที่ประมาณ ๑๐,๖๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒,๒๘๖,๐๐๐ คน ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม เป็นประเทศเดียวในคาบสมุทรบอลข่าน ที่พลเมืองส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม ผิดกับประเทศอื่นซึ่งพลเมืองส่วนใหญ่นับถือศาสนาคริสต์ ภูมิประเทศ เป็นที่สูง มีภูเขามาก ที่ราบต่ำมีเล็กน้อยแถบชายทะเลเอเดรียติก แต่เป็นชายฝั่งลุ่มแฉะไม่อุดมสมบูรณ์ มีแม่น้ำลำธารหลายสาย แต่เป็นสายสั้น ๆ มีประโยชน์ในการเกษตร ภูมิอากาศคล้ายคลึงกับทางเหนือของกรีซ การอาชีพ ราว ๑๓ % ของเนื้อที่ประเทศทำการเพาะปลูก ซึ่งทำกันในที่ราบและบริเวณหุบเขา พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ข้าวโพด ฝ้าย ยาสูบ บีต องุ่น มะกอก สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ ได้แก่ แกะ แพะ และวัว มักเลี้ยงกันในที่ราบหุบเขา แร่ มีไม่มาก ขุดได้บ้างเล็กน้อยและส่งเป็นสินค้าออก คือ ปิโตรเลียม ยางแอสฟัลต์ ทองแดงและโครเมียม เมืองสำคัญ ติรานา เป็นเมืองหลวง อยู่ห่างจากเมืองท่าเดอร์เรส (ดูร์เรส หรือ ดูราซโซ) ทางทิศตะวันตก ๑๘ ไมล์ มีทางรถไฟเชื่อมถึงกันเพียงสายเดียวของประเทศ ที่เป็นทางออกไปสู่ท่าเรือแห่งนี้ได้ เดอร์เรส (ดูร์เรส หรือ ดูราซโซ) เป็นเมืองท่า อยู่ชายฝั่งทะเลเอเดรียติก ส่งสินค้าเมล็ดพืช น้ำมันมะกอก และยาสูบ มีสุเหร่าใหญ่โตสวยงาม อิสลามิกชนมาบำเพ็ญศาสนกิจกันมาก การปกครอง แบบสาธารณรัฐ

กรีซ และ แอลเบเนีย

๐ ๕๐ ๑๐๐ ไมล์

๑๘ ๒๒ ๒๖ ๔๐ ๓๖

ยูโกสลาเวีย
บัลแกเรีย
ทะเลดำ
แอลเบเนีย
อิตาลี
กรีซ
ตุรกี
ทะเล เอเดรียติก
ทะเล ไอโอเนียน
ทะเล ติร์เรเนียน
ทะเล อีเจียน
ทะเลมาร์มะรา
ทะเล เมดิเตอร์เรเนียน
ช่องแคบบอสโปรัส
ช่องแคบดาร์ดะเนลล์
โกตอร์
เซตินเย
สโคดรา
ติรานา
เดอร์เรส
เบราต
คอร์คา
เตเปเลนา
สกอปลเย
สติป
ปริเลป
สตรูมิซา
บิโตลย์
ปลอฟดิฟ
รอโดปี
น. มาริตสา
น. อาร์ดา
น. เมสตา
น. สตรูมา
อิเดอร์เน
มิเดีย
มาริสา
โรดอสโต
อิสตันบุล
ก. มาร์มะรา
อ. ซารอส
ซานากกาเล
ทรอย
อิเดรมิต
ไอวาลิค
มานิสา
น. เกดิส
อิซเมอร์
ไอดิน
มีลาส
อ. คอส
เซเรส
คาวาลา
ซานธี
คอมอตินี
อะเล็กซานดรูโปลิส
ออร์ฟานี
ก. ทาซอส
ก. ซาโมทราคี
ก. อิมบรอส
ก. เลมนอส
ก. เทเนดอส
ก. มิติลินี (เลสบอส)
หมู่เกาะ สปอราดีส
ก. ไซรอส
ก. ซารา
ก. คิออส
ก. ยูเบีย
ก. อันดรอส
ก. ตินอส
ก. ซามอส
ก. นิกาเรีย
ก. คาลิโน
ก. คอส
ก. เนกซอส
ก. อะมอร์กอส
ก. ปารอส
ก. ลอส
ก. แซนโตริน
ก. ติลอส
ก. โรดส์
โรดส์
ก. สคาร์ปันโต
ก. คาโซ
ฟลอรีนา
อิเดสสา
ซาโลนิกา
อ่าวซาโลนิกา
วีสตริตสา
สโมลิกัส
โอลิมปอส
ตริคคาลา
ลาริสา
วอลอส
จานินา
อาร์ตา
การ์ดิตซา
ภ. ออทรีส
เปรเวซา
ก. ลิวแคส (ซันตามอรา)
จิโอนา
เลปันโต
เฮลิกอน
คัลคิส
อ. คอรินท์
ปาแตรส
คอรินท์
เอเธนส์
อาร์กอส
เปอร์กอส
ตริโปลิส
สปาร์ตา
คาลามาตา
อ. กิปาริสเซียกอส
ไปลอส (นาวาริโน)
อ่าว เมสเซนา
อ่าว ลาโกเนีย
ก. เซริโก
หมู่เกาะ ไซคลาดีส
ก. กิออส
ก. คิทนอส
ก. เซริฟอส
ก. ซิฟนอส
ก. มิลอส
ก. เซฟาโลเนีย
ก. แซนตี
ก. คอร์ฟู
ฟอกเกีย
บารี
โปเตนซา
มาเตรา
บรินดิซี
ตารันโต
นาร์โด
ออตรันโต
อ่าว ตารันโต
ล. เซนต์มาเรีย
โคเซนซา
คาตานซาโร
ปาลมี
เรกกิโอ
เมสซินา
ล. สปาร์ติเวนโต
ล. สปาทา
คาเนีย
แคนเดีย
ก. ครีต
ไอดา ๕๘๑๐ ฟ.
โครา
ล. ลิตินัส
อะโนเวียนนอส
ล. ไซดีลอน

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

ทวีปอเมริกาเหนือ

ขนาด ทวีปอเมริกาเหนือ มีเนื้อที่ประมาณ ๘,๕๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ ภาคตะวันตก เป็นเทือกเขาสูง ๆ ตั้งสลับซับซ้อนกันหลายแนว มีที่ราบสูงคั่นระหว่างเทือกเขาต่าง ๆ ตั้งแต่อะแลสกาลงไปทางใต้ถึงเม็กซิโก และอเมริกากลาง ภาคกลาง เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ และทุ่งหญ้า ภาคตะวันออก มีเทือกเขาเตี้ย ๆ และที่ราบชายฝั่งแอตแลนติก

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ : ภูเขาร็อกกี ยาวประมาณ ๓,๐๐๐ ไมล์ เป็นเทือกเขายาวที่สุดในทวีปอเมริกาเหนือ ยอดสูงที่สุดชื่อ แมคคินเลย์ สูง ๒๓,๐๐๐ ฟุต ภูเขาแคสเคด ภูเขาโคสต์ ภูเขาสิเอร์รา มาเดร ภูเขาสิเอร์รา เนวาดา ภูเขาแอปปาเลเชียน

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ : แม่น้ำมิสซิสซิปปี ยาว ๓,๙๘๘ ไมล์ (ยาวเป็นที่ ๒ ของโลกรองจากแม่น้ำไนล์) แม่น้ำเซนต์ลอเรนซ์ ยาว ๒,๑๕๐ ไมล์ แม่น้ำแมคเคนซี ยาว ๒,๐๐๐ ไมล์ แม่น้ำเนลสัน ยาว ๑,๔๙๐ ไมล์ แม่น้ำโคโลราโด ยาว ๑,๒๐๐ ไมล์

ทะเลสาบ ที่สำคัญได้แก่ : ทะเลสาบซูพีเรีย มีเนื้อที่ ๓๑,๘๑๐ ตารางไมล์ เป็นทะเลสาบน้ำจืดที่ใหญ่ที่สุดในโลก ทะเลสาบฮูรอน มีเนื้อที่ ๒๓,๘๐๐ ตารางไมล์ ทะเลสาบมิชิแกน มีเนื้อที่ ๒๒,๔๕๐ ตารางไมล์ ทะเลสาบวินนิเปก มีเนื้อที่ ๙,๒๗๐ ตารางไมล์

น้ำตก ไนแอการา (Niagara Falls) เป็นน้ำตกขนาดใหญ่ที่สำคัญที่สุด นับเป็นสิ่งมหัศจรรย์ตามธรรมชาติแห่งหนึ่งของโลก อยู่ในอาณาบริเวณระหว่างสหรัฐอเมริกากับแคนาดา ใกล้เมืองบัฟฟาโล มีปริมาณน้ำมากตลอดเวลา ไหลตกจากหน้าผาสูงเกินกว่า ๑๖๐ ฟุต ลงสู่แม่น้ำไนแอการาซึ่งยาว ๓๔ ไมล์ เชื่อมทะเลสาบอีรีกับทะเลสาบออนแตริโอเข้าด้วยกัน แล้วไหลลงสู่แม่น้ำเซนต์ลอเรนซ์

เกาะ ที่สำคัญได้แก่ : เกาะกรีนแลนด์ มีเนื้อที่ ๘๔๐,๐๐๐ ตารางไมล์ เป็นเกาะใหญ่ที่สุดในโลก เกาะบัฟฟิน มีเนื้อที่ ๒๓๖,๐๐๐ ตารางไมล์ เกาะวิกตอเรีย มีเนื้อที่ ๗๔,๔๐๐ ตารางไมล์

ภูมิอากาศ ภาคเหนือมีอากาศหนาวจัดในฤดูหนาว ในฤดูร้อนมีอากาศหนาวเย็น ภาคกลางมีอากาศอบอุ่น ฝนตกปานกลาง ภาคใต้มีอากาศร้อน ฝนตกชุก

พลเมือง มีประมาณ ๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐ คน

ประเทศ และ เมืองหลวง ที่ควรทราบ คือ

ประเทศ	แคนาดา	เมืองหลวง	ออตตาวา	ประเทศ	สหรัฐอเมริกา	เมืองหลวง	วอชิงตัน ดี.ซี.
„	กัวเตมาลา	„	กัวเตมาลาซิตี	„	ฮอนดูรัส	„	เตกูซิกัลปา
„	นิการากัว	„	มานากัว	„	เอลซัลวาดอร์	„	ซานซัลวาดอร์
„	ปานามา	„	ปานามาซิตี	„	คอสตาริกา	„	ซานโฮเซ
„	คิวบา	„	ฮาวานา	„	ไฮตี	„	ปอร์โตแปรงซ์
„	เม็กซิโก	„	เม็กซิโกซิตี	„	สาธารณรัฐโดมินิกัน	„	ซานโตโดมิงโก

เกาะกรีนแลนด์ อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของทวีปอเมริกาเหนือ ห่างจากขั้วโลกเหนือ ๔๔๐ ไมล์ **เป็นเกาะใหญ่ที่สุดในโลก** มีเนื้อที่ประมาณ ๘๔๐,๐๐๐ ตารางไมล์ มีฐานะเป็นดินแดนส่วนหนึ่งของประเทศเดนมาร์ก ตั้งแต่ ค.ศ. ๑๙๕๓ ภูมิประเทศเป็นที่ราบในเขตหินเปลือกโลกอายุเก่า สูงระหว่าง ๕,๐๐๐ ถึง ๙,๐๐๐ ฟุต ชายฝั่งตะวันตก และตะวันออกทางตอนใต้เว้าแหว่งเป็นอ่าวลึกแคบยาว มีลักษณะที่เรียกว่า "ฟยอร์ด" มากมาย เกือบ ๙/๑๐ ของเนื้อที่ทั้งหมดปกคลุมด้วยน้ำแข็งหนากว่า ๑,๐๐๐ ฟุตตลอดเวลา เพราะหนาวจัด ส่วนชายฝั่งทะเลตอนใต้อุณหภูมิหนาวเย็นตลอดปี มีพืชจำพวกมอสหรือตะไคร่ (อาหารของเรนเดียร์) ขึ้นอยู่ทั่วไป มีธารน้ำแข็งไหลผ่านผาสูงชันทางชายฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ลงสู่อ่าวลึก บางทีก็มีภูเขาน้ำแข็ง (iceburg) ก้อนมหึมาหลุดลอยปะปนไปทางใต้ในกระแสน้ำกรีนแลนด์ด้วย (ดูแผนที่หน้า ๗๑ ประกอบ) พลเมืองมีประมาณ ๔๙,๐๐๐ คน ส่วนใหญ่เป็นพวกเอสกิโม รูปร่างลักษณะคล้ายชนเผ่ามองโกล ผิวเหลือง นัยน์ตาและผมสีดำ เลี้ยงชีพทางล่าสัตว์ จับแมวน้ำและล่าปลาวาฬ มีบางพวกที่เลี้ยงกวางเรนเดียร์ด้วย ปัจจุบันมีการจับปลาคอดปลาแฮลิบัท เป็นอาชีพสำคัญเพิ่มขึ้น และเลี้ยงแกะในทุ่งหญ้า ซึ่งมีเนื้อที่จำกัด แร่ไครโอไลท์ (cryolite) ใช้ในอุตสาหกรรมอลูมิเนียม มีมากที่สุดในโลก ที่เมืองอิวิกตูต (Ivigtut) ห่างแหลมแฟร์เวลไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ๑๗๕ ไมล์ ชาวเดนมาร์ก ทำเหมืองแร่นี้ และส่งเป็นสินค้าออกมาก เมืองหลวงชื่อ **กอดหอบ** (Godthaab) เคยเป็นที่ตั้งภูมิลำเนาเก่าแก่ที่สุดของชาวเดนมาร์กในกรีนแลนด์มาก่อน

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

แคนาดา

ขนาด ประเทศแคนาดา มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๘๔๕,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ ภาคตะวันตกเป็นที่ราบสูง มีภูเขามาก ภาคกลางเป็นทุ่งหญ้ากว้างใหญ่ เรียกว่า แพรรี ภาคตะวันออกเป็นที่ราบสูง มีภูเขาเตี้ย ๆ ภาคเหนือเป็นที่ราบกว้างใหญ่

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ : ภูเขาร็อกกี ภูเขาโคสต์ เป็นเทือกเขาใหญ่ทางด้านมหาสมุทรแปซิฟิก

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ : แม่น้ำเซนต์ลอเรนซ์ ยาว ๒,๑๕๐ ไมล์ แม่น้ำแมคเคนซี ยาว ๒,๐๐๐ ไมล์ แม่น้ำเนลสัน ยาว ๑,๔๙๐ ไมล์ แม่น้ำเซเวอร์น แม่น้ำเชอร์ชิล แม่น้ำออลบานี แม่น้ำอะทาบาสกา และแม่น้ำซาสแกตเชวัน เป็นต้น

ทะเลสาบ ที่สำคัญได้แก่ : ทะเลสาบเกรตแบร์ มีเนื้อที่ ๑๑,๒๐๐ ตารางไมล์ เป็นแหล่งมีแร่เรเดียม ทะเลสาบเกรตสเลฟ มีเนื้อที่ ๑๐,๐๐๐ ตารางไมล์ ทะเลสาบวินนิเปก มีเนื้อที่ ๙,๒๗๐ ตารางไมล์ และส่วนหนึ่งของทะเลสาบซูพีเรีย ฮูรอน อีรี และออนแตริโอ

น้ำตก น้ำตกไนแอการา อยู่ระหว่างทะเลสาบอีรีและออนแตริโอ เป็นน้ำตกใหญ่ที่สุดในโลก ส่วนหนึ่งของน้ำตกนี้อยู่ในแคนาดา และอีกส่วนหนึ่งอยู่ในสหรัฐอเมริกา เป็นแหล่งทัศนาจรชมความงามตามธรรมชาติ และสำคัญในการผลิตไฟฟ้า เพื่อใช้ในกิจการอุตสาหกรรมเป็นอันมาก เช่นอุตสาหกรรมทำเยื่อกระดาษและกระดาษหนังสือพิมพ์ การถลุงเหล็ก การทำสารเคมี เป็นต้น

ภูมิอากาศ ภาคเหนือหนาวจัด มีน้ำแข็งและหิมะปกคลุมเกือบตลอดปี ภาคตะวันออกหนาวกว่าภาคตะวันตก และมีหิมะตกจัดในฤดูหนาว ภาคกลางในมณฑลมานิโตบา ซาสแกตเชวัน และแอลเบอร์ตา ที่เรียกว่าแถบแพรรีนั้น มีอากาศอบอุ่นและฝนตกน้อย เหมาะแก่การปลูกข้าวสาลีและเลี้ยงปศุสัตว์เป็นอันมาก ส่วนทางภาคใต้ของประเทศ มีอากาศหนาวเฉพาะในฤดูหนาวเพียง ๔ เดือนเท่านั้น นอกนั้นอากาศอบอุ่น มีพื้นดินอุดมสมบูรณ์ ทำการเพาะปลูกได้ดีมาก และมีป่าไม้ปกคลุมทั่วไป

พลเมือง มีประมาณ ๒๒,๑๒๕,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมากมีเชื้อสายอังกฤษและฝรั่งเศส นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตยในเครือจักรภพอังกฤษ มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข พระองค์เดียวกันกับของอังกฤษ

เนื่องจากแคนาดาเป็นประเทศกว้างใหญ่มาก จึงจัดแบ่งการปกครองออกเป็นมณฑล มีทั้งหมด ๑๐ มณฑลกับ ๒ เขต แต่ละมณฑลมีเมืองน้อยใหญ่ และมีเมืองหลวงเป็นศูนย์การปกครอง มณฑลเหล่านี้ได้แก่ นิวฟันด์แลนด์ โนวาสโกเชีย เกาะปรินซ์เอดวาร์ด นิวบรันสวิก ควิเบก ออนแตริโอ มานิโตบา ซาสแกตเชวัน แอลเบอร์ตา บริติชโคลัมเบีย กับเขตยูคอน ตั้งอยู่บนเทือกเขาร็อกกี และเขตนอรเวสต์เทร์ริทอรีส์ เป็นดินแดนกว้างใหญ่ไพศาลมาก มีอากาศหนาวจัดและแห้งแล้ง ไม่มีต้นไม้ใหญ่ขึ้นเลย แต่มีแร่ธาตุอันมีค่า เช่นทอง เรเดียม (ธาตุแท้ ฉายแสงออกได้ ใช้เป็นยาฆ่ามะเร็ง) ยูเรเนียม (ธาตุแท้สีขาว มีแสงอย่างเรเดียม ใช้ทำลูกระเบิดปรมาณู) เขตนี้มีพลเมืองน้อย มักอาศัยอยู่ตามแถบแม่น้ำแมคเคนซี และตามริมฝั่งทะเลสาบ ชาวพื้นเมืองเป็นพวกอินเดียนแดงและเอสกิโม มีประมาณ ๑๐,๐๐๐ คน มีอาชีพในการล่าสัตว์ จับปลา และหาขนสัตว์

การอาชีพ **การเพาะปลูก** พืชที่สำคัญคือ ข้าวสาลี ข้าวบาร์เลย์ ข้าวโอต ยาสูบ ผลไม้ต่าง ๆ และผัก

การขุดแร่ แร่ที่สำคัญคือ ถ่านหิน เหล็ก ทองแดง นิเกิล ทองคำขาว (มีที่เมืองซัดเบอรี ทองคำขาวราว ๕๐% ที่ใช้กันในโลกได้จากเหมืองในเมืองนี้) ปิโตรเลียม (มีในแอลเบอร์ตา ปัจจุบันทำรายได้ให้แก่แคนาดามาก)

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว ม้า แกะ หมู มีการทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์เพื่อเอานมและเอาขนทำเครื่องนุ่งห่ม

การป่าไม้ เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองแถบเชิงเขา แคนาดามีป่าไม้มาก ไม้สำคัญได้แก่ เมเปิล (มีขึ้นอยู่ทั่วไปในแคนาดา ใช้กรีดลำต้นเอาน้ำหวานมาทำเป็นน้ำตาล เรียกว่าน้ำตาลเมเปิล เป็นน้ำตาลชนิดดี มีรสหวานอร่อยมาก) ต้นสน ต้นโอ๊ก และไม้เนื้ออ่อนอื่น ๆ สำหรับทำเยื่อกระดาษ แคนาดาเป็นประเทศที่มีรายได้จากป่าไม้สูงมากประเทศหนึ่งของโลก

การประมง เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองตามริมฝั่งทะเล มีการจับปลาวาฬ แมวน้ำ ปลาคอด ปลาเฮอริง ปลาแซลมอน (มีชุกชุมในทะเลสาบ) บริเวณชายฝั่งทะเลรอบ ๆ เกาะนิวฟันด์แลนด์ และแลบราดอร์ เป็นฝั่งน้ำตื้น มีสัตว์น้ำอาศัยอยู่ชุกชุมมาก เป็นแหล่งจับสัตว์น้ำอันยิ่งใหญ่แห่งหนึ่งของโลก

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญ คือ ทำเยื่อกระดาษและทำกระดาษ สีข้าวและโม่แป้ง ทำเครื่องเหล็กเครื่องจักร ทำรถยนต์ เป็นต้น

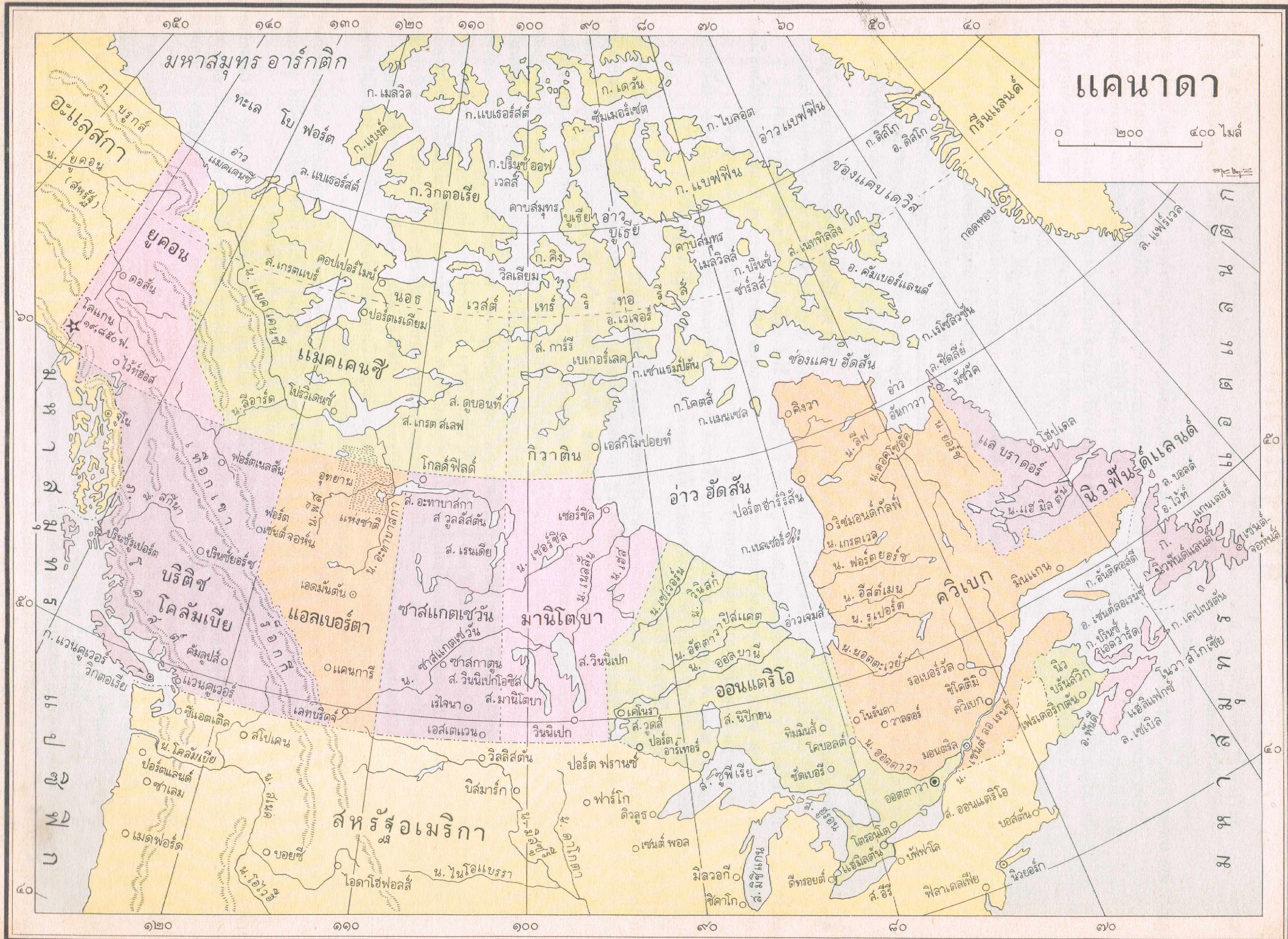
การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ ข้าวสาลีและแป้งสาลี เยื่อกระดาษและกระดาษหนังสือพิมพ์ เครื่องเหล็ก เครื่องจักร ผักและผลไม้ ปิโตรเลียม ไม้กระดาน ปลา เฟอร์ (ได้จากขนสัตว์บีเวอร์ ตัวมิงค์ สุนัขจิ้งจอก เป็นต้น) เหล็กและเหล็กกล้า ทองคำ ทองแดง เนยเหลว เนยแข็ง ขาหมูเค็มและปลากระป๋อง เป็นต้น

เมืองสำคัญ **ออตตาวา** เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนฝั่งขวาของแม่น้ำออตตาวา มีผังเมืองสวยงามมาก มีโรงงานอุตสาหกรรมทำเครื่องเหล็กเครื่องจักร โรงงานทำกระดาษ โรงงานทำปูนซีเมนต์

มอนตริล (มอนตริออล) เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของแคนาดา เป็นเมืองท่าสำคัญทางด้านมหาสมุทรแอตแลนติก ส่งสินค้าไม้ ข้าวสาลีและแป้งสาลี เนยเหลว เนยแข็ง และผลิตผลอื่น ๆ อีกมาก

โตรอนโต เป็นเมืองใหญ่ที่สองของแคนาดา เป็นศูนย์กลางการค้าขาย ส่งสินค้าไม้ ขนสัตว์ ข้าวสาลีและแป้งสาลี เป็นเมืองสวยงามเมืองหนึ่งบนฝั่งทะเลสาบ

แวนคูเวอร์ เป็นเมืองใหญ่ที่สามของแคนาดา เป็นเมืองท่าสำคัญทางด้านมหาสมุทรแปซิฟิก มีอ่าวจอดเรือดี ส่งสินค้าเยื่อกระดาษและกระดาษ เครื่องจักร สิ่งทอ น้ำตาล ผลไม้ และปลากระป๋อง มีอู่ต่อเรือ และเป็นศูนย์กลางการค้าไม้

แผนที่ ~ ภูมิศาสตร์

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

สหรัฐอเมริกา

ขนาด สหรัฐอเมริกามีเนื้อที่ประมาณ ๓,๖๗๕,๐๐๐ ตารางไมล์ แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๕๐ มลรัฐ ในจำนวนนี้มีอยู่ ๒ มลรัฐที่ไม่มีอาณาเขตติดต่อกับรัฐอื่น ๆ ของประเทศ คือ มลรัฐอะแลสกา และมลรัฐฮาวาย ซึ่งเป็นมลรัฐที่ ๔๙ และมลรัฐที่ ๕๐ ตามลำดับ ได้แยกกล่าวรายละเอียดไว้ต่างหากจากภูมิศาสตร์หน้านี้

ภูมิประเทศ ภาคตะวันตก เป็นเทือกเขาสูง ๆ ตั้งซับซ้อนกันหลายแนว มีที่ราบสูงคั่นอยู่ระหว่างเทือกเขาต่าง ๆ เช่น ที่ราบสูงโคโลราโด สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๕,๐๐๐ ถึง ๙,๐๐๐ ฟุต มีแม่น้ำโคโลราโดยาวประมาณ ๑,๒๐๐ ไมล์ไหลเซาะซอกเขาที่มีผาสูงชัน ตัดผ่านเข้าไปในที่ราบสูงนี้ทำให้เกิดหุบเขาลึก เรียกว่า แคนยอน (Canyon) ที่มีชื่อเสียงมาก คือ แกรนด์ แคนยอน (Grand Canyon) ในมลรัฐแอริโซนา ตั้งอยู่เหนือแม่น้ำโคโลราโดในอุทยานแห่งชาติ ที่เป็นส่วนของแคนยอนยาวประมาณ ๒๐๐ ไมล์ กว้างจากริมเหนือถึงริมใต้ ๔–๑๘ ไมล์ ลึก ๑ ไมล์ มีสันเขาเบื้องล่างหลายชั้น แต่ละชั้นส่องแสงหลากสีสวยงามน่าพิศวง เป็นสิ่งมหัศจรรย์ทางธรรมชาติแห่งหนึ่งของโลก ภาคกลาง เป็นที่ราบใหญ่อยู่ในลุ่มแม่น้ำมิสซิสซิปปีและสาขาต่าง ๆ ได้แก่ แม่น้ำมิสซูรี แม่น้ำอาร์คันซอ แม่น้ำเรด แม่น้ำโอไฮโอ เป็นต้น เป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ มีแร่ธาตุต่างๆ อยู่มาก เช่น ถ่านหินและน้ำมัน มีพลเมืองอยู่หนาแน่น ภาคตะวันออกมีเทือกเขาเตี้ย ๆ และที่ราบชายฝั่งแอตแลนติก ทางเหนือของภาคนี้มีทะเลสาบใหญ่ทั้งห้าของทวีปอเมริกาเหนือ คือ ทะเลสาบซูพีเรีย มิชิแกน ฮูรอน อีรี และออนแตริโอ น้ำตกไนแอการา ซึ่งอยู่ระหว่างทะเลสาบอีรี กับทะเลสาบออนแตริโอ นอกจากจะเป็นแหล่งทัศนาจรชมความงามตามธรรมชาติอันลือชื่อแห่งหนึ่งของโลกแล้ว ยังมีความสำคัญในการผลิตไฟฟ้าพลังน้ำ เพื่อใช้แสงสว่างและพลังงานในกิจการอุตสาหกรรมอีกมากด้วย อาณาบริเวณตั้งแต่เมืองนิวยอร์กที่ชายฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติกไปจนถึงชายฝั่งทะเลสาบซูพีเรีย เป็นย่านอุตสาหกรรมที่ใหญ่โต มีเมืองอุตสาหกรรมขนาดใหญ่มากมาย เช่น บัฟฟาโล ดีทรอยต์ ชิคาโก มิลวอกี ดิวลูธ เป็นต้น สินค้าที่ผลิตขึ้นในย่านนี้ส่งออกไปจำหน่ายแพร่หลายทั่วโลก

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ : ภูเขาแคสเคด ภูเขาสิเอร์รา เนวาดา มียอดวิตนีย์ สูง ๑๔,๔๙๕ ฟุต เป็นยอดเขาสูงมากยอดหนึ่งในสหรัฐอเมริกา ภูเขาร็อกกี เป็นเทือกเขายาวใหญ่ในทวีปอเมริกาเหนือ ภูเขาแอปปาเลเชียน เป็นเทือกเขาเตี้ย ๆ อยู่ทางฝั่งทะเลตะวันออก

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ : แม่น้ำมิสซิสซิปปี (รวมแควมิสซูรีด้วย) ยาว ๓,๙๘๘ ไมล์ เป็นแม่น้ำยาวที่สุดของสหรัฐอเมริกา

ภูมิอากาศ ภาคตะวันตก และภาคตะวันตกเฉียงใต้ในที่ราบสูง มีอากาศแห้งแล้ง ฤดูหนาวมีอากาศหนาวมาก ดินแดนแถบชายฝั่งตะวันตกมีอากาศชุ่มชื้น ฝนตกปานกลาง ภาคกลางและภาคตะวันออก มีอากาศอบอุ่น อุณหภูมิปานกลาง ฝนตกตลอดปี

พลเมือง มีประมาณ ๒๑๑,๗๘๒,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนมาก เชื้อชาติ Anglo American ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากอังกฤษ นับถือศาสนาคริสต์ นอกจากนี้เป็นชาวนิโกร พวกอินเดียนแดง ซึ่งเป็นคนพื้นเมืองเดิม ชาวญี่ปุ่น และชาวจีน

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การอาชีพ การกสิกรรม มีความสำคัญมาก ทำเป็นแบบการค้าอย่างจริงจังในที่ดินผืนใหญ่และลงทุนมาก มีวิธีดำเนินการอย่างทันสมัย ใช้เครื่องจักรทุ่นแรงมาก ผู้ประกอบอาชีพในไร่นามีเพียง ๕% ของพลเมืองทั้งหมด แต่สามารถผลิตอาหารได้มาก พอเลี้ยงพลเมืองทั้งประเทศ และยังมีเหลือส่งออกจำหน่ายในตลาดโลกอีกด้วย พืชสำคัญได้แก่ ข้าวสาลี ข้าวโพด ฝ้าย ยาสูบ ถั่ว ผลไม้

การขุดแร่ มีทรัพยากรแร่หลายชนิดและขุดได้จำนวนมาก แต่เวลาเดียวกันสหรัฐ ฯ ใช้แร่สิ้นเปลืองมากด้วย จึงไม่ค่อยส่งเป็นสินค้าออก แร่สำคัญที่ขุดได้มากคือ ถ่านหิน มีที่บริเวณเทือกเขาแอปปาเลเชียน ตั้งแต่มลรัฐเพนซิลเวเนีย ตลอดลงไปถึงมลรัฐแอละแบมา เป็นแหล่งถ่านหินใหญ่ที่สุดของโลก น้ำมัน มีมากในมลรัฐเทกซัส แคลิฟอร์เนีย ลุยเซียนา อิลลินอยส์ สหรัฐอเมริกาขุดน้ำมันได้มากที่สุดในโลก เหล็ก มีมากแถบทะเลสาบซูพีเรียในมลรัฐมินนิโซตา ทองแดง มีมากในมลรัฐยูตาห์ แอริโซนา

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ วัวเนื้อ วัวนม แกะ หมู ม้า ไก่และไก่งวง มีการทำฟาร์มใหญ่โต เลี้ยงในเนื้อที่กว้างขวาง

การป่าไม้ มีเนื้อที่ป่าประมาณ ๓๔% ของเนื้อที่ประเทศ ไม้สำคัญในป่าได้แก่ ต้นสน โอ๊ก บีช เมเปิล ป่าไม้ได้รับการบำรุงอย่างดี

การประมง มีความสนใจน้อยกว่าที่ควร เพราะมีความอุดมสมบูรณ์ทางเกษตรกรรมเพียงพอ ชาวประมงส่วนใหญ่จับปลาตามบริเวณชายฝั่งของประเทศ ไม่ออกไปไกลเหมือนชาวประมงญี่ปุ่น ปลาที่จับได้คือ ปลาคอด ปลาซาร์ดีน ปลาทูนา กุ้ง

การอุตสาหกรรม มีการอุตสาหกรรมดีที่สุดในโลก โรงงานอุตสาหกรรมใหญ่ ๆ มีมาก ผลิตเครื่องเหล็ก เครื่องจักร เครื่องบิน รถยนต์ รถจักร ต่อเรือ ถลุงเหล็ก กลั่นน้ำมัน สารเคมี อาหารสำเร็จรูป ภาพยนตร์ เป็นต้น

การค้าขาย พ่อค้าอเมริกันมีความสามารถในการหาตลาดต่างประเทศ และมีระบบงานการค้าอย่างมีประสิทธิภาพ จึงจำหน่ายสินค้าของตนได้แพร่หลายทั่วโลก สินค้าออกที่สำคัญคือ เครื่องเหล็ก เครื่องจักร รถยนต์ อิเล็กโทรนิกส์ เครื่องพิมพ์ดีด เคมีภัณฑ์ อุปกรณ์ไฟฟ้า เวชภัณฑ์ อาวุธยุทธปัจจัย หนังสือตำรา และเครื่องอุปโภคบริโภคอื่น ๆ อีกมาก

เมืองสำคัญ วอชิงตัน ดี.ซี. เป็นเมืองหลวงของสหรัฐ ฯ ตั้งอยู่บนฝั่งซ้ายของแม่น้ำ โปโตแมค ในเขตที่มีชื่อเรียกว่า District of Columbia ซึ่งแยกออกต่างหากจากมลรัฐอื่น ๆ แต่มีการปกครองท้องถิ่นเป็นเอกเทศเช่นเดียวกับมลรัฐ มีเนื้อที่ ๖๙ ตารางไมล์ อยู่ระหว่างมลรัฐเวอร์จิเนีย กับมลรัฐแมริแลนด์ เป็นเมืองร่มรื่นงามสง่า มีสถานที่สำคัญน่าชมหลายแห่ง เช่น ตึกรัฐสภา ทำเนียบขาว อนุสาวรีย์บุคคลสำคัญ พิพิธภัณฑสถาน โรงพยาบาล หอสมุด สวนสาธารณะ และ มหาวิทยาลัย เป็นต้น

นิวยอร์ก เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของสหรัฐ ฯ ตั้งอยู่บนอ่าวนิวยอร์กที่ปากแม่น้ำฮัดสัน เป็นศูนย์กลางการค้าและการอุตสาหกรรม มีตึกระฟ้ามากมาย เป็นเมืองท่าสำคัญทางฝั่งมหาสมุทรแอตแลนติก อนุสาวรีย์แห่งเสรีภาพ (Statue of Liberty) สร้างเป็นรูปผู้หญิงถือคบเพลิง ต้อนรับการมาถึงอเมริกา ตั้งบนแท่นสูงเด่นเป็นสัญลักษณ์อยู่ที่เกาะเบ็ดโล (Bedloe) ในอ่าวหน้าเมืองนิวยอร์ก ตึก "เอมไพร์ สเตต" สูง ๑,๒๕๐ ฟุต มี ๑๐๒ ชั้น เป็นตึกสูงที่สุดแห่งหนึ่งในโลก

ชิคาโก เป็นเมืองใหญ่ที่ ๒ ของสหรัฐ ฯ มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก เป็นตลาดค้าข้าวและเนื้อสัตว์ใหญ่โตแห่งหนึ่งของโลก

ดีทรอยต์ เป็นเมืองอุตสาหกรรม มีโรงงานสร้างรถยนต์ เรือบิน รถถัง เครื่องเหล็ก เครื่องจักร ผลิตภัณฑ์อลูมิเนียม เคมีวัตถุ

ซานฟรานซิสโก เป็นเมืองท่าสำคัญ มี "สะพานโกลเดนเกต" ตรงทางเข้าอ่าวซานฟรานซิสโกอันสวยงาม เป็นสะพานแขวนยาวมาก

สหรัฐอเมริกา

๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ๓๐๐ ไมล์

มลรัฐ ของสหรัฐอเมริกา ชื่อเมืองหลวง มิได้เขียนไว้ในแผนที่นี้ คือ :-

๑. มลรัฐ	เวอร์มอนต์	เมืองหลวง มอนต์เปเลียร์	๒. มลรัฐ	คอนเนกติกัต	เมืองหลวง ฮาร์ตฟอร์ด
๓. ”	โรดไอแลนด์	” โปรวิเดนซ์	๔. ”	นิวเจอร์ซี	” เตรนตัน
๕. ”	เดลาแวร์	” โดเวอร์	๖. ”	นิวแฮมป์เชียร์	” คองคอร์ด

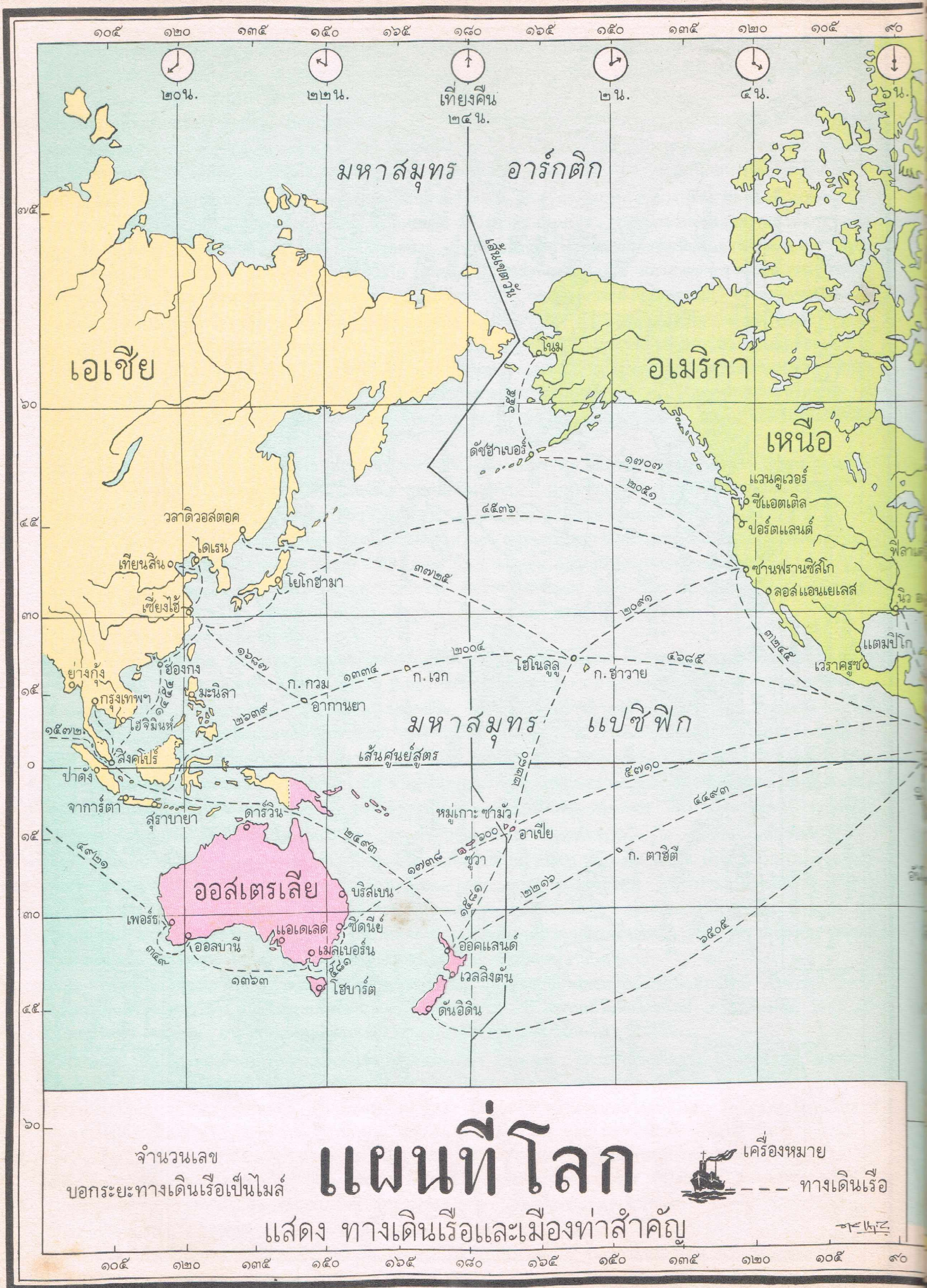
๑๒๐ ๑๑๐ ๑๐๐ ๙๐ ๘๐ ๗๐

แคนาดา
ส. วูดส์
ส. นิปิกอน
ส. ซูพีเรีย
ส. มิชิแกน
ส. ฮูรอน
ส. ออนแตริโอ
ส. อีรี
ส. เรด
ส. เกรต ซอลต์
น. เซนต์ ลอเรนซ์
ออตตาวา
เกาะแวนคูเวอร์
วอชิงตัน
ซีแอตเติล
โอลิมเปีย
แวนคูเวอร์
ปอร์ตแลนด์
น. โคลัมเบีย
ซาเลม
ออริกอน
เมดฟอร์ด
ภ. แคสเคด
บอยซี
ไอดาโฮ
มิสซูลา
เฮเลนา
น. มิสซูรี
น. เยลโลสโตน
มอนตานา
ไวโอมิง
ร็อกสปริง
ไชเอน
ดาโกตาเหนือ
บิสมาร์ก
ฟาร์โก
ดาโกตาใต้
ปิแอร์
มินนิโซตา
ดิวลูธ
เซนต์พอล
วิสคอนซิน
มิลวอกี
แมดิสัน
มิชิแกน
แลนซิง
ดีทรอยต์
เมน
ออกัสตา
เวอร์มอนต์
นิวแฮมป์เชียร์
แมสซาชูเซตส์
บอสตัน
คอนเนกติกัต
โรดไอแลนด์
นิวยอร์ก
ออลบานี
เพนซิลเวเนีย
แฮร์ริสเบอร์ก
นิวเจอร์ซี
เดลาแวร์
แมริแลนด์
แอนแนโปลิส
วอชิงตัน ดี.ซี.
เซครา เมนโต
คาร์สันซิตี
เนวาดา
โอคแลนด์
ซานฟรานซิสโก
แคลิฟอร์เนีย
วิตนีย์ ๑๔,๔๙๕ ฟ.
ลอสแองเจลิส
ส. ซอลตัน
ซอลต์เลกซิตี
ยูตาห์
น. โคโลราโด
แกรนด์แคนยอน วนอุทยานแห่งชาติ
แอริโซนา
ฟีนิกซ์
ทูซัน
เดนเวอร์
ปูเอบโล
โคโลราโด
ซันตาเฟ
นิวเม็กซิโก
เอลปาโซ
เนแบรสกา
น. แพลต
ลิงคอล์น
นอร์ตัน
น. แคนซัส
โตปีกา
น. อาร์คันซอ
แคนซัส
วิชิตอ
คาเนเดียน
โอกลาโฮมาซิตี
แอมมะริลโล
โอกลาโฮมา
น. เรด
น. แบรซอส
ดัลลัส
น. โคโลราโด
เท็กซัส
ออสติน
ฮิวสตัน
แกลเวสตัน
ซานอันโตนิโอ
คอร์ปัส คริสติ
น. เปกอส
น. ริโอแกรนด์
เม็กซิโก
ไอโอวา
เดมอยน์
ชิคาโก
อิลลินอยส์
สปริงฟิลด์
อินเดียนา
อินเดียนาโปลิส
โอไฮโอ
โคลัมบัส
น. โอไฮโอ
แฟรงก์ฟอร์ต
เคนทักกี
น. มิสซูรี
เจฟเฟอร์สันซิตี
มิสซูรี
อาร์คันซอ
ลิตเติลร็อก
เวอร์จิเนียตะวันตก
ชาร์ลสตัน
เวอร์จิเนีย
ริชมอนด์
นอร์ฟอล์ค
แนชวิล
เมมฟิส
เทนเนสซี
แคโรไลนาเหนือ
รอลี
วิลมิงตัน
แคโรไลนาใต้
โคลัมเบีย
ชาร์ลสตัน
แอตแลนตา
จอร์เจีย
สะวันนาห์
แกดส์เดน
แอละแบมา
มอนต์โกเมอรี
โมบิล
มิสซิสซิปปี
แจ็กสัน
ลุยเซียนา
แบตันรูช
นิวออร์ลีนส์
แตลลา แฮสซี
เพนซะโคลา
แจ็กสันวิล
ฟลอริดา
แตมปา
ล. เคนเนดี
เวสต์ ปาล์มบีช
ไมอามี
แหลม เซเบิล
หมู่เกาะ บาฮามาส
นัสซอ
ฮาวานา
คิวบา
อ่าว เม็กซิโก
เส้นทรอปิค ออฟ แคนเซอร์
มหาสมุทร แปซิฟิก
มหาสมุทร แอตแลนติก

อะแลสกา
๐ ๒๐๐ไมล์
สหภาพโซเวียต
มหาสมุทร อาร์กติก
ภ. บรูกส์
น. ยูคอน
ดอสัน
ยูคอน
อะแลสกา
จูโน
ทะเลเบริง
หมู่เกาะอาลิวเชียน
เกาะโกไดแอก
กลุ่มเกาะอะเล็กซานเดอร์
มหาสมุทร แปซิฟิก

ฮาวาย
ก. เคาไอ
ก. นิอีฮาอู
ก. โออาฮู
โฮโนลูลู
ก. โมโลไค
ก. ลาไน
ก. เมาอี
ก. คาฮูลาเว
มหาสมุทร แปซิฟิก
ก. ฮาวาย

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

๑๐๕ ๑๒๐ ๑๓๕ ๑๕๐ ๑๖๕ ๑๘๐ ๑๖๕ ๑๕๐ ๑๓๕ ๑๒๐ ๑๐๕ ๙๐
๒๐น.
๒๒น.
เที่ยงคืน ๒๔น.
๒น.
๔น.
๖น.
มหาสมุทร อาร์กติก
เส้นแบ่งวัน
เอเชีย
อเมริกา
เหนือ
โนม
ดัชฮาเบอร์
แวนคูเวอร์
ซีแอตเติล
ปอร์ตแลนด์
ซานฟรานซิสโก
ลอสแอนเยเลส
แตมปิโก
เวราครูซ
วลาดิวอสตอค
ไดเรน
เทียนสิน
เซี่ยงไฮ้
โยโกฮามา
ฮ่องกง
ย่างกุ้ง
กรุงเทพฯ
มะนิลา
ไฮ้จิมินห์
สิงคโปร์
ปาดัง
จาการ์ตา
สุราบายา
ดาร์วิน
ก. กวม
อากานยา
ก. เวก
โฮโนลูลู
ก. ฮาวาย
มหาสมุทร แปซิฟิก
เส้นศูนย์สูตร
หมู่เกาะ ซามัว
อาเปีย
ซูวา
ก. ตาฮิตี
ออสเตรเลีย
บริสเบน
เพอร์ธ
ออลบานี
แอเดเลด
ซิดนีย์
เมลเบอร์น
โฮบาร์ต
ออคแลนด์
เวลลิงตัน
ดันอิดิน
๑๗๐๗
๒๐๕๑
๔๕๓๖
๓๗๒๕
๒๐๙๑
๓๒๙๕
๑๖๘๗
๒๐๐๔
๑๓๓๔
๔๖๘๕
๒๖๓๙
๑๕๗๒
๕๗๑๐
๔๔๙๓
๒๕๙๓
๑๓๗๘
๖๐๐
๒๒๑๖
๑๕๘๑
๖๕๐๕
๔๙๒๑
๑๓๖๓
๗๕ ๖๐ ๔๕ ๓๐ ๑๕ ๐ ๑๕ ๓๐ ๔๕ ๖๐
จำนวนเลข
บอกระยะทางเดินเรือเป็นไมล์
แผนที่โลก
แสดง ทางเดินเรือและเมืองท่าสำคัญ
เครื่องหมาย
ทางเดินเรือ

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

อะแลสกา

ขนาด อะแลสกา มลรัฐที่ ๔๙ เป็นมลรัฐใหญ่ที่สุดของสหรัฐอเมริกา อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของทวีปอเมริกาเหนือ ระหว่างมหาสมุทรอาร์กติกกับมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือ ห่างจากมลรัฐวอชิงตัน ๖๐๐ ไมล์ (ดูแผนที่หน้า ๑๐๓ ประกอบ) ทำนองเดียวกัน ห่างจากสหภาพโซเวียต ในทวีปเอเชีย ๕๕ ไมล์ โดยมีช่องแคบเบริงคั่น มีเนื้อที่ประมาณ ๕๘๖,๔๐๐ ตารางไมล์ หรือประมาณ $\frac{1}{5}$ ของเนื้อที่สหรัฐ ฯ

ภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ประกอบด้วยภูเขาสูงใหญ่หลายเทือก เช่น ภูเขาอะแลสกา มียอดแมคคินเลย์ สูง ๒๐,๓๐๐ ฟุต เป็นยอดเขาสูงที่สุดของทวีปอเมริกาเหนือ ภูเขาบรูกส์ ภูเขาโคสต์ บริเวณชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก มีป่าไม้ปกคลุมหนาทึบ ฝนตกชุก ตามภูเขาและพื้นที่สูงมีหิมะปกคลุมเป็นครั้งคราว ธารน้ำแข็งละลายไหลเซาะซอกเขาเป็นหุบลึกลงสู่ทะเล บางทีก็มีภูเขาน้ำแข็ง (iceburg) หลุดลอยปะปนไปด้วย หมู่เกาะอาลิวเชียนที่ปลายคาบสมุทรอะแลสกา เรียงรายเป็นทางยาวไปในมหาสมุทรแปซิฟิกไกลประมาณ ๑,๒๐๐ ไมล์ มีป่าไม้เขียวชอุ่มทั้งหมู่เกาะ แม่น้ำยูคอนยาวประมาณ ๒,๐๐๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำยาวที่สุดของมลรัฐอะแลสกา มีสาขาของแม่น้ำนี้หลายสาย ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาในประเทศแคนาดา ไหลผ่านที่ราบสูงอะแลสกาลงสู่ทะเลเบริง บริเวณปากแม่น้ำเป็นที่ราบใหญ่แต่ไร้ประโยชน์ทางการเพาะปลูก เพราะหิมะและน้ำแข็งเป็นอุปสรรคสำคัญยิ่งแก่พืชอาหารมนุษย์

ภูมิอากาศ ภาคเหนือ แถบชายฝั่งมหาสมุทรอาร์กติก อยู่ในเขตอากาศแบบทุนดรา หรือทุ่งน้ำแข็ง ฤดูหนาวมีอากาศหนาวจัด หิมะและน้ำแข็งปกคลุมหนานานหลายเดือน ฤดูร้อนมีสั้นมาก พืชพรรณธรรมชาติเป็นหญ้ามอสหรือตะไคร่น้ำ ภาคใต้ อยู่ในเขตอากาศหนาวกึ่งขั้วโลก มีอากาศหนาวเย็นตลอดเวลา พืชพรรณธรรมชาติเป็นป่าสน

พลเมือง มีประมาณ ๓๓๐,๐๐๐ คน เมื่อเทียบอัตราส่วนกับเนื้อที่มลรัฐนี้แล้วมีพลเมืองน้อยมาก (เฉลี่ย ๑ คน ต่อเนื้อที่เกือบ ๒ ตารางไมล์) พลเมืองส่วนใหญ่เป็นพวกเอสกิโม มีรูปร่างลักษณะคล้ายชนเผ่ามองโกล ผิวเหลือง นัยน์ตาและผมสีดำ ส่วนมากดำรงชีพด้วยการล่าสัตว์ จับปลา หาขนสัตว์ (ขนมิงค์ บีเวอร์ สุนัขจิ้งจอก) ปัจจุบันมีการทำฟาร์มเลี้ยงสัตว์กันมากขึ้น ส่วนชาวแองโกลอเมริกัน หรือชาวอเมริกันผิวขาว มีเพียงจำนวนน้อย ดำรงชีพด้วยการทำอุตสาหกรรมเหมืองแร่และป่าไม้เป็นสำคัญ ผลิตผลอาหารเพื่อการบริโภคจำพวก ข้าว ผักและผลไม้ ต้องส่งมาจากมลรัฐอื่น ๆ แทบทั้งสิ้น

การอาชีพ ที่สำคัญคือ การจับปลาแซลมอน ซึ่งมีชุกชุมตามชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก ล่าแมวน้ำและปลาวาฬ สัตว์เลี้ยงได้แก่ กวางเรนเดียร์ (กวางที่ใช้ลากเลื่อนในเขตอากาศหนาว) แกะ สุนัขจิ้งจอก แร่ ได้แก่ ทอง ทองคำขาว (platinum) เงิน สินค้าสำคัญคือ ปลากระป๋อง ทอง ทองคำขาว เงิน ขนสัตว์ (fur) หนังแมวน้ำ ไม้ น้ำมันสน และยางสน

เมืองสำคัญ **จูโน** (Juneau) เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า ศูนย์กลางธุรกิจและการค้า มีโรงงานทำปลากระป๋อง

แองเกอร์อีจ เป็นเมืองท่า ส่งสินค้าแร่ ไม้ ขนสัตว์และหนังสัตว์ **เกตชิแกน** เป็นศูนย์กลางการจับปลาแซลมอน

แฟร์แบงค์ส ทำเหมืองทอง และการป่าไม้ **ปีเตอร์สเบอร์ก** เป็นศูนย์กลางการอุตสาหกรรมขนสัตว์

หมู่เกาะฮาวาย

ฮาวาย มลรัฐที่ ๕๐ ของสหรัฐอเมริกา เป็นหมู่เกาะอยู่กลางมหาสมุทรแปซิฟิก ห่างจากเมืองซานฟรานซิสโกไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ประมาณ ๒,๐๐๐ ไมล์ ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยประมาณ ๒๐ เกาะ เรียงรายถึงหมู่เกาะมิดเว เป็นระยะยาวประมาณ ๑,๓๐๐ ไมล์ มีเนื้อที่ประมาณ ๖,๔๓๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๘๓๒,๐๐๐ คน เป็นชนชาติญี่ปุ่น ฟิลิปปินส์ จีน ซึ่งถือสัญชาติอเมริกันรวมอยู่ด้วยกับชาวพื้นเมืองเดิมและอเมริกัน เกาะบางเกาะมีภูเขาไฟใหญ่ ๆ ของโลก เช่น ในเกาะฮาวายมีภูเขาไฟเมานากาอา สูง ๑๓,๗๘๔ ฟุต ภูเขาไฟเมานาโอลา สูง ๑๓,๖๗๕ ฟุต และในเกาะเมาอี มีภูเขาไฟฮาเลอากาลา สูง ๑๐,๐๒๕ ฟุต พื้นดินอุดมและมีอากาศดี พรรณไม้เมืองร้อนขึ้นงอกงาม พืชสำคัญที่ปลูกมาก คือ อ้อย และสับปะรด รองลงมา คือ ยาสูบ กาแฟ ข้าว ฝ้าย กล้วย ชาวฮาวายนิยมปลูกไม้ดอกกันมาก บำรุงรักษาป่าและสัตว์ธรรมชาติของเกาะเป็นอย่างดี มีนกชนิดต่างๆมากมาย มีวนอุทยานแห่งชาติหลายแห่ง เหมาะเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจและชมความงามตามธรรมชาติ

เกาะสำคัญในหมู่เกาะฮาวายที่ควรทราบ คือ

๑. เกาะฮาวาย มีเนื้อที่ประมาณ ๔,๐๐๐ ตารางไมล์ เป็นเกาะใหญ่ที่สุด เมืองสำคัญคือ ฮิโล เป็นเมืองท่าส่งสินค้าสับปะรดกระป๋อง (ส่งออกมากที่สุดในโลก) น้ำตาล กาแฟ ผลไม้

๒. เกาะโออาฮู มีเนื้อที่ประมาณ ๕๘๐ ตารางไมล์ เป็นเกาะใหญ่ที่สาม เมืองสำคัญคือ โฮโนลูลู เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า ตั้งอยู่ทางตอนใต้ของเกาะ ใกล้กับเพิร์ลฮาร์เบอร์ ฐานทัพอากาศที่สำคัญแห่งหนึ่งของสหรัฐ ฯ

๓. เกาะเมาอี มีเนื้อที่ประมาณ ๗๒๐ ตารางไมล์ เป็นเกาะใหญ่ที่สอง เมืองสำคัญคือ ลาไฮนา ฐานทัพเรือที่สำคัญแห่งหนึ่งของสหรัฐ ฯ ในมหาสมุทรแปซิฟิก เกาะนี้มีไร่อ้อยใหญ่โต

๔. เกาะเคาไอ มีเนื้อที่ประมาณ ๕๕๐ ตารางไมล์ เมืองสำคัญคือ ลิฮูเอ ปลูกอ้อยมาก

อะแลสกา

๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ไมล์

มหาสมุทร อาร์กติก
ทะเล โบฟอร์ต
ล. แบร์โร
เอเชีย
ล. โฮป
ทะเลชุกชี
คาบสมุทรชุกชี
อ่าว อะนะดีร์
ช่องแคบ เบริ่ง
เวลส์
โนม
คาบสมุทร ซีวาร์ด
ภ. บรูกส์
บีเวอร์
สตีเวนส์
ฟอร์ต ยูคอน
เส้น อาร์กติก
ซ. เซอร์เคิล
น. ยูคอน
ทานานา
แฟร์แบงค์ส
ดอสัน
แค นา ดา
ก. เซนต์ ลอเรนซ์
ช่องแคบ นอร์ตัน
นีนานา
น. ยูคอน
ภ. กัสโกกวิม
แมคคินเลย์ ๒๐,๓๐๐ ฟ.
น. กัสโกกวิม
น. ทานานา
ภ. แนตโซตีน
ภ. แรงเกล
ภ. อะแลสกา
ไว้ท์ฮ็อส
ล. โรมานซอฟ
ก. นูนิแวก
ฮูเปอร์เบย์
บีเธล
แตลกีตนา
แองเกอร์อิจ
แวลดีซ
คอร์โดวา
ทะเล เบริ่ง
อ่าว กัสโกกวิม
ซีวาร์ด
จูโน
โคสต์
ปีเตอร์สเบอร์ก
แรงเกล
หมู่เกาะพริบิลอฟ
อ่าว บริสตอล
ก. อะฟอกแนก
ก. โกไดแอก
อ่าว อะแลสกา
ฮูนาห์
ซิตก้า
เกตชิแกน
คาบสมุทร อะแลสกา
หมู่เกาะ ตินิติ
หมู่เกาะ อะเล็กซานเดอร์
ฟอร์ต แรนแดล
โอลด์คาซาน
ยูนิแมค
หมู่เกาะ อาลิวเชียน
ดั๊ชฮาเบอร์
ฟอร์ตเกลน
มหาสมุทร แปซิฟิก
หมู่เกาะ ควีนชาร์ล็อต

หมู่เกาะฮาวาย

๐ ๑๐๐ ๒๐๐ ไมล์

ก. คูเร
หมู่เกาะ มิดเว
ก. เพิร์ล
ก. ไลซาน
ก. ลิเซียนสกี
ก. มาโรรีฟ
ก. การ์ดเนอร์
หมู่เกาะ ฮาวาย
ก. เนคเกอร์
ก. ลาเปอรูส
ก. นีโฮอา
มหาสมุทร แปซิฟิก
ก. นิอีฮาอู
ก. เคาไอ
ก. โออาฮู
ก. กาอูลา
โฮโนลูลู
ก. โมโลไค
ก. เมาอี
ฮีโล
ก. ฮาวาย

มากาปาลา
แปซิฟิกชูการ์มิล
เมานากาอา ๑๓,๗๘๔ ฟ.
ฮีโล
ไคลูอา
กาอาอาอู
กัปตันคุก
วนอุทยานแห่งชาติ
ที่พักแรม
โฮโนมาลิโน
ปูนาลูอู
ไวอาฮูกินี
ก. ฮาวาย
๑๐ ไมล์

ไวปาฮู
เพิร์ล
ฮาอีอาอา
เพิร์ล ฮาร์เบอร์
โฮโนลูลู
อ่าว มามาลา
๐ ๑ ๒ ไมล์
โฮโนลูลู และ เพิร์ลฮาร์เบอร์

ก. เคาไอ
คาปาอา
เคกาฮา
ลิฮูเอ
มากาเวลี
ก. นิอีฮาอู
ก. เคาไอ
๑๐ ไมล์

วาฮีอาวา
ไวปาฮู
เอวา
โฮโนลูลู
อ่าว มามาลา
ก. โออาฮู ๑๐ ไมล์

ก. โมโลไค
ไวอาลูอา
ก. เมาอี ๑๐ ไมล์
ปาอีอา
ลาไน
ลาไฮนา
ก. ลาไน
เรดฮิล ๑๐,๐๒๕ ฟ.
ก. เมาอี
ก. คาฮูลาเว
เกาโป

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

เม็กซิโก

ขนาด ประเทศเม็กซิโก มีเนื้อที่ประมาณ ๗๖๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง อยู่ตอนกลางของประเทศ ทางตอนเหนือของที่ราบสูงนี้ มีความสูงประมาณ ๔,๐๐๐ ฟุต จากระดับน้ำทะเล และค่อย ๆ สูงเรื่อยขึ้นไปจนถึงประมาณ ๘,๐๐๐ ฟุตในตอนใต้ อยู่ระหว่างเทือกเขาสิเอร์รามาเดรตะวันตก และเทือกเขาสิเอร์รามาเดรตะวันออก ซึ่งเป็นแนวยาวขนานไปตามชายฝั่งทะเลทั้งสองข้างแล้วมาบรรจบกันทางตอนใต้ มีแหล่งน้ำในทะเลทราย (Oasis) และทะเลสาบขนาดย่อมหลายแห่ง เช่น ทะเลสาบชาปาลา เป็นต้น มีที่ราบชายฝั่งทะเลแคบ ๆ ทางชายฝั่งอ่าวเม็กซิโก และทางชายฝั่งมหาสมุทรแปซิฟิก พื้นที่บางแห่งเป็นทุ่งหญ้าและทะเลทราย เช่น ทะเลทรายแคลิฟอร์เนียตอนล่างเป็นต้น

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ : ภูเขาสิเอร์รามาเดรตะวันตกและสิเอร์รามาเดรตะวันออก เป็นเทือกเขายาวใหญ่ มียอดสูงชันเกินหมื่นฟุตหลายยอด บางยอดสูงถึง ๑๘,๐๐๐ ฟุตจากระดับน้ำทะเล มีหิมะปกคลุมเกือบตลอดปี แม้ว่าจะตั้งอยู่ในแถบเส้นศูนย์สูตร ตามเทือกเขาเหล่านี้อุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งทำรายได้มาสู่ประเทศมากมาย เช่น แร่เงิน ทองคำ ทองแดง และตะกั่ว เป็นต้น บนไหล่เขาปกคลุมด้วยป่าไม้อันมีค่าและเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารเพื่อการเพาะปลูก ภูเขาบางลูกเป็นภูเขาไฟ อยู่ทางตอนใต้ของเม็กซิโกซิตีมียอดสูงสวยงามมาก

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ : แม่น้ำริโอแกรนด์ (ริโอกรานเด) ยาวประมาณ ๑,๘๐๐ ไมล์ กั้นพรมแดนระหว่างเม็กซิโกกับสหรัฐอเมริกา แม่น้ำวาลซัสยาว ๔๒๕ ไมล์ นอกนั้นส่วนใหญ่เป็นแม่น้ำสายสั้น ๆ ซึ่งมีประโยชน์แก่การชลประทานอยู่มาก

ภูมิอากาศ ลักษณะภูมิอากาศโดยทั่ว ๆ ไปของเม็กซิโกค่อนข้างแห้งแล้ง บริเวณที่มีฝนตกมากอยู่ทางแถบชายฝั่งตะวันออกเฉียงใต้เท่านั้น อาจแยกกล่าวลักษณะภูมิอากาศออกได้เป็นตอน ๆ โดยสังเขปดังนี้

บนที่ราบสูงตอนเหนือแห้งแล้งและกันดารน้ำ ตอนใต้อบอุ่นและสมบูรณ์ด้วยน้ำ **แถบชายฝั่งทะเลตะวันออก** ซึ่งอยู่รอบอ่าวเม็กซิโก ตอนเหนือมีอากาศร้อนและแห้งแล้ง ตอนใต้มีอากาศร้อน ฝนตกชุก **แถบชายฝั่งทะเลตะวันตก** ทางด้านมหาสมุทรแปซิฟิก ตอนเหนือมีอากาศร้อนและแห้งแล้ง ตอนใต้มีฝนตกพอควร

พลเมือง มีประมาณ ๕๔,๓๐๐,๐๐๐ คน ส่วนมากเป็นพวกเมสติโซ (Mestizo) ซึ่งมีเลือดผสมระหว่างสเปนกับอินเดียนแดง นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก รองลงมาคือพวกอินเดียนแดง นับถือพระเจ้าต่าง ๆ ที่เกิดจากอำนาจของธรรมชาติตามลัทธิดั้งเดิมของตน นอกจากนี้มีพวกผิวขาวอีกเพียงเล็กน้อย

การปกครอง แบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุข

การอาชีพ **การเพาะปลูก** พืชสำคัญที่ปลูกกันมาก คือ ฝ้าย ข้าวโพด ข้าวสาลี ปลูกในที่ราบสูง อ้อย กล้วย ข้าวเจ้า ถั่ว โกโก้ ผัก และผลไม้ ปลูกในที่ราบชายฝั่งทะเล กาแฟปลูกแถบเชิงเขา ป่านซิสซัล (Sisal) ใช้เยื่อทำเชือก ยางชิเคิล (Chicle) ใช้ยางที่กรีดได้จากลำต้นทำหมากฝรั่ง ปลูกมากในคาบสมุทรยูคาตาน

การขุดแร่ แร่สำคัญคือ เงิน มีมากที่สุดในโลก ขุดได้ราว ๔๐ % ของจำนวนแร่เงินที่ขุดได้ในโลก ศูนย์กลางแหล่งผลิตอยู่ใกล้เมืองซานหลุยส์ โปโตซิ แร่กำมะถัน มีแหล่งผลิตแถบคอคอดใกล้อ่าวเตวานเตเปก ปิโตรเลียม มีแหล่งผลิตที่เมืองตูสปาน และเมืองแตมปิโก ขุดได้ราว ๒ % ของปริมาณน้ำมันทั่วโลก นอกจากนี้มีทองคำ ทองแดง ตะกั่ว ปรอท เหล็ก และสังกะสี

การเลี้ยงสัตว์ สัตว์เลี้ยงที่สำคัญ คือ วัว ส่วนใหญ่เลี้ยงวัวพันธุ์เนื้อ รองลงไปคือ แกะ หมู ม้า ลา และล่อ เลี้ยงกันมากในพื้นที่ซึ่งมีลักษณะภูมิอากาศค่อนข้างแห้งแล้ง

การป่าไม้ พื้นที่ซึ่งเป็นป่ามีมาก ประมาณ ๑ ใน ๓ ของเนื้อที่ประเทศ อุดมด้วยไม้มีค่าหลายชนิด เช่น มะฮอกกานี สน ไผ่ และไม้เนื้อแข็งอื่น ๆ

การประมง เป็นอาชีพสำคัญของพลเมืองที่อยู่ชายฝั่งทะเลและอยู่ใกล้ทะเลสาบ พวกอินเดียนแดงเป็นชาวประมงที่ขยันขันแข็งและใช้เครื่องมืออย่างง่าย ๆ ที่ใช้มาแต่โบราณกาล เช่น แห และ สวิง เป็นต้น แถบชายฝั่งทะเลตะวันออกของคาบสมุทรแคลิฟอร์เนีย มีการดำหอยมุก

การอุตสาหกรรม ที่สำคัญคือ การกลั่นน้ำมัน การทอผ้า การถลุงเหล็ก การทำเครื่องเคลือบ การมวนบุหรี่

การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญคือ ป่านซิสซัล กาแฟ ยางชิเคิล น้ำตาล ไม้กระดาน ผลไม้ต่าง ๆ

เมืองสำคัญ **เม็กซิโกซิตี** เป็นเมืองหลวง ตั้งอยู่บนที่ราบสูง ในระดับความสูง ๗,๔๑๕ ฟุตจากระดับน้ำทะเล เป็นศูนย์กลางการค้า มีทางรถไฟยาวประมาณ ๒๐๐ ไมล์ เชื่อมกับเมืองเวราครูซ ซึ่งเป็นเมืองท่าสำคัญ

กวาดาลาฮารา เป็นศูนย์กลางการเพาะปลูกและการขุดแร่ เป็นเมืองขึ้นชื่อในทางดนตรีและบทเพลงพื้นเมือง มีชื่อเสียงในการทำเครื่องแก้วและเครื่องเคลือบ

ปูเอบลา เป็นเมืองเก่าแก่ที่มีชื่อเสียงที่สุดเมืองหนึ่งของเม็กซิโก เป็นศูนย์กลางการทำเครื่องปั้นดินเผา การทอผ้าและสิ่งทออื่น ๆ

มอนเตเร เป็นศูนย์กลางการอุตสาหกรรม มีโรงงานถลุงเหล็กและเหล็กกล้า โรงงานโม่แป้ง สีข้าว และเป็นศูนย์กลางของทางรถยนต์และรถไฟ

แตมปิโก เป็นเมืองท่า และเป็นศูนย์กลางการค้า มีการขุดเจาะน้ำมันปิโตรเลียม และโรงงานกลั่นน้ำมัน

ซานหลุยส์โปโตซิ เป็นศูนย์กลางการเพาะปลูกและขุดแร่เงิน มีโรงงานเตาหลอม สีข้าว และโม่แป้ง

เวราครูซ เป็นเมืองท่าสำคัญในที่ราบลุ่มริมอ่าวเม็กซิโก เป็นศูนย์กลางการค้าทางทะเล ส่งสินค้าหนังสัตว์ กล้วย และเครื่องเงิน

แคมเปชี เป็นเมืองท่าในคาบสมุทรยูคาตาน ส่งสินค้าไม้มะฮอกกานีและไม้เนื้อแข็งอื่น ๆ

เมอริดา อยู่ในคาบสมุทรยูคาตาน เป็นศูนย์กลางการส่งสินค้า ป่านซิสซัล และยางชิเคิล

 เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

อเมริกากลาง

ดินแดนอเมริกากลางอยู่ติดกับพรมแดนตอนใต้ของประเทศเม็กซิโก เรื่อยลงไปจนจดพรมแดนประเทศโคลัมเบีย พื้นที่มีลักษณะเป็นคอคอด เชื่อมต่อระหว่างทวีปอเมริกาเหนือกับทวีปอเมริกาใต้ ตอนที่แคบที่สุดมีชื่อเรียกว่า คอคอดปานามา มีคลองขุดผ่านคอคอดนี้ยาว ๔๐ ไมล์ เชื่อมมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรแอตแลนติก ภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นที่สูงมากกว่าที่ราบ มีเทือกเขายาวใหญ่คล้ายกระดูกสันหลังเรียงรายสลับซับซ้อนกันเป็นพืด ตั้งแต่เหนือจดใต้ และอยู่ค่อนไปทางชายฝั่งตะวันตก (ทางมหาสมุทรแปซิฟิก) ทำให้ทางชายฝั่งตะวันออก (ทางมหาสมุทรแอตแลนติก) มีที่ราบมากกว่าทางชายฝั่งตะวันตก พื้นดินอุดมสมบูรณ์เหมาะแก่การเพาะปลูกมาก พืชเมืองร้อน เช่น กล้วย อ้อย ข้าวเจ้า มะพร้าว ขึ้นงอกงาม มีแม่น้ำหลายสายแต่เป็นสายสั้น ๆ เช่นแม่น้ำริโอแกรนเด ยาว ๑๖๐ ไมล์ เป็นต้น มีทะเลสาบน้ำจืดขนาดใหญ่หลายแห่ง เช่นทะเลสาบนิการากัว เป็นทะเลสาบใหญ่ที่สุดในอเมริกากลาง มีเนื้อที่ ๒,๙๗๕ ตารางไมล์ ทะเลสาบมานากัว มีเนื้อที่ ๕๗๕ ตารางไมล์ เป็นต้น ตามไหล่เขาเป็นป่าดงดิบ ปกคลุมด้วยพรรณไม้มีค่าในเขตร้อนเขียวชอุ่ม เช่นมะฮอกกานี และไม้เนื้อแข็งอื่น ๆ แถบที่ราบสูงเชิงเขา ปลูกกาแฟกันมาก ในบริเวณเทือกเขาภาคตะวันตกนี้ มีภูเขาไฟหลายลูก เช่น ภูเขาไฟตาฮูมูลโก (Tajumulco) สูง ๑๓,๘๑๖ ฟุต เป็นยอดเขาสูงที่สุดในอเมริกากลาง ภูเขาไฟตากานา (Tacana) สูง ๑๓,๓๓๓ ฟุต อยู่ที่พรมแดนประเทศกัวเตมาลา–เม็กซิโก ในเทือกเขา สิเอร์รา มาเดร เป็นต้น แร่มีไม่มาก ขุดบ้างเพียงเล็กน้อย เช่น ทอง เงิน ทองแดง เป็นต้น ภูมิอากาศ อยู่ในเขตร้อน มีความชุ่มชื้นและฝนตกชุก

อเมริกากลาง ประกอบด้วยกลุ่มประเทศเล็ก ๆ ที่เป็นเอกราช ๖ ประเทศ คือ กัวเตมาลา ฮอนดูรัส เอลซัลวาดอร์ นิการากัว คอสตาริกา ปานามา กับมีอาณานิคมของอังกฤษชื่อ บริติช ฮอนดูรัส และดินแดนของสหรัฐฯ ที่เรียกว่า คะแนล โซน (Canal Zone) พลเมืองส่วนมากเป็นพวกเมสติโซ (เลือดผสมระหว่างสเปนกับอินเดียนแดง) นับถือศาสนาคริสต์ นิกายโรมันคาทอลิก ดังจะกล่าวโดยสังเขปต่อไปนี้

กัวเตมาลา เนื้อที่ประมาณ ๔๒,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๕,๕๔๐,๐๐๐ คน พืชที่สำคัญ คือ กาแฟ อ้อย ข้าว กล้วย การเลี้ยงสัตว์ได้แก่ วัว แกะ หมู การป่าไม้ที่สำคัญ คือ ไม้มะฮอกกานี ซีดาร์ ยางชิเคิล ซิงโกนา แร่ได้แก่ ตะกั่ว เมืองสำคัญ **กัวเตมาลาซิตี** เป็นเมืองหลวง **ซันโฮเซ** เป็นเมืองท่า การปกครองแบบสาธารณรัฐ

ฮอนดูรัส เนื้อที่ประมาณ ๔๓,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ๒,๗๘๑,๐๐๐ คนพืชที่สำคัญ คือ กล้วย มะพร้าว กาแฟ ข้าว ยาสูบ การป่าไม้ได้แก่ ไม้มะฮอกกานี สน โรสวูด (ไม้สีแดงสวย ใช้ทำเครื่องแต่งบ้าน) แร่ได้แก่ เงิน ทอง การอุตสาหกรรมได้แก่ การทำหมวกปานามา มวนบุหรี่ เมืองสำคัญ **เตกูซิกัลปา** เป็นเมืองหลวง ลาเซวา เป็นเมืองท่า การปกครองแบบสาธารณรัฐ

เอลซัลวาดอร์ เนื้อที่ประมาณ ๑๓,๑๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓,๘๖๔,๐๐๐ คน พืชที่สำคัญ คือ กาแฟ อ้อย ถั่ว ป่านซิสซัล ฝ้าย การเลี้ยงสัตว์ได้แก่ วัว ม้า แกะ หมู การป่าไม้ มีไม้เนื้อแข็งต่าง ๆ เครื่องสมุนไพร แร่ ได้แก่ ทอง เงิน ทองแดง ตะกั่ว เมืองสำคัญ **ซานซัลวาดอร์** เป็นเมืองหลวง ลาลิเวอร์ตัด เป็นเมืองท่า การปกครองแบบสาธารณรัฐ

นิการากัว เนื้อที่ประมาณ ๕๗,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒,๐๑๕,๐๐๐ คน พืชที่สำคัญ คือ กาแฟ กล้วย ฝ้าย อ้อย โกโก้ ยาสูบ มะพร้าว ข้าว การเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ วัว และหมู การป่าไม้ มีไม้มะฮอกกานี ซีดาร์ ไม้เนื้อแข็งอื่น ๆ ยางชิเคิล สมุนไพร แร่ ได้แก่ ทอง เงิน ทองแดง การอุตสาหกรรมได้แก่ การทำเนยเหลว เนยแข็ง เครื่องหนัง น้ำตาล เหล้า บุหรี่ เครื่องเรือน เมืองสำคัญ **มานากัว** เป็นเมืองหลวง โครินโต เป็นเมืองท่า การปกครองแบบสาธารณรัฐ

คอสตาริกา เนื้อที่ประมาณ ๑๙,๖๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑,๘๗๑,๐๐๐ คน พืชที่สำคัญ คือ กาแฟ กล้วย โกโก้ ข้าว มันฝรั่ง ถั่ว วานิลลา (ต้นกล้วยไม้ชนิดหนึ่งมีกลิ่นหอม ใช้เมล็ดทำน้ำเชื้อ) การเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ วัว ม้า แกะ การป่าไม้ ได้แก่ ไม้มะฮอกกานี โรสวูด ยางพารา แร่ได้แก่ ทอง มังกานีส เมืองสำคัญ **ซานโฮเซ** เป็นเมืองหลวง ลิมอนเป็นเมืองท่า การปกครองแบบสาธารณรัฐ

ปานามา เนื้อที่ประมาณ ๒๘,๕๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑,๕๗๐,๐๐๐ คน ดินแดนของปานามาแบ่งแยกออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนทางเหนือและส่วนทางใต้ โดยมี **เขตคลอง** ซึ่งเป็นกรรมสิทธิ์ของสหรัฐอเมริกาคั่นกลาง สหรัฐอเมริกาจ่ายเงินประจำปีให้ปานามาตามข้อตกลง ประมาณปีละสองล้านดอลลาร์ พืชที่สำคัญ คือ กล้วย โกโก้ กาแฟ มะพร้าว ป่าน การป่าไม้ มีไม้เนื้อแข็งหลายชนิด เมืองสำคัญ **ปานามาซิตี**. เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า การปกครองแบบสาธารณรัฐ

คะแนล โซน (Canal Zone) เนื้อที่ประมาณ ๕๕๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๔๖,๐๐๐ คน อยู่ตรงคอคอดปานามาตอนที่แคบที่สุด สหรัฐอเมริกาได้รับสิทธิ์เหนือดินแดนนี้อย่างสมบูรณ์ ตามสัญญาที่ทำไว้กับปานามา เมื่อปี ค.ศ. ๑๙๐๓ เพื่อจัดสร้างและดำเนินการขุดคลองเชื่อมมหาสมุทรแปซิฟิกกับมหาสมุทรแอตแลนติกเข้าด้วยกัน รวมทั้งแผ่นดินสองฟากฝั่งคลองด้านละ ๕ ไมล์ด้วย เพื่อควบคุมดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยเป็นการถาวร

คลองปานามา สร้างเมื่อ ค.ศ. ๑๙๐๖ เป็นงานยิ่งใหญ่และยากมาก เพราะต้องตัดผ่านพื้นที่ซึ่งเป็นป่าทึบสันเขาและทะเลสาบ มีความยาวถึง ๔๐ ไมล์ จากชายฝั่งด้านหนึ่งถึงอีกด้านหนึ่ง ระดับน้ำในมหาสมุทรทั้งสองข้างไม่เท่ากัน จึงต้องสร้างประตูน้ำไว้เป็นแห่ง ๆ ตลอดคลอง ระดับสูงสุดของคลองอยู่สูงกว่าระดับน้ำทะเลถึง ๘๕ ฟุต กว้างราว ๕๐๐ ฟุต เปิดใช้เมื่อ ค.ศ. ๑๙๑๔ เรือใช้เวลาการเดินทางผ่านคลองราว ๘ ชั่วโมง มีทางรถไฟขนานไปกับคลองจากเมืองโคลอน ถึงบัลโบอา (บัลบัว) ซึ่งเป็นเมืองท่าสำคัญตั้งอยู่ปากคลอง การบริหารคลองอยู่ในอำนาจของรัฐบาลเขตคลอง (Canal Zone Government) เป็นส่วนราชการอิสระของสหรัฐอเมริกา

ประโยชน์ของคลองปานามา สามารถย่นระยะทางเดินเรือจากมหาสมุทรแอตแลนติกไปยังมหาสมุทรแปซิฟิกได้ ราว ๗,๕๐๐ ไมล์ โดยไม่ต้องอ้อมปลายทวีปอเมริกาใต้ ประเทศที่ได้รับประโยชน์จากคลองนี้มากที่สุดคือสหรัฐอเมริกา เรือที่ผ่านคลองนี้เฉลี่ยตลอดปีน้อยกว่าเรือที่ผ่านคลองสุเอซราวครึ่งหนึ่ง

บริติช ฮอนดูรัส เป็นอาณานิคมของอังกฤษ เนื้อที่ประมาณ ๘,๙๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๓๐,๐๐๐ คน พืชที่สำคัญ คือ มะพร้าว กล้วย ส้ม การป่าไม้ ได้แก่ ไม้มะฮอกกานี ซีดาร์ สน เมืองสำคัญคือ **เบลิซ** เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า

อเมริกากลาง

๐ ๕๐ ๑๐๐ ๑๕๐ ไมล์

คลอง ปานามา

๙๒ ๘๘ ๘๔ ๘๐ ๗๖

๑๖ ๑๒ ๘

เม็กซิโก
เชตูมาล
ก. แอมเบอร์กรีส
มหาสมุทร แอตแลนติก
จาเมกา
คิงส์ตัน
บัตคับ
ส. เปเตน
ฟลอเรส
น. อูซูมาซินตา
น. เบลิซ
เบลิซ
ก. เตอร์เนฟฟ์
บริติช ฮอนดูรัส
ภ. ค็อคสโคม
ก. โรอาตาน
ก. โบนากา
อ่าวฮอนดูรัส
ล. ฮอนดูรัส
ลาเซวา
น. แกรนเด
ซันมาเตโอ
โควาน
ส. อิซาวาล
ซันเปโดรซูลา
น. อากวาน
น. ซิโก
ปาตูกา
ตากานา
กัวเตมาลา
ซากาปา
ตาฮูมุลโก ๑๓,๘๑๖ ฟ.
กัวเตมาลาซิตี
มาซาเตนังโก
ซันโฮเซ
สตาโรสา-เดโคปัน
ส. โยโฮอา
ฮอนดูรัส
ยูติกัลปา
น. ปาตูกา
น. แวงคส์
ล. กาโว กราซิอัส อา ดิโอส
โคมายากัว
เตกูซิกัลปา
ดานลี
เอล ซัลวาดอร์
ซานซัลวาดอร์
ลา ลิเบอร์ตัด
โชลูเตกา
อ่าวฟอนเซกา
น. วาวา
วาวา
นิการากัว
ปรินซาปอนคา
มาตากัลปา
น. รีโอ แกรนเด
โครินโต
เลออน
ส. มานากัว
มานากัว
ลาปาซ
น. เอสคอนดิด
ก. ซัน อันเดรส์ (โคลอมเบีย)
บลูฟิลด์ส
กรานาดา
ส. นิการากัว
ซัน วานเดลซูร์
น. ซันวาน
อ่าวมาตินา
มหาสมุทร แปซิฟิก
ทะเล แคริบเบียน
คอสตาริกา
ปุนตาเรนาส
ลิมอน
ซานโฮเซ
ล. บลังโก
อ่าว นิโคยา
อ่าวโคโรนาดา
โบรูกา
โคลอน
อ. ซันแบลส
อ่าวมัสคิโต
ปานามา ซิตี
อ่าว แดเรียน
ซัน คริสโตบัล
ดาวิด
ปานามา
บัลโบอา
ก. เพิร์ล
ซันโต โดมิงโก
มอนติโฮ
อ. ปาริตา
ลาปาลมา
ล. บูริกา
คาบสมุทร อา ซวาโร
อ่าว ปานามา
ก. คอยวา
น. อัตราโต
โคลัมเบีย

เขตคลองปานามา
ทะเล แคริบเบียน
โคลอน
คริสโตบัล
กาตูน
ปานามา
ลิมอน
กัมโบอา
เขตคลอง
เขตคลอง
เรดแทงค์
บัลโบอา
ปานามา
ลาโบกา
ลา ลากูนา
อ่าวปานามา

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

หมู่เกาะอินดิสตะวันตก

หมู่เกาะอินดิสตะวันตก เป็นหมู่เกาะใหญ่ปิดล้อมทะเลแคริบเบียน ตั้งแต่แหลมฟลอริดา ทวีปอเมริกาเหนือ จดฝั่งทะเลประเทศเวเนซุเอลา ทวีปอเมริกาใต้ ประกอบด้วยเกาะใหญ่น้อยมากมาย อาจแบ่งออกได้เป็น ๓ หมู่เกาะ คือ **หมู่เกาะแอนติลลิสใหญ่** มีเกาะใหญ่ที่สำคัญ ๔ เกาะ คือ เกาะคิวบา เกาะฮิสแปนิโอลา เกาะจาเมกา เกาะเปอร์โตริโก **หมู่เกาะแอนติลลิสน้อย** เป็นเกาะขนาดเล็กจำนวนมาก เรียงรายเป็นรูปครึ่งวงรีตั้งแต่เกาะเปอร์โตริโก โค้งอ้อมไปยังตอนเหนือของประเทศเวเนซุเอลา ทวีปอเมริกาใต้ จนถึงเกาะคูราเซา ประกอบด้วยหมู่เกาะย่อย ๆ ๓ หมู่เกาะ คือ หมู่เกาะเวอร์จิน หมู่เกาะลีวาร์ด และหมู่เกาะวินด์วาร์ด **หมู่เกาะบาฮามาส** เป็นเกาะเล็ก ๆ จำนวนมากเกินกว่า ๗๐๐ เกาะ อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของแหลมฟลอริดา ทอดระยะเป็นแนวผ่านตอนเหนือของเกาะคิวบา ไปจนถึงเกาะฮิสแปนิโอลา ยาวราว ๗๕๐ ไมล์

เกาะเล็ก ๆ ในหมู่เกาะบาฮามาสเกาะหนึ่ง ปัจจุบันมีชื่อเรียกว่า **เกาะวอตลิง (Watling)** เป็นเกาะที่ **คริสโตเฟอร์ โคลัมบัส** นักผจญภัยทางเรือผู้ยิ่งใหญ่ของโลก ได้เดินทางโดยเรือใบ ๓ ลำไปทางทิศตะวันตกของประเทศสเปน และได้มาพบเกาะนี้เป็นครั้งแรก เมื่อคืนตอนดึกวันที่ ๑๒ ตุลาคม ค.ศ. ๑๔๙๒ (พ.ศ. ๒๐๓๕) และได้เดินทางสำรวจมาทางใต้ พบเกาะคิวบา และเกาะไฮตี (ฮิสแปนิโอลา) หลังจากการเดินทางมาพบ (โลกใหม่) ครั้งแรกนี้แล้ว ต่อมาก็ได้มีนักสำรวจและนักผจญภัยทางเรือชาติอื่น ๆ มากันเรื่อย ๆ

หมู่เกาะอินดิสตะวันตก หรือหมู่เกาะในทะเลแคริบเบียนดังกล่าวแล้ว ภูมิประเทศภายในตัวเกาะใหญ่ ๆ มักเป็นเทือกเขาสูง ๆ อยู่มาก ส่วนเกาะขนาดเล็กซึ่งเกิดจากหินปะการัง มักเป็นพื้นที่ราบ ภูมิอากาศโดยทั่วไปไม่สู้ร้อน เพราะได้รับลมทะเลอยู่เสมอ มีความชุ่มชื้นและฝนตกชุก ฝนตกทางบริเวณชายฝั่งตอนเหนือของเกาะมากกว่าทางชายฝั่งตอนใต้ เนื่องจากอิทธิพลของลมประจำพัดผ่าน ระหว่างเดือนสิงหาคมถึงตุลาคม มักเกิดพายุเฮอริเคน (Hurricane) ซึ่งเป็นพายุใหญ่พัดผ่านหมู่เกาะ ทำให้มีฝนตกหนักเป็นบางแห่ง ยังความเสียหายให้แก่ทรัพย์สินและพืชผลเนือง ๆ อย่างไรก็ตาม ภูมิภาคของหมู่เกาะอินดิสตะวันตก ก็เป็นแหล่งที่อุดมสมบูรณ์ มีต้นไม้ขึ้นเขียวชอุ่ม ลมฟ้าอากาศร้อนหนาวปานกลาง อุ่นสบายตลอดปี ประกอบทั้งมีธรรมชาติอันสวยงาม เช่น ภูเขา ต้นไม้ และหาดทรายชายทะเล จึงเป็นสถานที่ซึ่งนักท่องเที่ยวชาวยุโรปและอเมริกาไปพักผ่อนหย่อนใจกันมาก อาชีพสำคัญของชาวเกาะ คือ การเพาะปลูก พืชผลเมืองร้อนขึ้นงอกงาม เช่น กล้วย อ้อย สับปะรด ยาสูบ เป็นต้น ตามไหล่เขาอุดมด้วยป่าไม้อันมีค่านานาชนิด เช่นมะฮอกกานี ซีดาร์ และสน เป็นต้น ตามที่ราบสูงแถบเชิงเขาปลูกกาแฟกันมาก แร่ขุดขึ้นได้น้อย เช่นเหล็ก ทองแดง นิเกิล มีในเกาะคิวบา บ็อกไซต์ (Bauxite) เป็นสินแร่อลูมิเนียม มีในเกาะจาเมกา ปิโตรเลียม มีในเกาะตรินิแดด เป็นต้น พลเมืองส่วนมากเป็นพวกนิโกรซึ่งสืบเชื้อสายมาจากทาสนิโกร จากทวีปแอฟริกาที่ชาวผิวขาวนำเข้าไปใช้แรงงานในการทำไร่ เมื่อราวศตวรรษที่ ๑๗–๑๘ นอกนั้นเป็นเลือดผสมนิโกรกับผิวขาว พวกอินเดียนแดงเจ้าของถิ่นเดิม และชาวผิวขาวอื่น ๆ เช่น สเปน อังกฤษ ฝรั่งเศส ฮอลันดา และอเมริกัน เป็นต้น

บรรดาเกาะต่าง ๆ ในหมู่เกาะอินดิสตะวันตก ส่วนมากยังเป็นอาณานิคมของประเทศอื่น ๆ แทบทั้งสิ้น ก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง มีประเทศที่เป็นเอกราชเพียง ๓ ประเทศ คือ คิวบา ไฮตี และสาธารณรัฐโดมินิกัน ปัจจุบันมีเพิ่มขึ้นอีก ๕ ประเทศ คือ จาเมกา บาร์เบโดส ตรินิแดด-โตเบโก บาฮามาส และเกรนาดา ดังจะกล่าวพอเป็นสังเขปต่อไปนี้

คิวบา ตั้งอยู่ที่เกาะคิวบา ซึ่งเป็นเกาะใหญ่ที่สุดและเจริญมากที่สุด ในหมู่เกาะอินดิสตะวันตก มีเนื้อที่ประมาณ ๔๔,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๘,๕๖๙,๐๐๐ คน ส่วนมากเป็นชาวผิวขาว นอกนั้นเป็นเลือดผสมนิโกรกับผิวขาวและอื่น ๆ สินค้าสำคัญคือ น้ำตาล ส่งออกจำหน่ายมากแห่งหนึ่งของโลก รองลงมาคือยาสูบ (ใบยาสูบของคิวบาถือกันว่ามีคุณภาพดีเลิศ ซิการ์ฮาวานาเป็นที่นิยมแพร่หลายทั่วโลก) กาแฟ โกโก้ และผลไม้ต่าง ๆ เมืองสำคัญ คือ **ฮาวานา** เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า ซันติอาโก เด คิวบา เป็นเมืองท่า การปกครองแบบสาธารณรัฐ

ไฮตี ตั้งอยู่ทางภาคตะวันตกของเกาะฮิสแปนิโอลา มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐,๗๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๕,๒๐๐,๐๐๐ คน ส่วนมากเป็นชาวนิโกร สินค้าสำคัญ คือ กาแฟ ฝ้าย น้ำตาล ป่านซิสซัล และผลไม้ เมืองสำคัญ คือ **ปอร์โตแปรงซ์** เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า การปกครองแบบสาธารณรัฐ

สาธารณรัฐโดมินิกัน ตั้งอยู่ทางภาคตะวันออกของเกาะฮิสแปนิโอลา มีเนื้อที่ประมาณ ๑๙,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๔,๔๓๒,๐๐๐ คน ส่วนมากเป็นชาวผิวขาวเชื้อสายสเปน นอกนั้นเป็นชาวนิโกร และเลือดผสมผิวขาวกับอินเดียนแดงพื้นเมือง สินค้าสำคัญ คือ น้ำตาล โกโก้ ยาสูบ ข้าวโพด เมืองสำคัญ คือ **ซานโตโดมิงโก** เป็นเมืองหลวง การปกครองแบบสาธารณรัฐ

จาเมกา ตั้งอยู่ที่เกาะจาเมกา มีเนื้อที่ประมาณ ๔,๔๕๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ น้ำตาล เหล้ารัม กล้วย กาแฟ โกโก้ และบ็อกไซต์ เมืองหลวงชื่อ **คิงสตัน**

บาร์เบโดส ตั้งอยู่ในหมู่เกาะวินด์วาร์ด มีเนื้อที่ประมาณ ๑๖๕ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒๓๙,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญคือ น้ำตาล น้ำอ้อย เหล้ารัม เมืองหลวงชื่อ **บริดช์เทาน์**

ตรินิแดดและโตเบโก ประกอบด้วยเกาะ ๒ เกาะคือ เกาะตรินิแดด และเกาะโตเบโก อยู่ใกล้ชายฝั่งทางเหนือของประเทศเวเนซุเอลา มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๙๘๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑,๐๖๔,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ น้ำตาล โกโก้ มะพร้าว กาแฟ เมืองหลวงชื่อ **ปอร์ต ออฟ สเปน**

บาฮามาส เป็นหมู่เกาะ มีเนื้อที่ประมาณ ๔,๔๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๙๕,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ไม้เนื้อแข็ง ส้ม มันฝรั่ง ป่านซิสซัล ปลา เมืองหลวงชื่อ **นัสซอ**

เกรนาดา เป็นเกาะที่เกิดจากภูเขาไฟอยู่ในหมู่เกาะวินด์วาร์ด มีเนื้อที่ ๑๓๓ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๐๒,๐๐๐ คน พื้นที่เป็นภูเขาเตี้ย ๆ ทั่วไป มีแม่น้ำสายสั้น ๆ มาก สินค้าสำคัญ คือ มะพร้าว ลูกจันทน์ (ใช้ทำยา) กล้วย ฝ้าย เมืองหลวงชื่อ **เซนต์จอร์เจส**

หมู่เกาะอินดิสตะวันตก

ทวีปอเมริกาใต้

ขนาด ทวีปอเมริกาใต้ มีเนื้อที่ประมาณ ๗,๐๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ พื้นที่ทางฝั่งทะเลทางด้านตะวันตกเป็นที่สูงประกอบด้วยภูเขาใหญ่ๆ หลายพืด พื้นที่เอียงลาดไปทางฝั่งทะเลด้านตะวันออก

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ : ภูเขาแอนดิส ยาว ๔,๕๐๐ ไมล์ เป็นเทือกเขายาวที่สุดในโลก มียอดอาคันคากัว สูง ๒๒,๘๓๔ ฟุต ภูเขาปาเรซิส ภูเขารองคาดอร์ ภูเขาอิสโทรนดู ภูเขาเอสปินยาโค เป็นต้น

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ : แม่น้ำแอมะซอน ยาว ๓,๙๐๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำใหญ่ที่สุดในโลก มีแควต่างๆ มารวมกันหลายสาย แม่น้ำโอริโนโค ยาว ๑,๖๐๐ ไมล์ แม่น้ำปารานา ยาว ๒,๔๕๐ ไมล์ แม่น้ำเซาฟรานซิสโก ยาว ๑,๘๐๐ ไมล์

ที่ราบสูง ที่สำคัญได้แก่ : ที่ราบสูงคิโต ที่ราบสูงโบลิเวีย ที่ราบสูงมาตู โกรซู

ที่ราบ ที่สำคัญได้แก่ : ที่ราบลานอส ที่ราบเซลวาส ที่ราบกรานชาโค ที่ราบปามปาส ที่ราบแพตตาโกเนีย

ทะเลสาบ ที่สำคัญได้แก่ : ทะเลสาบติติคาคา มีเนื้อที่ ๓,๒๖๐ ตารางไมล์ เป็นทะเลสาบใหญ่อยู่สูงที่สุดในโลก (๑๒,๕๐๐ ฟุต)

ภูมิอากาศ มีอากาศร้อนทั่วไป ฝนตกชุกในประเทศบราซิลและกายอานา ส่วนบริเวณที่ราบแพตตาโกเนียพื้นที่เป็นทราย มีอากาศร้อนจัดและแห้งแล้งมาก

พลเมือง มีประมาณ ๒๐๖,๐๐๐,๐๐๐ คน

ประเทศและเมืองหลวงที่ควรทราบ คือ :

ประเทศ	โคลัมเบีย	เมืองหลวง	โบโกตา	ประเทศ	เวเนซุเอลา	เมืองหลวง	คารากัส
„	บราซิล	„	บราซิเลีย	„	เอกวาดอร์	„	คิโต
„	เปรู	„	ลิมา	„	โบลิเวีย	„	ซูเคร
„	ปารากวัย	„	อะซุนซิโอน	„	อุรุกวัย	„	มอนเตวิเดโอ
„	ชิลี	„	ซานติอาโก	„	อาร์เจนตินา	„	บัวโนสไอเรส
„	กายอานา	„	ยอร์ชเทาน์	„	กิอานา (ของฝรั่งเศส)	„	คาเยน
„	สุรินัม	„	ปารามาริโบ	„	ตรินิแดดและโตเบโก	„	ปอร์ต ออฟ สเปน

บราซิล มีอาณาเขตกว้างขวางกว่าประเทศอื่นๆ ในทวีปอเมริกาใต้ เนื้อที่ประมาณ ๓,๒๙๐,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๐๑,๗๐๐,๐๐๐ คน สินค้าที่สำคัญ คือ กาแฟ โกโก้ ยางพารา ชา น้ำตาล ฝ้าย หนังสัตว์ ไขสัตว์ ไม้ เพชร ทองคำ **บราซิเลีย** เป็นเมืองหลวง ริโอเดจาเนโร เคยเป็นเมืองหลวงเก่า เป็นเมืองท่าสำคัญ มีอ่าวจอดเรือดี เป็นเมืองสวยงามเมืองหนึ่งในทวีปอเมริกาใต้ เซาเปาลู เป็นเมืองใหญ่ที่สองของบราซิล ปลูกกาแฟมากที่สุดในโลก และเป็นศูนย์กลางของการค้าขาย มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก การปกครองแบบสาธารณรัฐ

อาร์เจนตินา มีเนื้อที่ ๑,๐๘๕,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒๔,๔๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ข้าวสาลี ข้าวโพด เนื้อวัว เนื้อแกะ หนังสัตว์ **บัวโนสไอเรส** เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า เป็นศูนย์กลางของการค้าขาย เป็นเมืองใหญ่ที่สุดในทวีปอเมริกาใต้ การปกครองแบบสาธารณรัฐ

ชิลี มีเนื้อที่ประมาณ ๒๘๖,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๐,๒๒๙,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ข้าวชนิดต่างๆ มันฝรั่ง ผลไม้ ไนเตรต (ใช้ทำปุ๋ย) ถ่านหิน ทองแดง เงิน กำมะถัน ไม้ **ซานติอาโก** เป็นเมืองหลวง เป็นเมืองใหญ่ในทวีปอเมริกาใต้ มีโบสถ์สวยงาม การปกครองแบบสาธารณรัฐ

เวเนซุเอลา มีเนื้อที่ประมาณ ๓๕๒,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๑,๕๑๙,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ปิโตรเลียม กาแฟ โกโก้ เนื้อสัตว์ และหนังสัตว์ **คารากัส** เป็นเมืองหลวง มาร์ราไคโบ เป็นศูนย์กลางของการขุดน้ำมันปิโตรเลียมที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก การปกครองแบบสาธารณรัฐ

โคลัมเบีย มีเนื้อที่ประมาณ ๔๔๐,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒๓,๓๓๑,๐๐๐ คนสินค้าที่สำคัญ คือ กาแฟ กล้วย ยาสูบ ไม้ ทองคำ เงิน เกลือ ถ่านหิน ปิโตรเลียม **โบโกตา** เป็นเมืองหลวง เป็นแหล่งอุตสาหกรรมและกสิกรรม บาร์รางกียา เป็นเมืองท่า การปกครองแบบสาธารณรัฐ

เปรู มีเนื้อที่ประมาณ ๔๙๖,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๔,๔๘๙,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ฝ้าย น้ำตาล โกโก้ โคคา ขนแกะ ทองแดง เงิน ปิโตรเลียม **ลิมา** เป็นเมืองหลวง คายาโอ เป็นเมืองท่า การปกครองแบบสาธารณรัฐ

โบลิเวีย มีเนื้อที่ประมาณ ๔๒๔,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๕,๑๒๙,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ดีบุก เงิน ทองแดง ตะกั่วดำ สังกะสี ยางพารา ไม้ **ซูเคร** เป็นเมืองหลวง การปกครองแบบสาธารณรัฐ

ทวีปอเมริกาใต้
๐ ๔๐๐ ๘๐๐ ไมล์
ทะเล แคริบเบียน
ล. กายินาส
คูราเซา
บาร์รางกียา
คารากัส
ตรินิแดด และโตเบโก
ปอร์ต ออฟ สเปน
โคลอน
มาราไคโบ
วาเลนเซีย
ลานอส
น. โอริโนโค
เวเนซุเอลา
ยอร์ชเทาน์
ปารามาริโบ
คาเยน
เมเดยิน
มะนิซาเลส
อิวาเก
โบโกตา
คาลี
โบอาวิสตา
กายอานา
สุรินัม
ตูมาโก
วีลา
ปาสโต
โคลัมเบีย
ก. มาลากา
ปากแม่น้ำ แอมะซอน
กีโต
มานตา
เอกวาดอร์
กวายากิล
อ. กวายากิล
ไปตา
น. ริโอ-เนโกร
จาปูรา
มูรา
โอบีดูส
มานาโอส
มาราโจ
ซันตาเรม
เบเลม (ปารา)
เซา ลิวอิซ
ฟอร์ตาเลซา (เซอารา)
ล. เซา รอเก
นาแตล
เปสโซอา
เรซิเฟ (เปอร์นามบูโค)
มาเซออ
อาราคาจู
ซัลวาดอร์ (บาเอีย)
อิเลียอุส
ปาร์นาอิวา
เตเรซีนา
คัมปินา กรานเดอ
อิคิโตส
น. มารานอน
เลติเซีย
น. จาวารี
น. จูรวา
น. ปูรุส
น. มาเดอิรา
เซลวาส
วรังคู
น้ำตก มาเดอิรา
ชิคลาโย
เปรู
ทรูฮีโย
คายาโอ
ลิมา
ปีสโค
คูซโค
อาเรคิปา
โมเยนโด
อาริกา
ปีซากวา
อีกีเก
โตโกปียา
ริเวราลตา
แมกดาลีนา
โบลิเวีย
อิยามปู
ลาปาซ
โคชาวามบา
เปอร์โต สวาเรซ
ซูเคร
โปโตซี
ตารีฮา
บาเอีย เนกรา
ปารากวัย
อะซุนซิโอน
ที่ราบสูง
คูยาบา
บราซิล
โกรซู
มาตู
บราซิเลีย
กอยอะเนีย
โครุมบา
เบ ลอรีซองตี
วิโตเรีย
ริโอเดจาเนโร
เซาเปาลู
นิเตรอย
ทรอปิค ออฟ แคปริคอร์น
ซันตัส
คูรีติวา
ฟลอเรียนอโปลิส
ปอร์โต อะเลเกร
ริโอกรานเด
ซาลโต
อุรุกวัย
มาลโดนาโด
มอนเตวิเดโอ
ชิลี
ซาลตา
อันโตฟากัสตา
ตาลตาล
อาร์เจนตินา
โคปิอาโป
ตูคูมาน
ริโอจา
โคคิมโบ
คอร์โดวา
ซันตาเฟ
ปารานา
โรซาริโอ
วัลปาไรโซ
เม็นโดซา
ซานติอาโก
บัวโนสไอเรส
ลา พลาตา
หมู่เกาะ ฮวนเฟอร์นันเดซ (ชิลี)
คอนเซปชัน
ปามปาส
มาร์เดล พลาตา
วัลดิเวีย
บาเอีย วลังกา
เบียดมา
อ. ซัน มาติอัส
ล. วัลดีซ
เปอร์โตมอนต์
เปอร์โตมาดริน
ก.ชิโลเอ
รอสัน
โคโมโดโร
ล.ไตตาโอ
อ. ซันยอร์ช
เปอร์โต เดเซอาโด
ก เวลลิงตัน
ซันตา ครูซ
หมู่เกาะ ฟอล์คแลนด์ (อังกฤษ)
สแตนลีย์
ช่องมะเจลแลน
กลุ่มเกาะ ตีแอร์รา เดล ฟูเอโก
ก. ซันตาอีเนส
ล. ฮอร์น
มหาสมุทร
แปซิฟิก
มหาสมุทร
แอตแลนติก
เส้น ศูนย์สูตร
๘๐
๖๐
๔๐
๒๐
๑๐
๐
๓๐
๕๐

ทวีปแอฟริกา

ขนาด ทวีปแอฟริกา มีเนื้อที่ประมาณ ๑๑,๕๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ เป็นที่ราบสูงทั่วไป มีภูเขาเป็นวงล้อมตามริมฝั่งทะเลเกือบรอบทวีป มีที่ราบอยู่บ้างตามริมฝั่งทะเล

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ : ภูเขาแอตลาส ภูเขาอาแฮกการ์ และภูเขาคิลิมันจาโร ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศแทนซาเนีย มียอดสูงสุดชื่อ คีโบ สูง ๑๙,๓๑๗ ฟุต เป็นยอดเขาสูงที่สุดในทวีปแอฟริกา

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่ : แม่น้ำไนล์ ยาว ๔,๐๐๐ ไมล์ เป็นแม่น้ำยาวที่สุดในโลก แม่น้ำคองโก ยาว ๒,๙๐๐ ไมล์ แม่น้ำไนเจอร์ ยาว ๒,๖๐๐ ไมล์ แม่น้ำซัมบีซี ยาว ๑,๖๐๐ ไมล์ แม่น้ำออเรนซ์ แม่น้ำลิมโปโป แม่น้ำเซเนกัล

ทะเลทราย ที่สำคัญได้แก่ : ทะเลทรายซาฮารา อยู่ทางทิศเหนือขวางกลางทวีป มีเนื้อที่ ๓,๕๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์ เป็นทะเลทรายใหญ่ที่สุดในโลก ทะเลทรายลิเบีย ทะเลทรายนูเบีย และทะเลทรายกาลาฮารี ทางทิศใต้ของประเทศบอตสวานา

ทะเลสาบ ที่สำคัญได้แก่ : ทะเลสาบวิกตอเรีย มีเนื้อที่ ๒๖,๘๒๘ ตารางไมล์ เป็นทะเลสาบใหญ่ที่สุดในทวีปแอฟริกา ทะเลสาบแทนแกนยิกา มีเนื้อที่ ๑๒,๓๕๕ ตารางไมล์ ทะเลสาบนยาซา มีเนื้อที่ ๑๑,๐๐๐ ตารางไมล์ และทะเลสาบรูดอล์ฟ

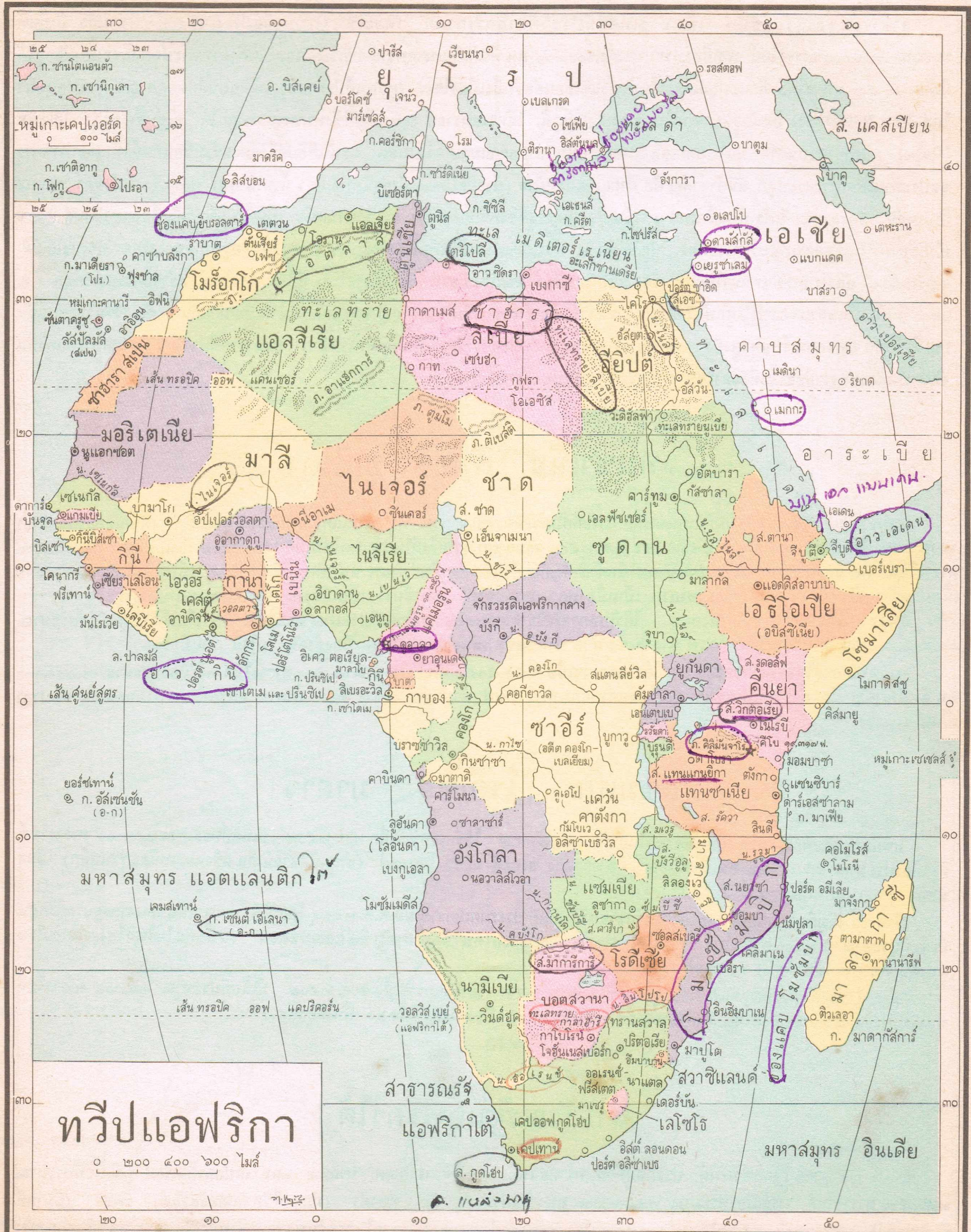
ภูมิอากาศ บริเวณส่วนใหญ่ของทวีป มีอากาศร้อนและแห้งแล้ง ภูมิภาคทางใต้แถบเคปออฟกูดโฮปมีอากาศอบอุ่น

พลเมือง มีประมาณ ๓๗๔,๐๐๐,๐๐๐ คน

ประเทศและเมืองหลวงที่ควรทราบ คือ :

ประเทศ	อียิปต์	เมืองหลวง	ไคโร	ประเทศ	สวาซิแลนด์	เมืองหลวง	อึมบาบาน
,,	ไลบีเรีย	,,	มันโรเวีย	,,	เอธิโอเปีย	,,	แอดดิสอาบาบา
,,	ลิเบีย	,,	ตริโปลี	,,	สาธารณรัฐแอฟริกาใต้	,,	ปริตอเรีย
,,	ตูนิเซีย	,,	ตูนิส	,,	โมร็อกโก	,,	ราบาต
,,	กานา	,,	อักกรา	,,	ซูดาน	,,	คาร์ทูม
,,	แคเมอรูน	,,	ยาอุนเด	,,	กินี	,,	โคนากรี
,,	มาลี	,,	บามาโก	,,	โตโก	,,	โลเม
,,	โซมาเลีย	,,	โมกาดิสชู	,,	มาลากาซี	,,	ทานานารีฟ
,,	เบนิน	,,	ปอร์โตโนโว	,,	ซาอีร์	,,	กินชาซา
,,	อัปเปอร์วอลตา	,,	อูอากาดูกู		(คองโกเบลเยียม เดิม)		(เลโอโปลด์วิล เดิม)
,,	ชาด	,,	เอ็นจาเมนา	,,	ไนเจอร์	,,	นีอาเม
,,	กาบอง	,,	ลิเบรอะวิล	,,	ไอวอรีโคสต์	,,	อาบิดจัน
,,	ไนจีเรีย	,,	ลากอส	,,	จักรวรรดิแอฟริกากลาง	,,	บังกี
,,	เซียราเลโอน	,,	ฟรีเทาน์	,,	เซเนกัล	,,	ดาการ์
,,	แอลจีเรีย	,,	แอลเจียร์	,,	มอริเตเนีย	,,	นูแอกชอต
,,	แกมเบีย	,,	บันจูล	,,	แทนซาเนีย	,,	ดาร์เอสซาลาม
,,	คีนยา	,,	ไนโรบี	,,	ยูกันดา	,,	คัมปาลา
,,	แซมเบีย	,,	ลูซากา	,,	มาลาวี	,,	ลิลองเว
,,	บอตสวานา	,,	กาโบโรน	,,	โรดีเซีย	,,	ซอลสเบอรี
,,	จีบูตี	,,	จีบูตี	,,	เลโซโธ	,,	มาเซรู
,,	บุรุนดี	,,	บูจุมบูรา	,,	คองโก	,,	บราซซาวิล
,	อังโกลา	,,	ลูอันดา	,,	โมซัมบิก	,,	มาปูโต
,,	กินีบิสเซา	,,	บิสเซา	,,	มอริเชียส	,,	ปอร์ตหลุยส์
,,	รวันดา	,,	คิกาลี	,,	เคปเวอร์ด	,,	ไปรอา
,,	คอโมโรส์	,,	โมโรนี	,,	อิเควตอเรียลกินี	,,	มาลาโบ
,,	เซาโตเมและปรินซิเป	,,	เซาโตเม	,,	เซเชลส์	,,	วิกตอเรีย

คลองสุเอซ เป็นทางน้ำสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของโลกที่ขุดสำหรับเดินเรือทะเล เชื่อมทะเลแดงกับทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ที่คอคอดสุเอซ ประเทศอียิปต์ สร้างเมื่อ ค.ศ. ๑๘๕๙-๑๘๖๙ โดยวิศวกรชาวฝรั่งเศสชื่อ เฟอร์ดินานด์ เดอ เลสเซปส์ (Ferdinand de Lesseps) ขุดเลียบฝั่งตะวันออกของทะเลสาบมันซาลา แล้วขุดผ่านทะเลสาบทิมซาห์ และทะเลสาบบิตเตอร์ อิสไมเลีย เป็นเมืองใหญ่อยู่บนฝั่งกึ่งกลางคลองนี้ เปิดใช้เมื่อเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๘๖๙ (ดูแผนที่หน้า ๑๑๙ ประกอบ) ที่ปากคลองทั้งสองข้างเป็นที่ตั้งเมืองท่าสุเอซ และเมืองท่าปอร์ตซาอิดอยู่ห่างกันประมาณ ๑๐๐ ไมล์ คลองกว้าง ๑๙๗ ฟุต ลึกพอที่เรือใหญ่เข้าออกได้ ใช้เวลานำล่องผ่านตลอดคลอง ๑๓ ชั่วโมง ผู้โดยสารสามารถมองเห็นเส้นขอบฟ้าได้ทั้งทางทวีปเอเชียและทวีปแอฟริกา เพราะพื้นที่เป็นส่วนของทะเลทรายไม่มีโขดเขาขวางกั้น คลองนี้ช่วยย่นระยะทางเดินเรือระหว่างทวีปยุโรปกับทวีปเอเชียลงได้หลายพันไมล์ โดยไม่ต้องอ้อมแหลมกูดโฮป ทวีปแอฟริกา นับว่าเป็นประโยชน์มาก สินค้าที่ส่งผ่านคลองนี้ส่วนใหญ่เป็นน้ำมันดิบจากตะวันออกกลาง

ประเทศ มาดากาสการ์
ชื่อเกาะ มาดากัสการ์

อียิปต์

สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ เป็นประเทศที่มีประวัติศาสตร์เก่าแก่ เคยเจริญรุ่งเรืองเมื่อประมาณ ๕,๐๐๐ ปีมาแล้ว มีเนื้อที่ประมาณ ๓๘๓,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๓๕,๖๑๙,๐๐๐ คน พื้นที่เป็นทะเลทราย บริเวณอันอุดมใช้ทำการเพาะปลูกและคนอาศัยอยู่ได้มีเพียง ๑๓,๕๐๐ ตารางไมล์ คือแถบลุ่มแม่น้ำไนล์ ตั้งแต่เขื่อนอัสวันถึงเมืองไคโร (ดูแผนที่ประกอบ) และแถบดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำไนล์ (The Nile Delta) มีคนอยู่หนาแน่นในบริเวณดังกล่าวนี้ ในทะเลทรายบางแห่งเป็นที่ซึ่งทำการเพาะปลูกได้ ที่เช่นนี้เรียกว่า โอเอซิส (Oasis) ภูมิอากาศร้อนมาก ฝนไม่มีตกเลย นอกจากแถบชายทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ฉะนั้นอียิปต์จึงต้องสร้างเขื่อนทดน้ำ และบำรุงการชลประทานเพื่อการเพาะปลูก สินค้าสำคัญ คือ ฝ้ายและเมล็ดฝ้าย (ฝ้ายอียิปต์เป็นฝ้ายชนิดที่ดีเลิศ) น้ำตาล บุหรี่ ฟอสเฟต หนังสัตว์ ขนแกะ อินทผลัม เมืองสำคัญ **ไคโร** เป็นเมืองหลวง เป็นเมืองใหญ่ที่สุดในทวีปแอฟริกา **อะเล็กซานเดรีย** เป็นเมืองท่าสำคัญที่สุดของอียิปต์ **สุเอซ** เป็นเมืองท่าปากคลองสุเอซทางทะเลแดง **ปอร์ต ซาอิด** เป็นเมืองท่าส่งถ่านหินที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก อยู่ปากคลองสุเอซ ทางทะเลเมดิเตอร์เรเนียน **อัสวัน** มีเขื่อนทดน้ำใหญ่โต **กีซา หรือ เอลกีซา** เคยเป็นเมืองสำคัญครั้งกระโน้น มีปิระมิดสูงใหญ่ สร้างขึ้นเมื่อราวก่อน ค.ศ. ๒๙๐๐ ปี เพื่อเป็นสุสานของฟาโรห์กษัตริย์อียิปต์โบราณ ก่อด้วยหินทรายก้อนขนาดใหญ่ แต่ละก้อนมีน้ำหนักเฉลี่ยเกิน ๒ ตัน วางเรียงซ้อนกันบนเนื้อที่ฐาน ๑๓ เอเคอร์ และสูงถึง ๔๘๒ ฟุต ปิระมิดแต่ละแห่งต้องใช้ก้อนหินเป็นจำนวนมาก ขนมาจากที่ห่างไกล ด้วยกำลังคนทั้งสิ้น จัดว่าเป็นสิ่งมหัศจรรย์อย่างหนึ่งของโลก การปกครองแบบสาธารณรัฐ

แทนซาเนีย คีนยา ยูกันดา

แทนซาเนีย หรือสหสาธารณรัฐแทนซาเนีย ประกอบด้วยดินแดน ๒ ส่วน คือ แทนแกนยิกาและแซนซิบาร์ เดิมเคยอยู่ในอารักขาของอังกฤษ ได้รับเอกราชเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๔ และ พ.ศ. ๒๕๐๖ ตามลำดับ รวมกันเป็นประเทศใหม่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ มีเนื้อที่ประมาณ ๓๖๐,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๔,๗๔๔,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญคือ ป่านซิสซัล ฝ้าย กาแฟ หนังสัตว์ ขี้ผึ้ง กานพลู (มีมากในแซนซิบาร์) และเนื้อมะพร้าวแห้ง เมืองสำคัญ **ดาร์เอสซาลาม** เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า **แซนซิบาร์** เป็นเมืองท่า การปกครองแบบสาธารณรัฐ

คีนยา เคยอยู่ในอารักขาของอังกฤษ ได้รับเอกราชเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๖ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๒๔,๙๖๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๒,๔๘๒,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญคือ กาแฟ น้ำตาล ชา ฝ้าย ป่านซิสซัล เส้นด้าย และดีบุก เมืองสำคัญ **ไนโรบี** เป็นเมืองหลวง

ยูกันดา เคยอยู่ในอารักขาของอังกฤษ ได้รับเอกราชเมื่อ พ.ศ.๒๕๐๕ มีเนื้อที่ประมาณ ๙๑,๐๗๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๑๐,๘๑๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ฝ้าย (เป็นผลิตผลส่งเป็นสินค้าออกมาก) กาแฟ น้ำมันพืช งาช้าง ดีบุก น้ำตาล และยางพารา เมืองสำคัญ **คัมปาลา** เป็นเมืองหลวง

แซมเบีย โรดีเซีย มาลาวี

แซมเบีย เดิมคือโรดีเซียเหนือ เคยอยู่ในอารักขาของอังกฤษ ได้รับเอกราชเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๙๐,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๔,๖๓๕,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ทองแดง สังกะสี ตะกั่ว โคบอลต์ (ธาตุแท้คล้ายนิเกิล แข็งและเหนียวกว่าเหล็ก) เมืองสำคัญ **ลูซากา** เป็นเมืองหลวง

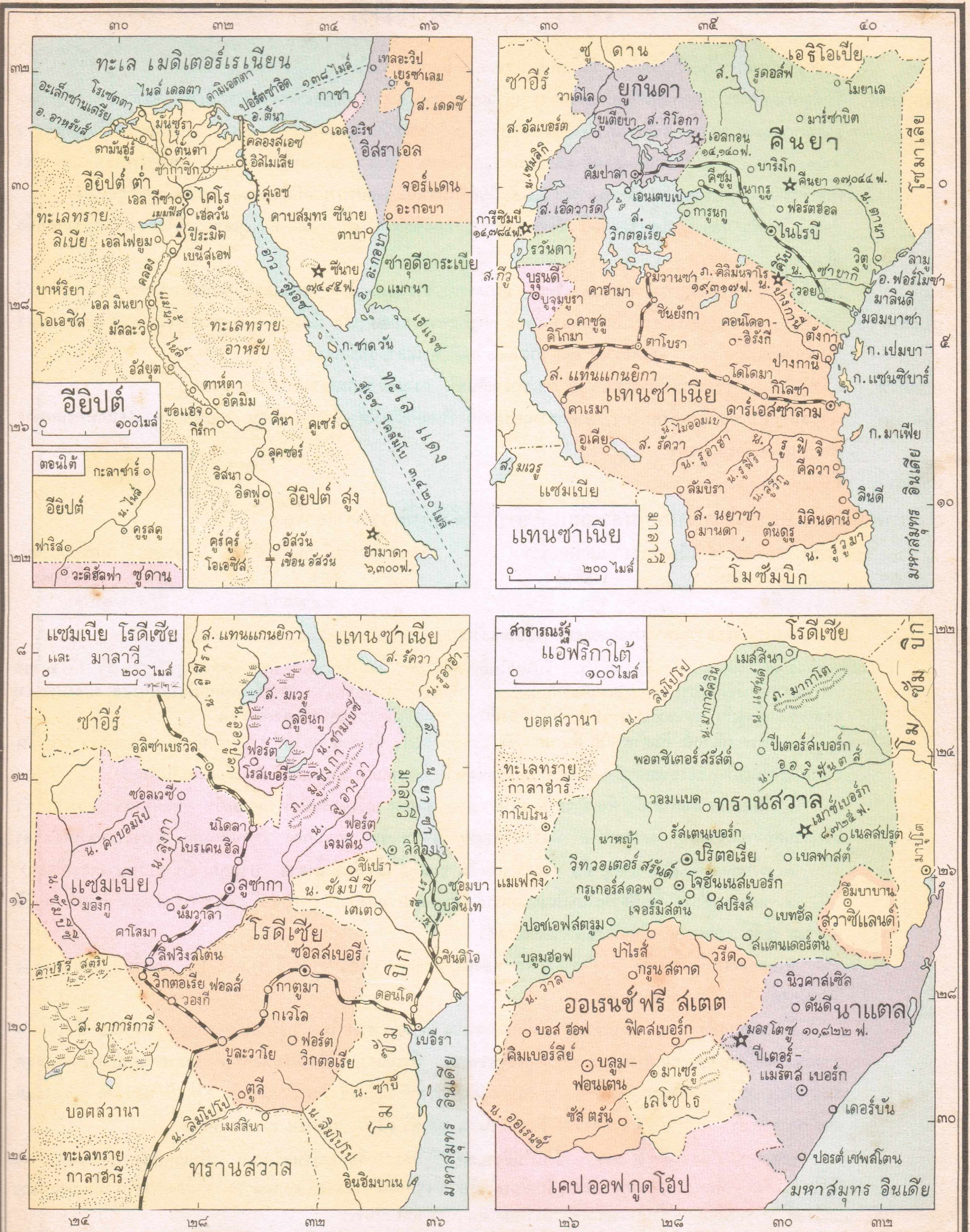
โรดีเซีย เดิมคือโรดีเซียใต้ เคยอยู่ในอารักขาของอังกฤษ ประกาศเอกราชเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยมิได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลอังกฤษ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๖,๐๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ แอสเบสทอส (แร่ใยหินไม่ไหม้ไฟ) โครเมียม ถ่านหิน ทองคำ เมืองสำคัญ **ซอลสเบอรี** เป็นเมืองหลวง

มาลาวี เดิมคือ นยาซาแลนด์ เคยอยู่ในอารักขาของอังกฤษ ได้รับเอกราชเมื่อ พ.ศ. ๒๕๐๗ มีเนื้อที่ประมาณ ๓๗,๐๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๔,๗๙๑,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ยาสูบ ชา กาแฟ เมืองสำคัญ **ลิลองเว** เป็นเมืองหลวง

สาธารณรัฐแอฟริกาใต้

สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ประกอบด้วย **ทรานสวาล, ออเรนจ์ ฟรีสเตต, นาแตล** และ **เคปออฟกูดโฮป** มีเนื้อที่ประมาณ ๔๗๒,๕๐๐ ตารางไมล์ พลเมืองประมาณ ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ คน สินค้าสำคัญ คือ ทองคำ (มีมากที่วิทวอเตอร์สรันด์) เพชร (มีมากที่คิมเบอร์ลีย์) สาธารณรัฐแอฟริกาใต้ ผลิตแร่ทองคำได้มากที่สุดในโลก และมีชื่อมากในการส่งเพชรออกจำหน่ายในตลาดโลก สินค้าสำคัญรองลงไป คือ ทองแดง ถ่านหิน ขนแกะ ข้าวโพด ผลไม้ น้ำตาล หนังสัตว์ เมืองสำคัญ **ปริตอเรีย** เป็นเมืองหลวง **เดอร์บัน** เป็นเมืองท่า **โจฮันเนสเบอร์ก** เป็นศูนย์กลางการขุดแร่ นาหญ้าวิทวอเตอร์สรันด์ ซึ่งมีทองคำมากแห่งหนึ่งของโลกอยู่ใกล้เมืองนี้ **บลูมฟอนเตน** เป็นศูนย์กลางการค้าวัวและแกะ การปกครองแบบสาธารณรัฐ

อียิปต์ แทนซาเนีย แซมเบีย สาธารณรัฐแอฟริกาใต้

ทวีปออสเตรเลีย

ขนาด ทวีปออสเตรเลีย เป็นทวีปเล็กที่สุด มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๐๐๐,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ ริมฝั่งทะเลด้านตะวันออกเป็นที่สูงประกอบด้วยภูเขาใหญ่ ๆ ทางด้านตะวันตกและตอนกลางของทวีป เป็นที่ราบสูง ประกอบด้วยภูเขาและทะเลทราย มีบริเวณกว้างใหญ่มาก ประมาณ ๒/๓ ของทวีป แถบลุ่มแม่น้ำเมอร์เรย์ และแม่น้ำดาร์ลิง เป็นที่ราบต่ำเหมาะแก่การเพาะปลูก พื้นดินอุดมดี และมีฝนตกชุก ทางชายฝั่งตะวันออกเฉียงเหนือของทวีป มีหาดปะการังเป็นแนวยาว เรียกชื่อว่า เกรตแบริเออร์รีฟ มีความยาวถึง ๑,๒๕๐ ไมล์ นับว่าเป็นหาดปะการังที่มีสีสันสวยงามขนาดใหญ่ที่สุดในโลก

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่: ภูเขาออสเตรเลียแอลป์ มียอดสูงสุดชื่อ คอสซิอัสโก สูง ๗,๓๒๘ ฟุต ภูเขาเกรตดิไวดิง ภูเขาฟลินเดอร์ส เป็นต้น

แม่น้ำ ที่สำคัญได้แก่: แม่น้ำเมอร์เรย์ ยาว ๑,๒๐๐ ไมล์ แม่น้ำดาร์ลิง ยาว ๑,๑๖๐ ไมล์ มีประโยชน์แก่การเพาะปลูกมาก มีน้ำตลอดปี

ทะเลสาบ ที่สำคัญได้แก่: ทะเลสาบแอร์ เป็นทะเลสาบน้ำเค็มใหญ่ที่สุดของออสเตรเลีย มีเนื้อที่ ๓,๗๐๐ ตารางไมล์ ทะเลสาบตอร์เรนส์ เป็นทะเลสาบน้ำเค็มตื้น ลึกเพียง ๒๕ ฟุต ยาว ๑๓๐ ไมล์ ทะเลสาบแกร์ดเนอร์

ทะเลทราย ที่สำคัญได้แก่: ทะเลทรายเกรตวิกตอเรีย ทะเลทรายกิบสัน ทะเลทรายเกรตแซนดี ทะเลทรายทานามิ

ภูมิอากาศ ภาคเหนือมีอากาศคล้ายคลึงกับไทย ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงใต้ มีอากาศอบอุ่น แถบที่ราบสูงและแถบทะเลทราย มีอากาศร้อนและแห้งแล้ง

พลเมือง มีประมาณ ๑๓,๐๐๐,๐๐๐ คน

ประเทศและเมืองหลวงในทวีปออสเตรเลียและย่านแปซิฟิกที่ควรทราบ คือ :

ประเทศออสเตรเลีย	เมืองหลวง	แคนเบอร์รา	ประเทศปาปัวนิวกินี	เมืองหลวง	ปอร์ตมอร์สบี
,, นิวซีแลนด์	,,	เวลลิงตัน	,, ตองกา	,,	นูกูอะโลฟา
,, ฟีจิ	,,	ซูวา	,, ซามัวตะวันตก	,,	อาปีอา

ต่อไปนี้จะกล่าวเฉพาะประเทศออสเตรเลียโดยสังเขป

ประเทศออสเตรเลีย จัดการปกครองระบอบประชาธิปไตยในเครือจักรภพ ในรูปสหพันธ์ ประกอบด้วยรัฐต่าง ๆ ๖ รัฐ กับ ๒ เขต มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุขพระองค์เดียวกับอังกฤษ รัฐบาลกลางมีศูนย์กลางบริหารที่ แคนเบอร์รา เมืองหลวงของประเทศออสเตรเลียปัจจุบัน จัดว่าเป็นนครหลวงที่มีผังเมืองดีมาก จะกล่าวแต่ละรัฐพอเป็นสังเขปดังนี้

๑. **นิวเซาท์เวลส์** สินค้าสำคัญ คือ แกะ วัว ถ่านหิน ตะกั่ว ข้าวสาลี ผลไม้ต่าง ๆ ซิดนีย์ เป็นเมืองหลวง และเป็นเมืองท่าเรือใหญ่ที่สุดของออสเตรเลีย มีโรงงานทอผ้าขนสัตว์ โบรเคนฮิล มีแร่ตะกั่ว สังกะสี และเงินมาก

๒. **วิกตอเรีย** สินค้าสำคัญ คือ ข้าวสาลี ผลไม้ ทองคำ ขนแกะ เครื่องกระป๋อง เมลเบอร์น เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า มีโรงงานอุตสาหกรรมมาก แบลลาแรต มีแร่ทองคำมาก นิวคาสเซิล วุลลันกอง มีถ่านหินมาก มีโรงงานถลุงเหล็กกล้า

๓. **ควีนสแลนด์** สินค้าสำคัญ คือ ทองคำ ถ่านหิน ขนแกะ เนื้อสัตว์ น้ำตาล บริสเบน เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า

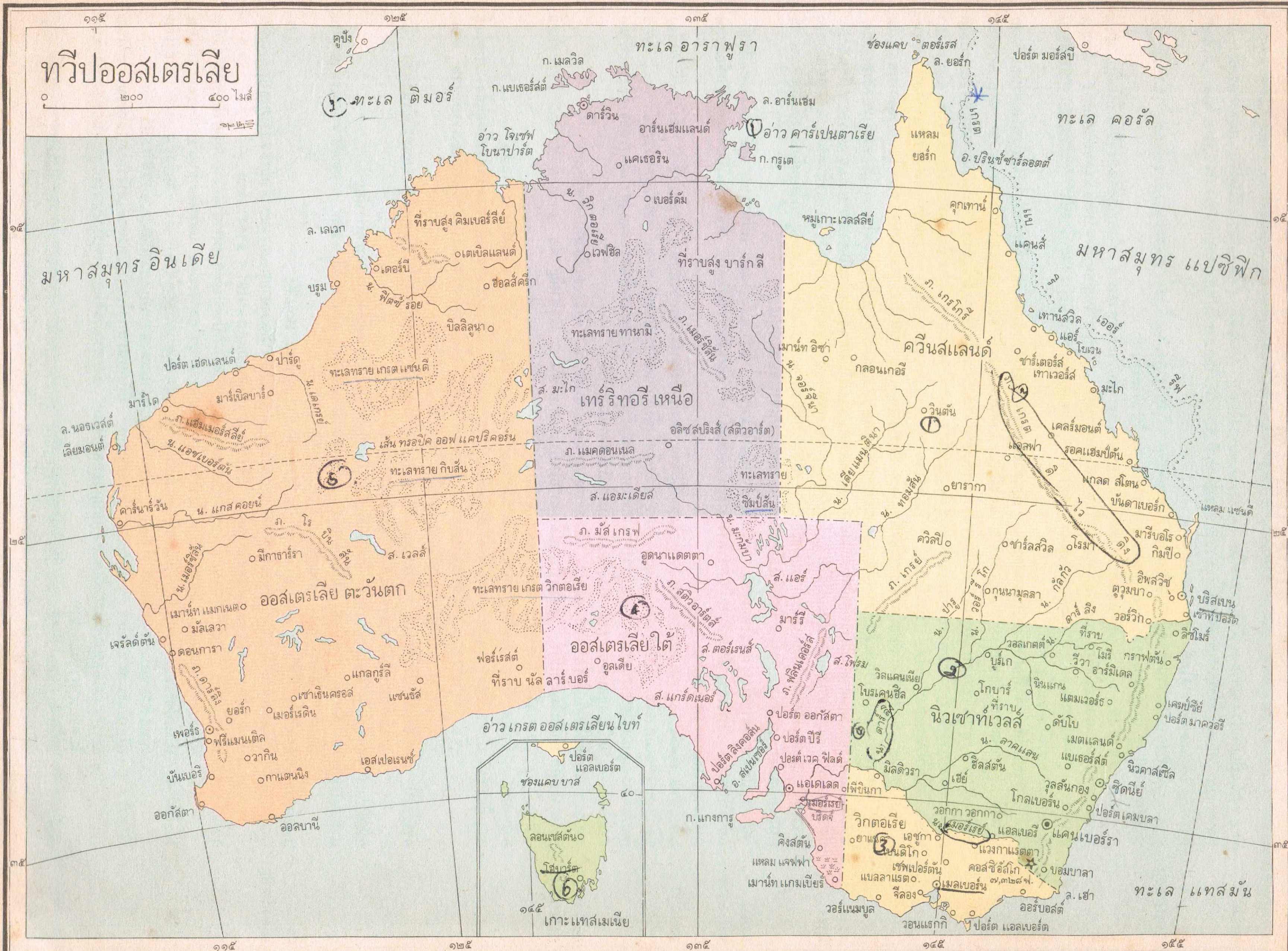
๔. **ออสเตรเลียใต้** พื้นที่ส่วนมากเป็นทะเลทราย มีที่ราบตามริมฝั่งทะเล สินค้าสำคัญ คือ ข้าวสาลี องุ่น ขนแกะ ผลไม้ เนย นม เหล็ก แอเดเลด เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า

๕. **ออสเตรเลียตะวันตก** สินค้าสำคัญ คือ ทองคำ ทองแดง ตะกั่ว ข้าวสาลี ขนแกะ ไม้ เพอร์ธ เป็นเมืองหลวงและเมืองท่า แกลกูร์ลี มีแร่ทองคำมาก

๖. **แทสเมเนีย** เป็นเกาะขนาดย่อม มีเนื้อที่ประมาณ ๒๖,๓๐๐ ตารางไมล์ อยู่ทางใต้ของทวีปออสเตรเลีย มีช่องแคบบาสคั่น ภูมิประเทศตอนกลางของเกาะเป็นที่สูงมีภูเขามาก ที่ราบแคบ ๆ มีตามริมฝั่งทะเล อากาศอบอุ่นและมีฝนตกชุก แม่น้ำเป็นสายสั้น ๆ และไหลเชี่ยว พืชสำคัญ คือ ข้าวโอต ข้าวสาลี หญ้าเฮย์ มันฝรั่ง แอปเปิล องุ่น ส้ม ฮอบ สัตว์เลี้ยงได้แก่ แกะ วัว หมู ม้า แร่สำคัญ คือ ทองแดง ดีบุก ถ่านหิน ทองคำ ตะกั่ว โฮบาร์ต เป็นเมืองหลวง

นอกจากนี้มีดินแดนอีก ๒ แห่ง ซึ่งยังไม่มีฐานะเป็นรัฐอิสระ คือ **เทร์ริทอรีเหนือ** เป็นเขตที่รัฐบาลออสเตรเลียจัดสงวนให้ไว้ในดินแดน เพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของชาวพื้นเมืองดั้งเดิม ปัจจุบันนี้มีประมาณ ๕๐,๐๐๐ คน มีเมือง ดาร์วิน เป็นเมืองหลวง และ **แคปปิตอล เทร์ริทอรี** เป็นที่ตั้งเมืองหลวงของประเทศ คือ เมือง แคนเบอร์รา

ออสเตรเลียได้ชื่อว่า เป็นประเทศที่เลี้ยงแกะมากที่สุดในโลก ส่วนมากเลี้ยงแกะพันธุ์ขน ขนแกะจึงเป็นสินค้าออกที่สำคัญ ทำรายได้ให้แก่ประเทศเกือบครึ่งหนึ่งของสินค้าออกทั้งหมด รองลงไปคือ ข้าวสาลี ผลิตผลอื่น ๆ จากการเกษตรและปศุสัตว์

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม. ๒๕๐๙

นิวซีแลนด์

ขนาด ประเทศนิวซีแลนด์ ประกอบด้วยเกาะเหนือ (๔๔,๒๘๐ ตารางไมล์) เกาะใต้ (๕๙,๑๓๐ ตารางไมล์) และเกาะเล็ก ๆ อีกหลายเกาะ อยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกใต้ ห่างไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปออสเตรเลียประมาณ ๑,๒๐๐ ไมล์ มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐๔,๐๐๐ ตารางไมล์

ภูมิประเทศ เกาะเหนือและเกาะใต้ยาวประมาณ ๕๐๐ ไมล์ มีช่องแคบคุกกว้างประมาณ ๒๐ ไมล์ คั่นระหว่างเกาะทั้งสอง ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาและที่ราบสูง ภูเขาบางลูกเป็นภูเขาไฟสูงใหญ่มาก

เกาะเหนือ บริเวณออคแลนด์ ทางตอนเหนือของเกาะ มีอ่าวเว้าแหว่งมาก ฝั่งทะเลด้านตะวันตกมีน้ำตื้น ส่วนฝั่งทะเลด้านตะวันออกมีน้ำลึก เหมาะเป็นที่พักเรือเดินสมุทรอย่างดี เทือกเขาใหญ่อยู่ทางด้านตะวันออกของเกาะ มีทะเลสาบและน้ำพุร้อนหลายแห่ง บางแห่งพุ่งโคลนร้อนออกมา บางแห่งพุ่งน้ำร้อนออกมาอยู่เนืองนิจ บริเวณรอบ ๆ ทะเลสาบเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยวมาก

เกาะใต้ มีเทือกเขาเซาเธินแอลป์ เป็นกระดูกสันหลังยาวจากตะวันออกเฉียงเหนือไปจดฝั่งทะเลด้านตะวันตกเฉียงใต้ ภูเขาหลายลูกมียอดสูงกว่า ๑๐,๐๐๐ ฟุต และมีหิมะปกคลุมตลอดปี จึงมีธารน้ำแข็งไหลจากยอดเขา นำเอาน้ำลงมายังที่ราบระหว่างหุบเขาสู่ระดับน้ำทะเล ตามซอกเขาหลายแห่งมีน้ำตกขนาดใหญ่และมีน้ำมาก ทางด้านตะวันออกของเกาะใต้เป็นพื้นที่ราบกว้างใหญ่ คือที่ราบ แคนเตอร์เบอรี เหมาะแก่การปลูกข้าวสาลีมาก ชายฝั่งด้านตะวันตกเฉียงใต้ เป็นหน้าผาสูงชัน มีลักษณะของฟยอร์ด (อ่าวลึกแคบ ๆ ที่เกิดจากการถูกกัดกร่อนของน้ำแข็ง) หลายแห่ง ฟยอร์ด (Fjord) เหล่านี้เรียกว่า เซานด์ (Sound) ฟยอร์ดที่มีชื่อเสียงที่สุด คือ มิลฟอร์ดเซานด์ มีหน้าผาสูงชันมาก พื้นที่ในแถบนี้มีทะเลสาบในภูเขา ซึ่งมีรูปร่างแคบยาวและลึกหลายแห่ง ทะเลสาบเตอาเนา เป็นทะเลสาบใหญ่ที่สุดในเกาะใต้ อยู่ท่ามกลางอุทยานแห่งชาติแถบ ฟยอร์ดแลนด์ มีทิวทัศน์สวยงามมาก นักท่องเที่ยวนิยมไปพักผ่อนหย่อนใจชมความงามตามธรรมชาติกันมาก

ภูเขา ที่สำคัญได้แก่ ภูเขาเซาเธินแอลป์ในเกาะใต้ มียอดคุกสูง ๑๒,๓๔๙ ฟุต เป็นยอดเขาสูงสุดของนิวซีแลนด์ ภูเขารูอะเปฮูในเกาะเหนือ สูง ๙,๑๗๕ ฟุต เป็นภูเขาไฟที่ยังระอุอยู่ ภูเขาเอกมองต์ สูง ๘,๒๖๐ ฟุต เป็นภูเขาไฟที่ดับแล้ว ในฤดูหนาวมีหิมะปกคลุมยอดเขาอันสูงเด่นนี้ มีรูปร่างลักษณะสวยงามคล้ายภูเขาฟูจิของญี่ปุ่น

แม่น้ำ โดยมากเป็นแม่น้ำสายสั้น ๆ และไหลเชี่ยว ที่สำคัญได้แก่แม่น้ำไวคาโต ยาว ๒๒๐ ไมล์ แม่น้ำวองกานุอี ยาว ๑๕๐ ไมล์

ภูมิอากาศ มีอากาศอบอุ่น ทางเกาะใต้มีอากาศเย็นกว่าทางเกาะเหนือเล็กน้อย มีฝนตกชุกตลอดปี พืชพรรณไม้และทุ่งหญ้าเขียวชอุ่ม เหมาะแก่การเกษตรกรรมมาก

พลเมือง มีประมาณ ๒,๙๖๔,๐๐๐ คน พลเมืองส่วนใหญ่เป็นชาวผิวขาว ซึ่งสืบเชื้อสายมาจากอังกฤษ พวกเมารี (Maori) มีผิวเหลือง ซึ่งเป็นชาวพื้นเมืองเดิม มีประมาณ ๑๕๐,๐๐๐ คน มีสิทธิทางสังคมและการเมืองเท่ากับชาวผิวขาวทุกประการ โดยไม่มีการกีดกันผิวเหมือนอย่างบางประเทศ อยู่ร่วมกันได้ด้วยความสันติสุข รัฐให้ความคุ้มครองและสวัสดิการอย่างดียิ่งโดยทั่วถึง และมีชีวิตความเป็นอยู่แบบอังกฤษ พลเมืองส่วนมากนับถือศาสนาคริสต์

การปกครอง ระบอบประชาธิปไตยในเครือจักรภพอังกฤษ มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข พระองค์เดียวกับของอังกฤษ

การอาชีพ

การเพาะปลูก ทำกันไม่มากนัก ใช้สำหรับพลเมืองภายในประเทศเท่านั้น พืชสำคัญ คือ ข้าวสาลี ข้าวโอต ข้าวบาร์เลย์ และผลไม้ (แอปเปิล แพร์ พลัม สตรอเบอรี)

การขุดแร่ มีน้อย ปัจจุบันขุดได้บ้างทางภาคตะวันตกและภาคเหนือของเกาะใต้ คือ เหล็กและถ่านหิน

การเลี้ยงสัตว์ เป็นอาชีพสำคัญมาก สัตว์เลี้ยงที่สำคัญคือ แกะ และวัว การเลี้ยงแกะในนิวซีแลนด์ส่วนใหญ่เลี้ยงแกะพันธุ์เนื้อ มีศูนย์กลางการเลี้ยงอยู่ในเขตที่ราบแคนเตอร์เบอรี เนื้อแกะนิวซีแลนด์เป็นที่นิยมในตลาดอังกฤษ ส่วนการเลี้ยงวัวทำการเลี้ยงกันมากในเกาะเหนือ ทั้งวัวเนื้อและวัวนม

การป่าไม้ เนื้อที่เป็นป่ามีอยู่มาก ประมาณ ๔๐% ของเนื้อที่ทั้งหมด ไม้ที่ได้จากป่ามีทั้งไม้เนื้ออ่อนและไม้เนื้อแข็ง นำมาใช้สำหรับผลิตภัณฑ์กระดาษ และการก่อสร้าง

การประมง อาชีพจับปลามีทำกันน้อย ไม่เป็นที่นิยม เพราะชาวนิวซีแลนด์ใช้ปลาเป็นอาหารน้อย

การอุตสาหกรรม มีน้อย อุตสาหกรรมที่สำคัญคือ ผลิตผลทางเกษตรกรรมเป็นวัตถุดิบ เช่น การฆ่าสัตว์ การทำนมเนย การทำผลไม้กระป๋อง เป็นต้น

การค้าขาย สินค้าออกที่สำคัญ คือ เนื้อแกะ เนื้อวัว ขนแกะ เนยเหลว เนยแข็ง

เมืองสำคัญ

เวลลิงตัน เป็นเมืองหลวง อยู่ทางปลายใต้สุดของเกาะเหนือ เป็นเมืองท่าที่สวยงามตามธรรมชาติอยู่ระหว่างภูเขากับอ่าวลึก เป็นศูนย์กลางการคมนาคมและการค้า มีตึกรามบ้านเรือนอยู่บนเนินเขา สวยงามมาก

ออคแลนด์ เป็นเมืองท่า อยู่บริเวณปากอ่าวอันสวยงามของเกาะเหนือ เป็นศูนย์กลางการค้าและการอุตสาหกรรมที่สำคัญที่สุดของนิวซีแลนด์ มีการต่อเรือ โรงงานเบียร์ โรงงานทำเครื่องกระป๋อง และห้องเย็นเก็บเนื้อสัตว์ เป็นต้น

ไครส์เชิร์ช เป็นเมืองใหญ่ที่สุดของเกาะใต้ เป็นศูนย์กลางการเกษตรที่อุดมสมบูรณ์มาก มีโบสถ์คริสต์ศาสนา ตั้งสูงเด่นเป็นสง่ามาแต่โบราณท่ามกลางใจเมือง มีทิวทัศน์สวยงามและสวนพฤกษชาติอันลือชื่อหลายแห่ง

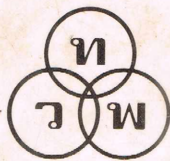
โรโตรัว เป็นเมืองนักท่องเที่ยว มีพวกเมารีอาศัยอยู่มาก มีป้อมปราการโบราณของพวกเมารีรักษาไว้ให้ชม บริเวณรอบ ๆ ทะเลสาบมีทิวทัศน์และสีสันอันสวยสดงดงาม มีโคลนเดือดและน้ำพุร้อนหลายแห่ง นักท่องเที่ยวนิยมไปอาบน้ำพุร้อนกันมาก

แฮมิลตัน อยู่ในพื้นที่ราบต่ำริมฝั่งแม่น้ำไวคาโตในเกาะเหนือ อุดมสมบูรณ์ด้วยการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ เป็นเมืองใหญ่ที่มีการวางผังเมืองดี ตัวเมืองสะอาดเรียบร้อยมาก มีวิทยาลัยครูที่มีชื่อเสียงอยู่ในเมืองนี้

นิวซีแลนด์

เขียนโดย นายทองใบ แตงน้อย ป.ม.

พิมพ์ที่บริษัทโรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช จำกัด ๘๙๑ ถนนพระราม ๑ กรุงเทพมหานคร
นางบุญพริ้ง ต. สุวรรณ ผู้พิมพ์ผู้โฆษณา พ.ศ. ๒๕๒๒